

**BIBLIA AUREA,
SEU LOCI
COMMUNES E
VETERI ET NOUO
TESTAMENTO...**

Antonio Rampegollo

L
iv
24

BIBLIA AVREA,
Seu
LOCI COM-
MVNES E VETERI ET
NOVO TESTAMENTO SECVN-
dum ordinem Alphabeticum
congesti.

OPVSCVLVM

*Ex vetustate erutum, summa diligentia reuifum, &
omnium Theologiae studiosorum, maxime
CONCIONATORVM commodis
inseruire iussum.*

A

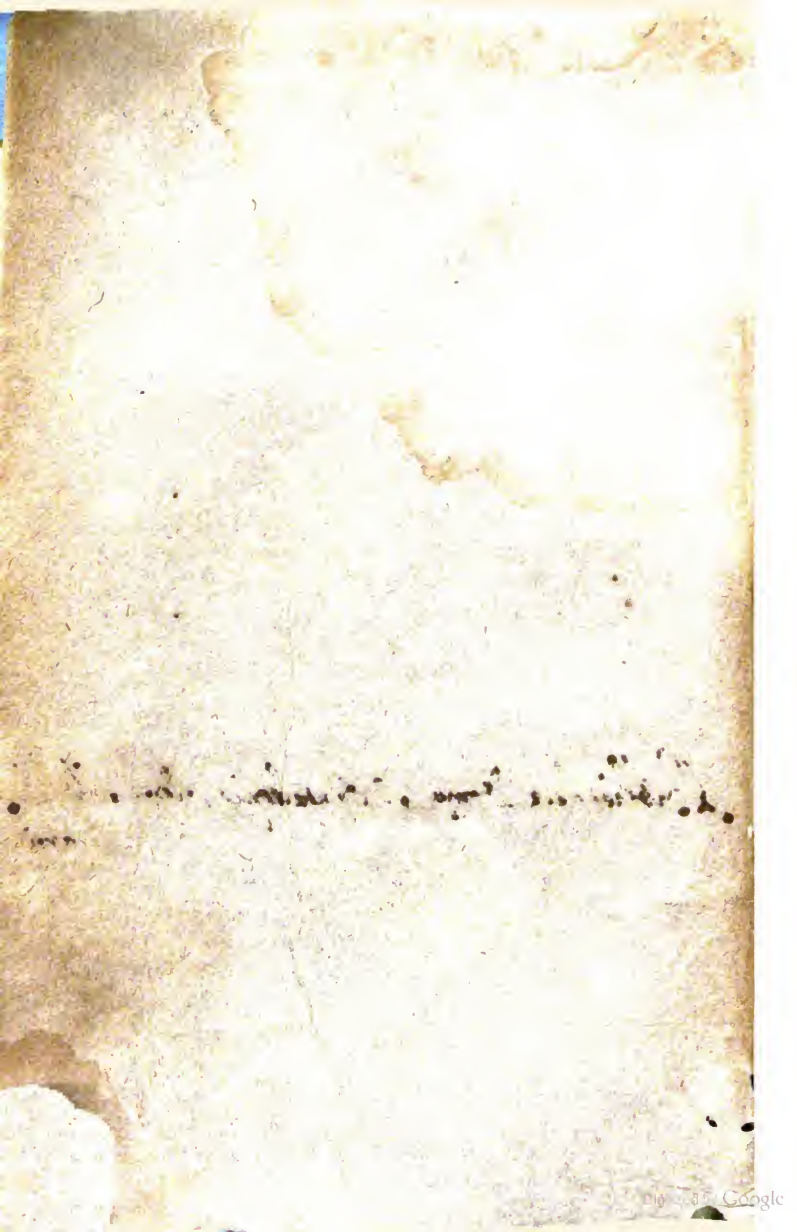
FR. ANTONIO AMPIGOLLO, Ord. Augustinia-
ni, ante centum & amplius annos
concinnatum.

Bibliotheca Domus S. Ranculonis, Ant. de la Harpe, Paris.

COLONIAE AGRIPPINAE
Sumptibus PETRI à BRACHEL.

Anno M, DC. XXVIII.

*Admodum Reuerendo, Religioſa pietatis &
eximia eruditionis D.*

D. VVOLTHERO
HENRICO STREVE-
DORFFIO, SS. THEOLOGIAE
DOCTORI COLONIENSI, ORDINA-
rio ibidem Profefſori, & Ordinis Eremit.

*S. Aurelij Auguſtini Priori, & per
inferiorem Germaniam Vi-
ſitatori, &c.*

*QVONIAM nuper in libel-
lum hunc, ante annos
centum & quod ex-
currit, excuſum, inci-
diſſem, eumq; doctis viris inſpici-
endum dediſſem, autores illi mihi
fuerunt, vt ruruſus eundem prelo*

subijcerem, Et toti Christianæ rei. publicæ, in primis verò Theologiæ studiosis communicarem. Idque tantò lubentius feci, quod eam eiusdem libri conditionem esse intellexerim, ut eo vix quidquàm doctius, nihil si methodū spectes, compendiosius atq; ordinatius excogitari possit. Sed vino vendibilis suspensa hedera opus non est. Equidem non dubito mecum sensuros omnes qui librum hunc per- uolutarint.)

Eum vero Reuerendæ admodum Tuae Paternitati dedican- dum cē sui, maximè eam ob causam, quod quum hic ex Ordine vestro profectus sit, merito ad eius Ordinis primarium apud nos

vi-

DEDICATORIA.

*virum reuerti debeat. Taceo ego
singularem tuā pietatem, erudi-
tionem eximiam & mores tam
Religioso statu dignissimos, qui-
bus effectum est, ut & Prior Au-
gustiniani apud nos Conuentus,
& per omnem inferiorem Ger-
maniam Visitator sis constitu-
tus.*

*Suscipe igitur hilari fronte a-
lumni ex Ordine vestro libellum;
meumque hunc conatum, ex sin-
cero & virtutum tuarum obser-
uantissimo animo procedentem,
bonam in partem interpretare.
In quo omine desino, Tuamque
Admodum Reuerendam Pater-
nitatem Dei Opt. Max. tutela,
ad Ecclesiæ suæ utilitatem & mul-*

EPIST. DEDICAT.

*torum Tuamque ipsius salutem
commendo. Colonia Agrippi-
na, postridie Natiuitatis B. Vir-
ginis Deiparae, Anno Millesimo
Sexcentesimo Vigesimo Septi-
mo.*

Admodum Reuerendæ Tuæ Pa-
ternitati addiſſimus,

Petrus à Brachel.

IN-

IN(CIPIT LIBER MA-
NUALIS AC ?NTRODVCTOR?VS

*in Bibliahistorias figurasque Veteris ac Novi Te-
stamenti peroptimus, Aurea Biblia
vocatatus.*

Religiosis atque honestis viris in
Christo dilectis fratribus stu-
dentibus Neapoli in Conuen-
tu Ordinis Fratrum Eremita-
rum sancti Augustini, Frater
Antonius Ampigollus Ordinis memora-
ti. Salutem dilectioni vestræ postulatam
referens, metuo non incongrue nelitus
maris arauerim in opere, quod tamē mul-
to labore sudoreque condidi, & ne velut
insipidum relinquatur mea imperitia
causante. Ideoque receptis labruscis
vnde racemi decidantur, & ne vestra fru-
stretur intentio, & mea sine fructu anxie
peracta opera conticescat, retrahunt tria
quæ protuli. Instigat vero largitoris ma-
nus, quæ sapientiam præstat paruulis & vi-

PRÆFATIO

ris prudentiam postulantibus. Nam sanctarum mentium precibus inclinata, largienda donare nouit, & elargita benedictionis rore perfundens, suscipientis & seminantis culturam abundantius fecundare. Vrget etiam me ad hoc opus, quoniam noui meam inertiam non latere, cum imperfectum meum viderint oculi vestri. Idcirco sagittæ, quas propriè arcus iacit, præscitæ minus feriunt, præsertim cum meo tanto amplius imbecillitati teneamini compati, quanto apertius vestra percepit dilectio me modicum quod noui sine arrogancia petentibus impartiri. In huiusmodi figurarum compendio, ne loco refectionis, fastidium generetur, succinctè loquor & clarè, vt mihi propria valetudo permiserit; malens opusculum sub breuitate componere, diuisionibus ac subdivisionibus lectorum exercitio derelictis, quam nimia prolixitate confundere intrucentes. Materias enim distinguam per ordinem alphabeti pauciores & plures in fabrica collocans, vt pauperis ingenij facultas permiserit. Vt autem quæ sita facilius occurrant. *Tabulam alphabeticam* posui, Spiritus sancti gratia annuente

In hoc

AD LECTOREM.

In hoc enim opusculo si quispiam vestrum
legentium vel audientium quisque me
nouerit defecisse, meminerit cultoris inu-
tilis fragilitatem, qui licet fruges debiles
paucaque produxerit, mente tamen &
corpore fideliter laborauit. Idcirco loco
effectus, affectum recompensans, animam
meam Lector superno recommendet a-
gricolæ, vt saltem cum hora vndecima o-
perantibus non quod iustum fuerit tri-
buat, sed quod consuevit egregia suæ
misericordiæ largi-
tate.

INDEX

I N D E X
BIBLIORVM
AVREORVM QVO SINGVLA
capita, & res, quæ in eis tractan-
tur, ostenduntur.

Cap. 1.	D E abſtinentia.	1
Cap. 2.	D E acceptione munerum.	5
3	De acidia	8
4	De adoratione Dei	9
5	De adulatione & blanditiis.	12
6	De ambitione, & ambitioſis	13
7	De Amicitia	15
8	De amore Dei	
9	De amore proximi	18
10	De Amore carnali	20
11	De Angelis bonis	22
12	De Angelis malis	26
13	De animæ reſurrect. & immortalitate.	28
14	De apparentibus ſarcelis.	32
15	De incauto ſpectu.	34
16	De aſtutia, & calidiæie falſa	35

De aua-

C A P I T V M.

17 De auaritia, & cupiditate	39
18 De verbo Dei audiendo	42
19 De auiditate mulierum	45
20 De auxilio Dei.	48
21 De Baptismo Christianorum.	49
22 De diuina hominum benedictione.	51
23 De benedictione hominum ad Deum.	52
24 De benedictione hominis ad hominem	55
25 De benignitate Dei.	57
26 De blasphemia in Deum.	61
27 De castitate & continentia	63
28 De casu peccati	65
29 De confessione peccatorum	66
30 De confidentia	68
31 de compassione proximi	71
32 De consiliis bonis	75
33 De consiliis malis	77
34 de consolationibus diuinis	79
35 de contemplatione Dei	82
36 de correptione fraterna.	86
37 de curiositate humana.	91
38 de decimis & primitiis.	93
39 de irrisione & conuitiis.	94
40 de detractiōe & susurratiōe.	96
41 de discordia, & lite.	99
42 de duritia & obstinatione.	102
43 de Ecclesia vel templo	104
44 de Electione Pralatorum	106
45 de exhortatione & predicatione.	109
de ex-	

I N D E X

46	de fallacijs mulierum.	113
47	de fide ad Deum	116
48	de fide mulierum.	120
49	de fidelitate homini seruanda.	121
50	de filiis erudiendis	124
51	de fortitudine bona.	126
52	de fortitudine mulierum	129
53	de fortitudine mala.	131
54	de gratijs Deo agendis.	132
55	de gra: itudine humana.	135
56	de gula & ebrietate.	138
57	de homicidio	
58	de honore parentum.	145
59	de humilitate.	148
60	de iactantia & gloriatione.	156
61	de idololatria & idolorum cultu.	159
62	de impatientia & murmure	161
63	de ingratitudine de beneficijs.	164
64	de inimicitia & odio.	166
65	de recta & sincera operum intentione	169
66	de inuidia & emulatione.	172
67	de hypocrisi, & simulatione.	175
68	de ira Dei aduersus peccatores.	176
69	de ira hominis per Zelum.	180
70	de ira hominis per odium.	182
71	de occultis Dei iudicijs.	184
72	de rectis hominum iudicijs.	190
73	de falsis hominum iudicijs.	191
74	de iuramento hominum.	193
	de in-	

CAPITVM

75	de iustitia & equitate.	196
76	de iustis inter peccatores.	198
77	de lacrymis & fletu.	
78	de liberalitate & curialitate.	206
79	de loquacitate mulierum.	211
80	de luxuria & incontinentia.	213
81	de maledictione qua Deus maledixit.	115
81	de maledictione qua Deus maledixit homini.	217
83	de matrimonio.	219
84	de mendacio.	224
85	de miraculis diuina potentia.	227
86	de morte in communi.	237
87	de horrenda morte improborū, & homicidarū.	219
88	de morte pretiosa iustorum.	233
89	de multitudine reproborum.	235
90	de obedientia & subiectione.	237
91	de operante quem Deus propitius respicit.	242
92	de operatione bona.	244
93	de oppressione bonorum & malorum.	246
94	de oratione & deprecatione.	249
95	de superbo mulierum ornatu	260
96	de patientia & mansuetudine.	261
97	de paupertate & inopia.	264
98	de pace & concordia.	267
99	de peccato & eius effectibus.	269
100	de poenitentia peccatorum.	272
101	de peregrinis & hospitibus recipiendis &c.	276
102	de permissione diuina.	276
103	de permissione humana.	280
	de quo-	

I N D E X.

104	de quorundam peruersitate hominum	281
105	de perseuerantia in proposito	286
106	de pietate mulierum	290
107	de varia populi mobilitate	294
108	de preceptis Dei obseruandis.	297
109	de praelatis & principibus bonis	307
110	de praelatis & principibus malis	310
111	de produtione & proditoribus	314
112	de prosperitate mundana	315
113	de prudentia & sagacitate	320
114	de pueris bone indolis	323
115	de pœnis delinquentium.	324
116	de pusillanimitate	325
117	de Sabbati obseruatione	329
118	Sapientia mulierum	331
119	de sacra scriptura.	334
120	de sepultura	336
121	de silentio, & eius operatione	340
122	de societate bonorum.	342
123	de malorum societate	343
124	de spe & longanimitate	346
125	de stragibus hominum diuersis.	350
126	de superbia & iactantia	360
127	de suspitione & falsa crudelitate.	354
128	de tentatione & probatione hominum.	156
129	de tentatione à Deo	357
130	de tentatione diaboli	359
131	de timore Domini	361
132	de timore, quo mali timent bonos	363

de ty-

CAPITV M.

133	de tyrannorum nequitia.	264
134	de tribulationibus, & earum affectibus.	367
135	de veritate, qua odium parit.	369
136	de veritate, concordia, & communi consensu.	371
237	de voto & eius consensu.	372
138	de zelo bono contra peccatores.	374
139	de zelo indiscreto.	375

APPRO:

Approbatio.

Vrea hæc Biblia sacris diuinæ
Scripturæ verbis tanquam va-
rietatibus circumamicta, prout
relatu virorum fide dignorum
cognoui, qui & attentè perlege-
runt, & maturè examinerunt; tutò in lu-
cem prodire possunt. Colonia in perui-
gilio Natalis B. Virginis Mariæ. Anno
1627.

*Henricus Francken Sierstorpffius SS. Theol.
Doct. Gymnasi Laurentiani Regens,
librorum Censor.*

BIBLIA AVREA,

SE V

VETVS ET NOVVM TESTAMENTVM

Secundum ordinem Alphabeticum
in Locos Communes digesta.

CAPVT I.

De Abstinentia.

Abstinentia est meriti augmentatiua.

Sapientia acquisitiua.

Religiositatis ostensiu.

Carnis refrenatiua.

Victorie impetratiua.

Orationis auxiliatiua.

Indulgentia obtentatiua.

Exempli demonstratiua.

ABSTINENTIA primo est meriti augmentatiua; auget enim merita & virtutes. Ideo voluit Dominus parentes nostros primos non omni cibo vti in Paradiso, sed ab aliquo abstinere, vt ex obedientia & abstinentia amplius mererentur, vt habetur Genes. 2. Propter eandem causam precepit Dominus filiis Israel, vt à multis cibariis ab-

A

stine-

stinerent, vt habetur *Leuit. 11.* Abstinentia valet ad habendam sapientiam. Moyses postquam ieiunauit & abstinuit, meruit à Domino legem in monte Sinai accipere. *Exod. 24.* Helias vt liberius & sapientius prophetaret, utebatur victu tenui & exili, quando petiit à vidua Sareptana aquam & buccellam panis, *3. Reg. 17.* Et notandum est, quod corui pascebant Eliam carnibus bis in die; sed angelus pane & aqua: & hoc solum semel in die, *3. Reg. 17. & 19.* Danieli propter eius abstinentiam ostendit Deus visiones mirabiles, *Dan. 12.* Et eidem post ieiunium reuelatū est mysterium passionis & incarnationis Iesu Christi. Post hebdomadas 62 occidetur CHRISTVS, *Daniel. 9.* Quia Anna seruiebat Domino die ac nocte in ieiunio & orationibus; ideo meruit à Domino prophetare de Christo, vt habetur *Luc. 20.* Abstinerere debent Clerici & Religiosi præ cæteris. Ideo vir qui solebat consecrari Domino ab omni eo, quod eum inebriare poterat, abstinebat. *Num. 6.* In horum figura, commendatur abstinentia Rechabitarum à Domino, qui noluerant bibere vinum, sicut pater eorum mandauerat. *Ierem. 35.* Propter eius abstinentiam dicebatur Ioannes Baptista sanctus vltima omnes. Nam ipse fuit primus religiosus in nouo Testamento, cuius cibus erat locusta & mel siluestre, *Matth. 11.* Ideo dixit Christus de eo: *Venit ad vos Ioannes non manducans, neq; bibens vinum. Matth. 11.* Mittens Dominus discipulos suos ad prædicandum dixit: *Comedite & bibite, quæ apud illos sunt:*

los sunt: hoc est sitis contenti de appositis, & ne delicata petatis, *Luc. 10.* Petrus volens ostendere, quod Religiosi discipuli non essent ebrii, dixit: *hi ebrii non sunt, cum sit hora diei tertia. Actor. 2.* Abstinentum est ab esu carnum, maxime Religiosis & Clericis, qui debent carnem suam præ cæteris refrenare. Ideo vxor Ieroboam vadens ad Achiam Prophetam tulit panem & mel, carnes vero non legitur attulisse. *3. Reg. 13.* Pulmentum & panes, sed non carnes per Abacuc Dominus transmisit Danieli, vt ipse Daniel abstinere à carnibus, *Daniel. 14.* Multum facit abstinentia carnum. patet ex illo, quod Dominus multotiens multiplicauit pisces, & nunquam carnes, de quibus piscibus plures saturauit, vt habetur *Matth. 14. Marc. 6. Ioan. 6.* Non legimus Saluatorem nostrum comedisse carnes, nisi de agno Paschali, sed de piscibus comedit & dedit discipulis, *Luc. 24. Ioan. 21.* Populo vero Iudaico tanquam carnali, id est, de carne curanti dedit carnes, licet in eorum malum, vt habetur *Numer. 11. Exod. 16.* Abstinentia præbet victoriam in temporalibus & spiritualibus bellis: Ideo vxori Manuæ concepturæ Samsonem fortissimum pugnatores angelus abstinentiam indicxit. *Iud. 13.* In 300. viris aquam bibentibus temperatè, Dominus liberauit populum suum, *Iud. 7.* Ob hanc causam populo Israel existente in castris nullus comedit, nisi Ionas contra præceptum Patris, vt habetur *1. Reg. 14.* Iosaphat rex Iuda victoriam habuit; quia ieiunauit ipse, & aliis ieiunium præ-

dicauit, vt habetur 2. *Paral.* 20. Iudith castissima, quia omnibus diebus ieiunauit, de Holoferne tyranno victoriam reportauit, *Iudith* 8. & 13. Filii Israel bis debellati à filiis Benjamin ieiunauerunt & victoriam habuerunt, *Iudic.* 20. Philistæi debellauerunt filios Israel & arcam ceperunt, 1. *Reg.* 4. Postea vero filii Israel fleuerunt & ieiunauerunt, & victoriam habuerunt, 1. *Reg.* 7. Saluator cum diabolo pugnaturus ieiunauit, & ipsum in tribus tentationibus superauit, *Matth.* 4. Abstinencia iuuat orationem, Ideo Tobias dixit: *Bona est oratio cum ieiunio*, *Tob.* 10. Prædicauit Esdras ieiuniū; quia petitori erant à Domino viam rectam, 1. *Esd.* 8. Filii Israel timentes potentiam Holofernæ ieiunauerunt prius & postea orauerunt, *Iudith* 4. In huius figura Hester locutura Regi Asuero ieiunauit cum ancillis & Mardocheo, *Hester.* 4. Multum valet abstinencia, vt homo possit vigilare & orare. Nam post cœnam increpauit Apostolos Dominus, quia vigilare & orare non poterant, vt habetur *Matth.* 26. Abstinencia meruit indulgentiam peccatorum. Nam temperauit Dominus pœnam Achab, quam ei cōminatus fuerat, propter ieiunium quod seruauit, 3. *Reg.* 21. Niniuitis Dominus pepercit, quia à maximo vsque ad minimum omnes se ieiunio afflixerunt, *Ion.* 3. Abstinere debet homo propter aliorum exemplum. Nam David desideratam aquam de Bethleem allatam sibi, bibere noluit, vt exemplum abstinentiæ aliis demonstraret, 2. *Reg.* 23. Eleazarus maluit occidi,

quam

quàm verita manducare, vt exemplum aliis præberet, 2. Mach. 6. Septem fratres cum pia eorum matre potius varios cruciatus voluerunt recipere, quàm de esu sacrilego manducare, ne alii similia perpetrarent, 2. Mach. 7. Quamquam esuriret Petrus, tamen immunda noluit manducare, ne exemplum ingluuiæ aliis demonstraret. vt habetur Actor. 10.

CAPVT II.

De Acceptione munerum.

Acceptio munerum vendit libertatis obsequia n.

Pernuit veritatis iudicium.

Nutrit proditoris flagitium.

Præbet simonia vitium.

Nocet ad Dei seruitium.

Valeat si munus fuerit proprium.

ACCIPERE non debet homo munera pro impensis seruitiis, quasi seruitia vendens. Ideo Abraham noluit accipere munera, quæ ei obtulit rex Sodomorum pro victoria quâ reportauit de inimicis suis, ne seruitium vendere videretur, Genes. 13. Magister militiæ regis Babylonis non recepit munera pro liberatione ipsius; sed dedit ei munuscula & dimisit eam, Ierem. 40. Daniel respondit Balthasar regi munera promittenti pro expositione scripturæ; *munera ista tibi sint, &*

dona tua domus tua alteri da, Dan. 5. Acceptio munerum peruertit iudiciũ & veritatem. Ideo Balaam amicus Balach acceptis muneribus contra iustitiam maledicere populo Dei satagebat, *Num. 22.* Munera quæ sibi obtulit fuerunt causa, quòd Dauid sententiam fallam tulit contra Miphiboseth, *3. Reg. 16.* Menelaus propter vasa aurea, quæ dedit Andronico, contra iustitiam fecit Oniam occidi; & propter pecuniam quam Ptolomæo promisit, euasit ipse & fecit accusatores occidi, *2. Machab. 4.* Propter pecuniam quam custodes sepulchri Christi acceperunt à principibus Sacerdotum, mentiti sunt corpus Christi furtim ab Apostolis fuisse sublatum, *Matth. 28.* Felix præses tenebat Paulum in vinculis, quia sperabat ab eo pecuniam obtinere, *Actor. 24.* Acceptio munerum generat & nutrit proditionem. Nam Aroth per munera quæ dedit Eglon regi Moab, ipsum proditione occidit, *Judic. 3.* Dalila Samsonem tradidit Philistæis, propter munera quæ recepit ab eis, *Judic. 16.* Propter munera missa Benadab rex Syriæ rûpit fœdus quod fecerat cum rege Israel eum tradens, *3. Reg. 15.* Muneribus Tryphonis deceptus est Ionathas, remittens socios, qui fuit proditiose occisus, vt habetur, *Machab. 13.* Menelaus accepit munera à Ialone, & ipsum postea nequiter supplantauit, *2. Machab. 53.* Acceptio munerum est causa simoniæ: ideo de filiis Samuelis dicitur: *Declinauerunt post auaritiam, & susceperunt munera, 1. Reg. 8.* Quia Giezi recepit munera pro sanatione Naaman

Naaman, accepit eum lepra, 4. *Reg.* 5. Propter munera quæ promisit Jason Antiocho, summum sacerdotium occupauit, 2. *Machab.* 4. Alcimus cupiens fieri summus Sacerdos Demetrio coronam auream præsentauit, 2. *Machab.* 4. Simon magus voluit Spiritum sanctum pecuniâ & muneribus comparare, dicens: *Date etiam mihi hanc potestatem, ut cuiusque imposuero manus, accipiat Spiritum sanctum, Act.* 7. Accipere possunt munera Deo seruientes & pauperes à diuitibus ad Deum placandum. In cuius figura Iacob misit fratri suo munera, vt placaret eum, *Genes.* 33. Munera obtulerunt filii Israel ad opus tabernaculi, quantum oportebat in opere, *Exod.* 36. In signum quod munera danda sunt Deo, dedit regina Saba Salomoni, centum viginti talenta auri, 3. *Reg.* 10. Interfecto Amon Iudæi pauperibus largiti sunt elemosynam, *Hest.* 9. In cuius etiam figura Jonathas dedit Alexandro munera, & inuenit gratiam coram eo. 1. *Machab.* 10. Accipi non debent munera de alieno, sed de proprio, vt Deo sit placitum. Ideo Dauid noluit offerre sacrificium de munere alieno, 2. *Reg.* 4. Rex Achas spoliata domo Domini misit munera regi Assyriorum, sed nihil ei profuerunt, 2. *Paralip.* 28. Magi apertis thesauris suis, non alienis, munera, aurum, thus, & myrrham Deo obtulerunt, *Matth.*

2. Duo minuta pauperculæ viduæ proprio quæ sita labore à Domino diuitum muneribus præferuntur, *Luc.* 21.

CAPVT III.

De Acidia.

*Acidia vitium.**Requirut reprehensionem.**Acquirut transgressionem.**Inquirut mortis occasionem.**Exquirut punitionem.*

ACIDIOSI reprehendēdi & sollicitandi sunt à Patribus diuinis & Prælatiſ; ideo Jacob acidioſus filios increpauit & ſollicitauit, dicens : *quid negligitis, Genes. 42.* Propter hanc cauſam præcepit Ionas Leuitiſ, vt eſſent ſolliciti, qui negligentes erant, *2. Paral. 25.* Redarguit Dominus in ſua parabola ocioſos, & remunerauit operantes, *Matth. 20.* Dormiebat Ionas ſopore graui, & gubernator nauis redarguit eum, *Ion. 1.* Redarguit Dominus dulciter diſcipuloſ, qui ſecum vna hora non poterant vigilare, *Matth. 26.* Acidia eſt cauſa quaſi omnium peccatorum : vnde filii Iſrael manducantes panem angelorum, artædiati, acidioſi, murmurantes, viles Ægypti cibos deſiderare cœperunt. vbi patet, quod acidia fuit eis cauſa murmuratiſ, impatientiæ, corporaliſ deſiderii & mendacii. *Numer. 11. & 21.* Tempore belli manens Dauid ocioſus in domo, adulterium & homicidium commiſit, *2. Reg. 11.* Cum dormirent homineſ poſt ſeminationem ſeminis, inimicus homo ſuperſeminauit zizania, *Matth. 13.* Acidia eſt cauſa corporaliſ & ſpiri-

& spiritualis mortis. Ideo Sifara iacens opertus pallio, clauo concussus est in terra à Iahel vxore Abel Cinei, vt habetur *Iud. 4.* Samson dormiens inter genua Dalilæ, fuit captus, catenatus & mortuus, *Judic. 16.* Quia Abner negligenter custodiebat Saul, poterat eum Dauid occidere si volebat, *1. Reg. 31.* Isboſeth dormiens super lectum, à latronibus Principum occisus est, *2. Reg. 24.* Acidiosos punit Deus grauitè. Nam quandò cœpit populum tædere itineris & laboris, locutus est contra Moysen, dicens: *anima nostra nauscat super cibo isto tenuissimo.* Idèd misit Dominus serpentes ignitos, qui populum occidebāt, *Numer. 21.* Virgines dormientes & lampades accensas lucidi operis non habentes, à sponsi cœlestis nuptiis sunt exclusæ, *Matth. 25.*

CAPVT IV.

De Adoratione Dei.

Adorandus est Deus & colendus.

Cum bonorum oblatione.

Cum verborum oratione.

Cum templorum fabricatione.

Credendarum ordinatione.

Idolorum detestatione.

ADORANDVS & colendus est Deus muneribus bonis. Ideo duobus primis fratribus adorantibus & sacrificantibus Deo, respexit Dominus ad Abel & eius munera, & non ad Cain.

A

5

Cain.

Cain : quia ille obtulerat meliora. *Genes. 4.* Paratus erat Abraham vnicum filium suum Domino offerre super monte in holocaustum , vt habetur *Genes. 22.* Postquam præceperat Dominus Moyse , quod ipse & Aaron & Leuitæ ascenderent & adorarent , duodecim vitulos obtulerunt *Exod. 24.* Salomon abiit , vt immolaret mille hostias , & ibi apparuit ei Dominus. *3. Reg. 3.* Magi intrantes domum , adorauerunt puerum , & munera obtulerunt. Quid ergo deberent facere Christiani iam regnanti , si gentiles , sic fecerunt paruulo vagienti. *Matth. 2.* Adorandus est Deus in oratione. vnde Enoch filius Seth fuit primus , qui orando cœpit inuocare nomen Domini. *Genes. 5.* Salomon stetit ante altare , & expandens manus , genibus flexis orauit. *3. Regum 8.* Leprosus adorauit Dominum orans & dicens : *Domine si vis , potes me mundare.* *Matth. 8.* Mater filiorum Zebedæi accessit ad Iesum , orans & petens aliquid ab eo. *Matth. 20.* Ad adorandum Deum debent fabricari Ecclesiæ & altaria. Ided Noë ædificauit altare Domino , & de mundis animalibus & volucribus obtulit holocaustum Domino. *Genes. 9.* Helchana tantæ fidei erat , quod descendebat de ciuitate sub statutis diebus , vt adoraret Deum in Sylo. *1. Reg. 1.* Rex David cultum Dei in Sacerdotibus & cantoribus ampliauit. *1. Paralip. 15.* Cæcus natus & illuminatus à Deo ait : *Credo Domine , & procidens adorauit eum.* *Ioan. 9.* Adorandus est Deus in tribulationibus & periculis , vt ab ipsis homines liberentur.

Ided

Ideò filii Israel afflicti in Ægypto audientes, quod respexisset Dominus afflictionem eorum, proni adorauerunt in terra. *Exod. cap. 4. in fin.* Cum dixisset Dominus de percussione Ægypti, inclinatus populus adorauit. *Exod. 12.* Offerente Samuele sacrificium, liberatus est populus à tribulatione Philistinorum. *1. Reg. 7.* Reuersi filii Israel de captiuitate Babylonis, die ac nocte confitebantur Domino. *Nehem. 9.* Cum audisset Iob nunciorum verba, dicentium ipsi perditionem rerum, adorauit Dominum, dicens : *Nudus egressus sum de utero matris meae. Job 1.* Adorandus est Deus solus, & non aliqua creatura. Ideò primum præceptum decalogi fuit : *Non adorabis deos alienos, & non facies sculptile, Exod. 20.* Manue volenti sacrificare angelo, ait angelus : *Si vis offerre sacrificium, offeras Domino. Iudith. 13.* Cum irent filii Israel ad vitulos aureos, Tobias fugiebat consortia eorum, & ibat in Hierusalem ad templum, ibi adorabat Dominum Deum Israel. *Tob. 1.* Quamuis esset prohibitum vt nullus peteret aliquid ab aliquo Domino, nisi tantum à Dario : tamen Daniel tribus temporibus Dominum adorabat. *Dan. 6.* Populus qui voluit Paulum & Barnabam adorare, prohibitus est ab eis. *Actor. 9.* Angelus Ioannem prohibuit ne se, sed solum Dominum adoraret.

Apocal. ult.

CAP.

CAPVT V.

De Adulatione & Blanditiis.

Adulatores in adulationibus quarunt complac-
tiam,

Reperiunt displicentiam.

Tendunt ad infamiam.

ADVLATORES semper loquuntur ea quæ credunt placere audientibus eos. Ideo Core & complices populo placere volentes, dixerunt: *sufficiant nobis. Numer. 16.* Absalon vt causam in curia patris habentibus complaceret, dicebat cuilibet: *Videntur mihi sermones tui recti. 2. Reg. 15.* Prophetæ dicebant Achab prospera de bello futuro, sicut ei complacere credebant, *3. Reg. 22.* Consiliarij Assueri adulantes ei dixerunt: *Regis iusta est indignatio:* cum tamen temperare eius irâ contra reginam potius debuissent. *Hest. 1.* Amici Amon volentes ei complacere, dixerunt: *Iube parari excelsam trabem, Heb. 5.* Alcimus proditor volens placere Demetrio dixit. *Perdidit Judas amicos suos 2. Machab. 14.* Herodi acclamabat populus voces Dei, ei desiderans complacere. *Act. 12.* confestim autem percussit eum angelus Domini, & consumptus à vermibus expirauit. Adulatores displicent sapientibus quibus placere credebant per suas blanditias. Nam adolescens narrans David mortem Saulis inimici sui, ei complacere credēs, fuit in eius visione occisus, *2. Reg. 1.* Duo latrones

qui

qui occiderunt Isbosheth, & attulerunt caput eius David placere credentes, displicuerunt multum & similiter sunt occisi, 2. Reg. 4. Adulatores laudant in facie, & in absentia detrahunt & diffamant. Contra quorum consuetudinem Saluator noster recedentibus discipulis Ioannis cœpit Ioannem multipliciter commendare, quem in eorum præsentia non laudauit, vt lucidè habetur, *Matth. 11.* Pharisei volentes Iesum capere in sermone, & postea ei detrahere; in facie eum laudare cœperunt, dicentes: *Magister scimus, quia verax es, Matth. 24.*

CAPVT VI.

De Ambitione & Ambitiosis.

Ambitiosi sunt alièni nominis detractores.

Innocentis sanguinis effusores.

Præsumptuosi famæ iactatores.

Cito regiminis sui desertores.

Prophani sermonis secutores.

Superbi culminis zelatores.

Ambitio causat detractionem. Nam ambitiosi ideò detrahunt alijs, vt ipsi magis appareant. Sic Maria & Aaron ambientes dominium populi, detrahebant Moyse dicentes: *Nobis locutus est Dominus, Numer. 12.* Chore & complices ambientes dominium populi Moyse similiter detraxerunt, *Numer. 16.* Ambiens Absalon regnum

gnum detrahebat patri & dixit cuilibet : *videtur mihi sermones tui recti: sed non est qui te audiat constitutus a rege, 2. Reg. 15.* Alcimus qui volebat fieri summus Pontifex, coram Demetrio detrahebat Iudæ *1. Machab. 7.* Ambitiosi non timent sanguinem effundere, & multa mala committere ut liberius valeant dominari. unde Abimelech procurauit eligi per amicos in Dominum, & postea *77.* fratres suos occidit, & multa mala fecit. *Iudic. 9.* Parabola Ionathæ de Rhamno vrente ligna ambitiosos & eorum opera mala declarabat. *Iudi. 9.* Ieroboam ambitiosus pessimè regnavit, & multa mala commisit, *3. Reg. 11.* Arthalia libidine dominandi, omne semen regum interfecit, *3. Reg. 11.* Ptolemæus ut obtineret regionem, Simonem & eius filios interfecit, *1. Machab. ult.* Ambitiosi semper mala & præsumptuosa de se loquuntur. Ideo Baal præsumptuose dicebat, *ut daret aliquis populum istum sub manu mea & auferrem de medio Abimelech,* quod non fecit, ut habetur *Iudic. 9.* Eleuabatur Adonias dicens : *Ego regnabo.* quod non euenit postea, *3. Reg.* Nabuchodonosor dixit, cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo impetio subiugaret, *Judith 2.* Dicebat Seron faciam mihi nomen & glorificabor in regno, & debellabo Indam: & ipse fuit postea debellatus. *1. Machab. 3.* Ambitiosorum dominium citò transit, diuino iudicio. Idèd Zambri qui occidit dominum suum, ut regnaret post eum, septem diebus tantum regnavit. Ingressus est enim palatium, & suc-

& succendit se cum domo regia, & mortuus est in peccatis suis, 3 Reg. 16. Ptolemæus regnum Alexandri voluit occupare ambitiosè, sed parum gaudius est: quia die tertia defunctus est, 1. Machab. 11. Ambitiosi vt plurimum sunt Simoniaci. Nam quia Iason summum Sacerdotium ambiebat, idcò promisit Antiocho 368. talenta argenti, & alia multa: tamen modico tempore functus est hoc honore: quia Menelaus, quem ipse ad Antiochum miserat, sciuit in se dictum Sacerdotium retorquere, 2. Machab. 4. Simon magus ambiens potestatem dandi Spiritum sanctum, voluit illum pecunia comparare, Actor. 7. Ambitiosi & superbi plus dolent de paucis qui non honorât eos, quàm lætentur de multis, qui eis obediunt & honorant eos. Talis fuit Amon, qui plus dolebat de Machabeo eum adorare nolente, quàm lætaretur de aliis qui eum quotidie adorabant. Hest. 5.

CAPVT VII.

De Amicitia.

Amici habere debent commune gaudium:

Familiaire colloquium:

Fidele obsequium:

Malitia tedium:

Salubre consortium.

A Mici debent inter se communicare gaudia, & omnia temporalia & spiritualia bona. Idcò La-

gnum detrahebat patri & dixit cuilibet : *videtur mihi sermones tui recti: sed non est qui te audiat constitutus a rege*, 2. Reg. 15. Alcimus qui volebat fieri summus Pontifex, coram Demetrio detrahebat Iudæ 1. Machab. 7. Ambitiosi non timent sanguinem effundere, & multa mala committere ut liberius valeant dominari. unde Abimelech procurauit eligi per amicos in Dominum, & postea 77. fratres suos occidit, & multa mala fecit. *Iudic. 9.* Parabola Ionathæ de Rhamno vrente ligna ambitiosos & eorum opera mala declarabat. *Iudic. 9.* Ieroboam ambitiosus pessimè regnavit, & multa mala commisit, 3. Reg. 11. Athalia libidine dominandi, omne semen regium interfecit, 3. Reg. 11. Ptolemæus ut obtineret regionem, Simonem & eius filios interfecit, 1. Machab. ult. Ambitiosi semper mala & præsumptuosa de se loquuntur. Ideo Baal præsumptuose dicebat, *ut daret aliquis populum istum sub manu mea & auferrem de medio Abimelech*, quod non fecit, ut habetur *Iudic. 9.* Eleuabatur Adonias dicens : *Ego regnabo.* quod non euenit postea, 3. Reg. 3. Nabuchodonosor dixit, cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo imperio subiugaret, *Jerem. 2.* Dicebat Seron faciam mihi nomen & glorificabor in regno, & debellabo Iudam: & ipse fuit postea debellatus. 1. Machab. 3. Ambitiosorum dominium citò transit, diuino iudicio. Idèò Zambri qui occidit dominum suum, ut regnaret post eum, septem diebus tantum regnavit. Ingressus est enim palatium, & suc-

& succendit se cum domo regia, & mortuus est in peccatis suis, 3 Reg. 16. Ptolemæus regnum Alexandri voluit occupare ambitiosè, sed parum gauisus est: quia die tertia defunctus est, 1. Machab. 11. Ambitiosi vt plurimum sunt Simoniaci. Nam quia Iason summum Sacerdotium ambiebat, idcò promisit Antiocho 368. talenta argenti, & alia multa: tamen modico tempore functus est hoc honore: quia Menelaus, quem ipse ad Antiochum miserat, sciuit in se dictum Sacerdotium rerorquere, 2. Machab. 4. Simon magus ambiens potestatem dandi Spiritum sanctum, voluit illum pecunia comparare, Act. 7. Ambitiosi & superbi plus dolent de paucis qui non honorant eos, quàm lætentur de multis, qui eis obediunt & honorant eos. Talis fuit Amon, qui plus dolebat de Machabeum adorare nolente, quam lætaretur de aliis qui eum quotidie adorabant. Hest. 5.

CAPVT VII.

De Amicitia.

Amici habere debent commune gaudium:

Familiaire colloquium:

Fidèle obsequium:

Malitia tedium:

Salubre consortium.

A Mici debent inter se communicare gaudia, & omnia temporalia & spiritualia bona. Idcò La-

eò Laban vocatis amicis, fecit Racheli nuptias, & desponsauit eam. vt habetur *Gene. 29*. Dilexit Dauid Ionathan sicut animam suam, & exspoliavit se tunica sua, & dedit Ionathæ, *1. Reg. 18*. In huius figura laudauit Dominus villicum iniquitatis, & consuluit nobis facere amicos de Mamona iniquitatis, eis bona nostra communicando grater. *Luc. 16*. Patens etiam exemplum de illo, qui vadit media nocte ad amicum, & sibi petit communicari panem. vt habetur *Luc. 11*. Amici debent simul habere de suis negotijs secretum colloquium. Idè loquebatur Dominus Moyse de agendis sicut solet loqui homo cum amico suo. *Exod. 28*. Vocauit Amon amicos suos ad se, & exposuit eis magnitudinem diuitiarum & filiorum turbam, & prospera & aduersa quæ reputabat se habere. *Hester 5*. Tres amici Job venerunt consolari eum, & loqui secum, *Iob. 2*. Saluator cum dilexisset suos quæ erant in mundo, in finem dilexit eos: & faciens sermonem finaliter locutus est eis. *Iob. 13*. Amici debent esse fideles, & vnus alium nunquam debet deserere, sed verbis & factis inuicem se iuuare; ideo Ruth dixit Naemi: *quo perrexeris pergam, & ubi stabis stabo. Ruth. 1*. Fidelis amicitia, sed indiscreta fuit, qua armiger Saul mortuus est cum eo, *1. Reg. 31*. Vltimo dixit Abner ad Dauid: *fac mecum amicitias, & erit manus me tecum. 2. Reg. 3*. Chusi amicus Dauid fidelis eum non dereliquit, sed dissipauit consilium Achitophel contra eum, *2. Reg. 17*. Fideles amici erant Eleazar

zaro

zaro secundum corpus qui ei consulebant ne pateretur. 2. *Machab.* 6. Amicitia tamen malorum est detestanda, quia semper tendit ad malum; idè Propheta Iehu dixit ad Iosaphat: *His quæ odierant Dominum, auxilium præbes, & cum eis amicitia iungeris, ideo iram Dei mereris.* 2. *Paral.* 19. Alcimus proditor factus amicus Demetrii, concitauit eum aduersus Iudam, & fratres eius dicens: *perdidit Iudas amicos tuos, vt habetur.* 2. *Machab.* 14. Duo ribaldi & pelsimi homines Herodes & Pilatus facti sunt amici in morte Christi. *Luc.* 23. Amicitia contrahenda est cum bonis, sapientibus & potentibus viris. Idè Rex Alexander scripsit Ionathæ: *Audui quod potens sis & aptus: esto amicus noster.* *Machab.* 9. Misit Alexander ad Ptolemæum Regem, vt faceret secum amicitias, 1. *Machab.* 10. Bonos amicos habuit Paulus, qui rogauerunt eum ne sederet in theatro. *Actor.* 19.

CAPVT VIII.

De Amore Dei.

Amor Dei:

Misericordiam obtinet peccatorum:

Scripturam continet preceptorum.

Amor Dei facit misericordiam obtinere; idè daturus Dominus Legem Moyse dixit: *Ego Dominus facio misericordiam his qui diligunt me, & custodiunt præcepta mea.* *Exod.* 20. Ob hanc

B

causam

causam post decem repetita praecepta dixit Moyſi: *Diliges Dominum Deum tuum, &c.* Et hoc ideo poſt-
poſuit, ut ſi in aliquo praeceptorum offendimus,
per dilectionem Dei miſericordiam habeamus.
Deuter. 6. Amor Dei, principium & finis eſt om-
nium mandatorum; ideo dixit Moyſes: *Quid petit*
Deus a te, niſi ut ambules in viis eius, & diligas eum.
Deuteron. 10. Iofue poſt alias monitiones dixit
populo: *Diligetis Dominum Deum veſtrum*: quaſi
faceret conſuſionem omnium praeceptorum.
Iofue 23 Paulus etiam dixit: *Si quis non amat Deum,*
anathema ſit ac ſi diceret: talis nullum praeceptum
ſervat. *1. Corinth. 16.* Hoc eſt etiam quod Paulus
dixit: *Si linguis hominum loquar & angelorum, cha-*
ritatem autem non habeam, factus ſum ſicut aes ſonans,
& cymbalum tinniens. ubi oſtendit, quod nullum
bonum poteſt fieri ſine dilectione Dei: & ipſa ha-
bita, non facit homo malum. *1. Corinth. 13.*

CAPVT IX.

De Amore proximi.

Amare debemus proximum:

Spiritualem offerendo orationem:

Singularem oſtendendo dilectionem:

Salutarem exhibendo compaſſionem:

Liberalem faciendo ſubventionem.

Perſonalem dimittendo offenſionem.

Amor

A Mor proximi ostenditur esse verus, quando pro eo oramus, etiam si sit malus vel inimicus; ideo Abraham solícite & deuote orauit Deū, vt peccata Sodomitis indulgeret: quod fuit signū magnæ dilectionis, vt habetur *Genes. 18.* Tantam dilectionem habuit Moyses erga proximos, vt orans pro eis, diceret Domino: *aut dimitte eis noxam hanc, aut dele me de libro in quo me scripsisti.* ecce quanta dilectio. *Exod. 33.* Dominus etiam monuit nos orare pro proximis, non solum pro amicis, sed etiam pro inimicis, dicens: *Orate pro persequentibus vos. Matth. 6.* Amare debet homo proximum sicut seipsum; ideo reprehensus est grauiter Cain, qui dixit se nō esse custodem fratris sui. *Genes. 4.* Moyses ita dilexit quemlibet de populo suo, sicut seipsum, ita vt optaret quemlibet prophetizare, sicut ipse, licet in hoc honor suus diminui videretur. *Num. 11.* Noluit ipse Moyses maiorem populum, quam Dominus sibi promittebat; eo quod sicut se, quemlibet de populo diligebat. *Num. 14.* Anima Ionathæ colligata erat animæ Dauid, & dilexit eum sicut animam suam, *1. Reg. 18.* Amare debet homo proximum suum ostēdendo ei compassionem in eius aduersitatibus. Sic filii Israel post occisionem filiorum Benjamin compatiētes fleuerunt. *Iud. 3.* Sanctus Propheta Dauid ostendit cōpassionē dilectionis, scil. in planctu Saulis, *2. Reg. 1.* Hoc idem ostendit in planctu scilicet Ionathæ, *2. Reg. 1.* Ostendit hoc etiam idem in filio licet malo, in fletu quē fecit in morte Absalonis, *2. Reg. 18.*

Amare debet homo proximum, subueniēdo ei in necessitatibus suis; idē magnam dilectionem habuit Neemias ad filiōs transmigrationis in multis, quia amicabiliter fecit eis. *Neem. per totum.* Tobias etiam multum proximos diligebat, qui multis multa beneficia exhibebat. *Tob. i.* Hunc amorem Samaritanus perfectē habuisse ostenditur, qui vulnerato & semiuiuo relicto multa beneficia est elargitus. *Luc. 10.* Amare debet homo proximum iniurias dimittendo: in cuius signum dixit Dominus Petro: *Dimitte fratri tuo non tantum septies, sed septuagies septies, Matth. 18.* Miram dilectionem habuerunt ad proximos Christus & Stephanus, qui non solum dimiserunt iniurias, sed etiam pro persecutoribus orauerunt, *Luc. 22. Actor. 7.*

CAPVT X.

De Amore Carnali.

*Amor consanguinitatis non debet impedire,
Bonorum distributionem,
Dolorum mitigationem,
Supernorum prapositionem,
Diuinorum reuelationem.*

AMore carnalis consanguinitatis non debet Prælatus bona Ecclesiastica & alia distribuire, sed solum amore meriti virtutis; idē Moyles distribuens Leuitis boues & plaustra, nullum dedit filiis Caath sibi carnem propinquis. *Numer. 7.*

Non

Non legimus Moyſen aliquod magnum officium dediffe alicui de filiis ſuis. *Exod. Leuit. Numer. Denter.* Migraturus Moyſes rogauit Dominum, vt populo ſuo prouideret de duce idoneo: nulum autem de filiis aut conſanguineis nominauit. *Numer. 27.* Distribuens Joſue terram Iſraelitis, minorem partem dedit tribui ſux, *Joſue 17.* Joannem & vtrumque Iacobum Chriſti fratres non dimiſit Dominus caput Ecclēſiæ fieri, ſed ſolum Petrum, *Ioann. 21.* Amari debent in tantum non conſanguinei, vt nimius dolor de eorum morte habeatur; ideò Heli audiens mortem filiorum, non eſt viſus multum curare, ſed ſolum de capſione Arcæ, *1. Reg. 4.* Dauid etiam mortuum filium paruulum non plorauit, ſed gaudium potius demonſtrauit, *2. Reg. 12.* Joab increpauit Dauid de nimio fletu in morte Abſalonis filii ſui, *2. Reg. 19.* Mater illa mirabilis ſeptem filios mori vident, non oſtendit dolorem, ſed eos mirabiliter confortauit, *2. Machab 7.* Amari debent conſanguinei moderate, vt eis ſemper præponantur diuina; ideò Iudæi præliaturi contra Nicanorem plus timebant de templo & diuinis quam de vxoribus & filiis, *2. Machab. ult.* Loquente Ieſu ad turbas, cum quidam dicerent ad eſſe matrem & fratres, reſpondit: *Quæ eſt mater mea, & qui ſunt fratres mei? Quicumque fecerit voluntatem Patris mei, qui in coelis eſt, ipſe meus frater, ſoror & mater eſt.* *Matth. 12. Luc. 8.* Amor carnalis conſanguinitatis impedit conſolationes diuinas; ideò dixit Chriſtus Petro:

Caro & Sanguis non reuelauit tibi, ostendens quod paruas caro reuelationes ostendit. Matth. 16. Ob hanc causam dicebat Paulus Apostolus: Cum autem placuit ei qui me segregauit ex utero matris, &c. continuò non acquieui carni & sanguini, vt habetur Galat. 1.

CAPVT XI.

De Angelis bonis.

*Angeli boni sunt
Reuelatores contingentium:
Liberatores innocentium:
Regulatores promerentium:
Eruditores nescientium:
Propugnatores confligentium:
Increpatores delinquentium:
Incitatores exercentium:
Confortatores patientium:
Introductores decedentium.*

Angeli boni reuelant & annunciant secreta, quæ debent contingere, vt fides adhibeatur; idè apparuerunt angeli Abrahæ, & se erga eum familiariter habuerunt, reuelantes ei plura secreta, *Genes. 18.* Reuelauit angelus vxori Manue conceptionem Samsonis, & vitam quam eum facere oportebat: & hæc eadem vxori & viro nullus postmodum reuelauit. *Jud. 13.* Reuelauit angelus

He

Heliz, quod nunciaret nuncijs Ochoziæ, quod dilectio suæ infirmitatis descendere non debeat. vt habetur *4. Regum cap. 1.* Danieli sunt multa & magna mysteria per angelos reuelata. *Daniel. 9. 10. 11.* Zachariæ apparuit angelus, conceptionem & vitam præcursoris annuncians & reuelans. *Luc. 1.* Mariæ etiam modum incarnationis Saluatoris idem angelus nunciauit *Luc. 1.* Magdalenæ & Iocriabus angeli reuelauerunt Christum à mortuis resurrexisse. *Matth. 28. Marc. 16. Luc. 24. Ioan. 28.* Aduentum Christi ad iudicium angeli reuelauerunt Apostolis in die Ascensionis *Act. 1.* Per angelum suum reuelauit Dominus Ioanni Euangelistæ diuersa genera tormentorum. *Apocal. per tot.* Angeli boni liberant & adiuuant in periculis, & maximè innocentes; ideo illi qui hospitati sunt cum Loth, eum de periculo Sodomæ, de quo erat innocens, eruerunt. *Gen. 19.* Raphael, qui fuit dux Tobiz, eum à piscis deuoratione eruens liberauit. *Tob. 6.* Vxorem etiam eius à Dæmone, & patrem ab oculorū cæcitate liberauit. *Tob. 8. & 11.* Descendit angelus cum Azaria & sociis in fornacem: & eum ab ignis incendio liberauit. *Dan. 3.* Carcerato Petro angelus astitit, & lumen refulsit, & eum de carcere liberauit. *Act. 12.* Angeli boni regulant & dirigunt homines, vt non peccent, sed mereantur; deo angelus regulauit Abraham prohibens ne filium interficeret & offerret. *Genes. cap. 22.* Stetit angelus in via contra Balaam, qui sedebat super asinam, & prohibuit ne populo Dei

maledictionem offerret, *Numer. 22.* Regulauit angelus Joseph volentem Mariam coniugem suam dimittere, prohibens dimissionem, & rationem eius integritatis ostendens, *Matth. 1.* Angeli boni erudiunt & docent ignorantes; in cuius figura vidit Iacob scalam, & angelos ascendentes & descendentes per eam significantes viam eundi ad cœlum; in qua docent angeli per viam contemplatiuam ascendere, & ad compassionem proximorum descendere per actiuam, *Genes. 28.* Apparuit Esaia vnus de Seraphin, & mundauit labia eius calculo, instruens ad loquendum, *Esaia 6.* Docuit angelus pastores inuenire Christum puerum natum in Bethleem, pannis inuolutum, *Luc. 2.* Instruxit angelus Joseph accipere Mariam & puerum, & fugere in Ægyptum, quæ sit figura nostri, vt salutarium operum insistencia, prauitatem mundi, qui nos persequitur fugiamus, *Matth. 2.* Angeli boni pugnant pro nobis, nos ab inimicis corporalibus & spiritualibus defendendo; idè angelus Domini stetit inter castra Ægyptiorum & populum Israel, defendens eum, *Exod. 14.* Plures boni angeli in specie equitum erant cum Elifao, quos puero demonstrauit, *4. Reg. 6.* Cum magna pugna esset inter viduam Machabæum, & Timotheum, apparuerunt de cœlo quinque angeli sedentes in equis, & armis Machabæum & populum defendentes, *2. Machab. 10.* Angelus apparuit præcedens Judam & exercitum eius in veste candida, *2. Mach. 11.* Angeli boni increpant & puniunt delinquentes.

tes. Sic increpauit angelus filios Israel, qui amicitiam fecerunt cum Chanaan, eis diuina beneficia memorando. *Iudic. 2.* Numerato populo à Dauid angelus extendit manum super Hierusalem, vt disperderet eam; & vidit Dauid angelum cædentem populum, & ait: *Ego sum qui peccaui*, vt lucidè habetur. *2. Reg. 24.* Percussit angelus Domini vna nocte centum octogintaquinque millia peccatorum in castris Senacherib, qui iniuste contra populum Dei dimicabant. *3. Reg. 19.* Percussit angelus Domini Heliodorum, qui templum exspoliare volebat. *2. Mach. 3.* Herodem volentem recipere diuinos honores, percussit angelus Domini, & consumptus à vermibus expirauit, vt habetur *Act. 12.* Angeli boni confortant, & consolantur timidos & afflictos, ne in tribulatione desperent. Sic confortauit Gedeonem, animans eum ad pugnam; & ne desperaret de triumpho, victoriam repromisit. *Iudic. 6.* Eiectæ Agar & tribulata cum filio, apparuit angelus & confortauit eam. *Genes. 21.* Fugientem Heliam à facie Iesabelis, angelus cibo reficiens confortauit eum. *3. Reg. 19.* Transtulit angelus Abacuc de Iuda in Babylonem, vt confortaret Daniele in lacu leonum. *Daniel. 14.* Post recessum tentatoris, accesserunt angeli & ministrabant ei. *Matth. 4.* Orante Christo à se transferri calicem passionis, apparens angelus viriliter confortauit eum. *Luc. 22.* Angeli excitant & sollicitant proficientes & exercentes ad bonum, sic angelus Domini à populo de carcere eductos exi-

tauit, dicens: *Surgite & loquimini ad plebem. Actor.*
 5. Apparuit angelus Philippo, & incitauit eum vt
 iret: qui vadens in illo itinere Eunuchum cōuer-
 tit. *Actor.* 8. Incirauit angelus & suscitauit Corne-
 lium, vt iret ad Petrum: qui vadeas, fidem Christi
 recepit. *Actor.* 10. Angeli boni deducunt homi-
 nem ad portum salutis vitæ æternæ animas eo-
 rum deducentes. In cuius figura redeuntibus fi-
 lijs Iacob ad patrem suum, apparuerunt angeli, &
 ipsum deduxerunt securum. *Genes.* 32. Propter
 hanc causam dixit Dominus populo: *Ecce mitto*
angelum meum, qui præcedet te, &c & introducet te
 in terram promissionis. *Exod.* 23. Raphael ange-
 lus sub huius figura reduxit Tobiam ad patrem.
Tob. 1. Ob hoc dixit Judith: *Custodiuit me angelus*
Domini, hinc euntem illic commorantem, & inde
 reuertentem. *Judith* 13. Factum est vt moreretur
 mendicus, & portaretur ab angelis in sinum Abra-
 hæ, *Luc.* 16.

CAPVT XII.

De Angelis malis.

Angeli mali sunt Christianorum tormentatores:

Adulterorum punitores:

Peccatorum introductores:

Mendaciorum relatores:

Diuinorum formidatores.

Angeli mali tormentant fideles; in cuius fi-
 gura legitur, quod Spiritus Domini malus
 exagi-

exagitabat Saul : qui dicitur *Spiritus Dei*, quia potestate Dei potest quicquid potest, *1. Reg. 15.* Sic etiam tormentauit Iob in rebus, filiis & carne propria permissione Diuina, *Iob. 1.* Filia Chanaanæ male à Dæmonio vexabatur, quam Christus misericorditer liberauit. *Matth. 15.* Sic etiam vexabatur ab eo ille dæmoniacus, qui spumabat & stridebat. *Matth. 17. & Luc. 9.* Angelus malus habet potestatem super luxuriosos, adulteros, & male vtentes matrimonijs & coniugibus. Nam hoc est quod occidit septem viros filia Rachuelis, qui intrabant ad eam sicut equus & mulus, non amore prolis, sed ardore libidinis. *Tob. 6.* Propter hanc causam dicitur Dominus de Magdalena 7. Dæmonia eiecisse, quæ quia luxuriæ vacabat operibus, in ea vniuersaliter potestatem Diabolus possidebat. *Matth. 16.* Angelus malus omnem defectum inducit in hominem, quem possidet per peccatum. Nam facit hominem crudelem : quod figurant illi dæmoniaci, de quibus dicitur *Matth. 8.* Iterum, facit hominem immundum : quia dæmoniaci habitant in monumentis. *Matth. 8.* Petierunt etiam Dæmones intrare porcos, propter immunditiam possessorum ab eis. *Luc. 8.* Ideò vocatur à Domino *Spiritus immundus* : quia aliquando per pœnitentiam exit ab homine, post hoc sumit alios septem spiritus nequiores se, & ingressi habitant ibi, vt *Luc. 11.* Facit hominem cœcum in sui cognitione, & mutum ad cōfessionem. *Matth. 12. Luc. 11.* Angeli mali virtute diuina

diuina eiiciuntur, quam ipsi timent, potentissimam cognoscentes. Vnde Saluator noster octo dæmoniacos liberauit, vt patet in capite *De miraculis Dei, infra hoc eodem cap. 8.* Paulus in hac virtute curauit puellam, quam spiritus Pythonicus possidebat. *Act. 16.* Quia quidam derisive in nomine Dei & Pauli dæmonia volebant ei cere, dæmon in eos insiliuit, & confudit, vt habetur *Act. 9.* Angeli mali mendaces sunt, & mendacia profert, & si aliquando vera dicunt, semper falsa veris commiscent; ideo audiri non debent, propter quod Saluator noster laudes eorum renuit, & ipsos tacere fecit, licet ipsi vera dicerent, vt habetur *Luc 4. cap.*

CAPVT XIII.

De Animæ resurrectione & immortalitate.

Animæ immortalitatem probant exempla;
Personarum decedentium;
Locorum continentium;
Perfectorum credentium;
Mortuorum resurgentium;
Verborum permanentium;
Sanctorum asserentium.

Animæ rationalis immortalitas probatur, exemplis personarum defunctorum, quæ in alia vita leguntur viuere; ideo dicitur de Abraham:

ham: *Apposuit est ad populum suum.* Ex quo probatur quod alia vita habet populum, scilicet eos qui in hac vita bene vixerunt, sicut & ipse vixit. Et similiter dicitur de Isaac, & similiter de Jacob. *Genes. 25. & 35.* Apparens Dominus Moyse dixit: *Ego sum Deus Abraham, Isaac & Jacob. Exod. 3.* Per hoc probat Saluator resurrectionem mortuorum, dicens: *Non est Deus mortuorum, sed viuorum. Math. 22.* Dominus reddidit omnia Iob quæ perdiderat in duplo: & tamen non habuit, nisi septem filios & tres filias, sicut prius, *secundum Gregorium in Moralibus.* Hi qui fuerant mortui, viuere comprobantur, *Iob. ult.* Frequenter legimus in libris Regum: *Dormiuit cum patribus suis.* Ex quibus verbis monstratur eos viuere post mortem, & iterum resurrekturos: sicut de dormiente apparet. Ex verbis etiam defunctorum damnatorum colligitur, quod viuent tam boni quam mali in alio sæculo, dicentium: *Nos insensati vitam illorum existimabamus insaniam. Ecce quomodo computati sunt inter filios Dei. Sapient. 5.* Animæ rationalis immortalité probant loca in Sacra Scriptura animabus specialiter deputata, scilicet infernus, & requies Paradisi; ideo cum Iacob crederet esse mortuum Ioseph dixit: *Descendam ad filium meum cum dolore ad inferos. Genes. 37.* Fratres Ioseph dixerunt: *Duodecim fratres sumus:* quasi adhuc viueret, quem mortuum credebant: vnus cum patre nostro est, alius non est super, sed subter. *Genes. 42.* De Core & complicibus dicitur: *Descenderunt vni ad info-*

ros. Operti humo; vt per hoc ostendatur quod multi in inferno viuunt secundum animas immortales: *Num. 16.* Cū Absalon interiisset Dauid laeymatur & planxit eū, vt dicit S. Augustin. 3. *de Doct. Christ.* quod non orbitatem filii doluit, sed quod nouerat quam grauibz pœnis, tam impia & paricidialis anima torqueretur. Nā prius quā alio filio innocentē & ægro tante affligebatur moriente lætatus est. 2. *Reg. 12.* & 18. Tobias dixit: *Fili Sanctorum sumus & vitam illorum expectamus, quā Dominus daturus est his qui fidem eius nō mutant.* Tob. 2. De Nabuchodonosore dicitur: *Infernus conturbatus est in adueniuntuo.* Esa. 14. Animæ immortalitatem ostendit fides credentium, & perfectorum, & sapientium. Si enim Saul non credidisset Samuelē secundum animā viuere, non eum suscitari petisset. 1. *Reg. 28.* Hanc fidē habuit Dauid perfecte, dicens, quando mirantibus seruis, quod ipse pro mortuo filio non lugebat, dixit: *Ego ibo ad eum, ipse vero non reuertetur ad me.* 2. *Reg. 12.* Hanc fidem tenebat Tobias dicens: *Præcipe in pace reponi spiritum meum.* Tob. 3. Fidelis Eleazar ait sibi suadentibus: *Manum Dei, nec uiuus nec defunctus effugiam.* 2. *Mach. 16.* Ex verbis fidelibus septem fratrum credentium aperte colligitur animas viuere post hanc vitam. 2. *Mach. 7.* Animæ immortalitatem probat resurrectio mortuorū Vet. & N. Testamenti; ideo Helias resuscitaturus puerū hospitem suū dixit: *Reuertatur anima pueri huius ad viscera eius: quæ nisi vixisset, non potuisset viscera introire.* 3. *Reg. 57.* Heliscus non suscitasset filium

lium Sunamitis, nisi tūc anima eius vixisset. 4. Reg. 4. saluator noster suscitaturus adolescentem defunctum, ac si viueret, vocādo surgere imperauit. Luc. 7. Dormientem appellat puellam mortuam, quam tanquā de somno excitans suscitauit. Matth. 9. Lazarum quatrduanum tanquam viuētem vocans, dixit; *Lazare veni foras.* Ioan. 11. Animæ immortalitatem probat testimonium veritatis, quod mentiri non potest, scil. Iesi Christi, dicentis discipulis; *Nolite timere eos qui occidunt corpus, animam autem occidere non possunt.* Matth. 10. Hoc idem patet ex verbis eius resurrectionem pronunciantibus Saducæis, vt habetur Matth. 22. In parabola eius de Lazaro & diuite epulone, &c. ostendit animas viuere post hanc vitam. Luc. 16. Consilium Christi est: *Facite vobis amicos de mōna iniquitatis, vt cum defeceritis recipiant vos in aeterna tabernacula.* Ergo anima post hanc vitam æterna tabernacula possidebit. Luc. 16. Animæ immortalitatem probant testimonia Sanctorum, qui fuerunt docti à Spiritu sancto. Idē Salomon ait: *Reuertatur puluis ad terram suam, & spiritus ad Deum qui creauit illum.* Ecclesiast. ult. Stephanus cum lapidaretur, dicebat; *Domine iesu, accipe spiritum meum.* Act. 7. Paulus ait; *Si terrestris domus nostra corrumpatur, habemus domum non manufactam, æternam in cælis.* 2. Corinth. 5. Idem: *Cupio dissolui & esse cum Christo.* quod nihil esset dicere, si anima non viueret in æternum ad Phi-

lip. cap. 1.

CA-

CAPVT XIV.

De Apparentibus Sanctis.

Apparuit Deus aliquando nescientibus, instruendo:

Delinquentibus, corrigendo:

Sequerentibus, promittendo:

Confligentibus, defendendo:

Non credentibus, asserendo:

Patientibus, refouendo:

Diligentibus, experiendo.

Apparuit Deus aliquando, vt instrueret nescientes, & admoneret eos; sicut ante peccatum apparuit, & locutus est ad Adam dicens, instruens & admonens eum ne de ligno vetito māducaret. *Genes. 2.* Noe apparuit, & instruxit vt faceret arcam, & modum, & ordinem monstrauit. *Genes. 6.* Vt monuit etiam Dominus Abraham, vt de terra & cognatione sua exiret. *Genes. 12.* Multoties apparuit Moyse, ipsum de liberatione, dūcatu & regimine populi instruens. *Exod. 3.* & in multis locis. Sic & Josuæ multoties apparuit, instruendo eum. *Josue 1. 3. 5. 11. & 27.* Spiritus sanctus apparuit in linguis igneis: vt discipulos ardentem instrueret prædicare. *Actor. 2.* Petro oranti apparuit Dominus, & eum de conuersione Cornelij instruxit. *Actor. 10.* Paulo apparuit, & monuit, vt sicut in Hierusalem prædicauerat, sic prædicaret & Romæ

Romæ. *Actor. 24.* Apparuit quandoque Dominus ad corrigendum delinquentes. Sic post peccatum apparuit & locutus est Adæ & Euzæ, & serpenti pœnas & maledictiones inferens pro peccato. *Genes. 4.* Sic apparuit Cain post fratricidium, eum arguens de commisso peccato, *Genes. 4.* Per somnum apparuit Abimelech dicens: *Morieris propter mulierem quam tulisti; Genes. 20.* Salomoni apparuit, & eum dure de commissis sceleribus increpauit. *3. Reg. 11.* Cum appropinquaret Saulus Damasco, ut caperet Christianos, apparuit ei Dominus in luce de cœlo, eum prostravit, cœcauit, arguit, & correxit. *Actor. 9.* Apparuit aliquando Dominus promittendo mercedem quærentibus se. Sic apparuit Abraham dicens: *semini tuo dabo terram hanc. Genes. 12.* Salomoni apparuit Dominus, dicens: *Postula quod vis & dabo tibi;* qui petiuit sapientiam à Domino, & quod petierat impetrauit. *3. Regum 3.* Apparuit quandoque ad defendendum sic multotiens apparuit Jacob, quando fratris iracundiam fugiebat, & eum defensare promisit, & ipso redeunte dixit Dominus ad Laban: *Caue ne quicquam loquaris aspere contra eum. Genes. 31.* Quando Dauid debebat committere prælium, semper consulebat Dominum: qui semper apparebat, & respondebat, promittendo ipsi auxilium, & ferendo, *1. Reg. 23. & 30.* Apparuit aliquando ad testificandum veritatem, ut increduli credant. Sic supra Christum baptizatum Spiritus sanctus visus & paterna vox audita est: *Hic est filius meus dilectus. Matth. 3. Luc. 3.*

C

In

In transfiguratione, vt discipuli crederent, apparuit Spiritus sanctus in nube, & Pater in voce, testificans filium Dei esse, vt habetur *Matth. 17*. Apparuit aliquando ad consolandum afflictos. Sic apparuit Jacob in persecutione Esau, monstrando ei mirabiles visiones. *Genes. 28*. Sic Christus post resurrectionem suam apparuit primo Mariæ Magdalenæ afflictæ, deinde Petro, postea duobus discipulis euntibus in Emaus. *Luc. 2 ultimo*. Stephano in sua passione ostendit celos apertos & ei apparens, seipsum stantem à dextris Dei ostendit. *Act. 7*. Apparuit quandoque ad tentandum & probandum. Sic apparuit Abraham tentans eum, vt tolleretur filium suum, & super vno montium offerret in holocaustum, vt habetur *Genes. 22*. Apparitiones & reuelationes angelorum quære *supra cap. 11*.

CAPVT XV.

De incauto Aspectu.

*Aspectus incautus est
Præceptorum transgressiuis
Lasciuorum incensiuus.*

A Spectus incautus est causa transgressionis omnium præceptorum, & commissionis omnium peccatorum. Nam prima mulier quæ primum incautè aspexit, transgressa est præceptum Domini cum gula vitium lethaliter commisit. *Genes. 3*. Quia Cham verenda patris incautè aspexit, trans-

transgressus est, & incurrit maledictionis effectum. *Genes. 9.* Timuit Abraham ne ex incauto aspectu homicidium sequeretur; ideo dixit Saræ uxori suæ: *Si viderint te Egyptii, occident me, & te seruabunt, vt habetur Genes. 12.* Dina volens incautè aspicere mulieres regionis illius fuit violata à Sichem, vnde multa homicidia sunt secuta. *Genes. 34.* Herodes quia saltatricem aspexit incautè, caput Joannis promisit, & nequiter adimpleuit. *Matth. 14. Marc. 6.* Aspectus incautus accendit & fouet lasciuias & luxurias, & maximè aspectus pulchritudinis mulierum. Nam filij Dei videntes filias hominum, quod essent pulchræ uxores, quas elegerant acceperunt. *Genes. 6.* Judas, quia Thamar aspexit in biuio, exarsit libidine, & cum ea peccauit. *Genes. 38.* Domina Memphitica cui seruiebat Ioseph, oculos iniecit, & eius ardens libidine, eum molestauit. *Genes. 39.* Vidit Dauid mulierem lauare se, & ex hoc adulterium & homicidium perpetravit. *2. Reg. 11.* Holofernes Iudith pulchram videns & ornatam, ab eius pulchritudine fuit captus, & turpiter capite truncatus. *Iudith. 10.* Videbant duo senes Susannam in pomærio ambulantem, & eius concupiscentia exarserunt, *Daniel. 13.*

CAPVT XVI.

De Astutia & calliditate falsa.

& Astuti sunt imitatores demoniorum,

C 2

Deco

*Deceptores sociorum.
 Suppressores sociorum,
 Simulatores amicorum,
 Extinctores inimicorum,
 Zelatores delictorum.*

Astuti sunt imitatores Diaboli, qui primus magister astutiæ & calliditatis fuit: & hoc in serpente, qui erat callidior cunctis animantibus terræ, qui primam mulierem suam seduxit astutia, & callidè non est aggressus virum, in quo maior prudentia residebat, vt dicitur *Genes. 20.* Quia Sathan coram Deo veritati & sanctitati Iob nō potuit derogare, eum callidè decipere voluit, omnia auferendo, & nuncios simul venire faciendo, vt multiplicato dolore, citius per impatientiam frangeretur. *Iob. 1.* Astuti sunt deceptores sociorum suorum & aliarum etiam personarum, & semper nouas vias subtilitatis ad decipiendum inueniunt. Sic Laban multotiens voluit Iacob deludere, nunc in vxore, nunc in mercede, & semper nouas astutias exquirendo. *Genes. 29. & 30.* Cum Laban scrutaretur omnem supellectilem quam habebat Iacob callide fuit à Rachele illusos. *Genes. 31.* Filij Iacob voluerunt patrem astute decipere, mittentes ei tunicam intrinsecam sanguine; vt crederet filium à bestiis deuoratum. *Genes. 37.* Gabaonitæ nouis astutijs Iosue & filios Israel decipere procurauerunt. *Ios. 9.* Harum circuitum fecerunt Pharisei cæco nato, vt eum verbis caperent; & mon-

monstrarent mendacem. *Joan. 9.* Astuti sunt simulatores, fingentes se esse quod non sunt. Nam fratres Dinæ callide deceperunt Sichem, & populum ciuitatis, religionem & amicitiam simulantes. *Genes. 34.* Sedechias propheta fecit sibi cornua ferrea, verum Prophetam se simulans, & fefellit regem Achab, dicens: *His cornibus Syriam ventilabis*, vt habetur *3. Reg. 22.* Callide cogitauerunt Pharisei, demonstrantes se velle honorare Iesum, dicentes: *Magister, scimus quia verax es, & viam Dei in veritate doces*, &c. Volentes eum capere in sermone, *Matth. 22.* Simile fecerunt, cum adduxerunt ei mulierem in adulterio deprehensam. *Ioann. 8.* Astuti sunt tyranni nouas inuenientes astutias vt subditos & alios deprimant & occidât. Sic fecit Pharaon, qui nouas adinuenit astutias, vt filios Israel extingueret. *Exod. 1. 2. 5.* Callide voluit Saul facere occidi Dauid, simulans se velle esse consanguineum eius, dans & filiam in uxorem. *1. Reg. 18.* Sceleratam & nouâ Iezabel inuenit astutiam vt vineam auferret Naboth, & eum occidi faceret sine culpa, *3. Reg. 21.* Athalia regina vt regnare posset, omne semen regium callide interfecit. *4. Reg. 11.* Herodes tyrannus impius callide cogitauit Christum occidere, exquirendo à Magis innocentes pueros occidendo. *Matth. 2.* Astutias subtiles inueniunt inimici, vt possit vnus alium superare. sic cogitauerunt callide Philistæi, vt faber ferrarius non inueniretur in Israel, ne fabricaret arma vel gladios, & sic eos facile superarent.

1. *Reg. 13.* Quia Absalon inimicabatur Amon quæ eius sororem oppressit; callidè, vt eum occideret, conuiuium ordinauit. 2. *Reg. 13.* Astute Rapsaces Nuncius Senacherib loquebatur alta voce, vt audiret populus qui erat super muros, vt timens ei traderet ciuitatem. 3. *Reg. 18.* Satrapæ Persarum inimicantes Danieli, astute procurauerunt, vt Rex faceret decretum, contra quod sciebant Danielelem facturum; & sic ipse regi exolus incurreret pœnam mortis. *Dan. 6.* Calliditate quorundam inimicantium Paulo in ciuitate Lystra, vbi Paulum voluerunt populi adorare vt Deum, fuit postea Paulus lapidatus. *Actor. cap. 14.* Iudæi callidè Paulum volebant educi, quem ipsi coniura-uerant occidendum. *Actor. cap. 14.* Astuti nituntur sua scelera occultare, facta & fienda, aliquo velamine bonitatis, ne cognoscantur. Sicut David astute voluit celare adulterium pietate, quando misit pro Vria vt cum vxore quiesceret & dormiret. 1. *Reg. 11.* Nefandam astutiam tenuit Amon, qui volens violare sororem, sub specie ægritudinis, iniquitatem celauit. 2. *Reg. 13.* Ambicionem regni ce abat astute Absalon sub pietate iudicij, dicendo canentibus: *Videntur mihi sermones tui boni & recti: sed non est qui te audiat à rege constitutus.* 2. *Reg. 15.* Duo senes sub prætextu iudicij iniquitatem pessimam celaue-
runt. *Dan. 3.*

CAPVT XVII.

De Auaritia & cupiditate terrena.

Auari sunt

Iurgiorum materiam exquirentes:

Thesaurorum pecuniam appetentes:

Iudiciorum iustitiam peruercentes:

Sacrilegiorum nequitiam committentes:

Occisorum malitiam incurrentes:

Proditorum peritiam exercentes.

Punitorum tristitiam sustinentes.

Auari & amantes diuitias sunt litigiosi & discoli, sub cuius figura Cain (qui interpretatur possessio) Abel fratrem suum occidit. *Genes. 4.* Propter nimiam substantiam Abrahæ & Loth, non potuerunt habitare simul, propter pastorum iurgia vtriusque. *Genes. 13.* Locupletato Isaac, pastores & conuicinorum iurgia incoeperunt. *Genes. 26.* Propter hanc causam Saluator noster noluit se intromittere in diuisionem terrenæ hæreditatis, cum super hoc fuerat requisitus. *Luc. 12.* Auari nunquam temporalibus satiantur, sed semper acquirere & congregare nituntur. In cuius figura dicitur Cain ædificasse ciuitatē Enoch, nomine filij sui, & nō Abel. Quia sancti & pauperes Christi nolunt hic habere manentem ciuitatem, sed futuram inquirunt. *Genes. 4.* Obiecta victoria de Arphaxat Nabuchodonosor alia regna cupiuit. *Inditb cap. 1.* Adolescens iuuenis qui semper inhiabat ad plura, recessit tristis, cum audiuit a Domi-

no, quod non solum plura non quæreret, sed relinqueret etiam acquisita. *Matth.* 19. Contra illos qui bona temporalia congregare nituntur, dixit Christus similitudinem diuitis, cuius ager fructus vberes afferebat. *Luc.* 12. Propter avaritiam quæstuariorum qui amplius volebant acquirere, factum est ut Paulus & Silas fuerint virgis cæsi. *Act.* 16. Ex avaritia ulterius congregandi pecuniam Demetrius nomine argentarius, seditionem in Paulum concitavit. *Actor.* 19. Auari cupiditate ducti peruertunt rectum iudicium, & veritatem in falsitatem commutant; ideo dixit Iethro Moyfi: *Elige tibi consiliarios homines Deum timentes, qui oderint avaritiam:* quasi diceret, tales non peruertunt veritatem. *Exod.* 18. Balaam seductus avaritia, benedictionem populi in maledictionem conuertit. *Numer.* 22. Filii Samuelis secuti sunt avaritiâ, ut iudicium peruerterint. *1. Reg.* 8. Vineam Naboth fuit causa quod falsi testes producti fuerunt contra eum, *3. Reg.* 21. Per pecuniam corrupti custodes sepulchri, mentiri sunt dicentes, quod corpus Christi per discipulos sublatum fuerat. *Matth.* 28. Felix Præses, qui à Paulo pecuniam non recepit, ipsum non restituit libertati. *Actor.* 24. Auari clerici Symoniam committunt, & oblationes requirunt. unde pauci sunt hodie clerici, qui faciant oblationes populo prohiberi, sicut qui præerant operibus templi. *Exod.* 36. Hiezi propter avaritiam vendidit curationem Naaman, quam Heliseus fecerat gratis, munera recusando, *3. Reg.* 5. Menelaus propter

propter pecuniam quam promisit Andronico, habuit Sacerdotium. 2. *Machab.* 4. Sacerdotes propter auaritiam mittebant vendi in templo oues & columbas. *Matth.* 21. Auari propter suam cupiditatem multotiens incurrunt mortem. Nam Achior cupiditate ductus tulit de anathemate Iericho: ideo fuit morti adiudicatus, ut habetur *Ios.* 7. Nabal qui nuncijs Dauid fuit nimis auarus, fere totam substantiam & vitam perdidit, nisi quod propter largitatem & prudentiam uxoris euasit, 1. *Reg.* 25. Quia Semei ex auaritia exiuit seruos requirere, fecit eum Salomon occidi, 3. *Reg.* 2. Propter hanc causam dixit Iudas commilitonibus suis: *non concupiscatis spolia, quia bellum contra vos est.* quasi diceret: Faciliter occidentur, 1. *Machab.* 4. Obsidentes corrupti pecunia, dimiserunt quosdam; ideo sunt occisi, 2. *Machab.* 10. Creduntur Iudæi corruisse in prælio: quia inuenta sunt donaria Idolorum sub tunicis interfectorum, quod prohibebatur eis, 2. *Machab.* 12. Auari ut pecuniam habeant, prodiciones exercent: & amicus supplantat amicum. Nam Dalila propter pecuniam Samsonem tradidit, quem prius se diligere ostendebat, ut dicitur *Judic.* 16. Iudas Scarioth propter cupiditatem decimæ quam perdidit de unguento Christum tradidit & vendidit, à quo tot & tanta receperat beneficia, ut habetur *Matth.* 26. Auari sunt grauiter puniendi & corrigendi à Prælati: & grauiter puniuntur à Deo Omnipotenti. Nam præcipua occasio reprobationis Saul videtur

tur fuisse cupiditas quam habuit in præda Amelech, vt habetur *1. Reg. 15*. Opprimentes alios per vsuras & exactiones Neemias grauitè increpauit. *Neem. 1*. Ptolemæus vituperauit Alexandrum, quia regnum eius per auaritiā concupiuit. *1. Machab. 21*. Acerbe est punitus diues epulo, qui fuit de micis panis erga Lazarum auarus. *Luc. 16*. Emptores bouum & villarum, id est, mobilium & immobiliū, sunt exclusi à cœna magna quam Dominus præparauit, *Luc. 14*. Terribiliter punita est auaritia Ananiæ & Saphiræ, per Apostolum Petrum, quia subitanea morte occubuerunt. *Act. 5*.

CAPUT XVIII.

De Verbi Dei Auditū.

Audiri debet verbum Dei,

Cum fidelitate credendi:

Cum sinceritate reuerendi:

Cum assiduitate adimplendi:

Cum voluntate pœnitendi:

Sine impietate resistendi.

AVditi debet verbum Dei cum credibilitate & fide: idè cum Aaron verba Domini locutus fuisset ad populum, credidit populus omnis, & proni adorauerunt. vt habetur *Exod. 4*. Post aduentum Spiritus sancti multi qui audierunt verbū Dei, crediderunt & creuit Ecclesia. *Act. 4*. Gentes audientes quod Paulus & Barnabas prædicarent, gauisi

gausi sunt & crediderunt. *Actor. 13.* Paulo & Barnaba prædicantibus, Iconii audierunt, & multi cum auditate crediderunt. *Actor. 14.* Intrante Paulo in synagogas Beryti audierunt multi cum auditate qui crediderunt. *Actor. 19.* Audiri debet verbum Dei cum reuerentia & deuotione cordis & gestus; ideo Eglon rex statim surrexit de solio, quando Ayoth dixit ei: Verbum Dei habeo ad te, ô rex: maximam reuerentiam exhibens verbo Dei. *Ind. 3.* Heli docuit Samuelem vt reuerenter diceret: *Loquere Domine quia audit seruus tuus. 1. Reg. 3.* Legit Esdras verba legis à mane vsque ad mediam diem; & aures populi erant erectæ ad librû. *2. Esdr. 8.* Reuerenter audiebat Maria soror Marthæ, quæ sedens secus pedes Domini, audiebat verba illius. *Luc. 10.* Loquebatur Jesus docens in templo: & omnis populus suspensus erat audiens verbum eius. *Luc. 19.* Reprehendentes se discipuli de ignorantia cognitionis Christi, dicebant adinuicem: *Nonne cor nostrum ardens erat in via, dum loqueretur nobis. Luc. 24.* Prædicante Philippo in Samaria, intendebant turbæ deuotæ his quæ dicebantur ab eo. *Actor. cap. 8.* Audire verbum Dei non sufficit, nisi homo adimpleat opere illud quod audit: Ideò dixit populus Moyse: *Omnia verba quæ loquutus est Dominus, faciamus. Exod. cap. 18.* Job dixit Domino: *Auditu auris audiui te. & post pauca: Ago penitentiam in fauilla & cinere. Iob. 42. & ultimo.* Herodes licet pessimus, audiebat Ioannem: Et audito eo multa facie-

faciebat. *Marc. 6.* In fine sermonis in monte dixit Iesus: *Omnis qui audit verba mea & facit ea, similabitur viro, qui adificauit domum suam supra firmam petram. Matth. 7.* Mulieri dicenti: *Beatus venter qui te portauit*, dixit Christus: *Beati qui audiunt verbum Dei & custodiunt illud. Luc. 11.* Estote factores verbi, & non auditores tantum. *7ac. 1.* Auditus verbi Dei conuerti facit peccatorem ab errore viæ suæ; ideo dixit Dominus Hieremiæ: *Noli subtrahere verbum, si forte audiant & conuertantur, Ierem. 26.* Verbum prædicationis lonæ venit ad regem, & conuertit eum, & populum totius ciuitatis Niniue. *Ion. 3.* Post prædicantem Christum in nauicula Petrus & alij relictis omnibus secuti sunt eum. *Luc. 5.* Videntes discipuli quod per prædicationem conuertebantur infideles, dixerunt multitudini: *Non est æquum nos derelinquere verbum Dei & ministrare mensis:* & tamen illæ mensæ erant pauperum & viduarum: vt ostenderent, quod prædicatio verbi Dei ad homines conuertendos præualeat operibus misericordiæ corporalis. *Actor. 6.* Quia eunuchus audiuit verbum Domini à Philippo, conuersus & baptizatus est. *Actor. 8.* Prædicatio Petri & admonitio angeli Cornelium conuerterunt. *Act. 10.* Lidda purpurissa ad prædicationem Pauli est conuersa, vt habetur *Actor. 10.* Paulo loquente de resurrectione mortuorum, Dionysius Ariopagita credidit. *Actor. 17.* Audire verbum Dei nolunt mali & incorrigibiles, ne conuertantur; ideo dixit Moyse Domino: *Filii Israel non me audiunt;*
& quo-

Quomodo audiet me Pharaó. Exod. 4. Rex Achab noluit audire Micheam Prophetam, quia nō prophetauit ei nisi malum, sicut ipse merebatur habere. *3. Reg. 22.* Dixit Dominus Ezechieli: *Domus Israel nolunt audire te, quia nolunt me audire: quia domus exasperans est. Ezech. 3.* Iudæi obturauerant aures suas, vt non audirent Stephanum, & audientes dissecabant cordibus suis. *Actor. 7.* Cum audissent quidam Paulum de resurrectione mortuorum, irridebant eum. *Actor. 17.*

CAPVT XIX.

De Auiditate mulierum.

Auide sunt mulieres in vetitorum prohibitione:

Filiorum impetratione:

Genitorum prosperatione:

Sublimiorum cumulatione:

Secretorum reuelatione:

Inimicorum vindicatione:

Gaudiorum secretorum enarratione.

A Vidæ sunt mulieres semper de sibi prohibitis, & amplius desiderant vetita; ideo prima mulier de concessis fructibus comedisse non legitur, nec eos desiderasse, sed solum vetitum concupiuit, & viro suo attulit ad comedendum. *Gen. 3.* Vxor Loth voluit contra prohibitionem retrò post tergum respicere, & versa est in statuam salis.

salis. *Genes. 19.* Dina contra licentiam patris & fratrum voluit videre mulieres regionis illius: & oppressa est à Sichem, & sic de illis quæ volunt videre viros & videri ab eis, vt habetur *Genes. 3.* Domina cui seruiebat Joseph, quia sciebat adulteriũ à naturali lege fore prohibitum, auidæ sollicitabat eum ad peccandum. *Genes. 29.* Auidæ sunt mulieres habere filios, vt careant sterilitatis opprobrio; ideo Sara ita desiderabat filios, vt potius voluerit Abraham habere filios de ancilla quam non habere, credens de se nunquam posse filios generare. *Genes. 6.* Filia Loth potius voluerunt habere filios de patre proprio, quam filios non habere. *Genes. 19.* Rachael videns sororem fœcundam, dixit marito: *Da mihi libros, alioquin moriar.* *Genes. 30.* Anna desiderio habendi filios flebat, & non capiebat cibum. *1. Reg. 1.* Multum desiderabat illa mulier & proprium filium, quæ rapuerat alienum. *3. Reg. 3.* Auidæ sunt mulieres de profectibus & prosperitatibus filiorum; ideo mulier Sunamitis voluit ire ad Heliseum pro suscitatione filij, quamuis vir eius plenam licentiam nō concessisset. *4. Reg. 4.* Vxor Tobiaë quotidie respiciebat viã, vt videret filiũ prospero venientẽ. *Tob. 10.* Mulier Chananæa sic feruide desiderabat filiaë sanitatem, quod Dominũ pluries pro ea rogauit; & plura opprobria sustinens, nō desistit donec quod petierat impetrauit. *Matth. 15.* Mater filiorum Zebedæi sic auida fuit pro filiorum prosperitate, quod accessit ad Iesum & petijt filios ante laborem remunerari.

nerari. *Matth.* 20. Auidæ mulieres poscunt habere possessiones & gloriam; ideo Aza filia Caleph obtinuit terram irriguam, quia suspirans affectuosissime postulauit. *Iosue* 15. Ita concupiuit Iezabel vineam Naboth, vt fecerit eum iniuste lapidari. 3. *Reg.* 21. Athalia concupiscens gloriam & possessionem regni, omne semen regium excepto Ioas abscondito, interfecit. 4. *Reg.* 11. Auidæ sunt mulieres scire secreta virorum; & quanto magis eis occultantur, eo amplius scire desiderant. Sed nullum secretum continent. Vnde vxor Samsonis tantum institit, quod ei Samson reuelauit secretâ & propositionem obscurâ, quam parëtibz noluit reuelare, quæ eam postea propalauit. *Iud.* 14. Dalila sua importunitate deuicit Samsonem vt ei panderet fortitudinis suæ: quod secretum Philistæis postmodum reuelauit. *Iudic.* 16. Auidæ sunt mulieres ad vindictam, & non parcunt nisi vlciscantur. Vnde Hester non fuit contenta de vindicta Amon suspensi, & 4000. virorum occisorum, sed in crastinum fecit ceteros trucidari. *Hester.* 9. Herodias sic desiderabat vindictam de Ioanne, qui dixerat contra eam, quod magis elegit petere ab Herode caput Ioannis quam dimidium regni sui. *Marc.* 6. *Matth.* 14. Dixit Christus exēplum de vidua, quæ multū fuit molesta iudici vt eā de aduersario vindicaret. *Luc.* 12. Auidæ sunt mulieres secreta gaudia sui cordis exprimere, & alijs rei elare. Vnde interrogata Rebecca, si vellet ire cum seruo Abraham ad matrum suum, lacrimam volens ostendere, non dixit

dixit, si placet vobis; sed lætanter dixit, Vadam.
Genes. 24. Puella nomine Rode præ gaudio non
 apparuit Petro, sed quod Petrus adesset, lætanter
 cucurrit intro stantibus nunciare, vt habetur
Actor. 12.

CAPVT XX.

De Auxilio Dei.

Auxilium petendum est à Deo: quia solus est:

Auxiliator in tribulatione:

Solus in tentatione:

Solus in contemplatione.

Primus Auxiliator in tribulatione Deus est po-
 sitis. Psalmista, *Da nobis auxilium de tribulatione.*
 Et hoc tripliciter conseruando, siue defendendo.
 Psalmus: *Mittat tibi auxilium de Sancto, & de Sion*
tueatur te. Esaia 50. *Dominus Deus auxiliator meus,*
& ideo non sum confusus. Item confortando Psalmus:
Manus enim mea auxiliabitur ei. Item spem
 gloriæ donando Psalm. *DEVS auxilii mei,*
& spes mea in Deo est. Auxiliator Deus in pugna
 tentationis. 2. Paral. 32. Cum Senacherib bra-
 chium carniū est nobiscum Dominus Deus no-
 ster auxiliabitur nostris. Item hostes debellando.
 Esa. 30. *Agyptus homo & non Deus, & equi eorum,*
caro & non spiritus. Inclinauit Dominus manum &
corruet auxiliator, & cadet. Propter hoc dicebat
 Esa.

Elaias : *Ecce Dominus Deus auxilium meum*, quis est qui me contemnet? Item corroborando, 2. Par. 26. *Egressum est nomen Ozia procul, eo quod auxiliaretur ei Dominus* & corroborasset illum. Auxiliator Deus in contemplatione. Deut. penult. *Beatus es tu Israel! quis similis tui popule, qui salutaris in Domino sentum auxilii tui, & gladius gloriae tuae.* Item gratiam infundendo. Hebr. 4. *Adeamus cum fiducia ad thronum gloriae eius, ut misericordiam consequamur* & gratiam in auxilio opportuno. Item mittendo. Psalm. *Leuavi oculos meos in montes, unde veniet auxilium mihi.* Item concupita & petita ad libitum faciendo. Psalm. *Beatus vir cuius auxilium est abs te.* Beatus enim est cui omnia optata succedunt.

CAPVT XXI.

De Baptismo Christianorum.

Baptismus Christianorum est

Demonstratus in figuris:

Prophetatus in Scripturis:

Roboratus Christi curis.

BAPTISMVS praefiguratus fuit in figuris antiquae legis. Nam figuratus fuit per mare rubrum in quo filij Israel liberati sunt, id est, Christiani: & Pharaon, id est, diabolus cum suis sequacibus, est submersus. Exod. 14. Per aquam signabatur baptismus in quam Helizeus misit salem, id est,

D est,

est, Christus gratiam, vt eius sceleritas sanaretur, vt lucide habetur, 4. Reg. 20. Septena lotio Naaman in Jordane, quæ eum mundauit à lepra, signat septem dona Spiritus sancti, mundantia hominem baptizatum. 4. Reg. 5. Baptismus prophetatus fuit in Scripturis à Prophetis antiquis & nouis. Nam de eo prophetauit Ezechiel, dicens: *Effundam super vos aquam mundam, & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris. Ezech. 36.* Joannes Baptista eximius Prophetarum, prophetauit & prædicauit Baptismum, & incæpit eum, & Christi baptismum prophetice nunciauit. *Matth. 3.* Baptismum consecrauit & approbauit Christus, quando baptizatus est à Ioanne, & Spiritus sanctus apparuit in columbæ specie, vt aquis virtutem tribueret salutarem. *Matth. 30. & Luc. 3.* Præcepit Christus baptismum fieri de necessitate, cum dixit: *Nisi quis renatus fuerit ex aqua & Spiritu sancto, non intrabit regnum cælorum. Ioann. 3.* Prædicari etiam voluit Christus baptismum, & formam baptizandi tradidit, dicens: *Euntes, docete omnes Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti. Amen. Matth. 28.* In baptismo & fide ostendit Christus esse salutem nostram, dicens: *Qui crediderit & baptizatus fuerit, saluus erit. Marc.*
ultimo.

CAPVT XXII.

De Benedictione Dei ad hominem.

*Benedictionem Dei recipiunt,
 Coniugiorum perfecti observatores:
 Præceptorum subiecti executores:
 Flagellorum electi supportatores:
 Arduorum accepti operatores:
 Deuotorum dilecti hospitatores.*

Benedixit Deus existentibus in matrimonio
 ad filios procreandos : sicut benedixit Adæ
 & Euæ, dicens: *Crescite & multiplicamini*, &c. *Ge-*
nes. 1. Noe etiam & filijs eius benedixit, dicens:
Crescite, &c. *Genes. 9.* Benedixit Deus obedienti-
 bus præcepto eius: ideo dixit Abraham: *Egrede-*
re. Benedicam tibi: magnificabo nomen tuum. *Genes.*
 Ascensus in cælum Saluator eduxit discipu-
 los in Bethania, in montem Oliueti: quibus obe-
 dientibus, eleuatis manibus benedixit. *Luc. 24.*
 Benedixit Deus tribulatis, tribulationes patienter
 portantibus. Sic benedixit Deus Abraham de
 Ismaele eiecto & tribulato, dicens: *Ecce bene-*
dicam ei, & augeo & multiplicabo eum valde. *Ge-*
nes. cap. 17. Iob benedixit, quia patiens fuit, &
 restituit ei duplicia. *Iob. cap. 42.* Benedixit Deus
 iustis & bene operantibus, augendo eis bona
 temporalia & spiritualia: sic benedixit Isaac, &
 ibat proficiens. *Genes 26.* Iacob lactaturus cum

angelo dixit: *Non dimittam te, nisi benedixeris mihi*, & benedixit ei in eodem loco. *Genes. 32.* Operibus manuum Iob Deus benedixit, & possessio eius creuit in terra. *Iob. 1.* Desideranda est illa benedictio, quam daturus est Dominus iustis & bene operantibus in die iudicii, dicens: *Venite benedicti Patris mei, percipite regnum, &c. Matth. 25.* Benedixit Deus recipientibus sanctos homines, vel sanctas reliquias, hospitio. Sic dixit Iacob ad Laban: *Modicum habuisti antequam venirem ad te: & nunc diues factus es, & benedixit tibi Deus propter aduentum meum. Genes. 30.* Propter Ioseph benedixit Deus domui Egypti, & multiplicauit in omnibus. *Genes. 39.* Habitabat arca Domini in domo Obededom tribus mensibus, & benedixit Deus domui Obededom, vt habetur 2. Reg 6.

CAPVT XXIII.

De Benedictione hominis ad Deum.

*Benedicere debet homo Deo,
Pro superatione decertationum:
Pro acquisitione illustrationum:
Pro adeptione perfectionum:
Pro promotione pralationum;
Pro effusione orationum;
Pro euasione tribulationum;
Pro cognitione retributionum.*

Benedicere debet homo Deo, pro obtentis victorijs corporalium inimicorum; ideo Melchise-

chisedech occurrēs Abrahæ post victoriam quam habuerat ipse de quatuor regibus, Dominum pro obtenta victoria benedixit, vt habetur *Genes. 13.* obtenta victoria de Sisara Delbora & Barac cecinerunt dicentes: *Qui sponte obtulistis animas vestras de Israel ad periculum, benedicite Deo. Iudith. 5.* Post victoriam quam habuit Dauid de Goliath, dicitur fecisse *Psalm. Benedictus Dominus, &c. 1. Reg. 7. Psal. 143.* Ozias princeps videns Judith cum capite Holofernis, benedixit Deum. *Iudith. 13.* Obtenta victoria & ædificato altari sub Iuda Machabæo benedixit populus Dominum. *1. Machab. 4.* Heliodoro volente spoliare templum, sed terribiliter flagellato, benedixerunt Deum, *2. Machab. 3.* Benedicere Deum homo debet, pro acquisita vel acquirenda sapientia; ideo cum audisset Hira verba Salomonis, ait: *Benedictus Deus, qui dedit Dauid filium sapientem, vt habetur 3. Reg. 5.* Cum aperuisset librum Esdras, vt instrueret populum, benedixerunt Domino ipse & populus. *Neem. 8.* Tobias instruens filiū & sapientiam docēs, inter cætera dixit ei: *omni tempore benedic Domino. Tob. 4.* Daniel qui accepit sapientiam & reuelationes à Deo, ait: *Benedictus Deus qui dat sapientiam. Dan. 2.* Benedicere debet homo Deo pro complemento & perfectione cuiuslibet operis boni. Sic Salomon ædificato templo benedixit Deo, qui dedit gratiam complendi opus suum dicens: *Benedictus Dominus Deus Israel, qui locutus est ad Dauid patrem meum, & conpleuit, 3. Reg. 8.* Completo muro Hierusalem sub

§4 DE BENEDICTIONE HOMINIS.

Esdra & Neemia, dixerunt Leuitæ: *Surgite, benedicite Deum nostrum ab aeterno. Neem. 9.* Completa promissione, facta Simeoni à Spiritu sancto, accepit Iesum, & benedixit Deum, dicens: *Nunc dimittis, &c. Luc. 2.* Benedicere debet homo Deo in electione & promotione boni Prelati & iusti Principis. Ideo facto principe Asaph, ad confitendum Domino, sequitur: *Benedixit Dominus, &c. 1. Paral. 16.* Videns Esdras animum Artaxerxis regis esse bonum dixit: *Benedictus Deus patrum nostrorum, qui dedit hoc in corde regis. 1. Esdr. 7.* Benedicere debet homo Deo in oratione: & maxime in Ecclesia. Ideo Sara filia Rachuelis orando, dixit: *Benedictum nomen tuum Deus, qui cum iratus fueris misericordiam facis. Tob. 3.* Post ascensionem Domini erant in templo discipuli, orantes & benedicentes Deum. *Luc. 24.* Benedicere debet homo Deo, pro euasione tribulationum; ideo Raguel & uxor eius, videntes quod dæmon Tobiam non vexaret, dixerunt: *Benedicimus te Domine Deus Israel: quia non contigit nobis ut putabamus. Tob. 8.* Ananias & socij liberati à flamma fornacis, benedixerunt Domino. Et similiter Nabuchodonosor Deum pro eorum liberatione plurimum benedixit. *Dan. 3.* Petrus Apostolus tribulationes patiens dicebat: *Benedictus Deus & pater Domini mei Iesu Christi, Pater misericordiarum, & Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra. 1. Pet. 1.* Benedicere debet homo Deo, pro receptis beneficijs gratias referendo. Ideo Raguel solici-

cito

cite monuit Tobiam & filiam, vt pro receptis beneficijs benedicerent DE VM cœli, & omnia eius beneficia & mirabilia narrarent. *Tob. 10.* De recuperato visu & auditis sermonibus Raguelis Tobias Dominum benedixit. *Tob. 13.* Machabæus & qui cum ipso erant audientes auxilium à Domino sibi missum, benedixerunt Dominum. 2. *Machab. 11.* Zacharias recepta prole, & soluto vinculo linguæ eius, prophetauit, dicens; *Benedictus Dominus Deus Israhel. Luc. 1.*

CAPVT XXIV.

De Benedictione hominis ad hominem.

Benedicere debet homo

Bellatorum victoribus:

Genitorum pignoribus:

Hospitiorum cultoribus:

Egenorum benefactoribus:

Et bonorum actoribus.

Benedicere debet homo Deo ad acquirendam victoriam; ideo Melchisedech benedixit Abrahamæ reuertenti cum victoria qua fuerat pro iustitia præliatus. *Genes. 14.* In cantico pro victoria habita de Sisara dicitur; *Benedicta inter mulieres Iahel.* Ozias princeps populi dixit ad Iudith, quæ obruncauerat Holofernem: *Benedicta tu es filia à Domino Deo excelsso, &c. Iudith. cap. 13.* Benedicere

dicere debet homo filijs suis & propinquis. Flen-
te Esau dixit pater eius: *In rore cœli & pinguedine
terra desuper erit benedictio tua. Genes. 27.* Iacob be-
nedixit filio suo Ioseph & duobus filijs eius di-
cens: *Benedicat Deus pueris his.* Et post modicum,
benedixit omnibus filiis suis. *Genes. 49.* Rachuel
benedixit filiam, tradens eam Tobia, dicens: *Deus
sit vobiscum, qui coniungat vos & impleat benedictio-
nem. Tob. 7.* Benedicere & salutare debet homo
hospites suos, sicut Pharao postquam Ioseph in-
trodixit patrem suum, Iacob benedixit: & inter-
rogans eum de tempore vitæ suæ. *Genes. 47.* Ra-
chuel osculatus Tobiam hospitem suum, præ gau-
dio fleuit, & ait: *Benedictio sit tibi fili mi: quia boni
& optimi viri es filius. Tob. 7.* Gabelus inueniens
Tobiam hospitem in domo Rachuelis benedixit
simili modo. *Tob. 9.* Veniente Maria ad domum
Elizabeth, & salutata ea, exclamauit Elizabeth,
dicens: *Benedicta tu in mulieribus, & benedictus fru-
ctus ventris tui. Luc. 1.* Benedicere debent Prælati
subditos suos; ideo dixit Dominus Moyfi: *sic bene-
dices filios Israel: Benedicat tibi Dominus Deus tuus,
& custodiat te. Numer. 6.* Extendens manum Aa-
ron ad populum benedixit eis. *Leuit. 9.* Non so-
lum Prælati boni, sed etiam mali debent benedi-
cere subditos suos; ideo dixit Balaam: *Ad benedi-
cendum ductus sum, benedictionem prohibere non de-
beo, & non potero: vt habetur Numer. 23.* Con-
uertit Salomon faciem suam, & benedixit omni
Israel: & omnis Ecclesia stabat. *3. Reg. 8.* Cum Da-
uid

uid obtulisset holocausta, benedixit populo in nomine Domini. *1. Paralip. 16.* Benedicere debent pauperes benefactoribus suis; ideo dixit Moyses populo: *Non pernoctabit apud te pignus pauperis, ut dormiens in vestimento, benedicat tibi. Deuteron. 24.* Naemi videns quod Boas benedixit Ruth nurui suæ & pauperi & viduæ, benedixit ei, dicens: *Benedictus sit à Domino, quia gratiam quam seruauerat uinis, reparauit & mortuis. Ruth. 2.* Benedicere debet homo bene operantes & sancta opera facientes; ideo Iosue dixit Rubenitis & Gaaditis: *Fecistis omnia quæ præcepit Moyses: Et sequitur: benedixit eis. Ios. 23.* Quia Ruth caste vixerat, & bene fuerat operata, Boas benedixit ei. *Ruth. 3.* Heli Sacerdos benedixit Helchanæ & vxori eius, orantibus & offerentibus in templo. *1. Reg. 1.* Nunciatum est Dauid quod viri Fabes Galaad sepelissent Saul mortuum, dixitque ad eos: *Benedicti vos à Domino qui fecistis misericordiam hanc cum Domino vestro Saul, & sepelistis eum. 2. Reg. 2.*

CAPVT XXV.

De Benignitate Dei.

Benignus est Deus exorantibus pro alienis delictis:

Tolerantibus, & habentis astrictis:

Operantibus cæli canis ascriptis:

Descertantibus sed effrenis demittis:

*Iam peccantibus & pœnitentibus de delictis:
Ægrotantibus morbi pœnis afflictis.*

Benignus est Deus operantibus pro peccatoribus. Vnde Abraham petenti à Domino vt parceret Sodomitis, quicum multa fiducia loquebatur, semper benigne respondit: & quamuis Abraham visus fuisset hominibus importunus, Dominus ei quod petebat benignus concessit: vt lucide ponitur *Genes. 18.* Dixit Dominus Moyfi: *Cerno quod populus iste duræ cervicis est: dimitte me vt irascatur furor meus, & deleam eos.* quasi benigne diceret: Tu tenes me benigne, pro eis orando. *Exod. 32.* Similia dicebat Hieremiæ oranti pro populo, quem volebat propter peccata delere. *Hierem. 7.* Benignus est Dominus tribulationem sustinentibus; ideo fugienti Iacob iram fratris sui, Dominus benigne apparuit, & reuertentem, benigne ab insecutione defendit. *Genes. 33.* Loquebatur Dominus Moyfi vt amico, & ipsum à detractoribus pluries liberavit. *Numer. 12. & 14.* Helix angustiato coruus panes & carnes iussu Dei cum benignitate ferebat. *3. Reg. 17.* Eidem Helix fesso & tribulato Deus panem & aquam per angelum destinavit. *Reg. 3 & 19.* Cum Azaria & sociis eius in fornace vidit Nabuchodonosor similem filio Dei, ad probandum quod semper Deus est cum tribulatis, sustinentibus patienter. *Dan. 3.* Danieli existenti in lacu leonum Deus benigne misit coctum per Abacuc de longinquo. *Dan. 14.* Discipulis de

Christi

CHRISTI recessu tribulatis ipse Spiritum paraclitum promisit & dedit. *Joan. 14. Act. 2.* Petrum fluctuantem in mari Dominus benigne de fluctibus liberauit. *Matth. 14.* Stephano posito in tribulatione martyrij, Dominus benigne cœlum apertum & seipsum ostendit. *Actor. 7.* Joannes existens in Pathmo à Deo est multis reuelationibus consolatus. *Apocal. per totum.* Susannam in maximis tribulationibus & periculo mortis, Deus misericorditer per Daniele liberauit. *Dan. 13.* Latronem clamantem in suis tribulationibus, consolatus est eum DOMINVS dicens: *Hodie mecum eris in Paradiso. Luca 23.* Ionam qui deglutitus fuit à pisce, Dominus misericorditer liberauit, vt dicitur *Ione cap. 2.* Ex his omnibus colligitur benignitas Dei Omnipotentis. Benignus est Deus iustis & recte viuentibus. Ideo Iacob qui fideliter vixerat & fiducialiter dicebat: *Non dimittam te, nisi benedixeris mihi*, benigne benedixit ei, vt habetur *Genes. cap. 32.* Ezechias Rex dixit: *Dominus propitiabitur cunctis, qui in toto corde querunt Deum. 2. Paralip. 30.* Misit Dominus benigne angelum Raphaellem, qui Tobiam duxit incolumem & reduxit. *Tob. 5. vsque ad 12.* Magdalenam pio operi intendentem Christus benigne discipulis murmurantibus excusauit. *Matth. 26. Marc. 14.* Exaudiuit Dominus innocentem Susannam, & benigne eam ab iniustis senibus liberauit. *Dan. 13.* Discipulos iustos Christus benigne defendit tēpore passionis, dicens: *Si ergo me queritis, sinite hos abire.*

O quan-

O quanta benignitas. *Ioan. 18.* Benignus est Dominus praeliantibus pro iustitia, eos confortando & adiuuando; idèd obediuit Dominus voci Iosue dicenti: Sol contra Gabaon non inquearis. *Ios. 10.* Gedeoni dedit benigne bis signū invellere, quod de hostibus victoriam obtineret. *Iudic. 6.* Machabæus & qui cum eo erant bis à Deo auxilium acceperunt. *1. Machab. 10.* Benignus est Dominus peccatoribus, & specialiter volentibus pœnitere; idèd benigne pepercit David confitenti peccatum cum à Nathan fuit reprehensus, vt dicitur *2. Reg. 12.* Licet posteri David multipliciter peccarent, tamen Dominus, multotiens pepercit eis. *3. Reg. 17.* Præparauit Dominus piscem qui recepit Ionam, quamuis iuste ex inobedientia puniretur. *Ion. 2.* Statim post vocationem Matthæi, benigne cum peccatoribus manducauit. *Matth. 9. Marc. 2. Luc. 5.* Magdalenæ piæ peccata cōdonauit, & à murmurante Phariseo eam defendit. *Luc. 7.* Exemplum Christi de filio prodigo maximam Christi benignitatem ad peccatores ostendit. *Luc. 20.* Zachæus publicanus qui Christum desiderabat videre, benigne fuit à Domino visitatus. *Luc. 19.* Larroni petenti sui à Christo memoriam, in breui, promisit tempore paradisum. *Luc. 23.* Magna pietas Christi qua Petrum ter negantem non abiecit, sed potius benigne respexit. *Luc. 22.* Thomam nō credentem non repulit, sed se tangi & palpari permisit. *Ioan. 20.* Saulum persecutorem benigne prostratum cæcauit pariter & conuertit.

Actor.

Actor. 9. Benignus est Dominus debilibus & infirmis, eis sanitatem largiendo. Nam circumibat Iesus totam Galilæam, sanans omnem languorem & infirmitatem: quod nisi fecisset, multi infirmi ad eum non potuissent accedere. *Matth. 4. & 9.* Leprolum dicentem: *Domine si vis potes me munda-* *re: extendens manum Iesus, tetigit & mundauit.* *Matth. 8.* A muliere sanguiflua, secundum legem immunda, Iesus se tangi permisit, ipsamque sanauit. *Matth. 9.* De benignitate Dei circa infirmos quos curauit, *vide caput. 44.*

CAPVT XXVI.

De Blasphemia in Deum.

Blasphemi acerbiter punitionis subeunt.

Iniquitatem transgressionis committunt:

Benignitatem correctionis omittunt:

Sublimitatem elationis præmittunt.

Malignitatem detractionis immitunt.

Blasphemi in Deum grauitè puniuntur: etiam in præfenti & tamen propter hoc non dimittunt multi. Nam filius mulieris Israelitæ, quia blasphemauerat Deum, iussus est à Domino lapidari. *Leuit. 14.* Vir Dei dixit ad regem Israel, qui dixerat: Deus montium Dominus, & non Deus vallium, dabo omnem multitudinem hanc grandem in manu sua. *3. Reg. 20.* Multum displicuerunt Domino blasphemiam seruorum Senacherib regis Assyriorum

fyriorum, propter quos percussit Deus 185. millia hominum de exercitu suo. 4. Reg. 19. Blasphemi committunt peccatum grauissimum, & acriter Deum in sua iniquitate impugnant; ideo dixit Heli filiis suis: *Si peccauerit vir in virum, placari ei potest Deus.* Si autem in Deum: *quis orabit pro eo?* vt habetur 1. Reg. 2. Multum aggrauauit Sathan peccatum Dauid, quod fecerat inimicos blasphemare nomen Domini. 2. Reg. 12. Maius peccatum nesciuit excogitare impia Iesabel quam blasphemiam, vt Naboth faceret blasphemare. 3. Reg. 21. Blasphemi quanto magis reprehenduntur & responderetur eis, petiores fiunt & amplius blasphemant: propter quam causam prohibuit Ezechias ne populus responderet aliquid blasphemijs Rapsacis, vt habetur 4. Reg. 18 & Esa. 36. Cum argueret Hieremias propheta populum, quia sacrificabat dijs alienis, responderunt: *Sermonem Domini non audiemus, sed sacrificabimus Regina cœli.* Hierem 44. Blasphemia ex magna superbia & elatione trahitur; ideo superbi sunt qui blasphemant, & maiores se Domino reputant. Vnde Nabuchodonosor dixit tribus pueris: *Quis est Dominus qui eripiat vos de manu mea?* Hæc autem dicebat, quia statuum eius adorare nolebant. Dan. 3. Holofernes indignatus, quia Achior Dei potetiam commendauit, dixit: & prophetaisti quod Israel defenderetur à Domino, ostendam tibi quod non sit Deus in terra, nisi Nabuchodonosor. Iud. 6. Dicentibus Judæis Nicanori: *Est Deus potens in cœlo, qui iubet custodiri Sabbathum,* Respondit, Ego

ego potens in terra, qui iubeo sumere arma. 2. Machab. 15. Blasphemant Deum increduli & infideles, detrahentes operibus Dei. Vnde cum Iesus eiecisset dæmonem Pharisei clamabant, dicentes: In Beelzebub principe eiicit demonia. Matth. 12. Luc. 11. Pendente Christo in cruce, prætereuntes blasphemabant eum, mouentes capita sua, & dicentes: Vah! qui destruis templum Dei, & in triduo reedificas illud. Matth. 27.

CAPVT XXVII.

De Castitate & Continentia.

*Castitas sociorum malignitate amittitur,
Flagellorum acerbitate dimittitur,
Præcunctorum utilitate diligitur,
Clericorum maturitate dirigitur,
Relictorum sobrietate acquiritur,
Sine morum aequalitate perditur.*

Castitas seruatur in societate bonorum, & perditur in societate malorum; in cuius signū parētes nostri dum in Paradiso fuerunt, erāt casti; sed postquā eiekti fuerunt, conuersantes in terra, cognouit Adam vxorem suam Euā. Gen 4. Donec Dina fuit cum fratribus suis & patre, fuit casta; sed exiens mulieres videre, est corrupta, vt habetur Genes. 34. Castitatem frangentes contra præceptū Domini, grauitèr puniuntur. Nam cū Sichem violasset Dinam filiam Iacob, fratres eius Sichem & patrem & populum occiderunt. Gen 34. Post
debel-

84 DE CASTITATE ET CONTINENT.

debellationem Madianitarum iussit Moyses corruptas iugulari, & virgines seruari. *Numer. 216*. Amon propter deflorationem Thamar ab Ablatione in conuiuio est occisus. *2. Reg 11*. Post violationem vxoris Leuitæ plusquam sexaginta millia virorum sunt occisi. *Iudic. 20*. Castitas cara res est & multum diligenda; & debet homo se morti exponere vt eam custodiat. Ideò Ioseph licet esset iuuenis, & sollicitaretur à domina, maluit incarcerationi & diffamari, quam perdere castitatem. *Genes. 39*. Iudas qui castus nō erat, diligebat in alijs castitatem; ideò detestatus est fornicationē Thamar. *Genes. 38*. Sic diligebat Sara castitatem, vt diceret: *Tu scis Domine, quia nunquam concupiui virum. Tobia. 3*. Graviter fuit Susanna molestata à Senibus: sed nec famam, nec vitam præposuit castitati. *Daniel. 13*. Maria non est oblita votum castitatis tenere, licet angelus diceret ei quod de ea filius Dei nasceretur, vt habetur *Luc. 1*. Castitatem maximè seruare debent Sacerdotes & ministri Dei: In cuius figura dicitur quod mundi debeant esse à mulieribus, qui panes Sacerdotales manducarent, vt habetur *1. Reg. 21*. Quando mulier Sunamitis volebat loqui Heliseo, tunc Heliseus mittebat puerum, seu seruum, tanquam vitans consortia mulierum. *4. Regum 4*. Propter illud quod Christus dixit, quod in alio sæculo non nubent neque nubentur, sed erunt sicut angeli Dei, ostenditur quod vita ministrorum Dei in terra debet esse casta, vt sequantur vitam cœlestium ministrorum.

rum *Math. 22.* Argumentum est castitatis Præ-
 latis & Clericis, quod Stephanus mulieribus est
 præpositus. *Actor. 6.* Caste debent viuere relictæ
 & viduæ inter alias mulieres: & quia castitas est
 eis difficilior, propter voluptates expertas, ad
 eam seruandam debent intendere ieiuniis ora-
 tionibus; ideo Judith post mortem viri sui non
 cognouit alium virum, sed cum puellis suis clausa
 morabatur, habens cilicium supra lumbos, & ie-
 iunans cunctis diebus. *Judith. 8.* Anna vidua fuit
 casta, quæ steterat cum viro annis septem tantum,
 & vidua fuit vsque ad annos octoginta quatuor:
 quæ nec descendebat de templo, ieiuniis & ora-
 tionibus vacans. *Luc. 2.* Castitas non sufficit sola
 ad salutem, si non aliis virtutibus & moribus bo-
 nis adornatur. Quod ostenditur in parabola de
 decem virginibus: vbi tot virgines fatuæ ex-
 clusæ, sed sapientes introductæ sunt. Quia fatuæ
 virgines licet castę erant, oleum tamen bonorum
 operũ non habebant, vt lucide habetur *Math. 25.*

CAPVT XXVIII.

De Casu peccati.

*Casu peccati cadunt aliquando præsignati boni &
 vulgaribus*

Prædonati donis singularibus.

CAdunt aliquando viri boni in peccatum, &
 Crepurati sunt sancti; ideo qui se existimat sta-
 E re vi-

re, videat ne cadat. Nam licet primi parentes essent in innocentia sancti, in loco tam eminenti & Domino satis propinquo, nihilominus tamen ceciderunt. *Genes. 3.* Loth qui bonus fuit inter malos, egressus à Sodomis cum duabus filiabus suis, cecidit in peccatum luxuriæ. *Genes. 19.* Dauid qui fuit sanctus & electus à Deo, de graui peccato in grauius cecidit: dum post adulterium in seruum Dei fidelem homicidium perpetravit. *2. Regum 11.* Iudas cecidit & Petrus, qui erant discipuli Christi & socij: quia vnus tradidit eum, & alius negauit eum. *Matth. 26.* Cadunt aliquando in peccatum homines dotati multis donis, quibus se tueri debebant. Nam angeli ceciderunt, qui fuerunt creati in cælo, dotati multis dotibus, nullam habentes materiam inclinantem ad casum, vt dicitur *Esaiæ 14.* Salomon dotatus sapientia, cecidit; qui cum amaret alienigenas mulieres, idola propter luxuriam pessimam adorauit. *3. Regum 11.* Fortissimus Samson, qui mandibula mille viros occiderat, & portas apportauerat ciuitatis, deceptione mulierculæ cecidit, cæcatus & mortuus est. *Iudicum 15.*

CAPVT XXIX.

De Confessione peccatorum.

*Confessionem peccatorum efficit defecta accusatio,
Inficit erecta desperatio,
Minuit incerta ueratio,*

Con-

*Consulit recepta tribulatio,
Perficit accepta reputatio.*

Confessio peccatorum debet esse accusatoria, & nullum debet excusare peccatū. Ad quod mouebat Dominus Adam, vt cognosceret & accusaret peccatum suum: sed ipse reuertit in Deum & in mulierem, & mulier in serpentem. *Genes. 3.* Reprehensus Dauid à Nathan, peccatum suum patenter & humiliter est confessus. *2. Reg. 12.* Similiter cognouit peccatū numerationis populi, & obtulit se pœnæ portandæ. *2. Reg 24.* Veniebant ad Ioannem omnis populus Iuda, confitentes peccata sua. *Matth. 3. Marc. 1.* In cuius figura dixit Christus leprosis: *Ite, ostendite vos Sacerdotibus, Luc. 17.* Prædicante Paulo, multi veniebant confitentes peccata sua. *Actor. 19.* Confessio peccatorum debet esse cum spe veniæ, & non cum desperatione. Ideo confessio Gain Deo non placuit, nec ipsi profuit, quantumcunque peccatum recognouerit; quia cum desperatione, iniusta fuit, cum dixit. *Maïor est iniquitas mea, quam vt veniam merear. Genes. 4.* Iudas confessus est peccatum suum, dicens: *Peccaui, tradens sanguinem iustū, &c.* sed ipsi non profuit; quia cum desperatione fuit. *Matt. 26.* Confessio peccatorū debet esse cū proposito ulterius nō peccandi; ideo Pharaoni dicēti: *Peccaui,* nō profuit illa cōfessio; quia non intēdebat desistere à peccato, nec derelinquere duritiā cordis sui. *Exo. 10.* Simile accidit Saul cum reprehenderet eū Sa-

re, videat ne cadat. Nam licet primi parentes essent in innocentia sancti, in loco tam eminenti & Domino satis propinquo, nihilominus tamen ceciderunt. *Genes. 3.* Loth qui bonus fuit inter malos, egressus à Sodomis cum duabus filiabus suis, cecidit in peccatum luxuriæ. *Genes. 19.* Dauid qui fuit sanctus & electus à Deo, de graui peccato in grauius cecidit: dum post adulterium in seruum Dei fidelem homicidium perpetravit. *2. Regum 11.* Iudas cecidit & Petrus, qui erant discipuli Christi & socij: quia vnus tradidit eum, & alius negauit eum. *Matth. 26.* Cadunt aliquando in peccatum homines dotati multis donis, quibus se tueri debebant. Nam angeli ceciderunt, qui fuerunt creati in cælo, dotati multis dotibus, nullam habentes materiam inclinantem ad casum, vt dicitur *Esaias 14.* Salomon dotatus sapientia, cecidit; qui cum amaret alienigenas mulieres, idola propter luxuriam pessimam adorauit. *3. Regum 11.* Fortissimus Samson, qui mandibula mille viros occidebat, & portas apportauerat ciuitatis, deceptione mulierculæ cecidit, cæcatus & mortuus est. *Iudicum 15.*

CAPVT XXIX.

De Confessione peccatorum.

*Confessionem peccatorum efficit defecta accusatio;
Inficit erecta desperatio,
Minuit incepta ueratio,*

Con-

*Consulit recepta tribulatio,
Perficit accepta reputatio.*

Confessio peccatorum debet esse accusatoria, & nullum debet excusare peccatū. Ad quod mouebat Dominus Adam, vt cognosceret & accusaret peccatum suum: sed ipse retorisit in Deum & in mulierem, & mulier in serpentem. *Genes. 3.* Reprehensus Dauid à Nathan, peccatum suum patenter & humiliter est confessus. *2. Reg. 12.* Similiter cognouit peccatū numerationis populi, & obtulit se pœnæ portandæ. *2. Reg. 24.* Veniebant ad Ioannem omnis populus Iuda, confitentes peccata sua. *Matth. 3. Marc. 1.* In cuius figura dixit Christus leprosis: *Ite, ostendite vos Sacerdotibus, Luc. 17.* Prædicante Paulo, multī veniebant confitentes peccata sua. *Actor. 19.* Confessio peccatorum debet esse cum spe veniæ, & non cum desperatione. Ideo confessio Gain Deo non placuit, nec ipsi profuit, quantumcunque peccatum recognouerit; quia cum desperatione, iniusta fuit, cum dixit. *Maior est iniquitas mea, quam vt veniam merear. Genes. 4.* Iudas confessus est peccatum suum, dicens: *Peccavi, tradens sanguinem iustū, &c.* sed ipsi non profuit; quia cum desperatione fuit. *Matt. 26.* Confessio peccatorū debet esse cū proposito ulterius nō peccandi; ideo Pharaoni dicēti: *Peccavi,* nō profuit illa cōfessio; quia non intēdebat desistere à peccato, nec derelinquere duritiā cordis sui. *Exo. 10.* Simile accidit Saul cum reprehenderet eū Sa-

muel de obedientia ad Deum. 1. Reg. 15. Sed quia Dauid dixit illud verbum, scilicet, *Peccaui*, cum intentione vltius non peccandi, dixit ei Nathan: *Transtulit Dominus peccatum a te.* 2. Reg. 12. Confessionem inducit aliquando tribulatio & afflictio: cum enim homo tribulatur, cogitat quod pro peccatis suis patitur, & Domino confitetur; ided dicit Psalmista: *Multiplicata sunt infirmitates eorum: postea accelerauerunt*, scilicet ad confessionem. *Psalm. 15.* Afflicti Israelitæ per serpentes, dixerunt Moyfi: *Peccaui*, quia loquuti sumus contra te. *Numer. 21.* Oppressi filii Israel à Philistæis & filiis Amon, tunc confessi sunt, dicentes: *Peccaui*. *Jud. 10.* Confiteri debent homines quantumcunque iusti, & se peccatores asserere & reputare, exemplo Neemiæ, dicentis: *Ego & domus patris mei peccaui*, iniquitatem fecimus. *Neem. 1.* Orans Daniel, qui erat vir perfectus, dicebat confitendo: *Peccaui*, iniquitatem fecimus. *Daniel. 9.* Sextus illorum septem fratrum qui pro Domino sustinebant martyrium dixit: *Hæc patimur, quia peccaui*, vt dicitur 2. *Machab. 7.*

CAPVT XXX.

De Confidentia.

Confidenter debent homines delinquentes prohibere arguendo:

Audientes adhibere referendo:

Insurgentes cohibere fugiendo:

Vera

Veza gentes edocere differendo:

Indigentes se prebere in petendo:

Obsequentes se exhibere parendo.

Confidens debet esse homo ad redarguenda
vicia & peccata; ideo confidenter arguit Moy-
ses contra Pharaonem, vt habetur *Exod. 5. & infra.*
Audaſter & confidenter, ſed diſcrete Nathan ar-
guit Dauid de peccato. *2. Reg. 12.* Helias confiden-
ter reprehendit Achab, dicens: *Non ego turbo Iſ-
rael ſed tu. 3. Regum 18.* Stephanus audaſter & con-
fidenter arguit Iudæos de peccatis eorum, dicens:
*O dura, cervice, & inſenſatis cordibus: vos ſemper Spi-
ritui ſancto reſiſtitis: vt clare habetur Actor. 7.* Pau-
lus præſente præconſule, Elyman magum acriter
reprehendit, lumineque priuauit. *Actor. 13.* Con-
fidenter debet homo referre & nunciare audien-
tibus quæ annuncianda ſunt; ideo Helias confi-
denter retulit Ochoziæ regi: *Hæc dicit Dominus,
delectulo quem aſcendiſti non deſcendes, ſed morte
marieris. 4. Reg. 1.* Helifeus homo magnæ confi-
dentiæ dixit ad Ioram regem: *Quid mihi & tibi?
Vade ad Prophetas patris tui & matris tue. 4. Reg. 3.*
Confidenter & audaſter debet homo pugnare
pro iuſtitia, & in prælijs puſillanimes adiuuare &
animare, ſicut Ezechias confidenter bellatores ad
bellum confortabat, dicens: *Viriliter agite, & con-
fortamini, nolite timere, 2. Paralip. 32.* Magnæ fuit
conſtantiæ, Neemias, qui ab inimicis non potuit
terreri. *Neem. 46.* Iudith fuit valde magnanimis,

quando decapitabat Holofernem. *Judith. 13.* Iudas dixit sociis timentibus multitudinem hostium: *Absit ut fugiamus. 1. Machab. 9.* Pugnante Jonatha, fugerunt socij; sed videntes eum fortiter præliari, reuerfi, victoriam habuerunt. *1. Machab. 11.* Confidenter debet homo loqui & prædicare publicè veritatem, ne timore nec alia causâ declinare ab ea: sicut Mardocheus non declinauit à veritate diuini cultus, adorando Amon, & cōfidenter verbi veritatem loquebatur reginæ. *Hester. 4.* Cæcus illuminatus à Domino audacter cōfitebatur Pharisæis, miraculi veritatem, vt lucide habetur. *Ioan. 9.* Sanctus Petrus qui prius ad vocem ancillæ negauit Christum, recepto Spiritu sancto sic confortatus est, vt audacter coram toto collegio confiteretur eum. *Actor. 2. & 3.* Magnanimis & audax fuit Paulus prædicando coram magistratibus & ciuibus & coram multis iudicibus veritatem. *Actor. 19. & 20.* Confidenter debet homo petere, quod iustum est maxime; sic confidenter petijt Bersabea à Dauid vt Salomon filius eius regnaret, vt habetur *3. Reg. 1.* Audacter sed indiscrete petijt mater filiorum Zebedæi pro filijs suis eos sedere cū Christo. *Matth. 20.* Magna fiducia mulier Chananæ filiæ liberationem à Domino postulauit. *Matth. 15.* Cum magna fiducia petiit Ioannes proditorem sibi à Domino reuelari. *Ioan. 13.* Ioseph audacter introiuit ad Pilatum, & petiit corpus Christi. *Matth. 27.* Confidenter & audacter debet homo se parare ad obedientiam Prælatorum, &

vsque

usque ad mortem; sicut Thomas volens obedire Christo, dicenti: *Eamus in Iudeam iterum, aliis discipulis timentibus*, dixit: *Eamus & nos & moriamur cum illo.* Ioan. 11. Petrus dixit Magistratibus: *Obedire Deo oportet magis quam hominibus.* Actor. 5. De hac materia quærantur plura capita *de Fortitudine* cap. 5. per totum.

CAPVT XXXI.

De Compassione proximi ad proximum.

Compati debet homo carceratis, liberando:

Tribulatis, confortando:

Fatigatis, sublenando:

Morti datis, deplorando:

Obstinatis, supportando:

Viduatibus, consolando:

Secum natibus, adiuvando:

Reprænatibus, res dando:

Infirmis, visitando:

Evagantibus, hospitando.

Compati debet homo captivis, & eos pro posse liberare, sicut Abraham audiens captivum Loth, ei compatiens velociter & viriliter iuivit eum. Genes. 4. Filii Hrael ducentena millia mulierum & puerorum captiuorum habentes, remiserunt eos: ecce quanta compassio. 2. Paralip. cap. 28. Tobias multum compatiiebatur captivis

ptiuis, pascens & redimens eos. *Tob. 1. & 2.* Abimelech compatiens Hieremiæ in lacum misso, procurauit liberari eum. *Hierem. 38.* Darius audiens in lacu leonum esse Danielem, præ dolore dormiuit in cernatus. *Daniel. 14.* Compati debet homo omnibus tribulatis, & consolari eos verbis & factis. Sicut Ruben & Iudas, compatiens tribulato Ioseph, nitebantur liberare eum. *Gen. 37.* Dū Iezabel persequeretur Prophetas, Propheta Domini Abdias cōpatiens, abscondit ex eis centum, ut habetur *3. Reg. 18.* Hester audita, tribulatione populi sui, compatiens eis, se morti exposuit ut liberaret eos: quod & fecit: *Hester. 7.* Discipuli compatiens Chananeæ tribulatæ pro filia, pro eius exauditione Dominum rogauerunt. *Matth. 15.* Ut vidit Iesus Mariam flentem & propter mortem Lazari tribulatam, compatiens ei fleuit, & Lazarum à mortuis suscitauit. *Ioan. 11.* Pendens Christus in cruce, habet compassionem cum matre, quam videbat in anima crucifigi. *Ioan. 19.* Compati debet homo fatigatis, & eos refocillare, si potest; ideo Gedeon compatiens socijs fatigatis, postulauit pro eis panes. *Jud. 8.* Dauid compatiens lassjs socijs non valentibus ire ad bellum & remanentibus ad sarcinas, constituit quod æqua esset pars eorum sicuti bellatorum. *1. Reg. 30.* Compati debet homo mortuis, & specialiter mortuis in malo statu animæ, vel mortuis contra iustitiam; ideo filij Israel compatiens Benjamin & filijs suis, in eorum excidio amarè fleuerunt, licet ab eis fuerint

runt grātiter offēsi. *Iudic. 21.* Doluit Dauid de occisione Absalonis, compatiens & sciens eum esse damnatum. 2. *Reg. 18.* Antiochus licet esset malus, audiens Oniam iniuste esse occisum, compatiens fleuit. 2. *Machab. 4.* Compati debet homo peccatoribus obstinatis & iniuriantibus, eis benigne parcendo & supportando, sicut Samuel lugebat Saulum regem, ei compatiens, quem sciebat à Deo reprobatum, ut habetur 1. *Reg. 15.* Contra nolentes delinquētibz compati, & sibi iniuriātibz parcere, proposuit Christus parabolam de seruo nequam, cui Dominus multa dimiserat, & ipse noluit dimittere pauca; ideò Dominus eum tormentis subijci mandauit, & sibi quod dimiserat reperiuit, ut habetur *Matth. 18.* Compatiendum est Relictis & viduis, eas dulciter consolando; ideò Helias benigne accepit verba Viduæ satis dura, & ei compatiens, filium suscitauit. 3. *Reg. 17.* Similiter compassus est Heliseus viduæ debitis obligatæ, oleum augmentando. 4. *Reg. 4.* Magnum dolorem habuit Onias Sacerdos quando vidit ab Heliodoro templum spoliari, in quo erant deposita viduarum. *Matth. 3.* Vidit Iesus flentem Viduam, compatiens, consolatus est eam, & eius mortuum filium suscitauit. *Luc. 7.* Petrus videns flere Viduas pro morte Thabitæ quæ alebat eis, eas compatiens suscitauit eam, ut eis iterum alimenta præberet. *Act. 9.* Compati debet homo singulariter patriæ & natis in ea, quando vidit eam esse in periculo vel in malo statu. Ideo Neemias audiens

E s malum

malum statum Hierusalem, fleuit diebus multis, & tandem consilium & auxilium arripuit opportunum. *Neem* 1. & postea magnam compassionem habuit Hieremias de destructione suæ ciuitatis, plorans & ululans super eam. *Threnor.* 1. Saluator videns ciuitatem Hierusalem destruendam fleuit, compatiens super illam. *Luc.* 19. Compati debet homo pauperibus priuatis temporalibus bonis, & eorum necessitatibus subuenire; ideo dicebat Iob: *Auris audiens beatificauit me, eo quod pauperem liberafsem Iob.* 29. Multum valet ad compatiendum pauperibus, quod disceptatio futuri iudicii solum de operibus misericordiæ fiet, exhibitis & non exhibitis, pauperibus & egenis, vt habetur *Matth.* 25. Misertus est Dominus turbæ quæ eum expectauerat tribus diebus, & ita pauperes erant vt non haberent quod manducarent: & eis compatiens, de quinque panibus & duobus piscibus eos satiauit. *Ioan.* 6. & *Matth.* 10. Similiter cum septem panibus satiauit quasi quatuor millia hominum. *Marc* 8. & *Matth.* 15. Compati debet homo infirmis, & eos quantum potest iuuare debet. Sic compassus est Samaritanus homini vulnerato, alligans eius vulnera & imponens eum iumento. *Luc.* 10. Petrus videns flere viduas propter mortem Thabitæ quæ alebat eas, eis compassus est. *Act.* 9. Quia diues epulo non est, compassus Lazaro vulnerato; ideo sepultus est in inferno. *Luc.* 16. Multum compassus est Saluator surdo & muto, quando ingemuit & sanauit eum.

Matth.

Matth. 9. Marc. 7. Quotiens Christus ex compassione infirmos sanauerit, quære *de Miraculis cap. 84. Matth. 12.* Compati debet homo peregrinis, & eos vagos recipere, & hospitare & reficere, quando potest. Sic compassus est Abraham angelis, quos credebat homines peregrinos. *Genes. 18.* Loth etiam compatiens peregrinis, angelos, quos credebat esse homines, in hospitium introduxit. *Genes. 19.* Duo discipuli euntes in Emaus, compatientes peregrino, eum ad hospitium coegerunt. *Luc. 24.* Quomodo autem recipiendi sint peregrini & cum compassione humane tractandi, quære *infra cap. de Peregrinis. cap. 1. c. per tot.*

CAPVT XXXII.

De Consiliis bonis.

*Consiliis acquiescendum est,
 Angelorum, viriliter erudientium:
 Conuictorum, humiliter admonentium:
 Peritorum, salubriter instruendum:
 Sociorum, fideliter consulendum:
 Aduersorum, utiliter edocendum.*

Consiliis angelorum & sanctorum acquiescendum est; ideo legitur quod angeli dederunt consilium Loth uxori eius: quod quia uxor non tenuit, versa est in statuam salis. *Gen. 19.* Loth etiam, quia non statim ascendit in montem, quod angeli consuluerunt, duplicem incestum commisit: quia cum duabus filiabus

bus suis peccauit. *Genes. 19.* Consiliis bonis consanguineorum non aquiescentes pereunt, vel male eis accidit. Sicut generi Loth, quia non crediderunt Loth socero suo, cum Sodomitis perierunt. *Genes. 19.* Quia fratres Ioseph Ruben non crediderunt & eius consilio, venit super eos turbatio. *Genes. 42.* Filij Benjamin non crediderunt filiis Israel, consulentibus post scelus commissum; ideo perierunt, ut habetur *Iudic. 20.* Bonum consiliū dedit Pilato vxor sua, sed ipse non credidit, & occidit Christum. *Matth. 27.* Consilium sapientum seruandum est; ideo dicebat filio Tobias: *Consilium semper a sapiente perquire*, ut dicitur *Tob. 4.* Qui non credit consiliis sapientum, perit: sicut filii Israel, qui noluerunt credere Moyse sapienti, & experto dicenti, *non ascendatis*: ideo victi fuerunt. *Numer. 14.* Roboam quia non tenuit consilium sapientū, perdidit maiorem partem populi, *3. Reg. 12.* Daniel sapientia Dei plenus dabat bonum consilium, Nabuchodonosor, ut peccata sua eleemosynis redimeret; sed ipse non credidit: ideo in bestiam est mutatus. *Daniel. 4.* Ioseph & Azarias non crediderunt consilio sapientis Iudæ; ideo perdididerunt duo millia virorum, *1. Machab. 5.* Consiliis amicorum & sociorum credendum est. Nam fidele consilium dabat Achior Holoferni cum quo erat in exercitu; sed quia non credidit, occisus fuit *Iudith. 5.* Godolias, qui non credidit consiliis Iohannan ut sibi caueret, mortem incurrit. *Ierem. 41.* Iudas cum paucis pugnaturus, cōtra multos non credit;

dit, ideo perdidit vitam. 2. *Machab.* 9. Consilium non solum amicorum, sed etiam inimicorum tenendum est, si est vrile. Nam Absalon non credit Achitophel. Ideò postea à Joab tribus lanceis est percussus. 2. *Reg.* 18. Consilium Abner spernens Azahel vt desisteret persequi eum, sed seipsum despiciens, lancea est transfossus. 2. *Reg.* 2. de hoc quare 44. cap.

CAPUT XXXIII.

De Consiliis malis.

Consilium malum procedit à fœminis decipientibus:

A subditis contradicentibus:

A reprobis, male loquentibus:

A mundanis, vana docentibus:

A cupidis, lucra quarentibus.

Consilium malarum mulierum detestandum est, nec acquiescendum est eis. Nam Eva male consuluit & persuasit viro vt de ligni vetiti fructu manducaret: quod & fecit; ideo amantissimum locum Paradisi perdidit. *Genes.* 3. Domina cui seruiebat Ioseph, male consulebat & persuadebat ei vt castitatem perderet. *Genes.* 39. Mulieres suis persuasionibus peruerterunt cor Salomonis vt adoraret idola, vt habetur 3. *Reg.* 11. Athalia mater Ochozia regis Juda, ingressa viam domus Achab, impulit eum vt male ageret. 2. *Paralip.* 22. Scilicet cum

tum consilium dedit Iob eius vxor: sed ipse tanquam sapiens & sanctus non acquieuit ei. *Iob. 2.* Nefandum consilium dedit Herodias filia, dicēs: Nihil aliud petas, nisi caput Ioannis, *Matth. 14.* *Marc. 6.* Consilium malum aliquando dant subditi Principibus & Prælati, vt eos venire faciant in scandalum & in malum. Sic populus Israel male consuluit Aaron, vt faceret eis vitulum aureum, quem adorarent: quibus Aaron stulte credidit, & scandalum incurrit. *Exod. 32.* Artaxerxes persuasus à subditis æmulis Iudæorum, prohibuit fieri opus templi. *1. Esdr. 4.* Filij Amon male suggererunt regi suo, vt dehonestaret nuncios Dauid: propter quod scandalum & odium fuit inter ipsos reges generatum. *2. Regum 10.* Consilium malum dant peruersi homines vt faciant alios cadere in periculum & peccatum. Sicut Balaam consuluit Balach, vt filios Israel faceret fornicari, & iram Dei incurrere. *Numer. 24.* Ionadab iniquum consilium dedit Amon, vt violaret Thamar sororem suam. *2. Reg. 13.* Amici Amon male consuluerunt, vt pararet suspendium Machabæo, in damnum suum. *Hester. 5.* In diebus Antiöchi aliqui peruersi ex filiis Israel persuadebant alijs deferere domos, dicentes: Eamus & disponamus testamentum cum gentibus quæ circa nos sunt, *1. Machab. 1.* Elymas magnus peruersus Proconsuli consulebat vt non crederet verbis Pauli. *Actor. 14.* Cum esset Paulus & Barnabas in magno honore, quidam peruersi persuaserunt populo

populis, vt lapidarent eos. *Actor. 14.* Consilium malum aliquando dant mundani sapientes, quorum Deus stultam facit sapientiam. Sic nefandum consilium dedit Achitophel Absaloni, & tamen erat consilium eius illis diebus quasi consilium Dei, ita sapientis vt omnes excederet, præter Deum. *2. Regum 17.* Sapientes Pharaonis dederunt consilium insipiens, vt habetur *Esaia cap. 19.* Rectores populi & sapientes consuluerunt Sedechiæ, vt occideret Hieremiam. *Hierem 38.* Ad malam suggestionem satraparum statuit Rex Persarum decretum. *Daniel. 5.* Consilium malum dant cupidi & auari propter auaritiam. Sicut Menelaus iniquum consilium dedit Andronico, vt occideret Oniam Sacerdotem, vt ipse habet sacerdotium. *2. Machab. 4.* Ptolemæus corruptus pecunia consuluit Andronico vt Menelaum absolueret, & faceret Oniam occidi. *2. Machab. 4.* Quæstores perduto quæstu, persuaserunt Magistratibus, & fecerunt Paulum cædi virgis. *Actor. 16.*

CAPVT XXXIV.

De Consolationibus Diuinis.

Consolatur Dominus viriliter patientes;

Humiliter obsequentes;

Salubriter pœnitentes;

Fideliter confugientes;

Hosii.

*Hostiliter subsistentes,
Vtiliter incedentes.*

Consolatur Dominus obedientes mandatis suis; idè Abraham postquam exiuit de terra sua ad mandatum Domini, Dominus consolatus est eum diuersis apparitionibus. *Genes. 12. 15. & 17.* Filijs Jsrael qui obedientes Deo exierunt de Ægypto, vt sacrificarent in deserto, misit Dominus consolationem, quando pluit eis in deserto manna & carnes. *Exod. 16.* Consolatur Dominus tribulatos post tempestatem tribulationis danstrāquillum consolationis. iuxta illud quod dicebat Psalm. *Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tue letificauerunt animam meam.* Idè fugiente Iacob à facie fratris sui Deus est eum multipliciter consolatus in somno. *Genes. 28.* Moyfi exulanti apparuit Dominus in deserto, consolans eum, quod non accidit ei in domo Pharaonis, vt habetur *Exod. 3.* Luctum Iudæorum Dominus conuertit in gaudium, quando per Hester fuerunt à tanto periculo liberati. *Hester. 9.* Notabile est quod filij Jsrael tempore tribulationis, scilicet captiuitatis Babylonice habuerunt plures Prophetas, quam tempore Salomonis, in quo fuerunt in magna prosperitate: scilicet Hieremiam in Iudæa. *Hierem. 1.* Ezechielem & Danielem in Chaldæa. *Ezech. 4. & Dan. 4.* Paulus sentiebat multas consolationes diuinas in tribulationibus suis. vnde dicebat: *Sicut abundanti tribulationes Christi*

Christi in vobis, ita per Christum abundet consolatio nostra. 2. Corinth. 1. Ioannes exul & tribulatus in Pathmo, plures visiones & consolationes habuit quam in prosperitate cum Christo habuerat. *Apo- cal. per totum.* Consolatur Dominus pœniterentes in multis tribulationibus & necessitatibus & tē-
 rationibus, quæ in pœnitentia accidunt; In cuius figura Moyles, qui ieiunauit in monte 40. die-
 bus & 40. noctibus, cibatus fuit diuina consola-
 tione. *Exod. 24.* In huius etiam figura Heliam cor-
 uis præcepit, vt pasceretur. *3. Regum 27.* Saluator
 etiam discipulos existentes in mari (quod pœni-
 tentiam signat) cum haberent ventum, scilicet tē-
 rationis contrarium, ingressus ad eos, ipsos est
 multipliciter consolatus. *Matth 8.* Paulus etiam
 volens confortare eos qui erant secum in naui, si-
 militer vento contrario, ait: *Astitit mihi angelus*
Domini, dicens: Ecce donavi & saluavi omnes qui na-
nigant tecum. Actor. 27. Consolatur Deus præli-
 antes pro Fide & Iustitia, adiuuans & confortans
 eos in pugna. Sic confortauit Josue, dicens: *Noli*
timere, non dimittam te, confortare & esto robustus.
Iosue 1. Machabæus & qui cum eo erant, viden-
 tes sibi adiutorium missum à Domino lætati sunt,
 & benedixerunt Domino, & confortatis animis
 conualuerunt. *2. Machab 11.* Consolatur Deus
 obsessos corporaliter, & specialiter ab hostibus
 carceri mancipatos, sic consolatus est Ezechiam
 Regem, quando interfecit per angelum 185. millia
 virorum de exercitu Senacherib regis Assyrio-
 rum

82 DE CONSOLATIONIBVS DIVINIS.

rum & eum liberauit. 3. *Reg. 9.* Filios Israel obsessos ab Holoferne in Bethulia, consolatus est in victoria eorū per manum fœminæ Iudith. *Iud. 10 & 13.* Petrum inclusum in carcere Herodis consolatus est per angelum suum, liberans eum. *Act. 12.* Paulū & Silam positos in carcere Dominus, misso terræmotu, consolatus est, frangens vincula, & liberans eos, vt habetur *Act. 16.* Paulum solum positum in custodia Claudij, Dominus per visionem sui mirabiliter consolatus est. *Act. 23.* Consolatur Dominus iustos, vtilia opera facientes. Sic consolatus est Tobiam & Saram, liberando à dæmonio qui viros eius occiderat, vt habetur *Tob. 8.* Danielem iustum bis positum in lacu leonum, Dominus consolatus est per angelum & Abacuc. *Dan. 6. & 14.* Susannam quæ adulterio nolebat consentire, morte damnatam, Dominus per Danielem liberauit. *Dan. 13.* Impleuit Dominus promissum quando in Pentecoste Apostolis Spiritum sanctū misit. *Act. 2.* De Ecclesia dicitur, quod ædificabatur in timore Domini, & consolatione Spiritus sancti. *Act. 9.*

C A P V T XXXV.

De Contemplatione ad Deum.

Contemplantur Deum & illustrantur pœnitentes in religione;

Quiescentes ab occupatione;

Recedentes ab occupatione.

Press.

*Præfidentes in Pralatione
Abstinentes à comestione;
Consistentes in oratione;
Patientes in tribulatione.*

Contemplantur Deum & illustrantur viri religiosi, qui relicta patria & parentibus vadūt in terram religionis sibi à Deo monstratam, vt liberius contemplantur. In cuius figura postquam egressus est Abraham de terra sua & de cognatione sua & venit in terram quam monstrauit ei Dominus; in seruuore contemplanti apparuit Dominus. *Genes. 15.* Heliaz fugienti à facie Iezabel (id est, religioso à facie carnalitatis) ostēsum est quod Dominus non erat in spiritu grandi, i.e. superbix: nec in commotione, scilicet auaritix; nec in igne, id est, luxuriæ: sed in sibilo auris, id est, quiete contemplationis. *3. Regum 19.* Ioanni sequestrato à consolatione mundana, reuelata sunt cœlestia, vt habetur *Apocal per totum.* Contemplari possunt Deum viri mente & corpore quieti, non discurrentes nec vagabundi: sicut Esau vir vagus non habuit benedictionem patris, sed Iacob domi remanens benedictionem recepit, & reuelationes plures habuit. *Genes. 27.* Item Iacob requiescens super lapide, post solis occasum, vidit scalam & angelos descendentes & ascendentes. *Genes. 28.* Sara cum ancillis suis ascendit in superius cubiculum, vt oraret & contemplaretur. *Tobie cap. 3.* Daniel ingressus est domum suam, & de nocte

nocte reuelatum est ei mysterium. *Dan. 3.* Notabile est quod Maria quæ quietè sedebat ad pedes Domini, præponitur Marthæ, quæ ministrabat ei. *Luca 10.* Cum Petrus oraret in superiori domo, reuelatum est ei, gentiles non abiiciendos. *Actor. 10.* Contemplari volentes liberius, necesse est esse solitarios & à turba remotos. Sicut Isaac habitans in terra australi, relicta familia, egressus est ad meditando in agro *Genes. 24.* Post transitum fluminis Iacob solus remansit, & contemplatus est angelum luctantem secum. *Genes. 32.* Heliseus quando voluit orare pro filio Sunamitis, remansit solus & clausit ostium. *4. Regum 4.* David contemplaturus dicebat: *Quis dabit mihi pennas sicut columba, & volabo & requiescam. Ecce elongaui fugiens, & mansi in solitudine: & expectabam eum qui saluum me fecit. Psalm. 5.* Dimissa turba Iesus ascendit in montem solus, orare: in quo dat exemplum fugiendi turbas *Matth. 14.* Contemplantur Deum prælati, debitæ prælationis officium exercentes; in cuius figura Moyses pascens oues easque inducens ad interiora deserti, contemplatus est Deum in flamma rubi ardentis. Sic Prælatus ducens populum ad asperam pœnitentiam, deinde contemplatur, ut habetur *Exod. 3.* Iethro dixit Moyse, ut præesset populo in his quæ ad Deum pertinent, id est, in doctrina contemplationis. *Exod. 18* Prælato ascendenti in montem contemplationis, reuelat Dominus quod debeat populo nunciare seruanda. Sicut reuelauit Moyse quando præcepta & ceremonias

monias ei dedit in monte. *Exod. 20.* Loquebatur Dominus Prælati in contemplatione, sicut loquebatur Moyſi facie ad faciem, ut amicus cū amico. *Exod. 33.* Zacharias ingreſſus templum & offerens ſacrificium, contemplatus eſt angelum nunciantem. *Luc. 1.* Contemplantur Deum non crapuloſi & ebrioſi, ſed ieiunantes & ſobrij; ideo Moyſes ſtetit cum Domino in monte, contemplādo, quadraginta diebus panem non manducans, & aquam non bibens. *Exod. 24.* Helias ieiunans contemplatus eſt angelum, qui pavit eum ſpirituāli cibo, qui ambulavit in montem Dei. *3. Regum 19.* Sara ut vacaret liberius orationi & contemplationi, tribus diebus ieiunavit, non manducans neque bibens. *Tobia 3* Danieli ieiunanti & abſtinenti oſtendit Deus mirabiles viſiones in eius contemplatione. *Daniel. 2.* Ad Saluatorem noſtrum poſt ieiunium acceſſerunt angeli & miniſtrabant ei. *Matth. 4.* Saulus proſtratus & excæcatus, ieiunans per triduum, vidit mirabiles viſiones: & tūc raptus creditur eſſe in tertium cœlum & ibi audiuiſſe & viſiſſe ſecreta Dei. *Actor. 19.* Contemplari debet homo Deum orando, & Deum in Eccleſia horis debitis collaudando; in huius figura Samuelem dormientem in templo, id eſt, in oratione cōtemplantem, Dominus vocavit. *1. Reg. 3.* Dum cantarent pſallentes ante Helifeum, facta eſt ſuper eum manus Domini & prophetavit. *4. Regum 3.* Dicit angelus Danieli oranti; *Egreſſus ſum ut docerem te, & intelligeres. Dan. 9.* Orantibus Apoſtoliſ

F 3

in die-

in die Pentecostes, descendit Spiritus sanctus & illustravit eos. *Act. 2.* Contemplantur Deum tribulati pro liberatione tribulationum: & sic contemplabatur Iudith, quando videns tribulationē ciuitatis suæ, ingressa oratorium & in cinerem se prosternens, orauit. *Iudith. 8.* Hester videns suum populum in tanta tribulatione & periculo positum, depositis vestibibus regijs, induit se sacco, & feruenter orans & contemplans orauit pro liberatione populi. *Hester. 4.* Ezechiel stante in medio captiuorum, facta est super eum manus Domini. *Ezech. 1.*

CAPVT XXXVI.

De Correptione fraterna.

Corrigendi sunt fratres & proximi:

Ex intentione miserendi,

Cum discretione arguendi,

Cum lesione resistendi,

Sub affectione diligendi,

Comminatione puniendi,

Executione puniendi,

In contemplatione dirigendi.

Correptio fraterna est opus misericordiæ & pietatis spiritualis, & est opus magis meritum quā misericordia corporalis; quia corporalis lucratur vitam corporalē, spiritualis vero vitam animæ. Vnde Abraham postquam iurauit Abimelech

lech facere secū misericordiam, statim increpauit eum. *Genes. 21.* Phinees & socij misericorditer egerunt, quod arguerunt fratres suos, qui ædificauerant altare in scandalum filiorū Israel; & eos conuersos misericorditer susceperunt, satisfactionem acceptantes. *Ios. 22.* Misericordiam duplicem fecit Ionathas, quando priorem reprehendendo, temperauit, & Dauid tunc liberauit. *1. Regum 19.* Perfectam regulam dedit Dominus Petro, dicens: Si peccauerit in te frater tuus, &c. Et, si audierit te, lucratus es fratrem tuum. *Matth. 18.* Correctio fraterna debet fieri benigne, discrete & charitatiue: & talis correctio deducit homines errantes ad viam veritatis & pacis. Et sic benigne & discrete compescuit Abraham iurgiū inter pastores Loth & pastores suos. *Genes. 13.* Non eum furore arguit Nathan Dauid de adulterio & homicidio, dicens: Pessime fecisti; scilicet cum discretione, assumpta similitudine, illaqueauit eum verbis oris eius, & eum conuertit. *2. Regum 12.* Similiter vnus de filijs Prophetarum reprehensurus regem Israel, discrete similitudinem proposuit, & regem conuertit. *3. Reg. 13.* Benigne reprehendit Iudith ciues suos, & fecit eos ab incepto proposito remoueri. *Iudith. 8.* Quia Petrus discrete arguit quosdam irridentes Apostolos, ideo conuertite eos. *Act. 2. & 3.* Post sanationem claudi ostendit Petrus quibusdam eorum culpam, benigne aliquammodo eos excusans, & dulcia verba dicens: Itaque conuersi sunt quinque millia hominum. *Act. 4.* Paulus be-

nigne & discrete arguit Romanos conuersos ad fidem. *Roman. 3.* Ob quam causam discrete arguit Ioannes Apostolus Ecclesiasticos, dum reprehendendo eos de malis quæ faciebant, semper memorabat bona quæ faciebant, vt non desperarent, sed magis confortarentur. *Apocal. 2. & 3.* Correctio & reprehensio non prodest obstinatis: imò deteriores facit; ideo dimittendi sunt & habendi tanquam hæretici & publicani, vt dicit os veritatis. *Matth. 8.* Satis benigne & dulciter, increpabat Loth Sodomitas: sed obstinati non audierunt. *Genes. 19.* Hebræus vir cum reprehenderetur à Moyse, in iniuriosa verba obstinatus prorupit. *Exod. 2.* Filij Israel reprehenderunt filios Benjamin de scelere vxoris Leuitæ, & voluerunt punire malos: sed ipsi obstinati non consenserunt; ideo perierunt. *Iudicum 20.* Abner reprehendebat Asahel de persecutione eius; sed ipse contempsit, ideo periit. *2. Regum 2.* Pulchre arguebat & conuincebat cæcus Phariseos, illuminatus à Domino, sed ipsi obstinati eiecerunt eum extra templum. *Joan. 9.* Corrigentes & arguentes bonos, diliguntur & honorantur, & correpti meliores efficiuntur; ideo Moyse reprehensus à Iehro quod stulto labore consummaretur, quamuis homo esset gentilis, verba eius non despexit, sed omnia implens, eum dilexit & honorauit. *Exod. 18.* Daniel discrete arguit regem Balthasar exemplo patris sui. Rex vero patienter verba audiuit, & ipsum dilexit, & magnifice honorauit. *Daniel. 5.* Corrigendi sunt duri
cum

cum zelo & feruore, & dure & acriter increpan-
 di; ideo Helias cum magno zelo arguebat popu-
 lum durum, dicens: *Si Deus est Dominus, sequimini*
eum. Si autem Baal, sequimini illum. 3. Reg. 18. Grandi
 feruore & zelo reprehendebat Heliteus Regem
 Israel, circumstante exercitu, dicens: *Vixit Domi-*
nus in cuius conspectu sto; quod si non vultum Iosaphat
regis Iudæ rubescerem, non attendissem te, nec respe-
xissem. 3. Regum 3. Ioannes Baptista cum magno
 feruore dicebat Phariseis: *Progenies viperarum.*
 Matth. 3. Luc. 3. Multa audacia & zelo arguebat
 Herodem, dicens: *Non licet tibi habere uxorem fra-*
tris tui. Matth. 14. Marc. 6. Vnus de latronibus
 qui pendeat in cruce, cum magno zelo alterum
 reprehendebat. Luc. 23. Stephanus in consilio Iu-
 dæorum feruenter & audacter increpauit eos:
Act. 7. Corrigere debent Prælati subditos suos,
 & eos de quolibet vitio singulariter arguere; quia
 vita subditorum debet stare sub manibus Præla-
 torum. Debent enim eos reprehendere. Sic Sacer-
 dotes restiterunt, Oziæ volenti offerre incensum,
 quod non erat sui officii, dicentes: *Non est tui offi-*
cii adolere incensum. 3. Paralip. 26. Item debent eos
 reprehendere si non seruant iura & statuta Eccle-
 siæ, sicut reprehendit Esdras filios transmigratio-
 nis qui duxerunt contra legem filias alienigena-
 rum. 1. Esdr. 9. & 10. Item debent reprehendere
 oppressores minorum & pauperum. Sic Neemias
 increpauit optimates, propter grauamina quæ à
 diuitibus imponebantur pauperibus. Neem. 5.

Item debent eos reprehendere de violatione festorum. Sic arguebat Neemias portantem onera Sabbatho, dicens : *Qua est heres mala quam vos facitis, & prophanas diem Sabbathi vt habetur Neem.*

14. Item debent eos reprehendere dure de mendacio, sicut Petrus Ananiam & Zaphiram. *Actor.*

5. Debent increpare subditos de malo exemplo, per quod alij retrahuntur de bono : sicut Paulus Elymam magum dure reprehendit, qui nitebatur auertere proconsulem. *Actor. 13.* Reprehendere etiam debent dure Simoniacos : sicut Petrus

Simonem magum volentem emere Spiritum sanctum, *Actor. 8.* Item de peccato carnis : sicut Apostolus reprehendit Corinthios de fornicatione. *1. Corinth. 5.* Reprehendere etiam debent litigantes. Sic Paulus eosdem Corinthios, qui de secularibus negotijs litigabant. *1. Corinth. 6.* Item de irreuerentia circa Sacramenta. Sicut Paulus eosdem

de irreuerentia Eucharistiæ. *1. Corinth. 11.* Magis debent eos arguere de errore circa resurrectionem. *1. Corinth. 15.* Multum debent increpari subditi si non reuerenter honorant Prælatos suos, vt decet :

Sic Apostolus reprehendebat eosdem, quod a falsis Apostolis grauia sustinebant, & ipsum non honorabant. *2. Corinth. 8.* Arguendi sunt subditi, vel qui in ingressu religionis vel vitæ spiritualis volunt etiam aliqua tenere de vita seculari.

Sic Paulus arguit Galatas, qui post receptionem Euangelij volebant tenere obseruantias legis. *Galat. 3.* Item debent Prælati corrigere subditos

tos otiosos & pigros : sicut Paulus correxit Thessalonicenses otiosos. 2. *Thessal. ultimo.* Corrigendi sunt ebriosi & crapulosi ; non in ipsa crapula & ebrietate (quia tunc non habent intellectum & spiritus claros, sed obfuscatos) sed cum vinum vel crapulam digesserunt. In cuius figura habemus à sapienti Abigayl exemplum , quæ volens reprehendere Nabal super duritiam quam ostendit nuncijs Dauid, noluit tunc dicere illi post prandium statim, sed expectauit tempus opportunum quousque vinum bibitum digessisset, vt habetur 1. *Regum 25.*

CAPVT XXXVII.

De Curiositate humana.

Curiositatem sapientes diligunt per successionem sapientia;

Cupiunt accessionem erudientia:

Appetunt responsionem eminentia;

Exigunt monitionem praesentia:

Curiosi desiderant semper noua scire, & ipsa scientia apparere. Ideo prima mulier, quæ desiderauit bonum scire sicut Deus, vocem serpentis audiens, pomum aspexit, & diuinum præceptum contempsit. *Genes. 3.* Discipulorum curiositatem scire volentium tempus secundi aduentus, reprehendit Dominus, dicens: *Nō est vestrum*
nosse

nosse tempora vel momenta. Act. 1. Athenienses qui erant curiosi, non vacabant nisi audire vel dicere aliquid nouum, vt semper noua scirent. *Act. 17.* Curiosi volunt videre semper magna & noua, & aliquando in suum periculum. Nam Dina curiose volens videre mulieres regionis, capta & corrupta est à Sichem. Nota illud de mulieribus. *Genes. 14.* Iudæi videntes miracula Dei fieri manifesta, adhuc signa quærebant. *Luca 11.* Herodes curiose desiderabat videre Christum, vt videret ab eo signa fieri. *Luc. 23.* Curiosi cupiunt apparere potentes & magni; quod est contra mandatum Dei; ideo præcepit Dominus populo, ne in monte ascenderent, id est, alta non saperent, & terminos non transirent. *Exod. 14.* Prohibuit Dominus omnem curiositatem intrare sacrificium, nisi prius omnia inuoluerentur. *Num. 4.* Ozias rex Iuda voluit adolere incensum, vt videretur posse fungi officio Sacerdotis, 2. *Paralip. 26.* A curiositate processisse videtur vt Simon magus voluerit baptizari: quia videbat signa quæ faciebat Philippus, & ea ad ostentationem facere cupiebat. *Act. 8.* Curiosi debent admoneri & prædicari à prudentibus & bonis viris; quia frequenter conuertuntur, & curiositatem relinquunt; ideo prædicante Apostolo in Epheso, multi qui fuerunt curiosa sectati, congegesserunt libros & combusserunt eos coram omnibus discipulis. *Act. 19.* Reprehendebat Apostolus quosdam Thessalonicenses curiosos, curiose & inquiete ambulantes, & nihil operantes. 2. *Thess. 3.* Adolescen-

tio-

iores viduas monet Apostolus esse vitandas, quæ sunt frequenter vagæ & curiosæ, ociosæ & verbosæ. 1. ad Tim. 4.

CAPUT XXXVIII.

De Decimis & Primitiis.

Decima considerantur quantum ad qualitatem offerentium, & eorum modum.

Ad dignitatem exigentium, & eorum modum.

Decimæ considerandæ quantum ad eas dantes, & quantum ad Clericos recipientes. Decimas debet dare quilibet, quantumcunque magnus & potens, libenter & de melioribus rebus. Sic fecit Melchisedech, qui dedit Abrahæ decimas de omnibus quæ habebat; qui Melchisedech fuit rex Salem. *Genes. 14.* Dat homo decimas, quia Deus eum custodit, pascit, & vestit, & dirigit; sicut petiuit Iacob *Genes. 28.* Cito debent decimæ dari, sicut præcepit Dominus, dicens: *Decimas & primitias non tardabis. Exod. cap. 22.* De melioribus & pulchrioribus & pinguioribus debent decimæ & primitiæ dari, *Numer. 11. 18.* A fidelibus debent decimæ ad templum præsentari, etiam si Sacerdotes non petant. *Deut. 18.* Decimas recipientes sunt Clerici, qui non debent superflua petere; sed Deo vacare & de decimis & primitiis debent esse contenti. *Numer. 18.* Per Sacerdotes recipientes decimas, debent communicari decimæ & primitiæ & alij redditus Ecclesiarum, pauperibus

bus, pupillis & viduis. *Deuter.* 14. Sacerdotes qui recipiunt decimas debent vacare spiritualibus & diuinis, non temporalibus. 2. *Paral.* 31.

C A P V T XXXIX.

De Derisione & Conuicijs,

*Deridentur à derisoribus,
Moderatores malarum affectionum;
Operatores rectarum operationum;
Predicatores sanctarum operationum.*

Derisores cum suis derisionibus accedunt pacificos, aliquando nocendo qui prius non habebant intentionem nocendi. Sicut viri Sochor deridentes Gedeonem, ipsis sicnunciantibus, eum induxerunt ad nocendum eis, qui prius nocere nolebat. *Judic.* 8. Nabal incitauit David contra se & socios eius, qui prius fuerant pacifici, propter derisiones & conuicia dicta nuncijs eorum; nisi per Abigayl fuisset retentus. 1. *Regum* 25. Instruendi sunt pueri à parentibus, ne derideant senes; quia pueri qui deridebant Heliseum dicentes: *Ascende caluo, ascende calue*, permissi sunt deuorari ab vrsis; qui alias compassus, puerum mortuum suscitauit, vt euidentissime habetur 4. *Regum* 2. Derident mali & peccatores bonos iuste operantes, siue iuste operari volentes. Sicut Michol videns ludentem David ante Arcam Domini, de-

ni, derisit eum, dicens: *Quam gloriosus rex est factus.* 2. Reg. 6. Paralip. 13. & 30. Sanaballat & Tobias deridebant ædificantes muros Hierusalem, id est, mali derident bonos qui in bonis operibus tanquam viuis lapidibus ædificant fideles Ecclesiæ. *Neem.* 4. Nicanor videns holocausta offerri, deridebat offerentes. 1. Machab. 7. Derident positi in prosperitate tribulatos, positos in aduersitate: quod maximum malum est. Sic excæcato Tobix vxor, parentes & cognati deridebant eum, dicentes: *Vbi est spes tua pro qua eleemosynas faciebas?* Tob. 2. Similiter legitur de Job, cui dicit vxor sua: *Adhuc permanes in simplicitate tua?* Job. 2. Saluator noster tempore suæ sanctissimæ passionis multas derisiones, & illusiones recepit: vt daret exemplum tribulatis non curandi de derisionibus mûdanorum, vt dicitur *Math.* 22. & 23. Deridentur hodie Prædicatores & Prælati missi ad prædicandum; quia veritatem dicunt & prædicant. In cuius signa filij Israel deriserunt cursores quos miserat Ezechias 2. Paralip. 30. Sic etiam deridebat populus Prophetas missos à Deo, qui eis veritatem annunciabant. 1. Paral. 36. Iudæi deridebant populos prædicantes & loquentes varijs linguis, dicentes, eos plenos mero quos Spiritus sanctus repleuerat. *Act.* 2. Cum audissent Athenienses resurrectionem mortuorum quam Paulus prædicabat, irridebant eum. *Luc.*

cap. 17.

CA.

CAPVT XL.

De Detractione & Susuratione.

Detractores habent sanctitatis malignationem:

Fœlicitatis indignationem:

Seueritatis punitionem:

Iniquitatis occasionem:

Sublimitatis elationem:

Et bonitatis peruerſionem.

Detrahunť viri peſſimi viris bonis, ſolum ex malicia multa, falſa plura imponentes. Sicut domina cui ſeruiebat Joſeph inique detraxit ei apud virum ſuum, imponens ei quod eam voluiſſet opprimere. *Genef. 29.* Similiter Pharao detraxit Moyſi, dicens *cui dubium eſt quod non peſſime cogitetis. Exod. 10.* Peiores ſunt tales quam Balaam, qui voluit detrahere & maledicere populo Dei. *Numer. 22.* Ancilla peſſima detraxit & maledixit Saræ, imponens ei interfectionem virorum. *Tobia 3.* Senes illi peſſimi Suſannam turpiter infamauerunt, magnam falſitatem imponentes ei. *Dan. 13.* Simon male loquebatur de Onia prouiſore ciuitatis & defenſore gentis. *2. Machab 4.* Falſi teſtes detraxerunt Stephano, dicentes: *Homo iſte non ceſſat loqui. Actor. 7.* Detractio vitium eſt inuidorum, qui inuidentes felicitati aliorum infamant eos, vt deprimant. Sic Principes detraxerunt Dauid apud Achis, vt amouerent eum. *1. Regum 29.* Emuli ædifican-

ficantium scripserunt Artaxerxi detrahentes, ut opus faceret intermitteri. *1. Esd. 4.* Principes populi detraxerunt Hieremiæ apud Sedechiam Regem, inuidentes ei. *Hierem. 38.* Viri Chaldæi inuidia moti accusauerunt Iudæos, detrahentes eis coram Rege. *Daniel. 3.* Satrapæ Darij, inuidentes foelicitati Danielis, detraxerunt ei coram Dario. *Daniel. 6.* Pharisei inuidentes Christo, multotiens detraxerunt ei, quia cum publicanis conuersabatur. *Matth. 9. Luc. 5.* Paulo pluries ex inuidia detractum est. *Actor. 18.* Apud Ephesum. *Actor. cap. 19.* A quibusdam Iudæis in templo. *Actor. 21.* A Tertullo coram Felice rege. *Actor. 24.* Athenis à Phariseis. *Actor. 17.* Detractores grauitèr puniuntur à Deo in præsentì & in futuro. Nam Maria locuta est detrahendo Moyli modica occasione assumpta, sed cito secuta est lepræ pœna. *Numer. 12.* Filii Israel detraxerunt terræ promissionis, in malum suum, quia nullus eorum intrauit eam, sed mortui sunt ab hostibus & bestiis in deserto. *Numer. 13. & 14.* Etiam propter detractionem Chore & complicitium eius multi fuerunt occisi. *Numer. 16.* Detractio & accusatio causa est homicidiorum & multorum malorum. Nam hac occasione Boech Idumæi referentis Sauli quod Abimelech cœ fortauerat Dauid, occidit Saul octoginta quinque viros indutos Ephod, & mulieres & paruulos. *1. Regum 22.* Principes filiorum Amon detrachentes nuncijs Dauid peruerterunt intentionem eius, & fuerunt causa belli debellationis, & homicidio-

rum multorum. 2. *Regum* 10. Simon Præpositus templi suis malis relationibus faciebat templum Dei despoliari. 2. *Machab.* 3. Mala verba & detractoria quæstuariorum fecerunt Paulum capi & verberari. *Actor.* 6. Detractio à superbia procedit & ambitione : volentes enim exaltari & alios deprimere, detrahunt eis. Sic Absalon ambiens regnum Patris, detrahebat ei, dicens : Non est, qui audiat te constitutus à rege. 2. *Regum* 15. Amon superbus quia non adorabatur à Mardocheo, detraxit omnibus Iudæis coram rege. *Hester.* 3. Alcimus qui volebat fieri, summus Sacerdos, detrahebat Iudæ coram Demetrio, 1. *Machab.* 7. Detractores non debent audiri, nec verbis eorum est adhibenda fides. Nam Siba seruus Miphiboseth nequiter detraxit Domino suo coram Dauid; & Dauid cito fidem adhibuit verbis eius; & ideo peruersum dedit iudicium. 2. *Reg.* 16. Sapiens fuit Alexander rex, qui viros pestilentes qui venerunt aduersus Ionatham detrahentes ei, & interpellantes regem aduersus eum, nullatenus audire voluit. 1. *Machab.* 10. Detractores peruertunt semper bona in mala, vel tanquam mala intentione facta. Nam si ieiunas, dicit te hypocritam; si comedis, voracem; si quiescis, pigrum; si rides, inquietum; si taces, stultum; si loqueris, præsumptuosum; si tua pauperibus das vel erogas, dicit te esse vanum & gloriosum; si non erogas, auarum; si sapiens es, superbum; si religiosus, dicit te hypocritam; si lætæ conuersationis, dissolutum; si aliorum gratiam ha-

bes

bes adulator es; si aliorum gratiam non habes, maledicus es; si maturitati studes melancholicus es. vnde dicit Chrysostomus: *Sunt quidam peruersi homines similes Phariseis, qui de omni re quam vident malum indicant, & in peius interpretantur.* Ideo de Ioanne Baptista multum ieiunante dicebant quidam detractores dæmonium habet; de Iesu autem comedente, dicebant: Ecce homo vorax & potator vini. *Matth. 11.* Viso miraculo de cæco nato detraxerunt Pharisei, dicentes: *Nos scimus, quia hic homo peccator est:* & maledixerunt illuminato. *Ioan. 9.* Eiecto dæmonio & loquente muto, quidam detrahentes Christo, miraculum peruerterunt, dicentes: *In Beelzebub principe demoniorum, &c. Luc. 11. Matth. 12.*

CAPVT XLII.

De Discordia & Lite,

*Discordia oritur ex inuidia fraternitatis,
Ex adiacentia cupiditatis,
Ex eminentia sublimitatis,
Ex fraudulentia carnalitatis,
Ex complacentia cupiditatis,
Ex assistentia fidelitatis,
Corrigitur ex prudentia Pralati.*

Discordia multotiens oritur ex inuidia fratrum, vt patet in prima discordia fratrum, videlicet inter Cain & Abel, quam mouit ex inuidia Cain,

C 2

quia

quia munera Abel Deo placebant. *Genes. 4.* Occiso à Dauid Philistæo, & auditis cantantibus: *Saul percussit mille, & Dauid decem millia*, inuidia motus quia minus dederant sibi persecutus est Dauid. *1. Regum 18.* In turba erat dissensio de Iesu. Nam dicentibus quibusdam, quia bonus est; quidam moti inuidia, dicebant, quia malus est, & seducit turbam, *Joann. 7.* Aliquando ex inuidia discordant religiosi, sicut baptizato Cornelio à Petro, discereptabant aduersus illum qui erant ex circumcisione fideles, inuidentes ei qui gentilis fuerat, *Actor. 11.* Discordiæ fiunt aliquando ex auaritia propter temporalem substantiam. Nam propter multam substantiam quam habebat Abraham & Loth, facta est discordia & rixa inter virorumque pastores. *Genes. 13.* Quia Iacob decepit Esau in hæreditate & benedictione paterina, facta est discordia inter eos, *Genes. 27.* Locupletato Isaac, pastores ipsius & pastores vicinorum iurgia ineperunt. *Genes. 26.* Et propter auaritiam & tenacitatem Nabal facta est discordia eius ad Dauid, sed per Abigayl prudentissimam largitatem fuit sapienter sedata, ut dicitur. *1. Regum 25.* Discordiæ oriuntur multotiens ex superbia & ambitione. Nam quia reges Sodomorum à seruitute Chodorlohomor se vindicare volebant factum est bellum à quatuor regibus contra eos. *Genes. 14.* Ex timore perdendi dominium pugnavit Amalech contra Israel. *Exod. 17.* Inter Abimelech & viros Sichem qui male fecerunt eum principem, facta est magna discordia.

Iud.

Iudicum 9. Nimis perfida discordia facta est inter Absalon & Dauid. 2. *Regum 15.* Et propter superbiam & duram responſionem quam Roboam fecit populo, diuiſum est regnum. 3. *Regum 12.* Contentio inter discipulos facta est, quis eorum eſſet maior, quæ per humilitatem ſedata fuit. *Luca 22.* Discordiæ fiunt frequenter propter mulieres, ſiue propter luxuriam. Nam filij Sodomitæ vallaue-
runt domum Loth in qua erant angeli in huma-
na ſpecie, vt libidini vacarent. *Genes. 19.* Occaſio-
ne Dinæ quam Sichem oppreſſit, facta est dif-
cordia, & ſecuta ſunt homicidia. *Genes. 33.* Propter
vxorem Leuitæ peſſime tractatæ, facta est discor-
dia tanta, vt exinde bellaretur & ex vna parte tan-
tum 25. millia & centum hominum morerentur.

Iudicum 20. Quia Thamar violata ab Amon fra-
tre eius, facta est discordia inter fratres, ex qua
frater iuſſit interfici fratrem. 2. *Regum 12. & 13.*
Propter vxorem Samſonis alteri traditam, diſſen-
ſio facta est cum Philistæis. *Iudicum 15.* Discordiæ
oriuntur aliquando ex vitio gulæ. Sicut accidit de
filijs Iſrael, qui iurgati ſunt contra Moysen ducto-
rem eorum, propter defectum cibi & propter po-
tum. *Exod. 16. & 17.* Attædiati filij manna, rixati
ſunt contra Moysen, petentes carnes. *Numer. 21.*
Discordia & diſſenſio in diſputatione pro inueni-
enda veritate vel defendenda fide & faciendis bo-
nis, bona est & ſuſtinenda. Ideo Barnaba & Paulo
prædicantibus Iconij diuiſa est ciuitas, & quidam
erant cum Iudæis, quidam vero bonos Apoſtolos

defendebant, vt habetur *Actor. 14.* Vt per Paulum iustitia & per Barnabam misericordia monstraretur, facta est dissensio inter eos propter Ioanem. *Act. 15.* Cum exclamasset Paulus in Concilio de resurrectione mortuorum, facta est disceptatio inter Phariseos & Sadduceos. *Act. 20.* Discordes, ac rixantes debent Prælati & Maiores corrigere, & ad pacem & concordiam exemplis & rationibus prouocare: sicut Moyses corripuit rixantes Hebræos ad inuicem. *Exod. 2.* Mulieres rixantes propter infantem virum, Salomon cum vera iustitia prudenter quietauit. *3. Reg. 3.* Contentionem discipulorum, quis esset maior Christus sedauit, de sua dans exemplum humilitate. *Luc. 22.* Litigantibus Judæis quomodo Christus possit eis dare carnem suam ad manducandum Saluator multis exhortationibus eos quietauit. *Joan. 6.*

CAPUT XLII.

De Duritia & Obstatione.

Duri & obstinati verbis utilibus non informantur,

Signis sublimibus non corriguntur,

Auduis correctionibus peiores efficiuntur.

Duri & obstinati in malo per verba & prædicationes non emolliuntur, sicut duri lapides, super quibus si cadat aqua, non mollescunt interiorius. Sic Heli verbo filios corripuit, sed non profuit.

fuit, vt habetur *1. Reg. 2.* Samuel satis dixit populo graues conditiones regis, & voluntatem Dei, non potuit tamen immutare animum eorum. *1. Reg. 8.* Nec per verba Ionathæ admonentis, nec per beneficia, Dominus cor durū Saulis potuit immutare, vt habetur *1. Regum 18.* Nabal fuit ita durus, vt ad dulcia verba nunciorū Dauid flecti non potuerit. *1. Reg. 25.* Multa verba dixit Abner ad Asahel vt non persequeretur eum, sed ipse non assensit, & occisus crudeliter fuit. *2. Reg. 2.* Nuncij Ezechix instruebant & prædicabant viris Iuda, sed ipsi indurati subsannabant eos. *2. Paral. 30.* Duri & obstinati quantumcunque viderint signa & mirabilia fieri, propter hoc non mollificant mentes suas. Sic induratum fuit cor Pharaonis, qui ad nulla signa quæ Moyses de mandato Domini faciebat, emolliebatur ad credendum Domino. *Exod. 5. 6. 7. 8. & 9.* Iudæi qui apprehenderunt Jesum, fuerunt durissimi & obstinati, vt neque per signū prostrationis eorum, neque per signum sanationis auriculæ moti fuerint, *Luc. 22. Iob. 18.* Duri & obstinati non solum non quiescunt, sed etiam si reprehenduntur, peiores fiunt. Nam durior fuit Cain post admonitionem Domini, & fratrem occidit. *Genes. 4.* Obstinati Iudæi, Zacharia increpante & admonente, eum crudeliter occiderunt. *2. Paralip. 24.* Stephanum increpantem Iudæos de eorum duritia, ipsi eum nequiter lapidauerunt. *Act. 7.*

CAPVT XLIII.

De Ecclesia vel Templo.

*Ecclesia materialis est
 Sine pigritia edificanda;
 Summa latuita Domino dicanda;
 Qui flagitia non sunt perpetranda;
 Ibi spurcitia est emendanda;
 Est ad officium sic visitanda;
 Ibi pl:bus vitia sunt predicanda.*

Ecclēsia cum sollicitudine & feruore debet à fidelibus ædificari. Ideo feruentior fuit Salomon in ædificatione templi quàm domus sue; quia templum in septem annis, domum vero in duodecim perfecit. 3. Regum 7. Magnam curam habuit Dominus de ædificatione Ecclesiæ, quando præcepit Cyro, vt ædificaret ei domum in Hierusalem; quod prius prædixerat per Esaïam. Esaïa 2. & 1. Esd. 1. Judæi prius ædificauerunt templum quam muros ciuitatis, licet haberēt inimicos prope. 1. Esd. 3. Ecclesia ædificata debet sollemniter & cum gaudio consecrari, in toto vel in parte, scilicet in altari; ideo magnam solēnitatem fecit Salomon in dedicatione templi. 3. Regum 8. Obtenta victoria de inimicis Machabæi, dixerunt: *Ecce contriti sunt inimici nostri qui contaminauerunt templum, ascendamus nunc mundare & innocare sancta*, id est, dedicare Ecclesiam; nec de suis domibus fecerunt men-

mentionem. 1. *Machab.* 4. Multum debet homo timere violationem dedicationis templi. Nam Iudæi præliaturi cum Nicanore, plus timebant de violatione templi quam de suis proprijs vxoribus & filijs, 2. *Machab.* 15. Ecclesia dedicata debet esse libera & gaudere priuilegio libertatis, vt fugientes ad eam saluentur, nec ibi aliquis occidatur; ideo præcepit Ioiadas pontifex, vt Arthalia educeretur, nec ipsi aliquid fieret in templo, vt habetur 4. *Regum* 11. Rex Demetrius statuit vt quicumque fugeret ad templum esset liber. 1. *Machab.* 10. Quamuis Iudæi graui odio persequerentur Paulum, tamen propter reuerentiam & libertatem templi noluerunt eum occidere in templo. *Actor.* 22. Ecclesiam debet homo intrare mundus à peccato; in cuius figura dixit Dominus Moyfi: *Facies labrum æneum ad lauandum*: & missa aqua lauabant Aaron & filij eius manus suas & pedes cum ingressuri erant tabernaculum. Per manus signantur operationes; per pedes affectiones. *Exod* 30. Non licebat nisi paucis & mundis intrare templum & tangere vasa eius. *Numer.* 4. Quoniam sæpe mundaui Dominus templum, eiiciens vendentes & ementes, & mensas, & boues, & columbas, quæ templum reddebant immundum. *Matth.* 21. *Luce* 19. Ecclesiam debet homo intrare & sæpe visitare, & specialiter Clerici ad horas canonicas reddendas & orationes offerendas; ideo commendatur Tobias quod frequenter iuit ad templum, orans Deum, nobis in exemplum, 1. *Tob.* 1. Instruendi sunt

Sunt pueri vt Ecclesiam visitent, exemplo Christi, qui 40. die à natiuitate voluit ad templum deferri, & duodennis in templo in medio doctorum fuit à matre sua inuentus & reportatus. *Luc. 2.* Petrus & Ioannes ascenderunt in templū, ad horam orationis nonam: & tunc sanatus est Claudus, quem Petrus sanauit. *Act. 3.* Eunuchus Candacis reginæ Æthiopum commendatur, qui de Æthiopia veniebat in Hierusalem ad visitandum templum, & sedens in curru, legebat Esaiam Prophetam: quod est contra illos qui ad sacra loca euntes & redeuntes non referunt salutaria documenta, sed vana. *Act. 8.* Ecclesiam debet homo visitare frequenter, & prædicationes & documenta audire, quæ debent Prælati & religiosi facere, detestando vitia & laudando virtutes. Exēplo Christi, qui pluries prædicauit & docuit in templo, vt habetur *Matth. 21. Luc. 9. & Ioan. 6.* Angelus aperto carcere, in quo erant Apostoli vincti, dicit eis: *Ite loquimini*, vt habetur *Act. 5.*

CAPVT XLIV.

De Electione Prælatorum.

*Electionem semper oratio debet præcedere,
Designatio solet incedere,
Iustificatio debet accedere,
Sed malignatio solet intercedere.*

Electionem debet præcedere deuota oratio ad Deum, vt Deus eligentium corda illuminet ad eligen-

eligendum. Sic nos instruit Moyses, qui moriturus ante electionem alterius Prælati orauit, dicens: *Prouideas de homine qui sit super multitudinē*, vt habetur *Numer. 27.* Post mortem Iosue orauit populus Domini, & consuluit eum pro duce. *Iud. 10.* Apostoli cum eligerent Apostolum loco Iudæ, statuerunt Ioseph & Matthiam, & orantes dixerunt: *Tu Domine qui nosti corda hominum, ostende nobis quem elegeris ex his duobus*, *Actor. 1.* Elegit Deus aliquando Prælatos per signa vel per reuelationes: & istæ sunt optimæ Electiones, sicut præcepit Moyse: *Tolle virgam & pone in tabernaculo*. quod cum fecisset inuenit virgam Aaron germinasse: in signum diuinæ electionis. *Numer. 17.* De mandato Domini speciali elegit Samuel Dauid, & vnxit eum in regem. *1. Regum 16.* Barnabam & Paulum elegit Dominus per reuelationem, dicens: *sequimini*, &c. *Actor. 14.* Eligendi debent esse boni & iusti, vt iuste & pacifice regant populum. Tales dicit Ierthro Moyse esse eligendos monēs vt eligeret sapientes & timentes Deū, in quibus esset veritas, & qui oderint auaritiā; nobis & præcipuè religiosi in exēplum *Exod. 18.* Saul quando fuit electus, erat bonus, & non erat in filiis Israel melior. *1. Reg. 9.* Post mortē Saul, illi de tribu Iuda elegerūt Dauid bonum in regem. *2. Reg. 2.* Appropinquans morti Dauid dixit: De filiis meis elegit Dominus Salomonem *1. Paral. 28.* Scripsit Dominus rex, dicens: Eligite meliorem de filiis Domini vestri. *4. Regum 1c.* Vocauit Iesus discipulos suos, & elegit ex eis duo-

duodecim meliores quos vocauit Apostolos. *Lue.* 6. Elegerunt Apostoli Stephanum, virum plenum Spiritu sancto & fide. *Actor.* 6. Eligere debent electores prælatum non infirmum, sed fortem; qui possit contra hostes spirituales vel temporales, vel corporales eos defendere, & onera prælationis magnanimiter portare; ideo Moyse videns Madianitas superare populum Dei, ad vlciscendum, elegit duodecim milla virorum de omni tribu fortissimos, qui bellare possent. *Numer.* 13. Videntes filij Israel quod Gedeon viriliter pugnabat, dixerunt: *Dominare tu nobis.* & elegerunt eum in ducem & Dominum. *Iudic.* 8. Maiores natu Galaad elegerunt Jephthe, vt imperaret eis & pugnaret pro eis. *Iudicum* 10. Amici Judæ dixerunt Ionathæ: Ecce Iudas defunctus est, & non est ei similis, te elegemus hodie in principem pro eo, & ducem ad bellandum bellum nostrum, i. *Machab.* 9. Elegerunt aliquando diuino iudicio, in damnum suum, & mali populi eligentis, sicut Abimelech, qui procurauit eligi per amicos; sed male successit vtrisque. *Iudicum* 9. Parabola de rhamno electo ab arboribus, pertinet ad prælatos malos. *Iudicum* 9. Terribili Dei iudicio factus est rex Jeroboam super decem tribus, qui fuit occasio quod populus recederet à cultura Dei.

3. *Regum* 12.

CAPVT XLV.

De Exhortatione & Prædicatione.

*Exhortatio bona solet
 Contemnentes non iuuare;
 Audientes honorare;
 Morientes liberare;
 Exercentes recreare;
 Delinquentes coarctare;
 Patientes confortare;
 Per parentes obsecrare;
 Negligentes incitare;
 Referentes animare;
 Non credentes renocare.*

EXhortatio & Prædicatio obstinatis non prodest. Exterior enim exhortatio sine interiori nihil prodest, & parum est efficax. Nam Cain monitus exteriore voce Dei, à concepta nequitia non destitit, sed pium fratrem suum crudeliter occidit. *Genes. 4.* Sodomitæ cum admonerentur, male responderunt, & pessime egerunt. *Genes. 19.* Hortatus est Abner Asahelem, sed ipse obstinatus non acquieuit & occisus fuit. *2 Regum 2.* Cursores Ezechie exhortati sunt filios Israel, sed ipsi obstinati destruxerunt eos. *2 Paral. 30.* Satis exhortabatur Daniel Nabuchodonosor ut peccata sua redimeret eleemolynis; sed nihil ei profuit. *Daniel. 14.* Exhortationes bonorum audientibus & sequen-
 ribus

SIO DE EXHORTATIONE ET PRÆDICATIONE.

tibus multum profunt, & bene accidit eis. Sic bene accidit Iacob, qui acquieuit exhortationibus matris, & benedictionem habuit. *Genes. 27.* Bene successit fratribus Ioseph, qui crediderunt exhortationibus Ruben & Iuda, ne interficerēt Ioseph; quia per eum postea ab inopia sunt subleuati & exaltati. *Genes. 37. & 64.* Serui Naaman hortati sunt eum vt crederet verbis Helisei; qui acquieuit, & in Iordane se septies lauit, & sanitatem recepit. *4. Regum 5.* Tobia bene accidit, quod credidit exhortationibus Raphael. nam incolumis iuit & rediit, vt habetur *Tobia 6.* Exhortatio bona quandoque liberat hominem à morte. nam exhortatione quam fecit soror Moyfi filia Pharaonis, mulier Hebræa pro nutriendo paruulo cum vocaretur, liberauit Moysen à morte. *Exod. cap. 2.* Bona exhortatio quam fecit Abigail ad Dauid, liberauit Nabal à morte. *1. Regum 25.* Quia Mardocheus exhortatus est Hester vt rogaret Regem pro populo, populum à periculo eruit. *Hester. cap. 4.* Abimelech exhortatus est Sedechiam, & liberauit Hieremiam à carcere in quo morabatur. *Hierem. cap. 38.* Exhortatio bona laborem & fatigationem minuit, & recreationem tribuit. Nam exhortatione quam fecit Iethro Moyfi vt indices minores statueret, & ipse stulto labore se non consumeret: Diminutus est labor & fatigatio Moyfi. *Exod. cap. 18.* Aëdificantes templum in Hierusalem de captiuitate reuersos hortabantur Aggeus & Zacharias Prophetæ, & recreabant eos

eos in laboribus suis. 1. *Esd.* 5. Desiderans Neemias ædificare muros Hierusalem, hortatus est optimates & magistratus, dicens: *Surgamus, & ædificemus, & alleuiatus est labor, & confortata sunt manus eorum in bono. Neem.* 2. Exhortatio retrahit à peccato iam in proposito existentes. Sicut exhortatio Abigail ad Dauid eum à peccato homicidij, quod conceperat facere, retraxit, 3. *Regum* cap. 25.

Quãdiu vixit Ioiada qui exhortabatur Ioas regem Iuda, tamdiu fuit Ioas bonus; sed eo mortuo, factus est pessimus. Exhortatio enim illius retrahebat eum à malo: & postea quando non habuit exhortationem, ruit in omne peccatum, vt habetur 2. *Paralip.* 24. & 4. *Regum* 12. Ad exhortationem Neemiæ, vsurarii reddiderunt vsuras, & ultorius non acceperunt. *Neem.* 5. Baptista exhortante populum multi baptizabantur, cõfiterentes peccata sua. *Matth.* 3. Exhortatio bona tribulatos confortat, & tribulationes portare leuius adiuuat. Ideo Tobias adibat omnes in captiuitate positos, exhortans eos, vt habetur *Tobia* cap. 1. Tribulato Job venerunt amici eius ad confortandum eum. *Hiob* cap. 2. Primum illorum septem fratrum cum in sartagine torqueretur, cæteri cum matre hortabantur, vna se mori fortiter, dicentes: *Dominus aspicit*: vt habetur 2. *Machab.* cap. 7. Exhortatio bona parentum ad filios facit eos esse bonos. Ideo summopere studere debent parentes filios & filias exhortari: Sicut parentes

vxoꝝis

vxoris Tobia monuerunt eum honorare soceros,
 matrum diligere & gubernare domum & seipsam
 irreprehensibilem exhibere. *Tobia* 18. Moriturus
 Mathathias filios efficaciter hortatus est ad agendū
 viriliter pro lege Domini: quod ipsi optime ser-
 uauerunt. 1. *Machab.* 2. Exhortatio bona incitat
 & iuuat homines ad bonum & virtutem. Sicut Iu-
 dith sua exhortatione animauit homines de Be-
 thulia ad viriliter resistendum Holoferni, & ad
 complacendum Deo. *Iudith* 8. Iudas Machabæus
 hortabatur & animabat populum sermonibus
 bonis. 1. *Machab.* 3. & 4. & 2. *Machab.* 8. 10. & 11.
 Paulus & Barnabas hortabantur fratres, & ani-
 mabant vt permanerent in fide. *Actor.* 14. Exhor-
 tationes in prædicationibus debent prædicatores
 libenter facere: quia eis hoc officium à Deo iniun-
 gitur; & quia ex ipsis peccatores & infideles ad
 Dominum conuertuntur. Propter primum dixit
 Dominus. *Esaia* 1. *Clama, ne cesses, quasi tuba exalta*
vocem tuam, & annuncia populo meo scelera eorum,
& domui Iacob peccata eorum *Esaia* 57. Hieremias
 primo de prædicatione se excusauit: postea Domi-
 no consulente, consensit. *Hierem.* 1. & 2. Factum
 est verbum Domini ad Ionam Prophetam, vt iret
 prædicare in Niniuem ciuitatem grandem: qui li-
 cet primo fugerit, postea obediuit. *Ion.* 1. & 2. Mi-
 sit Saluator discipulos, dicens: prædicate dicen-
 tes: Appropinquabit enim regnum Dei. *Matth.* 10.
 Exprobrata incredulitate eorum, Christus dicit
 discipulis suis: *Prædicate Euangelium omni creaturae.*

Marc.

Marc. 16. Exhortatio prædicationis utilis est: quia peccatores & infideles ad Deum conuertuntur. Sicut prædicatione Ionæ conuertit Niniuitas, qui propter peccata subuerti debebant. *Ionæ 3.* Petrus in Pentecoste sic efficaciter prædicauit, vt circiter tria millia hominum conuerterent ad fidem. *Actor. cap. 2.* Ad prædicationem Petri tot crediderunt, vt factus sit numerus credentium quinque millia. *Actor. 4.* Prædicantibus Paulo & Barnaba Iconiis, crediderunt multi Iudæi & Græci. *Actor. 14.* Non debet homo prædicator attendi prædicare legem, nec auditores audire, dummodo sermo sit utilis. Nam quadam vice prædicauit Paulus vsque ad mediam noctem, vbi quidam adolescens oppressus somno cecidit & mortuus est; quem descendens, suscitauit, & iterum prædicationem resumens, vsque ad diem protraxit. *Actor. 20.* Esdra stante super gradum ligneum, & prædicante siue legente libros à mane vsque ad meridiem, omnis populus congregatus est quasi vir vnus, & aures eorum erant erectæ ad librum. *Neem. 8.*

CAPVT XLVI.

De Fallacijs mulierum.

Fallentes mulieres intendunt

Gulositatis deceptionem:

Veritatis subuersionem:

Carnalitatis accensionem:

H

Cupi-

*Cupiditatis repletionem,
Dei pietatis compassionem.*

FAllacia mulierum est, vt seducant hominem ad omne malum siue vitium. Et quia per vitium gulæ cætera vitia introducuntur, ideo de vitio gulæ homines decipiendo seducunt, vt sic ad spiritualem & corporalem deducant interitum. Nam occasione Eux primus homo seductus est vt vitium fructum comederit: ex quo spiritualem & temporalem mortem incurrit. *Genes 3.* Sifaram sitientem ex labore Jahel inuitauit ad portum, & fraudulenter aquam petenti lac tribuit, de cuius potatione sopitum occidit. *Iudicum 4.* Fallaces mulieres sunt, decipiendo mendacijs, quibus multum in fallendo vtuntur. Vnde Sara non solum homines, sed DEVM voluit fallere mentiendo, dicens: *Non risi. Genes. 18.* Suis mendacijs addunt aliquando lachrymas falsæ mulieres, vt citius eis credatur. Sic vxor Samsonis fundebat lachrymas, dicens: *Odisti me*, se simulans Samsonem diligere: cuius secretum postea reuulit, quod celare promiserat. *Iudicum 16.* Mentita est Dalila simulans se Samsonem diligere donec secretum suæ fortitudinis reuelaret: quem postea fallens tradidit inimicis. *Iudicum 16.* Fallacias multas inueniunt mulieres, vt viros ad luxuriam trahant, & sic ad suas voluptates alliciant. Nam filiæ Loth bene alios viros deceperunt, ex quo patrem taliter deceperunt, vt ad luxuriam eum & in-

& incestum duplicem prouocauerint. *Genesis* 19. Mulieres Moabitatum fornicari fecerunt filios Israel. *Numer.* 25. Domina cui Ioseph seruiebat, fallere eum per luxuriam voluit; sed nequiuit, vt habetur *Genesis* cap. 39. Citius deceperunt populum mulieres Moabitæ, quam Dalila, vt habetur *Numer.* 30. Licet optima intentione, Iudith Holofernem per accensionem luxuriæ decepit, *Iudith.* cap. 10. Herodias per libidinem sic demeruit Herodem, vt decollari faceret Ioannem, quem iustum reputabat. *Marc.* 5. *Matth.* 14. Fallacias inueniunt mulieres, auaritia & cupiditate attractæ. Sic Rachel quæ propter auaritiam furata fuerat idola patris sui; & cum pater insecutus, supellectilem Iacob scrutaretur, patrem pulchra adinventionem delusit. *Genesis* cap. 31. Saphira per auaritiam furata fuerat precium agri, & credidit Petrum decipere: & ipsa experta est diuinam ultionem. *Actor.* 5. Fallunt aliquando mulieres iniquos, volentes aliis nocere, ex compassione & pietate detrahendo, & eruendo de eorum manibus innocentes. Sicut obstetrices Pharaonem, nolentes interficere pueros filiorum Israel, vt habetur *Exod.* 1. Raab exploratores abscondit, & eos ad mortem quærentes illudit. *Ios.* 2. Michol fecit fugere David à Saule, quærente eum occidere, & posuit simulachrum in locum suum, & sic delusit Saul & David liberauit. *1. Regum* cap. 19.

CAPVT XLVII.

De Fide ad Deum.

Fides ad Deum;

Commendatorum perfectione ostenditur;

Miraculorum precesione extenditur;

Inimicorum abiectiōe attenditur;

Periculorum euasione accenditur;

Mira signorum ostensione defenditur;

In deuotorum saluatione perpenditur;

Predicatorum instructione infunditur;

Incredulorum vexatione pretenditur.

Fidem habentes magnam & Deo credentes in scriptura commendantur, vt eorum exemplo credamus. Nam credidit Abraham Deo, & reputatum est ei ad iustitiam. *Genes. 15.* Moysen de magna fide commendat Apostolus, dicens: *Fide Moyses magnus effectus est.* *Ad Hebr. 11.* Mariam virginem de magna fide commendat Elisabeth, dicens: *Beata es quæ credidisti,* quoniam perficientur ea, &c. *Luc. 10.* Commendat Saluator fidem Centurionis dicens: *Non inueni tantam fidem in Israel.* *Matth. 8.* Credentes laudat Dominus dicens eos esse beatos. *Beati qui non viderunt & crediderunt.* &c. *Ioan. 20.* De fide commendatur Stephanus. Nam dicitur Stephanus plenus fide & Spiritu sancto. *Act. 6.* Fides aliquando acquiritur ex miraculis præcedentibus & ostensis. Dum enim homines vident

mira-

miracula inducuntur citius ad credendum. Ideo postquam filii Israel transierunt mare miraculose diuisum, & viderunt Pharaonem submersum, timuerunt Deum & crediderunt Deo. *Exod.* 14. Magi videntes stellam eius miraculose monstratam, magnam & nouam fidem receperunt, venientes de longinquo adorare paruulum puerum, ipsum firmiter credentes esse Deum. *Matth.* 2. Viso miraculo de claudo sanato per Petrum & Ioannem, factus est numerus credentium quinque milia. *Actor.* 4. Paulus & Cornelius miraculis conuersi sunt ad fidem. *Actor.* 9. & 10. Proconsul videns Elymam magum per Paulum miraculose cæcatum, credidit. *Actor.* 13. Fidei attribuitur victoria: ipsa enim est quæ triumphum habet de hostibus. Iuxta illud: *Sancti per fidem vicerunt regna.* *Heb.* 11. Hæc est enim victoria quæ vincit mundum, fides nostra. Ideo dixit Ionathas cum magna fide armigero suo: *Non est Deo difficile saluare in multis vel paucis:* qui postea victoriam habuit. *1. Regum* 14. Cum magna fide dixit Dauid ad Goliath: *Tu venis ad me cum gladio, hasta & clypeo: ego autem ad te venio in nomine Domini,* & triumphauit in pugna. *1. Regum* 18. Magna fides fuit quando dixit Aza: *Domine, non est apud te vlla distantia virum in paucis auxiliariis an in pluribus:* & bellando victoriâ habuit. *2. Paralip.* 14. Simile dixit Iudas Machabæus sociis, & fuit triumphator. *1. Machab.* 3. Fides facit hominem securum in omni periculo, & auferit omnem timorem. Ideo dixit Iosaphat exercitui

citui suo : *Credite in Domino Deo, & securi eritis.* 2. *Paralip.* 20. Esdras venturus in Hierusalem per periculosam viam, uoluit conductum petere à rege, sed cum fide magna conuertit se ad Dominum ieiuniis & orationibus, vt habetur 1. *Esdr.* 8. Videns Neemias tot imminere pericula & laborem ædificantibus, dixit cum fide magna: *Deus noster pugnabit pro nobis, & nos securi faciemus opera.* *Neem.* 4. Cum magna securitate dixerunt tres pueri regi : *Deus pater eripuit nos de manibus tuis.* *Dan.* 3. Ex abundanti fide & securitate processerant verba illorum septem fratrum. 2. *Machab.* 7. Fides operatur miracula. Ideo Christus dixit: *Si habueritis tantam fidem quantum granum sinapis, & dixeritis huic monti, tolle & mitte te in mare.* *Matth.* 21. *Marc.* 11. Dicitur autem ibidem: *Signa autem eos qui in me credent hac sequentur: In nomine meo eicient demonia.* *Marci ultimo.* Miracula etiam recipiunt fidem habentes. Ideo Dominus propter fidem Centurionis sanauit seruum. *Matth.* 8. Multum debet valere Christianis fides propria, si tantum valuit paralytico aliena, quod sanauit eum. *Luc.* 5. *Matth.* 9. Quia mulier Chananæa magnam fidem habuit, ideo sanitatem filię impetravit. *Matth.* 15. Credens pater pueri lunatici, dixit: *Credo Domine adiua incredulitatem meam.* *Marc.* 9. Paulus videns quendam qui nunquam ambulauerat habentem fidem, sanauit eum. *Actor. cap.*

14.

Fides saluat, siue facit homines saluari. Ideo mulier

mulier patiens fluxum sanguinis ait intra se:
Si tetigero fimbriam vestimenti eius, salua ero.
 Et sequitur: *Confide filia, fides tua saluam te fecit.* & sanata est. *Matth. cap. 9.* Magna fuit Magdalenæ fides propter quam CHRISTVS dixit ei:
Fides tua saluam te fecit, vade in pace, vt habetur *Luc. cap. 7.* Custos carceris in quo erat Paulus videns retræmotum, & carcerem apertum, dixit:
Quid me oportet facere vt saluus fiam? respondit ei:
Crede in Iesum, & saluus eris. Actor. 16.

Fidem instruunt & instruere debent prædicatores verbi Dei ad populum audientem, & ad eam inducere non credentes. Nam prædicante Petro in Pentecoste, crediderunt millia virorum. *Actor. 2.* Multi Samaritani crediderunt in prædicatione Philippi: & etiam Simon magus. *Actor. 8.* Postquam Philippus prædicauit Eunuchus: dixit Eunuchus: *Ecce aqua, quis prohibet me baptizari.* Dixit Philippus: *si credideris in Deum ex toto corde.* & ait: *Credo Dominum Iesum Christum.* *Actor. cap. 8.* Quidam Cyprii & Cyrenenses loquebantur ad gentes, & multi conuersi sunt ad fidem. *Actor. 11.* Fidem non habentes, vel modicam habentes, debent reprehendi & puniri. Ideo Zacharia verbis angeli fidem non adhibente, angelus eum taciturnitate percussit, dicens: *Non poteris loqui quousque hac fient; pro eo quod non credidisti.* *Luce 10.* Puniuit Dominus illos de patria sua, propter carentiam fidei, subtrahendo virtutes & miracula. Nam quia ipsi fidem
 non

non habebant, ipse ibi virtutes & miracula non ostendebat. *Matth. 13.* Reprehendit Saluator Petrum, dicens: *Modice fidei, quare dubitasti. Matth. 14.* Thomam etiam non credentem Dominus arguit, dicens: *Noli esse incredulus, sed fidelis. Ioan. cap. 20.*

CAPVT XLVIII.

De Fide magna mulierum.

Fides Sanctarum mulierum magna est:

More virorum sic extolluntur.

Verbis Sanctorum sic obsequuntur.

Fides sanctarum mulierum in Sacra Scriptura extollitur & laudatur. Nam commendat Apostolus ad *Hebreos 11.* Raab meretricem quæ non periit cum incredulis suscipiens nuncios exploratores in pace. De quibus dicitur *Iosue 2.* Commendatur de fide Ruth quæ dixit socru suæ: Populus tuus populus meus, & Deus tuus Deus meus, ut habetur *Ruth. 1.* Redarguitur Zacharias ab angelo de incredulitate. Sed Elisabeth commendatur de fide; quia fideliter exclamauit. *Luce 1.* De resurrectione Domini multos viros legimus dubitasse, sed de mulieribus nihil legimus tale, sed quod apparuit primo Mariæ Magdalene & illa credens & currens, fideliter Apostolis nunciauit. *Matth. 28. Marc. 16.* Fidem habent mulieres sanctæ, credendo verbis sanctorum virorum, & eis fidem

dem plenarie adhibendo; sic vidua Sareptena verbis Helix fidem adhibuit, licet ille rem multum difficilem ipsi iuberet. 3. Reg. 17. Alia mulier debitis obligata, verbis Helisæi magnam adhibuit fidem, & vasa mutuo acquisiuit, & oleum multiplicatum inuenit. 4. Reg. 4. Lidda Purpurissa Paulo instruenti credidit, & baptisata cum omni domo sua fuit. Act. 16. Fidem non solum mulieres, sed omnes debent ore confiteri. Quia corde creditur ad iustitiam, ore autem fit confessio ad salutem. Roman. 10. Vnde & mundi creatorem & corporum resurrectionem confitebatur illa mulier quæ septem filios ad mortem pro Dei legibus animauit. 2. Machab. 7. Anna prophetissa confitebatur Dominum, & loquebatur de illo omni volenti audire. Luc. 2. Mulier Samaritana confessa est fidem, dicens: Scio, ut Messias venit, qui dicitur Christus. Ioan. 4. Confessio fidei Marthæ similis fuit confessioni Petri. Ioan. 11. quia dixit: Ego credidi, quod tu es Christus filius Dei vivi. vt supra Ioan. 11. De fide mulieris sanguifluæ Chananæ, & Magdalenæ, quære cap. 16.

CAPVT XLIX.

De Fidelitate homini seruanda.

*Fideles debent esse homines,
Obedientia, vere parendo,
Benivolentia, se diligendo,*

H 5

129

In presentia, bene se regendo;

Pleni scientia, in consulendo;

Et incurrentia pacta tenendo.

Fideles debent esse serui dominis suis & nunquam sibi imposita prætermittere. Sic Eleazar seruus Abrahæ fideliter egit sibi commissum à Domino, quod iuit pro Rebecca nutu eius, vt hatur *Genes. 24.* Iacob fideliter seruiuit Laban, pascendo fideliter & sollicite greges. *Genes. 31.* Erga Dominum suum Ioseph se fideliter habuit, quando vxorem eius vrgentem, tangere recusauit, vt habetur *Genes. 29.* Noluit Dauid tangere suum Dominum, persequentem se, cum potuit eum occidere. *1. Reg. 24.* Armiger Saul licet indifcrete, tamen fideliter se habuit, quia noluit viuere post mortem eius. *1. Reg. 31.* Fideliter se habuerunt viri Iabes ad Dominum suum, quem honorifice sepelierunt. *1. Reg. 13.* Vrias fidelis fuit, nolens requiescere in delicijs quamdiu Joab eius capitaneus esset in exercitu, quantumcunque esset à Dauid vt requiesceret, pluries incitatus. *2. Regum 11.* Joab fuit Domino suo valde fidelis, quando capiendo ciuitates, victoriam non sibi sed Domino adscripsit. *2. Reg. 13.* Tres viri robustissimi viriliter defenderunt Dominum suum, afferentes eiaquam decisterna Berhleem cum magno periculo vitæ. *Paral. 11. & 2. Reg. 23.* Fidelitatem inter se debent seruare amici tempore tribulationis, & alterutrum se iuuare. Sic Ionathas indicauit Dauid iram patris

patris

patris, & ipsum quantum potuit excusauit 1. *Regum* 19. Dixit Dauid ad filium Abimelech amicum suum: *Non timeas, & non pãneas quicquam, qui quaesierint animam tuam, quarent & meam.* 1. *Regum* 22. Cum fugeret Dauid Absalon, dicit ei Ethay: *Viuit Dominus, in quocunque loco fueris, siue in vita siue in morte ero tecum.* 2. *Reg.* 15. Rex Israel dicit regi Iuda amico suo: *Vbi ego, ibi & tu: & sicut populus tuus, sic & populus meus.* 2. *Paralip.* 18. Fideles debent esse Prælati subditis, & eos more boni pastoris & non mercenarij, fideliter defendere; ideo fideliter egit Ioiada Pontifex cum Joas filio Ioram, vt habetur 4. *Regum* cap. 11. Licet ipse male recognouit postea 2. *Paral.* 24. Onias summus Pontifex fideliter laborauit, vt custodiret depositum viduarum & pauperum, quando Simon voluit templum Domini facere spoliari. 2. *Machab.* cap. 3. Fideles debent esse homines in consilijs, & fideliter dare consilium indigentibus. Sic Ioseph fideliter se habuit erga Pharaonem in consilio quod ei dedit, per quod famem euasit. *Genes.* cap. 44. Viri Dauid dederunt ei fidele consilium, vt ipse non exiret cum eis ad prælium, vt non extingueretur lucerna Israel. 2. *Regum* 12. Discretum & fidele consilium dederunt Paulo quidam de Azia ne sederet in theatro. *Actor.* 19. Fidelitas seruanda est in promissis, vt homo ex pacto id quod liberè promittit obseruet fideliter: sicut Raab fideliter se habuit cum exploratoribus quos saluare promisit. *Iosue* cap. 2. Iosue etiam fide-

deli-

deliter se habuit erga eam, saluando eam, sicut exploratores promiserant. *Ios. 6.* Quamuis Gabonitæ fefellissent Josue & populum eius; tamen Josue & populus eius iuramenta & pacta facta cum eis fideliter seruauerunt, contra hostes eos fideliter defendendo. *Ios. 9.*

CAPUT L.

De Filijs erudiendis.

Filii instruendi sunt à parentibus,

Cum reuerentia Deum timere,

Summâ decentiâ, mala cauere.

Cum complacentia, mores habere.

Filii instruendi sunt & erudiendi. Primo ante omnia, diligendo Deum & reuerendo: quod si non faciunt, pereunt mala morte. Nam quia filius mulieris Israelitæ de viro Ægyptio fuerat male instructus (sicut pluries tales spurii mali sunt, quia non bene à parentibus instruuntur) primus blasphemauit Deum; qui postea fuit à populo de præcepto Domini lapidatus. *Leuit. 24.* Præcepit Dominus filiis Israel, vt docerent filios suos magalia quæ fecerat eis, vt eum magis honorarent, vt habetur *Deuter. 10.* Sollicitus erat Job de filijs suis, ne forte Deum offenderet. Ideo pro eis quotidie sacrificium offerebat: omnibus parentibus in exemplum. *Job. 10.* Mater septem fratrum mirabiliter instruebat eos in his quæ Dei erant. 2.

Mach.

Machab. 7. Filii instruendi, corrigēdi & increpandi sunt de vitiis quæ committunt. Sic Jacob increpabat Joseph filium suum reuelantem somnia, de superbia & ambitione, per quam videbatur patri & matri & fratribus dominari. *Genes.* 33. Arguebat Iacob filios suos de negligentia, dicens: *Quare negligitis. Genes* 42. Quia Heli male corripuit filios suos, ipsi & ipse grauiter sunt puniti. *1. Regum* 4. Contumax filius & superbus, qui propter patris monita non dimisit peccata, præcipitur à Domino lapidari. *Deuter.* 21. Adonias, quia non fuit correptus à patre, volens superbe regnare, fuit à fratre occisus. *3. Regum* 2. Filii erudiendi sunt, & docendi bonos mores, & operari virtutes. Sicut Dauid appropinquans ad mortem, instruxit filium suum Salomonem de regimine bono, quia regnare debebat. *1. Paralip.* 28. Et *Regum* 2. In tempore debet pater instruere filium vt bene agat. Nam Tobias docuit filium suum ab infantia. *Tobia* 1. Et postea in iuuentute *Tob.* 4. Postea in morte, vt habetur *Tob. ultimo.* Parentes multum debent instruere filias, quando matrimonio traduntur, vt bene in omnibus se habeant. Sicut parentes Saræ monuerunt eam honorare socrum, diligere maritum, gubernare domum, & regere familiam, & seipsam irreprehensibilem exhibere. *Tobia* 18. Quia parentes Susannæ fuerunt iusti, & erudierunt eam, ipsa noluit adulterio cōsentire. *Dan.* 13. Mathathias instruxit filios suos, dās vnum ex eis in ducem, & alium in consiliatorem, omnibus nobilibus in exemplum. *1. Mach.* 2.

CAPVT LI.

De Fortitudine bona.

Fortes & strenui debent esse viri potentes ad succurrendum;

Pure vincentes, ad asserendum:

Bella gerentes ad confringendum:

Bella regentes, ad acnendum:

Prauenientes, ad inuadendum:

Seminientes, ad resistendum:

Et patientes, ad sustinendum.

TAlis fuit fortitudo Abrahæ, qui audiens esse captum Loth, assumptis trecentis vernaculis, succurrit ei, & debellauit quatuor reges, & liberauit Loth, & reduxit eum cum tota sua substantia, & populum Sodomorum: *Genes. cap. 14.* Saul fortiter & viriliter succurrit viris Iabes Galaad oblectis, & liberauit eos, vt habetur *1. Regum cap. 11.* Ioiada strenuè eripuit regem de manu Athaliæ, succurrens Ioas paruulo eiecto per eum à regno, & ipsum in regem regni perditum coronauit, vt habetur *4. Regum. 11. & 2. Paralip. cap. 24.* Fortem strenuum & audacem reddit hominem puritas conscientie, & ad dicendum & agendum securum. Sic Iacob timens iurgium, dicit ad Laban: *Quam ob culpam, &c.* vt habetur *Genes. 31.* Propter veritatem Iacob, cui femur emarcuit, luctantem cum angelo, dicit angelus ei: Si contra Deum fortis.

fortis fuisti quanto magis contra homines praualeas? *Genes. 31.* Moyses purus & innocens audacter, & constanter stetit coram Pharaone, arguens eum. *Exod. cap. 5. & seq.* Iudith quia puram & bonam intentionem habebat, contra Holofernem strenuè fecit. *Iudith. cap. 12. & 13.* Fortes sunt bellatores in prælijs, & viriliter & strenuè bellantes, & maxime iustum bellum. Sic Phinees cum duodecim millibus pugnatorum Madianitas, & præter homines & mulieres qui occisi sunt, triginta duo millia virginum duxit in prædam, nec aliquis e suis est mortuus. *Num. 31.* De Caleph dicitur, quod ita fortis erat ad bellandum, in octuagesimo anno, sicut fuerat in vigesimo, quando fuerat explorator. *Iosue cap. 14.* Gedeon fortissimus in trecentis viris, maximum populum viriliter superauit. Dixerat enim ei angelus: Dominus tecum virorum fortissime. *Jud. 6.* Et post hoc, in illa fortitudine liberauit Israel. *Iudicum cap. 8.* Unus formidolosus dissipat totum exercitum. Ideo dicit Gedeon: Qui formidolosus est reuertatur. *Iudic. cap. 7.* Samson multa fortia superauit contra Philistæos. *Iudic. 15. & 16.*

Dauid fortiter superauit leonem & vrsum in eremo, & Goliath. *1. Regum 17.* Forte licet desperati fuerunt duodecim pueri ex parte Dauid, & duodecim ex parte Isboseth. *2. Regum 2.* Viriliter percussit Iehu duos reges, Joram & Ochoziam, & filios Achab, vt habetur *4. Regum 9. & 10.* Fortem reddunt exercitum confortationes Principum &

pum & Ducum exercitus. Ideo Caleph & Josue viriliter confortauerunt populum, dicentes: Ascendamus & possideamus terram. *Numer. cap. 13.* Moyles dixit ad Josue: Confortare, & esto robustus, tu introduces populum. *Deuteron. 27.* Pergens Josue ad bellum contra plures reges, erat in fronte exercitus, confortans alios sequentes: regibus & principibus in exemplum. *Ios 8.* Captis quinque regibus, dixit Josue principibus: *Ponite pedes super colla regum, & nolite timere. Ios. 9.* Ayoth princeps confortauit populum, dicens: *Sequimini me, tradidit Dominus inimicos nostros in manibus nostris. Iudic. 3.* Iudas Machabæus hortabatur milites suos, dicens: *Estote fortes in bello. 1. Machab. 4. & 2. Machab. 8. 10. & 11.* Fortis & audax debet esse vir bellator ad præueniendum. Nam, secundum Tullium, Melius est præuenire quam præuiniri. Magnum enim habet auantagium, qui dat primos ictus. Sic peruenit Dauid cum vno milite ad castra Saul, & abstulit sceptrum scyphum & hastam eius, *1. Regum 26.* Jonathas cum solo armigero intrauit in Philistæos, & per eum filij Israel victoriam habuerunt, vt habetur *1. Regum 14.* Tres milites Dauid intrauerunt in castra Philistinorum, & diuiserunt eos. *2. Regum 23.* Iudas Machabæus viriliter transiit Iordanem & irruit in hostes suos. *1. Machab. 5.* Eleazar audacter irruit in elephantem & occidit, licet ipse sit postea mortuus. *1. Mach 6.* Machabæus & socii more leonum irruentes in hostes, occiderunt multitudinem inimicorum

corum 2. *Machab.* 11. Fortis est nihilominus & strenuus qui strenue & valenter resistit, licet aliquando præueniatur. Ideo filij Israel armati recesserunt de terra Ægypti, vt se ab insequentibus tuerentur. *Exod.* 13. Filij Israhel vna manu ædificabant, & alia tenebant gladium, vt resisterent inimicis. *Neem.* 4. Audientes filii Israel potentiam Holofernis, viriliter parauerunt se ad resistendum ei. *Judith.* 4. Magnam fortitudinem habuit MATHIAS ad resistendum hostibus Iudæorum. 3. *Machab.* 2. Fortitudo perfectissima est tolerantia aduersariorum. Vnde dicit Philosophus: *Fortitudo est considerata periculorum susceptio & laborum perpesio.* Tali fortitudine apud Deum tolerauerunt fornacem pueri dicentes regi: Deus potest nos eripere de camino ignis. *Dan.* 3. Stephanus plenus gratia & fortitudine, viriliter sustinuit lapides; & sic de alijs martyribus.

CAPVT LII.

De Fortitudine mulierum.

*Fortes sunt aliquando mulieres;
Ad virorum liberationem;
Aduersorum tolerationem,
Ad animorum demonstrationem.*

FORTES inuentæ sunt mulieres ad saluandum viros, in sacra Scriptura, & aliquando se periculis exponentes. Nam Delbora sic sua fortitudi-

I

ne po-

ne populum liberauit cum iudicaret Israel, quod Barach noluit exercitum ducere, ipsa consulente, nisi ipsa iret cum eo. *Iudicum* 4. Viriliter saluauit Abigail virum suum à morte & dissipatione. *1. Regum* 25. Magno periculo exposuit Hester se, vt populum liberaret à lata sententia. *Hester*. 6. Iudith fuit in magnis periculis, vt Holofernem occideret, & populum liberaret. *Iudith*. 13. Fortes etiam inuentæ sunt mulieres ad sustinendum aduersa. Ideo dixit Boos ad Ruth, quæ erat vidua de sua terra egressa. Scit omnis populus mulierem esse virtutis. *Ruth*. 3. Graue improprium sustinuit Sara filia Raguelis ab ancilla, nec ei respondens: *Tob*. 3. Mulier mäter filiorum septem, fuit valde fortiter tormentata, sustinendo duplicia in filiis & etiam in seipsa. 2. *Machab*. 7. In passione filij Maria fuit fortissima; quia stans iuxta crucem, gladius passionis eius ipsius animam pertransiuit, secundum vaticinium Simeonis, vt habetur *Luca* 7. *Ioan*. 19. Fortem facit mulierem & audacem amor inflammans, ita vt calefacta igne amoris, nec paueat quidquid occurrat, vnde inuentæ sunt mulieres, quæ ardore filiorum succensæ leonibus, qui filios rapuerunt, occurrisse leguntur. Sic magna fuit Magdalensæ fortitudo & audacia, quæ à morte CHRISTI succensa, in passione Iudæos armatos & crudelissimos non expauit, totiens ad sepulchrum veniens vallatum custodibus recedentibusque discipulis, non recedebat, audacter etiam dicens; Domine, si tu sustulisti eum, dicit

dicito mihi, ubi posuisti eum, vt habetur *Ioann.*
cap. 20.

CAPVT LIII.

De Fortitudine mala.

*Fortes sunt homines mali,
Ad offendendam innocentiam,
Inferendam violentiam,
Postponendam reuerentiam.*

Fortes sunt mali ad nocendum innocentibus;
& eis antequam noceant se multis periculis exponentes, qui postea fine pessimo terminant. Sic fortis fuit Cain, quando insurrexit in fratrem innocentem & occidit eum: sed ipse postea similiter est occisus. *Genes. 4.* Abimelech multum laborauit occidendo 70. fratres suos innocentes. *Jud. 9.* Multis periculis & laboribus exposuit se Saul persequendo David; sed nequitiam sui animi non perfecit, vt dicitur *1. Regum 18.* Similiter Saul multos labores assumpsit, & periculis se exposuit, & male seruiuit. *2. Regum 15. 16. & 17.* Plures quam quadraginta Iudæi vouerunt non comedere, donec occiderent Apostolum Paulum innocentem. *Actor. cap. 23.* Fortes sunt mali ad mouenda bella, se multis periculis exponentes. Nam multum laborauerunt illi quatuor Reges, qui post magnam stragem hominum debellauerunt regem Sodomorum, & Loth in captiuitate ducebant, *Gen. 24.*

Terras multas perambulauit & deuastauit Holo-
 fernes, multa bella procurans & mouens; tamen
 vna mulier decapitauit eum antequam comple-
 ret desiderium suum. *Iudith per totum.* De hac ma-
 tetia require plura *cap. 42.* Fortes sunt mali homi-
 nes volendo se contra Deum erigere & opera di-
 uina minuere. Ideo Ieroboam multum laborauit,
 vt posset populum à domo David & à cultura Dei
 abducere. 3. *Regum 12.* Antiochus multum labo-
 rem sustinuit vt cultum Dei destrueret in Iudæa;
 & tandem depauperatus & confusus in terra alie-
 na miserabiliter est defunctus. 2. *Machab. 9.* Non
 solum prudentiores, sed & feruentiores sunt filij
 huius sæculi filiis lucis. *Luc. 16.* Nam aliis dormi-
 entibus discipulis, Iudas tractans prodicionem
 Christi, solícite vigilabat. *Matth. 26.* Principes Sa-
 cerdotum multa sollicitudine fatigati sunt, vt no-
 men Christi possent extinguere. Nam custodes
 sepulchri corruerunt pecunia. *Matth. ult.* Et dis-
 cipulos eius incarcerationunt, & præceperunt ne
 in nomine Iesu loquerentur. *Actor. 4.*

CAPVT LIV.

De Gratiis agendis Deo.

*Grates sunt reddendæ;
 Pro beneficiorum receptione gratifica,
 Periculorum euasione mirifica,
 Inimicorum eiectione magnifica,*

Pro

Pro filiorum adoptione califica,

Pro infirmorum sanatione deifica,

Pro ciborum assumptione pacifica.

GRates sunt agendæ & reddendæ Deo generaliter pro multitudine beneficiorum, quæ à Deo recepimus; ideo Jacob post multa beneficia quæ à Deo abundanter receperat, ditatus, plenus liberis & omnibus bonis, gratias agebat Domino, dicens: *Domine memor sum omnium, &c. Genes. 32.* Audiens Dauid multa beneficia sibi promissa, gratias humiliter egit. 2. *Reg. 7.* Daniel de multis beneficiis quæ à Deo acceperat, benedixit Dominum, dicens: *Sit nomen Domini benedictum. Dan. 2.* Paulus Apost. gratias agebat pro beneficijs sibi à Deo collatis, dicens: *Gratias ago Deo meo. 1. Corinth. 1.* Item gratias agebat pro beneficijs fratribus collatis, & omnes homines ad agendas gratias inducebat, dicens: *Semper gaudete, sine intermissione orate, in omnibus gratias agite. Ephes. 5. & 1. Thes. 5.* Gratia reddendæ sunt Deo singulariter pro liberatione & euasione periculorum & tribulationum; ideo voluit Dominus vt tribulatio filiorum Israel de seruitute Pharaonis nunquam recederet ab eorum memoria, dicens: *Erit quasi signum in manu tua. Exod. 13.* Postquam filij Israel liberati sunt, transito mari rubro, dixerunt: *Cantemus Domino gloriose. Exod. 15.* Tres pueri benedicebant Deum, de ignis incendio liberati. *Dan. 3.* Scripserunt Iudæi & populus Aristobulo de ma-

gnis periculis liberati, 2. *Machab.* 1. Gratia red-
denda sunt Deo pro triumphis & victorijs ini-
micorum, quas diuina bonitate obtinuerunt; id-
co post mirabilem victoriam habitam à filiis Is-
rael obtulerunt Domino dona. *Numer.* 31. Simi-
liter post victoriam de Sisara, Barach & Delbora
Domino gratias cecinerunt. *Iud.* 4. Habita victo-
ria & mundato templo per Iudam Machabæum,
benedixerunt in cælum. 1. *Machab.* 4. Victo &
debellato Timotheo similiter per Iudam in hym-
nis & confessionibus benedicebant. 2. *Mach.* 10.
Gratiae referendae sunt Deo pro impetratione si-
ue redemptione filiorum bonorum. Sic laudauit
Dominum Anna pro gratia quam accepit, ablato
sterilitatis opprobrio. 1. *Reg.* 3. De Salomone dici-
tur: *Benedictus Dominus, qui dedit David filium sa-*
pientissimum. 3. *Reg.* 5. Post conceptionem filij Dei
in se, B. Maria Virgo laudauit Dominum, dicens:
Magnificat anima mea Dominum, &c. *Luc.* 1. Nato
Ioanne, Zacharias laudauit Dominum, dicens: *Be-*
neditus Dominus Deus Israel, &c. *Luc.* 1. Gratias de-
bet homo agere pro sanitate à Deo recepta, vel in
se vel in alio. Nam cum Tobias recuperasset vi-
sum, ipse & vxor eius & nati glorificabant Deum.
Tob. 11. Turbae videntes paralyticum curatum à
Domino, glorificabant Dominum qui dedit talem
potestatem, &c. *Matth.* 9. *Marc.* 2. Post vitam & sa-
lutem adulescenti aditam, accepit omnes timor
& glorificabant Deum. *Luc.* 7. Vnus de decem le-
prosis curatus, reuersus est cum magna voce ma-
gnifi-

gnificās Dominum. *Luc. 22.* Claudus sanatus à Petro surrexit, & ambulans, & exiliens, laudans Deū. *Act. 3.* Gratias referre debēt homines Deo pro victu quem Dominus concessit eis ad sustinendam vitam corporalem. Sicut Religiosi faciunt, exemplo Christi & omnium Apostolorum. Debemus autem Deum laudare ante assumptionem cibi qui parat nobis escas, & omni carni aperit manum suam, & implet omne animal benedictione. Sic fecit Christus ante multiplicationem panū, quando voluit turbam pascere in deserto: qui suspexit in cœlum gratias agens. *Matth. 14.* Post cœnam etiam laudare debemus Deum, & gratias referre, qui nos satiauit & pavit, exemplo Christi & Apostolorum, qui post cœnam dixerunt hymnum antequam exirent in montem. *Matth. 26.* In præparatione spiritualis & angelici cibi, scilicet Eucharistiæ, & in eius consecratione & communione agendæ sunt Deo magnæ gratiæ, exemplo Christi, qui accepit panem in sanctas & venerabiles manus suas, & gratias agens, benedixit. *Matth. 26.*

CAPVT LV.

De Gratitudine seruanda homini.

*Gratus debet esse homo,
Liberantibus operose,
Dona dantibus generose,
Declarantibus seriose,*

I 4

Ami.

*Amicantibus gratioſe,
Laborantibus virtuoſe.*

GRatus debet eſſe homo ei qui eum de aliquo periculo liberauit, vel in aliqua tribulatione iuuuit. Sic gratus fuit Abrahæ rex Sodomorum, qui liberauit eum & populum ſuum de præda quatuor Regum, offerens ei omnia ſpolia; ſed ille liberalis nihil voluit recipere. *Genef. 14.* Quia Moyſes liberauit filios Iethro Sacerdotis, fuit ei gratus. *Exod. 2.* Bene remunerauit Iofue Raab, quæ liberauerat exploratores ab hoſtibus, *Iofue 6.* Cum Gedeon liberaſſet populum, gratus populus dixit: *Dominare tu nobis. Iud. 8. cap.* Tobias gratus fuit Raphaeli, qui liberauerat eum à cæcitate, vxorem à dæmonio, & filium à deuoratione piſcis, offerens ei multa: quia hominem credebat eum eſſe. *Tob. 12.* Naam liberatus à lepra, multa dona obtulit Helifœo, licet ipſe renueret. *4. Reg. 5.* Gratus debet eſſe homo laboranti & fatigato in eius ſeruitio ei retribuendo vt decet: ideo Abraham oblata à Rege Sodomorum, licet per ſe tanquam liberalis reſpuerat, voluit tamen vt ſocii partem prædæ haberent, qui ſecum pro eo fatigati fuerant. *Genef. 14.* Dicit Laban ad Iacob: *Nam quia ſtater meus es ſeruiſ mihi gratis. Genef. 29.* Regratiatus eſt Dauid ſeruis & viris Iabes, qui laborauerant ad ſepeliendum Saul, dicens: *Benedicti vos à Domino, qui feciſtis miſericordiam hanc cum domino veſtro Saul & ſepeliſtis eum, 2. Reg. 2.* Helias aſcenſurus

surus in paradysum remunerauit Heliseum, qui seruierat ei 4. Reg. 2. Gratus debet homo esse illis à quibus recepit dona vel bona, cui semper obligatus est, si non retribuit; ideo Laban videns iocalia quæ seruus Abrahæ dederat Rebeccæ sorori suæ, dixit ei: *Ingredere benedictæ Domine, cur foris stas? & preparauit ei conuiuium Genes. 24.* Quia regina Saba multa dederat Salomoni, retribuisti Salomon, sicut gratus. 3. Reg. 10. Helias propter beneficia recepta à vidua, eius filium à morte suscitauit. 3. Reg. 17. Heliseus bene remunerauit mulierem Sunamitem, apud quam transire & habitare consueuerat, impetrans ei filium & suscitans. 4. Reg. 4. Plene recognoscebat Paulus collata beneficia, dicens: *Sicut angelum Dei recepistis me. Galat. 4.* Grati debent esse homines multum instructoribus & doctoribus. Quia vt commentator ait: *Patribus & Doctoribus non possumus reddere equalia, nec possumus esse nimis grati.* Sic Pharaon multum fuit gratus Ioseph, qui cum visionē & interpretationem docuit, & in agendis consuluit: quē Pharaon magnifice sublimauit. Genes. 41. Nabuchodonosor & Balthasar bene retribuerunt Danieli pro eruditione eorum & interpretatione visionum & somniorum. Dan. 2. & Gratus debet esse homo amicis & hæredibus eorum; ideo quia Cyneus amicus fuerat & bene se habuerat de filiis Israel, pepercerat ei Saul. 1. Reg. 15. Dicit David ad Abimelech, cuius pater fuerat mortuus: *pro eo mane mecum, qui quesierit animam tuam, qua-*

ret meam. 1. Reg. 22. Retribuit Dauid gratiam Mi-
phiboseth pro gratia & amicitia patris, vt dicitur
1. Regum 9.

C A P V T L V I.

De Gula & Ebrietate.

*Gula vitium solet
Inducere tentationes,
Generum adducere pollutiones;
Mentis inducere cœcationes,
Iuris deducere subuersiones,
Cordis perducere durationes,
Necis præducere occasiones.*

GVLæ vitium in tentatione obtinet primum
locū. Nam quia comedere & bibere sunt de
necessitate naturæ, diabolus ibi laqueum tenta-
tionis abscondit, vbi necessitatem esse ostendit.
Sic enim vitio gulæ primum hominem in paradi-
so tentauit, imò & vicit. *Genes. 3.* Prima tentatio fi-
liorum Israel fuit de potu, secunda de cibo. *Exod.*
16. & 17. Volens diabolus Saluatorem experiri,
prius ipsum de gula quam de alio vitio tētavit vel
tentari permisit. *Matth. 4.* Gulæ vitium incen-
dit & luxuriam nutrit. Ideo venter & genitalia
sunt propinqua: eoque venter mero æstuans faci-
le despumat in libidinem. Hinc est quod Loth qui
in Sodomis bonus fuit, inebriatus, cum propriis
filiabus peccauit, & duplicem incestū commisit.
Genes.

Genes. 19. In cuius figura dictum est: *Spiritus immundus.* id est, luxuria, *habitat in sepulchris*, id est, in hominibus gulosis. Iuxta illud Psalm. *Sepulchrū patens est guttur eorum.* Et dæmones petierūt in porcos intrare, id est, tentatione luxuriæ, in gulosos. *Luc. 8. Marc. 5.* Gulæ vitium hominem infatuat & demētat, ita vt seipsum & quicquid facere debet non cognoscat. Nam Noe qui erat vir perfectus, inebriatus sic dementatus est, vt postposita omni verecundia denudatus iaceret. *Gen. 9.* Satis stultus & demens factus est Esau qui propter lentis edulium, vendidit primogeniturā fratri suo, *Gen. 25.* In quæstione trium sapientum de fortitudine, dixit vnus: *Vinum preualet omnibus qui bibunt illud.* præualet, id est, mutādo sapientē in stultum. 3. *Esa. 3.* In Esaia dicitur: *Absorpti sunt à vino,* scil. propter ebrietatē, vt dicitur *Esa, 28.* Gulæ vitium deordinat hominem in omnibus, scil. in ludis, in verbis, in actibus, & in omnibus operibus malis. Ideo sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere. *Exod. 32.* In epulis homines fiunt loquaciores, & inordinate audaciores; ideo Sichemitarū inter epulas & pocula maledicebant Abimelech. *7. id. 9.* De inordinato populo dicitur: *Comederunt & saturati & impinguati sunt, & prouocauerunt te,* scilicet propter inordinationes suas. *Nem. 9.* De inordinatione gulosorum dicitur: Vocauit Deus ad fletum & ad planctum. Et ecce gaudium & lætitiā, occidere vitulos, iugulare arietes, bibere vinū, & cōdere carnes. Comedamus & bibamus: cras moriemur.

res meam. 1. Reg. 22. Retribuit Dauid gratiam Mi-
phiboseth pro gratia & amicitia patris, vt dicitur
1. Regum 9.

C A P V T L V I.

De Gula & Ebrietate.

*Gula vitium solet
Inducere tentationes,
Generum adducere pollutiones;
Mentis inducere cœcationes,
Iuris deducere subuersiones,
Cordis perducere durationes,
Necis præducere occasiones.*

GULÆ vitium in tentatione obtinet primum
locū. Nam quia comedere & bibere sunt de
necessitate naturæ, diabolus ibi laqueum tenta-
tionis abscondit, vbi necessitatem esse ostendit.
Sic enim vitio gulæ primum hominem in paradi-
so tentauit, imò & vicit. *Genes. 3.* Prima tentatio fi-
liorum Israel fuit de potu, secunda de cibo. *Exod.*
16. & 17. Volens diabolus Saluatorem experiri,
prius ipsum de gula quam de alio vitio tētavit vel
tentari permisit. *Math. 4.* Gulæ vitium incen-
dit & luxuriam nutrit. Ideo venter & genitalia
sunt propinqua; eoque venter mero æstuans faci-
le despumat in libidinem. Hinc est quod Loth qui
in Sodomis bonus fuit, inebriatus, cum propriis
filiabus peccauit, & duplicem incestū commisit.
Genes.

Genes. 19. In cuius figura dictum est: *Spiritus immundus.* id est, luxuria, *habitat in sepulchris*, id est, in hominibus gulosis. Iuxta illud Psalm. *Sepulchrū patens est guttur eorum.* Et dæmones petierūt in porcos intrare, id est, tentatione luxuriæ, in gulosos. *Luc. 8. Marc. 5.* Gulæ vitium hominem infatuat & demētat, ita vt seipsum & quicquid facere debet non cognoscat. Nam Noe qui erat vir perfectus, inebriatus sic dementatus est, vt postposita omni verecundia denudatus iaceret. *Gen. 9.* Satis stultus & demens factus est Esau qui propter lentis edulium, vendidit primogeniturā fratri suo, *Gen. 25.* In quæstione trium sapientum de fortitudine, dixit vnus: *Vinum preualēt omnibus qui bibunt illud.* præualet, id est, mutādo sapientē in stultum. *3. Esd. 3.* In Esaia dicitur: *Absorpti sunt à vino*, scil. propter ebrietatē, vt dicitur *Esa, 28.* Gulæ vitium deordinat hominem in omnibus, scil. in ludis, in verbis, in actibus, & in omnibus operibus malis. Ideo sedit populus manducare & bibere, & surrexerunt ludere. *Exod. 32.* In epulis homines fiunt loquaciores, & inordinate audaciores; ideo Sichemitæ inter epulas & pocula maledicebant Abimelech. *Jud. 9.* De inordinato populo dicitur: *Comederunt & saturati & impinguati sunt, & prouocauerunt te*, scilicet propter inordinationes suas. *Necem. 9.* De inordinatione gulosorum dicitur: Vocauit Deus ad fletum & ad planctum. Et ecce gaudium & lætitiā, occidere vitulos, iugulare arietes, bibere vinū, & cōdere carnes. Comedamus & bibamus: cras moriemur.

moriemur. *Esa. 22.* Propter inordinationes filiorum suorum in commellationibus & in epulis Iob offerebat quotidie holocausta *Iob. 1.* Propter inordinata verba in epulis dicta, diues epulo cruciabatur in lingua. *Luc. 16.* Gulæ vitium etsi detestabile est in omnibus hominibus, in clericis tamen & religiosiis est magis detestandum; ideo dixit Dominus ad Aaron: *Vinum & omne quod inebriat non bibetis tu & filii tui, quando intrabis tabernaculum. Leuit. 10. Numer. 16.* Filij Heli Sacerdotis qui in tabernaculo seruebant, nolebant accipere carnes coctas in sacrificijs, sed crudas, vt lautius suæ cupiditati præpararent. *1. Reg. 2.* Religiosi & Clerici qui habent circa diuina obsequia sedulo deseruire attendere debent ad discipulos, qui post cœnam inertes erant, & oculi eorum erant grauati à somno, vt non possent cū Domino vna hora in oratione solummodo vigilare. *Matth. 26.* Gulæ vitium multoties causa vel occasio est mortis. Nam iuxta sapientis sententiam: *Per crapulam multi perierunt.* Vnde Philistæis epulantibus & latantibus, domus cecidit super eos. *Iud. 16.* Amon in conuiuio temulentus fuit ab Absalone occisus. *2. Reg. 13.* Comedit Jonathas modicum mellis contra præceptum patris, & fuit condemnatus ad mortem; sed populus ipsum liberauit. *1. Regum 14.* Benadab rex Syriæ temulentus, per Principum prouinciarum pueros ad mortem fugatus est. *3. Reg. 20.* Filiis Iob vescentibus & bibentibus vinum, domus cecidit super eos, & oppressit

pressit eos. *Iob*, 1. Propter ebrietatem Holofernis, Iudith habuit oportunitatem ad eum occidendum. *Judith* 12. Reuersus Amon à conuiuio latus, statim fuit cum duabus filiabus & cum decem filijs occisus. *Hester*. 9. Fecit Ptolemeus conuiuium Simoni, & eum cum duobus filijs interfecit. 1. *Machab. ult.* In conuiuio natalis Herodis regis fuit innocens sanctus Ioannes Baptista propter veritatem miserrime decollatus, vt habetur *Marc. 6. Matth. 14.*

CAPVT LVII.

De Homicidio & occasione.

Homicidia committuntur.

Ab inuidentium iniquitate,

A defendentium nobilitate,

A superbientium sublimitate,

A lasciuientium carnalitate,

A decipientium seueritate,

Ex retinentium iniquitate,

Sed delinquentium pœnam pensate.

Homicidium procedit aliquando ex inuidia, quia videt aliquis illum cui inuidet prospere, occidit eum, ne prosperet amplius. Sicut Cain motus inuidia fratrem suum occidit. *Genes. 4.* Tanta erat affectio Saul ad occidendum Dauid, propter inuidiam quam habebat in eum, vt ipsum nō valens

valens occidere, occiderit Abimelech, quia confortauerat Dauid, & occidit similiter alios Sacerdotes cum mulieribus & paruulis eorundem, *1. Reg. 22*. Judæi occiderunt Saluatorem, solum mori inuidia. Sciebat enim Pilatus quod solum propter inuidiam tradidissent eum. *Matth. 27*. Homicidium fit aliquando propter defensionem suam vel aliorum; sic Moyses occidit Ægyptium calumniantem Hebræum, vt defenderet fratrem suum. *Exod 2*. Aliquando occidit homo aliquem propter defensionem patriæ vel gentis suæ. Sic Dauid occidit Goliath propter defensionem populi sui Israel, cui ille plurimum insultabat, vt habetur *1. Reg. 17*. Occidit Abner Asahel persequentem se ad occidendum, nec volentem à persecutione desistere. *2. Reg. 2*. Homicidia aliquando committuntur propter superbiam & ambitionem dominij. Sicut Abimelech occidit septuaginta fratres suos, vt ipse solus dominium obtineret. *Judic. 9*. Zambri occidit Elam dominum suum temulentum, vt regnaret post eum. *3. Reg. 16*. Athalia tanta libidine exarsit dominandi, vt omne semen regium interfecit. *4. Reg. 11*. Sellus cogitauit contra Zachariam dominum suum, & interfecit eum, vt regnaret post eum. *4. Reg. 15*. Ptolemæus occidit Alexandrum regem, vt regnum quod desiderauerat possideret. *1. Machab. 11*. Homicidia fiunt sæpe propter luxuriam, propter quam causam tam in Sacra Scriptura, quam in antiquorum gestis multi leguntur occisi. Nam propter luxuriam Sichem

chem deflorans Dinam filiam Iacob, ipse cum patre & populo ab ipsis Dinæ fratribus est occisus. *Genes. 34.* Occasione vxoris Leuitæ crudeliter vexatæ luxuria, occisa est maxima multitudo. *Jud. 20.* Dauid vt liberius cum Betsabea vacaret libidini, fidelem militem occidifecit. *2. Reg. 11.* Amon propter luxuriam quam exercuit in Thamar, ab Absalone in conuiuio est occisus. *2. Reg. 13.* Adonias, quia vxorem patris petijt in vxorem, fuit Salomonis sententia occisus. *3. Reg. 2.* Homicidia multa exercent proditores, & proditorie. Sicut Joab missis nuncijs, vt Abner rediret pacifice ad Dauid, cum loqueretur ei, percussit in inguine, & occidit eum. *2. Reg. 3.* Item Joab continens mentum Amasæ salutans eum, & quasi desiderans eum osculari percussit eum latenter & proditorie occidit. *2. Regum 20.* Occidit Triphon Ionathan & duos filios eius, cum recepisset pro liberatione eius duos filios obsides, & triginta talenta argentea à Simone fratre suo, *1. Machab. cap. 42.* Ptolemæus fecit conuiuium Simoni Sacerdoti & duobus filijs eius, quasi volens eos honorare: in quo conuiuio eos proditorie interfecit, vt habetur *1. Machab. cap. ultimo.* Homicidium si aliquando iuste, cum occiduntur homines ex iustitia, eorum exigentibus culpis. Nam quia Zebee & Salmana occiderunt fratrem Gedeonis, iuste & rationabiliter sunt ab eo occisi. Quia omnis qui acceperit gladium gladio peribit, *Iudic. cap. 8.* *Matth. 26.* Iuste fecit Dauid occidi adolescentem,

quia

qui Saul Dominum suum se dixerat occidisse. 2. *Reg.* 1. Quia Ioab occiderat duos viros proditorie, scilicet Abner & Amasam, ipsum iustissimus Salomon mandauit occidi. 3. *Reg.* 2. Duo senes pessimi qui Susannam condemnauerunt ad mortem, iussi fuerunt à populo lapidari. *Dan.* 13. Ananias & Saphira Domino mentientes, Dei & Petri sententia sunt occisi. *Act.* 5. Homicidium valde Deo displicet, qui inter omnia vitia ipsum legitur grauiter puniuisse. Nam homicidium Cain puniuit acerbè, & tamen adhuc non erat prohibitum lege scripture. *Genes.* 4. Vnde vt ostenderet Dominus quod ipse homicidium abhorreret, & homo etiam abhorre deberet, sub figuræ velamine carnem cum sanguine prohibuit comedi. *Leuit.* 9. Homicidia in animam iungunt & corpore. Ideo dicebat Rebecca, timens ne Esau occideret Iacob: *Cur orbabor vtroq; filio vno die?* vno scilicet anima, alio in corpore. *Genes.* 27. Tantum offenditur Deus innoxium sanguinem effundendo, quod voluit ne vt Dauid, qui sanguinem innoxium effuderat, sed Salomon templum ei ædificaret, quod & Salomon fecit. 3. *Reg.* 7. Quia Ioas fecit Zachariam iniuste occidi, grauiter fuit punitus à Domino, quia diuina permissione est occisus, nec in sepulchro regio est sepultus. 2. *Paralip.* 24. Vnde dicit quidam sanctissimus Doctor, hortans & admonens quemlibet homicidam vt pœniteat: O homicida quid fecisti? si totum orbem terræ combussisses, cœlum destruxisses, paradysum spoliasses; Deum non in tantum

tur-

turbasses, quam quod fudisti sanguinem pro quo Dominus noster IESVS CHRISTVS suum sanguinem roseum effudit. Interemisti enim hominem quem Deus viuificauit. Couertere & age pœnitentiam; & erit tibi gratia à Deo.

CAPVT LVIII.

De Honore parentum.

*Honorare debemus parentes,
Eis loquendo cum reuerentia,
Eis parcendo cum obedientia,
Curam gerendo in indigentia,
Non efficiendo tristes tadentia,
Fructum querendo ex complacentia,
Pœnam timendo de negligentia.*

Honorare debet homo parentes, eis exhibendo reuerentiam, scilicet reuerenter loquendo & reuerenter assurgendo. Sic Salomon honorauit Bersabee matrem suam: quia ipse surrexit de solio suo in occursum matris, & posuit eam super sedem suam. 3. Reg. 1. Tobias iustus inter alia quæ dedit filio documēta, & hoc fuit: *Honorem habe matri tue. Tob. 4.* Expellens Iesus de templo vendentes & ementes dixit: *Scriptum est, Domus mea domus orationis est, vos autem fecistis illam speluncam latronum. Luc. 19. & Matth. 21.* Et nolite facere domum Patris mei domum negotiationis: vos autem fecistis, &c. Volens Christus

K   osten-

dere quod patrem in miraculis & in omnibus honorabat, dixit eis qui eum accusabant quod haberet dæmoniū: *Ego honorifico Patrem meum. Ioan. 8.* Omnia opera quæ faciebat Iesus attribuebat Patri; ostendens quomodo Pater debebat honorari, *Ioan. 8.* Honorare debet homo patrem & matrem in præceptis, insuper & in omnibus obsequendo: quia non obediētes, malam incurrēt sententiam; ideo filii Heli, quia non obedierunt patri vt desisterent à malis, diuinam sententiam grauissime incurrerunt. *1. Reg. 2.* Ionathas, quia nō obediuit præcepto patris, scilicet contra eius mādatum modicum mellis comedit, mortis sententiam incurrit. *1. Regum 14.* Puer Iesus ascendens in Nazareth cum parentibus, erat subditus illis. *Luc. 2.* Obedire debent filij parentibus, scita eorum voluntate, etiam dato quod verbis non exprimūt; ideo Iesus sciens matri displicere, quod vinum in nuptijs non haberetur, aquam in vinum mutauit. Nam tantum dixit mater: *vinum non habent. Ioan. 2.* Honorare debemus parentes de ipsis in vita & in morte habendo curam, & in necessitatibus eis subueniendo. Ideo Dauid in magna necessitate existens, curam de parentibus habuit, & ipsos regi Moab diligentius commendauit. *1. Reg. 22.* Tobias senior dixit filio suo: *Cum accepit Deus animam meam, corpus meum sepeli cum honoribus: matrem tuam honorabis omnibus diebus vite tue.* Omnibus filiis in exemplum. *Tob 4.* Pendens Christus in cruce, matrem suam dilecto discipulo commē-

men-

mēdauit. Ex quo patet quantam sollicitudinem de ipsa gerebat qui de ea in tali articulo cogitabat, vt habetur *Ioan. 19*. Nota hic exemplam quod dicit sanctus Augustinus de quadam filia, quę nutriuit matrem in carcere, prębens ei singulis diebus vbera sua. Propter quam charitatem rex matrem vinculatam liberauit. Honorare debemus parentes in nullo eos cōtristando, nec eos in quantum possumus contristari sinendo. Nam licet Esau esset malus & fratrem suum vellet occidere, non tamen volebat hoc perpetrare viuente matre vel patre, ne contristaret eum, scilicet patrem, sed dicebat: *Veniet dies luctus Patris mei, & interficiam eum. Genes. 27*. Timens Iudas contristationem patris, ad magnam pœnam se obtulit, cum dixit de Benjamin: Si non reduxero eum tibi, reus ero in te in omni tempore. *Genes. cap. 43*. Videns Iacob quod Iudas non patiebatur eum tristari, acquieuit verbis eius, qui non acquieuerat verbis Ruben dicentis: duos filios meos occide, si non reducam eum tibi, vt habetur *Genes. cap. 43*. Iuda cum supplicaret Ioseph, vt remitteret Benjamin, ait: Non possum redire ad patrem meum absente puero; ne calamitatis Patris mei existam testis. *Genes. cap. 44*. Honorare debemus parentes, propter fructum consequendum. Nam alicui alij pręcepto *De v s* non adiunxit pręmium seruantibus, & pœnam non seruantibus, nisi solum pręcepto de honore parentum. Vnde ait: *Honora patrem & matrem, vt sis longeuus super terram*

ram. Et sequitur: Qui maledixerit patri vel matri, sit ille maledictus & morte moriatur. Exod. cap. 20 & II. Quia Sem & Iaphet patrem denudatum honorauerunt, ideo eius benedictionem acceperunt. Genes. 9. Benedictio autem patris magnæ reputationis erat, quando Esau & Iacob pro ea taliter contendebant. Genes. 27. Quia Cham patrem non honorauit, sed derisit, eius maledictionem incurrit. Genes. 9. Ad Ruben dicit Iacob: Non crescas, quia ascendisti cubile patris tui Genes. 49. Honorare debemus parentes, vt durum diuinum iudicium fugiamus, & eius ultionem, quam in præsentibus non honorantibus præparauit. Præcepit enim Dominus per Moysen: Si genuerit quispiam filium contumacem proteruum, &c. lapidibus obruet eum populus. Deut. 21. Absalon pessime persecutus est patrem suum: ideo fuit morte pessima interemptus. 2. Regum 18. Duo filij Senacherib occiderunt eum, sed neuter eorum regnauit. 4. Regum 9.

CAPVT LIX.

De Humilitate.

*Humiliare nos debemus,
In petitione diuinorum,
Famulatione dominorum,
Gubernatione subditorum,
In responsione iurgiorum,*

*In religione clericorum,
Exultatione premiorum,
Reputatione minorum,
Cum despectione laudatorum,
Per remissionem peccatorum,
Christi sanctione exemplorum.*

Humiliare debemus nos Deo in oratione, loquendo humiliter & seruiendo. Sic Abraham Deo humiliter loquebatur, dicens: *Loquar ad Dominum Deum meum, quoniam cinis & pulvis sum ego. Genes. 18.* Gedeon humiliter locutus est angelo à Deo misso, dicens: *Familia mea infima est in Manasse, & ego minimus in domo patris mei. Iudicum 5.* Dauid coram Deo humiliter se habuit, quando ante eius arcam ludendo saltauit, 2. Regum 6. Quando Nathan venit ad Dauid ex parte Dei, Dauid se humiliter habuit ad eum. 2. Reg. 12. Disciplinante Domino populum, Dauid humiliter se excusauit, dicens: *Ego sum qui peccavi. Regum 24.* Magna humilitas fuit in Magis, qui procidentes adorauerunt puerum in præsepio. *Matth. 2.* Centurio humiliando se Deo dicit: *Domine non sum dignus, &c.* Fecit se dignum recipere gratiam pro ægrotante seruo quâ à Christo postulabat. *Matth. 8.* Mater filiorum Zebedæi, precatura pro filiis, accessit humiliter & adorauit. *Matth. 20.* Humiliari debet homo coram dominis temporalibus, & eis seruire & respondere; ideo dixit angelus ad Agar: *Revertere ad domum tuam, & humiliare*

domina tua. Gen. 16. Multum humiliavit se David contra Saul dominum suum, cū debebat esse eius gener, dicens: *Quid ego sum, & quæ est domus mea, ut fiam gener regis, &c. 1. Reg. 18.* Similiter cum Saul persequeretur eum, multum se humiliavit, dicēs: *Cur persequeris pulicem vinum. 1. Reg. 26.* Mibhibo-
 seth inique accusatus regi à seruo, iniuste exheredatus à Domino, humiliter loquebatur. *2. Regum 16. & 19.* Humiles debent esse prælati, non ambitiose prælationibus inhærendo vel se ingerendo, sed humiliter excusando, ac cum subditis humiliter conuersando; ideo humiliter se quinquies Moyses excusavit antequam vellet ducatum populi accipere: ad ultimum, volente Domino, accepit. *Exod. 4.* Non debent prælati totum sibi velle superbe, sed alijs humiliter partem dare; ideo Moyses licet ducatum à Domino haberet, tamen rogavit Hobab ut secum iret, & populi ductor esset. *Numer. 10.* Non debent negotia de suo capite facere, sed humiliter requirere consilium subditorum. Nam licet Moyses sic familiariter loqueretur cum Domino, tamen consilium Iethro consulentis sibi fideliter, non despexit. *Exod. 18.* Quā-
 tum debeant homines prælationem respuere, patet in Gedeone, qui licet electus, noluit tamen populo dominari. *Iudic. 8.* Non debent velle Prælati salutationes hominum inferiorum & genuflexiones ante se sustinere, & adorari ut Deus. Nam cum Petrus adoraretur à Cornelio, ait: *Surge, quia ego homo sum.* Similiter fecit Paulus & Barnabas.

Et c.

Actor. cap. 10. & 14. Humiliter debent homines cuilibet respondere. Quia, iuxta Sapientis sententiam, *Mollis responsio frangit iram: sermo durus suscitatur furorem.* Nam quia Iacob loquens cum Esau humiliter respondebat, ideo compescuit iram eius. *Genes. 33.* Vnde humiliter respondit Dauid ad Saul quando debuit fieri gener ipsius. *1. Regum 18.* Si Roboam humiliter respondisset, nequaquam decem partes populi perdidisset. *3. Regum 12.* Princeps quinquagenarius tertius non est consumptus ab igne, quia humiliter loquebatur. *4. Regum 1.* Quia mulier Chanaanæa respondit humiliter verbis Christi quæ aspera videbantur, asserens se catellum, de micis mensæ Domini capientem, sanitatem integram filiæ procurauit. *Matth. cap. 15.* Quærente Domino à Petro, vtrum plus alijs diligeret? respondit humiliter, dicens: *Domine, tu sis quia amo te.* Non dixit, plus alijs, sed humiliter: amo te. *Joan. 20.* Humiles debent esse Religiosi præ cæteris gentibus, exemplo aliorum Religiosorum & Eremitarum noui & veteris Testamenti, scilicet Eliæ & Ioannis Baptistæ; ideo debent Religiosi de se humiliter sentire & se viles & humiles reputare. Sic Ioannes dicebat: *Non sum dignus soluere corrigiam,* &c. *Ioan. 1.* Item debent de se humiliter loqui. Sic Ioannes dicebat: *Ego vox clamantis in deserto,* vt habetur *Ioann. cap. 1.* Debent non pompatice, sed humiliter indui; quia qui mollibus induuntur in domibus regum sunt. In cuius figura sanctus Ioannes

erat indutus de pilis camelorum *Matth. 3.* Vnde Augustinus in Regula dicit: *Non sit notabilis habitus vester.* Super quo verbo dicit Hugo de S. Victore: *Non enim tenera vestis, sed munditia mentis ornatum facit Clericum.* Vnde Gregorius: *Si cultus vestium iubilum peccatum non esset, nequaquam sermo diuinus tam vigilanter expressisset, dicens: quod diues ille qui purpura fuit indutus apud inferos torqueretur.* vt habetur *Luc. 16.* De Helia similiter, qui erat accinctus zona pellicea circa lumbos eius. *4. Regum 1.* Item debent humiliter & non laute pasci, vt murmurent in deserto cum filijs Israel dicētibz: *Vtinam mortui essemus in terra Egypti quando sedebamus super ollas carnum.* Sed ipsi sint contenti victu tenui, cum Joanne. cuius cibi erat locustæ & mel syluestre. *Matth. 3.* Helix etiam in cuius figura angelus solum panem subcinericium ministravit. *3. Reg. 9.* Debent etiam victum humiliter quærere, nec ex superbia verecundari mendicare; cum talis seruus Dei à vidua Sareptana buccellam panis humiliter postulauit. *3. Reg. 17.* Item debent humiliter habitare, non in altis domibus & excelsis palatijs, sed in locis solitarijs & desertis; ideo habitauit Ioannes in deserto. *Luc. 3.* Humilantes se Domino humiliter, exaltantur, iuxta Saluatoris sententiam: *Qui se exaltat humiliabitur, & qui se humiliat exaltabitur.* In cuius figura Saul qui quærebat asinas, fuit à Domino super regnum Israel exaltatus. *1. Reg. 9.* Veniens Heliseus ad Iordanem, primo percussit aquas nihil dicens, & non est diuisa, quia

quia superbe agebat. Secundo nomen Helix inuocauit humiliter, & sic exaltatus est; quia spiritū Helix duplicem habuit, propheta fuit, & mira facere inchoauit, vt habetur 4. Reg. 2. Dispersi sunt filij Israel per Holofernem & humiliauerunt se, & fuerunt per victoriam exaltati in tantum quod per triginta dies vix collecta sunt spolia Assyriorū a populo Israel. *Judith. 15.* Petro dicente humiliter Christo: *Exi a me quia peccator sum ego*, ex hoc officium Apostolatus ipsi Dominus benigne commisit, vt habetur *Luc. cap. 5.* Optimam regulam humilitatis & exaltationis suæ ostendit Saluator, dicens: *Cum inuitatus fueris ad nuptias, recumbe in nouissimo.* *Luca cap. 14.* Humiliari debet homo quantumcunque magnus, iuxta sententiam Salomonis, qui ait: *Quanto maior es humilia te in omnibus.* Ideo Hester magna humilitate abominabatur figuram & signa superbiæ. *ibid. 4.* Dauid licet magnus & in regem vnctus, tamen victualia fratribus humiliter deferebat. *1. Regum 17.* Propheta magnus Hieremias, ex utero vocatus Propheta, dicebat: *Nescio loqui.* *Hierem. 1.* Ioseph vir iustus & castus, reputans se indignum coniugio virginis, voluit eam occulte dimittere. *Matth. 1.* Ioānes cum per sanctitatem crederetur Christus, dicebat: *Non sum dignus soluere corrigiam, &c.* *Joan. 1.* Humiles debent esse homines quando aliqua bona faciunt, vt non velint inde ventum vanæ gloriæ, vel ab hominibus collaudari. Nam Christus publica sua miracula prohibebat dici, vt etiam

iam patet in leproso mundato. *Matth.* 8. Et de duobus cæcis liberatis, *Matth.* 9. Et de surdo & muto sanato. *Marc.* 7. Et similiter de transfiguratione. *Matth.* 17. Ad fugiendam iactantiam & vanam gloriam de bonis quæ nos agimus, & ad habendam humilitatem, multum valet exemplum de superbo Phariseo, & de humili publicano. *Luc.* 18. Petrus loquens humiliter de claudo sanato, sibi quicquam attribuere noluit. *Act.* 3. Humilitas bonis meretur indulgentiam peccatorum; nō solum a bonis, sed etiam malis. Exemplum. Nam Achab nequissimus, imponens sibi pœnam debitam pro peccatis, humiliatus est, & Deus ei pœnam temperavit. *3. Reg.* 21. Roboam & Principes eius humiliati sunt, & Dominus mutauit sententiam per Prophetam suum. *1. Paral.* 12. Ezechias humiliatus est; idcirco non venit ira Dei in diebus eius. *2. Paral.* 19. Nabuchodonosor humiliatus, recognouit statum suum, & reductus est ad statum pristinum. *Dan.* 4. Quia viri Niniuitæ humiliati sunt, non est eorum ciuitas subuersa. *Ion.* 3. Magdalena, quia ad pedes Christi humiliter accessit, peccatorum veniam humiliter impetrauit. *Luc.* 7. Humilitatis exemplum de Christo debemus suscipere in triplici suo statu, scil. Natiuitatis, Vitæ, & Mortis. In natiuitate fuit humilis; quia concipi voluit in ciuitate parua, scil. Nazareth; vnde dixit Nathanael. A Nazareth poterit aliquid boni esse. *Ioan.* 1. Item quia de humili matre. *Luc.* 1. Respexit humilitatem in humili loco collocando se, sc. in præsepio

seprio. *Luc. 2.* De humilitate autē Christi quomodo humiliter vixit, humiliter docuit, nūc omitto: quia de hoc plena sunt omnia Euangelia. De morte autem Christi notandum est, quod fuit humilima. Caruit enim ijs quę superbi quærunt, scilicet terrena affluentia, mundana sapientia, populari fama, inimicorū victoria, numerositate amicorum. Econtra fuit Christus vestibus spoliatus, in carne vulneratus, insipiens reputatus, corporaliter victus, à discipulis derelictus, ab his qui amici esse debuerunt acriter afflictus, & crucifixus. Hęc omnia patent. *Matth. 27. Luc. 23. & Ioan. 19.* Quomodo Deus omnipotens suam Deitatem abscondit sub humanitate, patet ex hoc, prout pulchre Ephræm deducit in quodā sermone de Christi transfiguratione, vbi Christum Deum & hominem dicit, &c. *Si non erat Deus, Gabriel quem Deum vocauit? Si non erat homo, Maria quem in ventre gestabat? Si non erat Deus Elizabeth quem salutabat? Si non erat homo, in presepe quis iacebat? si non erat Deus, angeli quem glorificabant? si non erat homo, Maria quem lactabat? si non erat Deus Magi quem adorabant? si non erat homo, Ioseph quem circumcidebat? si non erat Deus, columba quem testabatur? si non erat homo, Ioannes quem baptizabat? si non erat Deus, quis relaxabat peccatam? si non erat homo, in deserto quis esuriebat? si non erat Deus, mare & venti cui obediebant? si non erat homo, in naui quis dormiebat? si non erat Deus, mortuos quis suscitabat? si nō erat homo, cibos quis sumebat? si non erat Deus, latroni regnum*
quis

quis dabit? si non erat homo, in cruce quis pendebat? si non erat Deus, Sol lucem propter quem tenebat? si non erat homo, in sepulchro quis iacebat? si non erat Deus, die tertia quis resurgebat? si non erat homo, Thomas quem palpabat? si non erat Deus, in cælum quomodo ascendebat? Pater ergo quod Christus fuit Deus & homo, ex substantia Patris ante sacula natus, omnia implens, omnia continens, æqualis per omnia Patri in substantia, ex ipso & cum ipso sempiternus. Nam in se suscepit humanam naturam creator ac Dominus omnium creaturarum, & suam Gloriosissimam Deitatem velavit ac humanavit, sua humilitate, nobis in exemplum ut ita faciamus, & cum eo eternaliter gaudere valeamus.

CAPUT LX.

De Iactantia & Gloriatione.

Iactatores consueverunt alios despiciere detrahendo:

Pompis se perficere extollendo,

Sic Deum abiicere obloquendo,

In factis deficere abdicendo.

Iactatores aliorum facta & personas despiciunt & seipsos extollunt. sic Gaal dicebat: *Quis est Abimelech, & quæ est Sichem ut seruiamus ei? utinam daret aliquis populum istum sub manu mea.* quasi diceret: Ego magna facerem. *Iudicum 9.* Grandia verba dixit Rapsaces ex parte regis Assyriorum

rum, despiciens regem Iuda, & regem Ægypti, & extollens Dominum suum & seipsum. 3. *Regum* 18. Contra iactantes se & ceteros despicientes ponit Christus parabolam de publicano humili & de Pharisæo superbo, exaltante se, & deprimēte alios, dicens: *Domine, non sum sicut ceteri hominum, raptores, adulteri*: Peior tamen erat omni homine: *Luc.* 18. Despiciebant Pharisæi cæcum illuminatum, dicentes: *In peccatis natus es, & doces nos.* *Ioan* 9. Arroganter ait Pilatus Christo: *Nescis quia potestatem habeo crucifigere te & dimittere te.* *Ioan* 19. Iactatores pompæ & ex superbia magna loquuntur, sed homo sapiens de quibus iactare posset, tacet. Sic Samson inermis interfecit leonem, volens ostendere suam probitatem. *Iudicum* 14. Stultum est se iactare de futuris contingentibus. Nam Adonias eleuabatur, dicens: *Ego regnabo*: & postea non regnavit. 3. *Regum* 1. Vnde Philosophus: *de futuris contingentibus non est determinata veritas*, Benadab rex Syriæ pompose locutus est regi Israel per nuncios suos; cui bene responsum est, vt dicitur 3. *Regum* 20. Amon superbus pompose iactauit se quod solus cum regina pranderet; qui fuit postea suspendio condemnatus, vt dicitur *Hester* 5. & 7. Nabuchodonosor in aula deambulans, dicebat cum superbia: *Nonne est hac ciuitas quam edificavi mihi?* & cætera verba iactatoria. *Daniel.* 4. Quantumcunque humiliantur superbi se iactare non desinunt Sicut Antiochus turpiter fatigatus superbe se iactabat. 2. *Machab.*

chab. 5. Iactatores non solum supra homines se extollunt; sed etiam supra Deum. Ideo dicitur de Lucifero angelo, qui dicebat in corde suo: *In cælum ascendam, supra astra exaltabo solium meum*, qui postea confuse & turpiter cecidit. *Esa. 14.* Nabuchodonosor dicit sociis Danielis: *Quis est Deus qui eripiat vos de manu mea.* *Daniel. 3.* Dicentibus Iudæis: *Est Deus potens in cælo qui iussit celebrare diem septimum.* Respondit Nicanor: *Et ego potens in terra qui impero sumi arma.* *2. Machab. 5.* Qui se sic iactant, semper mentiuntur, & imitantur diabolum, qui se iactabat plura possidere quam Deus, dicens Christo: *Hec omnia dabo tibi si cadens adoraueris me.* *Matth. 4.* Secundum vero Lucam, se iactauit, dicens: *Hec mihi tradita sunt, & cui volo, dabo illa.* *Luc. 4.* Iactatores multa dicunt & pauca faciunt, imò ut plurimum confunduntur & deficient. Iuxta illud poeticum: *Sape minus faciunt homines qui magna minantur.* Sic Goliath se iactans, inuitabat alios ad singulare certamen, qui fuit à puero superatus. *1. Regum 17.* Holofernes iactabat se coram Achior quod ipsum occisurus & filios Israel superaturus esset: qui postea fuit à fœmina interfectus. *Iudith 6 & 13.* Dixit Seron: *Faciam mihi nomen, & delebo Judam:* & ipse fuit postea debellatus. *1. Machab. 3.* Demetrius superba verba misit ad Ionathan, sed cito male ipsi successit, *1. Machab. 10.* Nicanor iactauit se daturum pro vno talento nonaginta mancipia Iudæorum, sed ipse succubuit. *2. Machab. 8.* Petrus iactanter se obtulit

eum Christo mori, qui eum ad vocem fœminæ ter negauit. *Matth. 26.*

CAPVT LXI.

De Idololatria & idolorum cultura.

*Idololatrare facit homines,
Timiditas vel absentia Prælatorum,
Calliditas & adhaerentia lasciuorum,
Malignitas & complacentia sociorum,
Tumiditas & excellentia superborum:
Iniquitas & conscientia reproborum.*

IDololatrare facit homines aliquando absentia Prælatorum. Tales fuerunt filij Israel; quia dum Moyles esset in monte, interim dixerunt ad Aaron: *Fac nobis deos qui pracedant nos* Qui pusillanimus, timens populi insultum, fecit eis vitulum conflatilem, quem ipsi adorare cœperunt, *Exod. 32.* Mortuo Josue, filij Israel fecerunt malum in conspectu Domini, & deleuerunt Dominum Deum patrum suorum, & idolis seruierunt. *Iudic. 2.* Idololatrare facit homines luxuria & inordinata concupiscentia mulierum. Nam fornicatus est populus Israel cum filiabus Moab, quæ vocauerunt illos ad sacrificia sua: & illi comederunt & adorauerunt idola sua. *Num. 25.* Idololatrare facit homines mala societas vel malum exemplum: quod videtur in aliis qui male egerunt.

Non

Non enim suffecit Achab regi Israel, vt ambularet in peccatis Ieroboam, sed insuper seruiuit Baal, & adorauit eum. 3. *Regum* 16. Achas rex Iuda ambulauit in vijs regum Israel, insuper & filium suum consecrauit, transferens per ignem, vt habetur 3. *Regum* 16. Translatis filijs Israel in Syrios, collocatæ sunt diuersæ gentes, in ciuitatibus Samariæ: & vnaquæque fecit Deum suum iuxta consuetudinem gentium, 4. *Regum* 17. Idololatrare facit homines superbia eorum qui se reputant æquales vel maiores Deo. Sic Holofernes iratus contra Achior qui commendabat potentiam Dei Hebræorum, dixit, se esse ostensurum quod non esset Deus, nisi Nabuchodonosor. *Iudith*. 6. Darius rex Persarum præcepit, vt nullas peteret aliquid ab aliquo deo intra triginta dies, nisi ab ipso, tanquam se, sicut Deum ostenderet potentem. *Dan*. 6. Nabuchodonosor fecit statuam auream, & præcepit superbe vt omnes gentes adorarent ipsam *Dan* 3. Idololatrare facit homines malitia propria & peruersitas animi. Sicut Ieroboam excogitato consilio fecit duos vitulos aureos adorari pro Deo, vt habetur 3. *Regum* 12. Edificauerunt viri Iuda Aras & statuas super colles & subter arbores 4. *Regum* 17. Confusus Senacherib reuersus est Nininen; & cum adoraret in templo Dei sui, duo filij eius occiderunt eum. 4. *Regum* 19. Manasses rex Iuda fecit aras Baalim, & adorauerunt omnem malitiam cœli. 2. *Paral*. 32. Babylo-
nij prius adorantes idolum, post eius subuersio-
nem

nem adorauerunt Draconem. *Dan. 14.* Antiochus iussit ædificari aras & idola, & immolari carnes suillas, vt patet 1. *Machab. 1.* Manente Paulo Athenis, incitabatur videns idololatrare totam ciuitatem; in quo monetur quilibet dolere de iniuria Dei. *Actor. 17.*

CAPVT LXII.

De Impatientia & murmure.

Impatientes sunt & murmurantes, subiacentes correctionibus dominorum:

Seruietes crapulationibus gulosorum,

Invidentes consolationibus aliorum,

Iraſcentes, in implexionibus aduersorum,

Nescientes in instructionibus peritorum:

Excellentes in inuentionibus sublimiorum.

Impatientes sunt serui & subditi ad correptiones & verba dominorum & prælatorum aliquando. Sic Agar non ferens correptionem dominæ suæ quæ affligebatur propter superbiam eius, recessit impatiens, sed est ad angeli monitionem conuersa. *Genes. 16.* Præpositi filiorum Israel dixerunt Moyſi prælato eorum: *Iudicet Dominus inter te & nos. Exod. 5.* Filij Israel impatientes dixerunt ironice Moyſi; *Nunquid non erant sepulchra in Aegypto?* vt habetur *Exod. 14.* Videns populus quod moraretur cum Domino, vt instrueret eos, impatienter dixerunt ad Aaron; *Fac nobis deos qui*

L

pra-

precedat nos. Exod. 32. Ancilla Saræ impatienter ferens increpationem, contumeliose respondit. *Tobia 3.* Impatientes & murmurantes sunt homines gulosi, non volentes pati aliquem defectum escæ & potus. Nam impatiens populus Israel murmurauit propter defectum potus. *Exod. 17.* Murmurauerunt postea tanquam impatientes propter cibum & grauitèr puniti sunt. *Exod. 15.* Gulosi multa habentes, murmurare non desinunt. Sic filij Israel habentes Manna & coturnices à Domino, adhuc murmurabant, propter ariditatem sitis. *Exod. 17.* Recordabantur filij Israel carniū de Ægypto, sed de miseria & seruitute in qua fuerant non fecerunt aliquam mentionem, de qua à Deo fuerunt liberati. *Exod. 16.* Propter defectum potus & fructuum murmurauerunt ad aquas contradictionis. *Numer. 20.* Impatientes & murmurantes sunt homines inuidi de aliena felicitate: quod Domino multum displicet. Ideo propter murmurationem contra Aaron & Dominum ex inuidia factam egressus est ignis à Domino, & deuorauit extrema castrorum. *Numer. 16.* Discumbente Domino in domo Matthæi, Pharisei inuidi murmurare coeperunt quod cū peccatoribus māducaret. *Matth. 9. Luc. 5.* Similiter cum discūberet cum Zachæo *Luc. 19.* Operarij murmurabant aduersus patrem familias, quia largus fuerat non tantum laborantibus tota die, sed & venientibus hora vndecima. *Matth. 20.* Principes sacerdotum audientes pueros cantantes Osanna, indignati sunt,

Luc.

Luc. 19. Matth. 21. Frater filij prodigi inuidēs festo fratris, indignatus nolebat intrare. *Luc. 15.* Impatientes sunt homines iracundi, qui nesciunt aliquid patienter pati. Aliquando impatientes sunt in damnum suum. Sic Achitophel videns consiliū suum dissipatum, ira & indignatione commotus laqueo se suspēdit. *2. Reg. 17.* Quia dure locuti sunt filij Iuda tribus decē iratæ & separatæ sunt ab eis. *2. Paral. 10. & 3. Reg. 12.* Græci quia videbant vi-
duas suas in quotidiano ministerio despici, irati aduersus Hebræos murmurare cœperunt, vt habetur *Actor. 6.* Impatientes sunt aliquando multi, quando instruuntur, & veritas eis manifestatur: quia habentes oculos obtenebratos illuminari recusant. Sic vxor Tobia, cum eam Tobias instrueret, impatienter respondit. *Tob. 2.* Disputantes maxime quando superantur ab ostendente veritatem, turbantur & impatientes sunt. Sic Eliphas conuictus à Job, multa signa impatientiæ monstrauit. *Iob. 22.* Quia Eleazarus instruebat eos in veritate, qui eum duxerunt, in iram conuersi sunt. *2. Machab. 6.* Pharisei audientes cæcum illuminatum disputantem & conuincentem eos, maledixerunt ei. *Joan 9.* Audientes Iudæi verba Stephani, dissecabantur cordibus suis. *Actor. 7.* Impatientes sunt homines superbi; qui audire nequeunt verba quæ eorum extollentiæ opponuntur. Nam cum cessasset loqui Achior, Holofernes impatienter tulit. *Iudith. cap. 5.* Sic fuit impatiens superbus Amon, vt quia Mardocheus non

adorabat eum, paruū reputans omnem aliam gloriam, mortem eius & aliorum Iudæorum procurauerit nequiter, *Hester 3.* Nabuchodonosor audiens quod tres pueri eius statuum noluerunt adorare, quam superbe erexerat, in ira & in furore præcepit eos mitti in fornacem ardentem. *Daniel. 3.* Herodes rex iratus, audiens quod Christus Rex natus esset, propter superbiam dominandi, pueros in furore mandauit occidi, vt habetur *Matth 3.*

CAPVT LXIII.

De Ingratitudine beneficiorum.

*Ingratus est homo de beneficiis largienti sponte,
Paris seruitus, relucenti fronte,
De præcipitiis eruenti prompte,
In amicitia non viuente sponte.*

Ingrati sunt homines Deo, ipsius beneficia obliuioni tradentes, nec de ipsis gratias referentes. Sic filij Israel educti à Domino de seruitute Ægypti fecerunt vitulum aureum, adorantes eundem, vt habetur *Exod. 32.* Cito obliuati sunt beneficiorum Dei filij qui fastidiebant Manna & murmurabant. *Numer. 21.* Reprehendit angelus Iudæos ingratos, diuina beneficia recolendo *Iudic. 2.* Sublimauit Deus Ieroboam super decem tribus & ille auertit populum à cultu Dei. *3. Regum 12.* Ingrati sunt aliquando homines seruientibus eis
fide-

fideliter in quocunque seruitio, siue ore instruendo, siue operibus seruiendo. Sic ingratus fuit prepositus pincernarum aduersus Joseph, qui succedentibus prosperis sui interpretis est oblitus. *Genes. 40.* Laban multotiens voluit fallere Iacob sibi fideliter seruientem. *Genes. 29.* Multa seruitia receperat à Dauid Saul, & tamen eum occidere sæpius nitebatur. *1. Regum 18.* Valde ingratus fuit Dauid Uriæ, cui tradidit litteras morris. *2. Reg. 11.* Ingratus est aliquando homo liberanti eum de magno periculo, tales liberati nituntur aliquando destruere liberantes. Nam saluauit & liberauit Dauid habitatores Ceylæ; & tamen in manu Saul eum quærentis occidere tradere voluerunt. *1. Regum 23.* Postquam Dauid condonauit Absaloni fratricidium, & liberauit eum de exilio, ipse eum grauitè persecutus est. *2. Regum 15.* Misit Ionathas viros, qui liberauerunt Demetrium; qui postea alienatus, vexauit eum, *ut habetur 1. Machab. 11.* Dominus vineæ pepercit persequentibus seruos, qui postea eius filium occiderunt. *Luc. 20. Matth. 21.* Ex decem leprosis liberatis à lepra, nouè fuerunt ingrati. *Luc. 17.* Quæstores ingrati de liberatione puellæ à dæmone, sunt postea Paulum persecuti. *Act. 16.* Ingratus est homo aliquando amicis honorantibus eum, & puro corde diligentibus, eis vel eorum hæredibus retribuendo contrarium. Sic filij Amon pro honore accepto à seruis Dauid ad eos personaliter destinatis, ignominiosum vituperium reddiderunt. *2. Reg. 10.* Valde

ingratus fuit Dauid amicitia Ionathæ, quando filios hæreditate priuauit. 2. *Regum* 16. Non est recordatus Joas rex misericordia & amicitia quam fecerat ei Ioiada Sacerdos, quando Zachariam eius filium interfecit. 2. *Paralip.* 24. Heliseus multum honorauerat populum Israel & regem, & tamen iussit eum rex decapitari. 4. *Reg.* 6.

CAPUT LXIV.

De Inimicitia & odio.

*Inimicitia & odium,
Iniquitate acquiritur præpendente,
Cupiditate inquiritur propendente,
Malignitate perquiritur inuidente,
Carnalitate exquiritur inuadente,
Auctoritate concipitur arguente,
Cum pietate dimittitur pacifcente.*

Inimicitias permittit Deus fieri, & hoc propter peccatum. Peccatum enim causa est inimicitarum. Vnde Aurelius Augustus dicit: *Peccatum est deformitas, quam Deus detestatur*; iniquitas quam dæmon amplexatur; infirmitas qua totus mundus dissipatur. In cuius signum statim post peccatum primorum parentum posuit Deus inimicitias inter serpentem & mulierem & inter vtriusque semen, vt dicitur *Genes.* 3. Tres inimicos suscitauit Dominus Salomoni post peccatum, scilicet Razon filium Cliada, & Adad, & Ieroboam. 3. *Reg.* 11. Cum

Cum filii Israel peccarent & facerent malum coram Domino, insurrexerunt inimici eorum. *Judith. 5. & seqq.* Judæis peccantibus Holofernes obsedit eos, sed pœnitentes liberati sunt. *Judith. per tot.* Occasione peccati diabolus dicitur inimicus noster: ipse enim est inimicus, qui dormientibus hominibus superseminavit zizaniam. *Matth. 13.* Inimicitia multæ ex cupiditate rerum temporaliũ oriuntur. Nā inter pastores Abraham & Loth factæ sunt inimicitia propter substantiã. *Gen. 13.* Rixati sunt pastores Gerara cum pastoribus Isaac, eo locupletato. Ideo appellavit nomen loci illius, *Puteus ad inimicitias. Gen. 26.* Oderat Esau Iacob propter hereditatem, & dicebat: *Veniet dies luctus patris mei, & interficiam eum. Genes 27.* Inimicitia & odium oritur aliquando, ex invidia. Nam invidentes fratres Ioseph quod à patre cunctis fratribus plus amaretur, oderant eum, nec poterant ei quicquam pacifice loqui. *Gen. 37.* Ægyptij oderant filios Israel, quia creuerant & multiplicati sunt, & affligebant eos. *Exod. 1.* Videns Saul quod David prudenter ageret & populus eum diligeret, factus est eius inimicus. *1. Regum 18.* Inimicitia magna surgit ex luxuria: Propter deflorationem Dinæ, inter Sichem & filios Iacob inimicitia magna fuit. *Genes 34.* Fūdebat apud Samsonem lachrymas vxor eius, dicens: *Odisti me, &c. Iud. 16.* Iudicio Dei fit vt post carnalẽ amorem sequatur odiũ, vt patet in Amon & Thamar eiecta. *2. Reg. 13.* Inimicitias & odium portant aliquando homines mali reprehēdentibus

eos & loquentibus veritatem. Nam cum Helias argueret Achab de iniqua morte Naboth, dixit ei Achab: *Num inuenisti me inimicum tibi.* 3. Regum 21. Dixit Achab ad Iosaphat de Michea: *Ego odi eum, quia non prophetat mihi nisi malum.* 3. Regum 22. De hac materia require multum in cap. de Veritate. cap. 135. Inimicitias debet homo fugere, & quantum potest inimicos pacificare, & vt pacem cito inueniat, non nimis offendere. Nam Iephthe pacificatus est cum Galaditis qui expulerunt eum, & pro eis pugnavit. *Iudicum* 11. Duo latrones Rechab & Baana; qui tulerunt caput Isboseth Dauid, inimici ipsius fuerunt, ab eo condemnati, 2. Regum 4. Cognouit Simon quod Triphon in dolo teneret vel peteret argentum vel pueros, iussit tamen dari, ne inimicitia in populo magna fieret. 1. Machab. 13. Reprehendendi sunt qui propter bonas causas nō faciunt pacem cum inimicis, cum propter mortem Domini facti sint amici Herodes & Pilatus, qui fuerunt inimici. *Luc.* 23. Inimicis deuictis diuinā non humana virtute, Deo gratiæ sunt reddendæ. In cuius figura Thou rex audiens, quod Dauid expugnasset Adarezet inimicum suum, misit ad eum filium suum, & gratias egit ei, vt dicitur 1. Paralip. 18. Amputato capite Holoferni, dixit Iudith: *Laudate Deum, qui fecit victoriam, & interfecit inimicum nostrum.* *Judith.* 13. Submersis Aegyptijs dixit Moyses: *Cantemus Domino gloriose: quia equum & ascensorem proiecit in mare.* *Exod.* 15. Raquel & Anna laudauerunt Deum, qui excluderat ab eis

ab eis inimicum vexantem. *Tob. 8.* Machabæi victoria habita, dicunt: *Confusi sunt, &c.* De hac materia quære in *cap. de Discordia. cap. 4.*

CAPVT LXV.

De Intentione recta in opere.

Intentio in opere facit exterminare si fuerit.

Opus acceptari, si defuerit,

Habet occultari, si latuerit,

Nequit indicari, quid voluerit,

Debet regulari, ne ruerit.

Intentio imponit finem operi, opus de se non iudicatur, sed intentio. Nam vna & eadem operatio facta ad diuersas intentiones, sortitur virtutem & vitium. Vnde Cain occidit Abel, & peccauit, quia ex inuidia fecit & malam intentionem habuit. *Genes. 4.* Dauid interfecit Goliath, & meruit; quia ex iustitia, & vt populum defenderet. *1. Regum 17.* Abraham & Sara riserunt in promissione filij, sed risus fuit Abrahæ commendatus & virtuosus; quia ex lætitia; Saræ vero reprehensibilis, quia ex incredulitate. *Genes. 17. & 18.* Pharaon dixit, *Peccanti*: Iuda etiam dixit, *Peccanti*: nec tamen veniam meruerunt; quia erat intentio eorum deprauata. *Exod. 9. Matth. 27.* Dauid dixit similiter, & Deus pepercit; quia rectam intentionem habuit. *2. Reg. 12.* Non solum idem opus diuersis intentionibus à diuersis personis factum &

L 5

virtus

virtus & vitium est, sed factum etiam ab eodẽ.
 Nam Moyses quasi idem dixit & non hæsitauit, &
 idem postea hæsitans, primo meruit, secundo pec-
 cavit, vt habetur *Numer. 20. & Exod 18.* Multi-
 plices intentiones habebant turbæ in sequendo
 Christum. Nam quidam sequebãtur eum, vt eum
 nequiter obseruarent: & hi grauitèr peccau-
 runt, vt habetur *Luc. 14.* Quidam vt de panibus
 eius saturarentur; & hi nec merebantur, nec pec-
 cabant. *Joan. 6.* Alij vt sanarentur à languoribus.
Joan. 6. Alij vt audirent verba eius, & inde ædifica-
 rentur: & hi multipliciter merebantur. *Luc. 5.* Di-
 uersitas intentionum in cupiendo Christum vi-
 dere Zachæum fecit mereri salutem domui suæ.
Luc. 19. Et latronem demereri Christi responsio-
 nem. *Luc. 23.* Intentio & voluntas reputatur pro
 facto, si possibilitas non affuerit: Nam commen-
 dauit Dominus bonam voluntatem Dauid de ædi-
 ficando templum, licet ipse noluerit quod ædifi-
 caretur per eum. *2. Reg. 7.* Herodis intentio quan-
 do occidit pueros fuit, quod voluit occidere Chri-
 stum, licet non potuerit; ideo Christicida vocatur.
 nam ita peccauit ac si Christum occidisset. *Math.*
2. Sine causa non dixit Iesus; qui viderit mulierem
 ad concupiscendâ eam iâ machatus est eâ in cor-
 de suo. *Math. 5.* Intentio celatur ab opere, non
 opus ab intentione; nam Dauid misit ad Vriam
 vt veniret & quiesceret, non propter eius quie-
 tem, sed vt suum peccatum celaret. *2. Reg. 41.* Or-
 nauit se Iudith vti solent se ornare lasciuæ mulie-
 res;

res; sed illa ornatio non ex libidine, sed ex maxima virtute patriam defendendi processit. *Iud. 11.* Herodis intentio erat Christum occidere; sed tamen eam sub adorationis pallio abscondit. *Matth. 2.* Intentio hominis in his quæ aguntur ab eo, nec debet nec potest de facili iudicari vtrum sit bona vel mala, maxime in ambiguis; & debet homo semper bonum opus in bonam partem conuertere; nam filij Ruben & Gad ædificauerunt altare ad bonam intentionem, quod filij Jsrael in oppositum conuerterunt, vt habetur *Ios. 22.* Quia Mardocheus non adorabat Amon, credebat Amon quod faceret ex despectu; sed non ex despectu processit, sed quia creaturæ noluit facere reuerentiam creatoris. *Hester. 3.* Prohibuit Dominus duobus cæcis illuminatis ab eo, ne cui hæc dicerent: at illi diffamabant eum in tota terra illa; nec tamen arguuntur transgressores, vt habetur *Matth. cap. 20.* Intentiones habendæ in operibus, regulam dedit Christus, quam scilicet intentionem debet homo habere vel bona faciendo, vel mala sustinendo, (quæ omnia debent referri intentionaliter in ipsum) dicens: *Beati eritis cum oderint vos homines & maledixerint vos propter nomen meum. Gaudete & exultate, &c. Matth. 5.* Similis regula habetur, cum dicitur: *Qui dederit potum, &c. Marc. 9.* Item, *Omnis qui reliquerit domum, &c. Matth. 19.* Eleemosynam dare, ieiunare, orare precepit Dominus fieri, non intentione placendi hominibus, sed placendi Deo, qui in abscondito videt, & in

& in abscondito manens iuxta intentionem remuneratur operantem. *Matth. 6.*

CAPVT LXVI.

De Inuidia & Æmulatione.

Inuidia & Æmulatio

Mortis doloribus dat occasionem:

Summis honoribus minorationem

Dat detractoribus obloctionem,

Propinquieribus perturbationem,

Dei cultoribus non dat laesionem.

INuidia occasio est spiritualis & corporalis mortis. Nam, vt scribit Sapiētia: *Inuidia diaboli mors introiuit in orbem terrarum*, quia scilicet videns diabolus hominem esse in statu felici, & ad illum locum posse accedere, vnde ipse ceciderat, doluit & tentauit, & vicit, & homo vtriusque sententiam mortis incurrit tunc, vt dicitur *Genes. 3.* Cain motus inuidia Abel fratrem suum occidit: quia eius munera & non sua Dominus accepit. *Genes. 4.* De hac materia quære in cap. *De Homicid. cap. 46.* Non miseris, sed positis in diuitiis & honoribus inuidetur. Nam quia Dominus benedixerat Isaac, & multiplicatus est, ob hoc inuidebant ei Palæstini. *Genes. 26.* Propter honorem quæ dabant Palæstini Dauid, canentes percusso Philistæo: Saul percussit mille, & Dauid decem millia, inuidere cœpit Saul, & persequabatur Dauid, i.

Regum

Regum 18. Videntes ſatrapæ & principes quod Daniel eos honoribus ſuperabat, quærebant occaſionem contra eum, vt dicitur *Dan.* 6. Principes Sacerdotum audientes à pueris Chriſtum honorari, clamantes; *Oſanna*, & videntes miracula, ſunt contra Chriſtum per inuidiam indignati. *Matth.* 21. *Luca* 19. Audientes Phariſæi Lazarum ſuscitatum, & videntes turbam ſequentem Chriſtum, inuidentes collegerunt cõſilium. *Ioan.* 11. Inuidetur ſapientibus & docentibus bona, ab his qui neſciunt & doceri nolunt. Nam videns Achitophel quod Chuſi cõſilium præualeret doctrinæ & cõſilio ſuo, inuidia ſtimulatus laqueo ſe ſuſpexit, 2. *Reg* 17. Petro & Ioanne loquentibus ad populum, ſacerdotes dolebant, quod populum inſtruerent, *Actor* 4. Audientes Phariſæi verba ſapientiæ, quæ Stephanus loquebatur diſſecabantur cordibus ſuis; (quia inuidia inuidus corrumpitur intus & extra) & ſtridebant dentibus ſuis in eum. *Actor.* 7. Conuenientibus civibus audire Paulum & Barnabam Iudæi repleti ſunt zelo. *Actor.* 13. Inuidi nõ valentes ſe aliter ſatiare, murmurant & detrahunt ad modum canis latrantis. Sic Alcimus proditor Iudæ & Nicanor inuidia detrahebant. 2. *Machab.* 24. De hac materia quære plura *in cap. De Detractione, cap.* 39. Inuidi non parcunt propinquis, quin inuideant omnibus, & detrahant, & offendunt Nam Rachel Lyæ ſorori ſuæ inuidebat. *Genef.* 30. Fratres Ioseph inuidebant ei, videtes quod à patre plus amaretur, *Genef.* 37 Maria ſoror Moyſi & Aaron

& Aaron frater eius in Moysen inuidia moti sunt. *Numer. 12.* Frater filii prodigi videns fratrem suū cum honore receptum indignabatur, ei & noluit intrare. *Luc. 15.* Inuidi in quantum possunt, nituntur impedire bonos, bene operantibus multimode detrahentes. Nam ædificantibus templum, filijs Iuda post reditum de Babylone, gentes inuidentes eis multipliciter inuidebant, & grauissime vexabant eos. 1. *Esd. 4.* Audientes Sanaballat & Tobias quod venisset homo qui quæreret prosperitatē Israel, contristati & moti sunt contra ædificantes, vt clare habetur *Neem. 4.* Cum ex Atheniensibus multi Iudæi crederent, inuidentes concitauerunt omnes ciues, vt habetur *Act. 17.* Inuidiam debent fugere boni homines, quātuncunque ab ea aliquando stimulentur; nam cum duo viri prophetarent in castris, Josue quasi inuidens eis (quia mos est discipulorum inuidere doctrinæ aliorum magistrorum) dixit Moyse: Domine mi, perhibe eos; at ille, quid æmularis pro me? nec ad inuidiā prophetantium induci potuit verbis eius, sed desiderabat singulos prophetare, vt dicitur *Numer. 11.* Fugit Joannes Baptista inuidiā: quia cum dicerent ei discipuli sui similiter moti inuidia, quia Christus baptizauit, & turbæ sequebantur eum, Respondit: *In hoc gaudium meum impletum est, Ioan.*

cap. 3.

CAPVT LXVII.

De Hypocrisi & Simulatione.

*Hypocrita & simulatores,
Gentes decipiunt, bona simulates,
Porros accipiunt frondes detestantes,
Dentes suscipiunt, mortem comminantes.*

Hypocritæ & simulatores intendunt semper suis simulationibus aliquam deceptionem inferre, sicut Amon simulauit se languere, vt sororem suam Thamar ad se venire faceret, vt eam deciperet & opprimeret; quod & fecit. 2. *Reg.* 13. Hiezi simulauit Dominum suum vestibus indigere, vt Naaman deciperet, & ipse acciperet vestimenta. 4. *Reg.* 5. Apollonius pacem Iudæis solennitatibus Sabbathum simulauit; & sic eos decipiens arma sumens, multos ex eis nequiter trucidauit, vt dicitur 2. *Machab.* 5. Pharisei placida verba Saluatori dicebant, volentes eum capere in sermone. *Matth.* 22. & *Marc.* 12. Non solum homines, sed etiam ipsum Deum hypocritæ conantur decipere. Et ideo Simon magus reputabat se esse Deum, simulans, se volare in aere, quod diabolus modo fecit; quem Petrus turpiter prostrauit, vt patet in *Legenda Sanctorum*. Legitur & de Simone quodam, qui volebat emere Spiritum Sanctum, vt videtur *Actor. cap.* 8. Hypocritæ cauent sibi de peccatis minoribus; de maioribus virijs non curantes; de quibus dicit Dominus, quod sunt excolâtes puli-

pulicem, & deglutientes camelum. *Matth. 23.* Pharifæi noluerūt intrare in parasceue Pilati prætorium, vt non cōtaminarentur, Christum eadem die occidere non timentes. *Joan. 18.* Archisynagogus volebat Sabbathum custodiri à populo, ne saninitatem reciperet, sed non timebat offendere Deum, detrahendo ei, & populum à bono subtrahendo. *Luc. 24.* Hypocritas punit Dominus maledictionibus, reprehensionibus & flagellis: & sic sunt à Prælatis & à prædicatoribus arguendi. Nam vxori Ieroboam, quæ de viri consilio, mutato habitu, se aliam simulauit prophetam inquirens, Achias Propheta Domini mandato & ipsi & viro multas maledictiones & flagella simul cum nece filij nunciauit. *3. Regum 14.* Nam cum Scriptura diuina generaliter impium detestetur; tamen singulariter hypocritis multipliciter comminatur, dicens: *Va vobis, Matth. 26.* Manifeste hypocrisim Ananiæ & Saphyræ Petrus acriter increpando, puniuit. *Actor. 5.* Elymam magum Paulus grauiter de hypocrisi increpauit. *Actor. 13.*

CAPVT LXVIII.

De Ira Dei contra delinquentes.

Irafcitur Dominus non obsequentibus eius præceptis:

Deum colentibus, aris erectis,

Laudes non canentibus, pro iam receptis,

Se

*Se inferentibus, rebus ineptis,
Pro præsidentibus, parcat subiectis.*

IRascitur Deus contra nō obedientes ei & præceptis eius. Sed notandū ante omnia, quod secundum Augustinum. 5. *De civitate Dei*, Ira Dei nō est perturbatio animi eius, sed iudicium quod irrogatur peccato. Cogitatio vero eius & recogitatio mundanorum est immutabilis ratio. Non enim sicut hominem, ita Deum cuiuscunque facti sui pœnitet: cuius est de omnibus omnino rebus tam fixa sententia quam certa præscientia. Sed si non utitur Scriptura talibus verbis, non hoc modo familiari insinuabit omnem gratiam hominū quibus vult esse consultum, ut perterreat superbientes, excitet negligentes, exerceat quærentes, & alar intelligentes; quod non faceret si non se prius inclinaret, & quodammodo descenderet ed iacētes. Sic iratus contra Moysen nolentem recipere ducatum populi, quando pluries mandavit ei. *Exod. 4.* Contra Ægyptios nolentes obedire Deo, populum dimittēdo iratus est Deus, & misit iram suam. *Exod. 12.* Propter inobedientiam populi & Moyse iratus est Dominus contra eum ad aquas contradictionis. Vnde ipse dixit: *Est mihi Dominus iratus propter vos. Deut. 2.* Filijs Israel, quia non obdierunt, & tulerūt de anathemate, iratus est Deus. *Ios. 7.* Dixit Iosias: Magnus furor Domini stillavit super nos; quia non custodierunt patres nostri præcepta Domini Dei nostri. 2. *Paralip. 34.* Mul-

M

tum

tum debent Christiani iram Dei timere, cum Artaxerxes rex paganus dixerit: *Omnia in nobis secundum legem Dei fiant, ne forte ira Dei exurgat.* 1. Esd. 7. Irascitur Deus idololatris, Deum cœli non adorantibus. Nam iratus est Dominus Salomoni eo quod auersa esset mens eius à Domino; quia deos alienos propter mulierē adorauerat. 3. Reg. 9. Propter peccatū idololatriæ iratus est Dominus contra populum Israel; & tradidit eos in manus Azahel regis Syriæ. 4. Reg. 13. Propter auguriū & idololatriam irritauerunt Dominum filij Israel; ideo iratus est eis. 2. Paral. 24. Increduli quasi idololatræ reputantur super quos descendit ira Dei. Nam qui credit in filium Dei, habet in se vitam æternā: qui autem incredulus est, ira Dei manet super eū. Ioan. 3. Irascitur Deus contra ingratos, qui sua beneficia non recognoscentes, peiora mala accumulāt. Sic iratus est contra Amasiam regem Iuda, qui diuino auxilio superauit Idumæos; & attulit deos eorum & adorauit eos. 2. Paral. 25. Ezechias non retribuit secundum beneficium Domini; sed eleuauit cor suum contra Dominum, & facta est ira Dei contra Iudam & Israel. 2. Paral. 32. Seruus nequā ingratus, cui Dominus tot & tanta dimiserat, noluit misereri conserui. Math. 18. Ideirco iratus Dominus tradidit eum tortoribus, donec quadrātem nouissimum resignaret. Iudæis non recognoscentibus gratiam sanationis infirmorum, quam Christus faciebat infirmis, sed obseruantibus si Sabbatho curaret vt accusarent eum, iratus est Dominus

minus super cœcitatē cordis eorū. *Marc. 3.* Contra ingratos inuitatos ad cœnam & nolentes venire, sed persequentes seruos & nuncios, iratus est Dominus; qui perdidit homicidas & eorum ciuitates succendit. *Luc. 20. Matth. 22.* Irascitur Dominus contra peccatores diuersorum vitiorum. Sic iratus est contra populum suum propter peccatū gulæ; qui populus æstuabat desiderio carniū, sedens & mærens, *Num. 11.* De gulosis autem dicitur: *Comederunt & saturati sunt, prouocauerunt autē te ad iracundiam. Neem. 9.* Propter peccatum murmurationis egressa est ira à Domino & plaga, *Num. 15.* Propter vitiū luxuriæ iratus est Dominus contra populum fornicatē cum filiabus Moab. *Num. 25.* Tractantes Eucharistiam indigne, exterminantur irā Dei. Nam Oza quia indigne tetigit arcam Dei vt eam sustentaret, iratus est Dominus, & percussit eum, & mortuus est. *2. Reg. 6.* Quia Josaphat sociauerat se peccatoribus & Achab, dixit ei Iehu: Iram Dei meruisti. *2. Paral. 19.* Cōtra peccatores non loquentes recta, irascitur Dominus. Sic iratus est contra Eliphar & duos socios eius, quia contra Ioab non loquebantur recta. *Ioan. ult.* Multū timenda est illa ira quam Dominus ostēdet peccatoribus in die iudicij: de qua dicit Joannes: *Reges terra, &c. dicent mōtibz, cadite super nos, & abscondite nos ab ira agni. Apoc.* Iram Dei debent Prælatiauertere à populo orationibus & obsecrationibus. Sic fecit Moyses dicens: *Cur irascitur Dominus populo suo? Exod. 32.* Occasione Chore irato

M

2

Domi-

Domino, dixerunt Moyses & Aaron orantes ad Dominum: *Fortissime Deus spirituum: nam uno peccante ira Dei contra omnes defauet. Numer. 16.* Propter hanc causam constituit Josaphat iudices & principes, id est, Prælatos, dicens eis: *Ostendite fratribus vestris, ut non peccent, ne ira Dei descendat super eos. 2. Paral. 19.*

CAPUT LXIX.

De ira hominis per zelum.

Irascitur homo bono zelo contra mandata Dei non implentes,

Inordinata vita viuentes:

Cum obstinata mente degentes:

Vt perpetrata sint pœnitentes.

IRascuntur Prælati non obedientibus præceptis vel mandatis Ecclesiæ. Sed sciendum est, quod ira per zelum est irasci contra vitia, & non contra homines. Nam, secundum beatum Augustinum: *Sic diligendi sunt homines, ne errores eorum diligantur.* Aliud enim est odisse quod faciunt, & aliud quod facti sunt. Sic Moyses, cum Pharaon nolleret acquiescere præcepto Domini, ut dimitteret populum, exiuit ab eo iratus. *Exod. 11.* Præceperat Dominus per Moysen populo, quod nullus dimitteret Manna; quibusdam reseruantes, cum scaturiret vermibus, iratus est Moyses *Exod 16.* Heliseus iratus est contra Ioab, quia non percussit terram

terram sagitta sicut ei fuerat imperatum. *4. Regum*
 3. Irascuntur hominibus viri & maxime Prælati,
 quando vident inordinate viuentes, & transgre-
 dientes obseruantias, & ceremonias ordinatas.
 Sic Moyſes reuertens & videns populum inordi-
 nate viuentem, siue ludentem, & vitulum adoran-
 tem, iratus proiecit ad radices montium tabulas
 & confregit. *Exod. 32.* Cum reuersus est Moyſes,
 & reperit hircum pro peccato exustum, qui debe-
 bat comedi, est iratus contra Eleazar & Ithamar.
Leuit. 10. Irascuntur Dei viri contra homines ob-
 stinatos in malo, qui nec admonitionibus nec ex-
 hortationibus corriguntur. Sic Moyſes videns
 obstinatam rebellionem Chore & complicitum
 eius, iratus est, nihilominus tamen pro eis orauit.
Numer. 16. Considerans Ionathas obstinatam ma-
 litiam patris contra Dauid, surrexit à mensa in ira
 furoris. *1. Regum 20.* Respexit Dominus in ira ob-
 stinatos Iudæos qui obseruabant eum, & contri-
 status est. *Marci 3.* Irascuntur iudices contra reos,
 vt eos puniant. Quia secundum Chrysostomum:
Tolle iram, doctrina non proficit, iudicia non proce-
dunt. Sic audita Dauid parabola à Nathan iratus
 aduersus hominem dixit: *Viuat Dominus quia ho-*
mo mortuus est. *2. Regum 12.* Neemias propter vsu-
 ras quas exigebant optimates, iratus increpat eos.
Neem. 5. Audita ab Hester querimonia de Amon,
 Rex Asuerus surrexit de conuiuio iratus. *Hester*
cap. 7.

CAPVT LXX.

De Ira hominis per odium.

Irascuntur mali ex inuidia ad felicitatem:

Per attrahentia ad iniquitatem,

Ex extollentia ad rapacitatem,

Ex negligentia ad utilitatem,

Ex displicentia propter utilitatem.

IRascuntur solum inuidi propter inuidiam contra innocentes, sic iratus est Cain contra fratrem suum Abel, & occidit eum. *Genes. 4.* Audiens Saul commendari Dauid, iratus est, & displicuit ei sermo. *1. Regum 18.* Inuidi etiam irascuntur contra excusantes illos quibus inuident. Nam cum Ionathas excusaret Dauid, iratus est Saul contra eum, cum iurgio. *1. Regum 20.* Cum audiret Sannabath, quod murus Hierusalem ædificaretur, ex inuidia iratus est. *Neem. 4.* Audiens Antiochus prælia & victorias Iudæ Machabæi, iratus est, *1. Machab. 3.* Irascuntur mali propter bonos quando non possunt eos ad malum inducere, vel à bono retrahere, sic iratus est Balach contra Balaam, quia noluit maledicere populo Dei. *Numer. 24.* Irati sunt magistratus Holofernus contra Achior loquentem pro populo Dei volentes occidere eum, ut dicitur *Iud. 5.* Eliu filius Buzites iratus est contra Job vere dicentem, se iustum esse, ut dicitur *Iob. 32.* Gentes iratæ sunt, quia filij Israel ædificauerunt

uerunt templa & sanctuarium sicut prius. 1. *Machab.* 5. Tortores Eleazari audientes verba constantiæ eius, in iram conuersi sunt. 2. *Machab.* 6. Post constantia verba septem fratrum accensus est Antiochus, & magis desæuit. 2. *Machab.* 7. Irascuntur tyranni superbi contra subditos suos comminantes causam, vbi non est causa, vt subditos spolient & occidant. Sic iratus est Achab contra Naboth, vt vineam eius auferret; & iniuste fecit eum occidi, seu de consilio Jezabel damnari & lapidari, 3. *Regum* 21. Senacherib fugiens plagam quam intulerat ei Deus iratus, multos Iudæos occidit. *Tobie cap.* 1. Holofernes exarsit in iracundiam, audiens quod Iudæi defendere se pararent, *Judith.* 5. Iratus est Amon contra Mardochæum; quia ei diuinos honores impendere recutabat. *Hester.* 3. Nabuchodonosor in ira magna præcepit sapientes Babylonis occidi, quia nesciebant somnium indicare. *Dan.* 2. Item Nabuchodonosor in ira & furore iussit sibi tres pueros præsentari, & in ignem ardentem mitti, *Dan.* 3. Videns Antiochus quod non posset expugnare Persepolim; iratus est ira magna, 2. *Mach.* 9. Irascuntur mali contrainstruentes & consulentes recte. Sic post salubre cōsiliū Helisei Mamam iratus recedebat indignans. 4. *Reg.* 5. Asa iratus est cōtra Hanani Prophetā reprehendentē eū, 2. *Paral.* 16. Ozias rex iratus est contra sacerdotes, & minabatur eis, quia arguebant eū quod adolebat incensum. 2. *Paral.* 26. Dicente Tobia; *Videte ne hædus fortius sit, uxor eius*

irata est. Tob. 2. Principes Iuda irati sunt contra Hieremiam prædicantem veritatem, & incarcerauerunt eum. *Hierem. 38.* Respondente Christo de veritate illis de Nazareth, repleti sunt omnes de synagoga ira. *Luca 4.* Irascuntur videntes & credentes se decipi vel illudi. Sic irati sunt viri de Ephraim; quia separauit eos Amasias ab exercitu suo, vt dicitur 2. *Paralip. 25.* Ionas credens se decipi, quia Ninive non erat subuersa, desiccata Hederæ, iratus est. *Ion. 3.* Iratus est Herodes illusus à Magis, *Matth. 2.*

CAPVT LXXI.

De occultis Dei Iudiciis.

*Iudicium Dei occultum est,
Bonum elicere de indecentibus,
Pœnas adicere se diligentibus,
Magna subucere, dure regentibus,
Posse desicere, stare credentibus:
Rebenedicere iam pœnitentibus,
Nil potest dicere quis de latentibus.*

Iudicio Dei occulto fit vt aliquando fiant aliqua quæ videntur nobis malefacta, vt inde aliquod bonum eliciatur; quia tunc potuit nobis fieri manifestum; nam sciebat Deus hominem peccaturum, & tamen factus est ab eo peccabilis, cum potuisset impeccabilis fieri; sed quantum bonum occasione illius culpæ sequeretur, scilicet incarnatio

natio filij Dei, non de incarnatione hominis, sed de incarnatione filii Dei. *Gen. 1. & 3.* Venditronē Ioseph à fratribus suis, consecuta est liberatio Ægypti & circumstantium regionum. *Genes. 41.* Exulauit Moyses de Ægypto, & postea Dei habuit visiones, & fuit princeps populi. *Exod. 2. 3. & seqq.* Iudicio suo occulto permittit Deus aliquando iustos flagellari in mundo, vt si quid habuerint rubiginis, flagelli percussione purgentur. Nam antequam filij Israel educerentur de Ægypto longo tempore affligi & flagellari permisit. *Exod. 12.* Tobias post pia misericordiæ opera in quibus erat sollicitus, lumine est priuatus. *Tob. 2.* Mirabantur & scandalizabantur amici Job iusti, videntes eum taliter flagellari. *Ioan. 2.* Prophanatum est per Antiochum venerabile templum Dei: & Dei fidelis populus interfectus. *2. Machab. 9.* Tempore Antiochi multi boni homines interfecti sunt, ex quo Deus elicuit malorum punitionem, & quorundam correptionem, & multorum occisorum merita fuerunt Deo multipliciter augmentata. *2. Machab. 6. & 7.* Iudas & Ionathas & Simon fratres fidelissimi fuerunt mortui. *1. Machab. 12. & 13.* Eleasar vir bonus & senex, & illi septem fratres fuerunt pro lege Dei terribiliter cruciati. *2. Machab. 6. & 7.* Maria purissima Virgo & sanctissima Regina cœli, cum Ioseph & puero Salvatore coacti sunt fugere in Ægyptum propter timorem Herodis. *Matth. 2.* Occisi sunt innocentes ab Herode, sed nunquam tantum profuisset obsequium,

quum quantum profuit odium, *Matth. 2.* Ioannes Baptista sanctitatis exemplum fuit ab Herode nequissimo decollatus. *Matth. 14. Marc. 6.* Ioannes innocens in passione sua passus est ab iniquis diuersa genera tormentorum. *Actor. per tot.* Paulus fuit multipliciter incarceratus & iussus, vt à prædicatione cessaret, *Act. 16.* Et tamen hoc factum est voluntate diuina, vt Iudæis multas vtilitates efficeret. Nam meritum Pauli excreuit, exempla virtutum reliquit, & melius docuit per opera quàm docuisset per verba. Nec sanctus Paulus tantum profuit prædicando quantum ipse profuit epistolas transmittendo, vt habetur *Actor. 9.* Iudicio Dei fit vt mali indurentur in malo, & exaltentur in mundo ad maiorem eorum confusionem ad poenam præsentialis vel futuræ. Sic indurari permisit cor Pharaonis, & eum super populum exaltari, vt mirabilem vindictam ostenderet patenter in mari contra eum. *Exod. 14. & 15.* Multa regna permisit Deus ab Holoferne vastari, vt per manum fœminæ deijceret eum. *Iudith 13.* Satis permisit Deus prosperari Herodem, qui decollauit Ioannem ad petitionem meretricis & saltatricis puellæ. Nec legimus in Canone de aliquo illorum Deum in præsentem vltionem fecisse; sed reseruauit eos ad futura & grauius tormenta. *Marc. 6. Matth. 14.* De hac materia quere plura de *Prosperitate mūdāna. c. 96.* Iudicio Dei fit aliquādo occulto, vt boni aliquando in diuersa peccatā labantur, vt qui se existimat stare, videat ne cadat. Sic nullus pro statu quem

tu quem habet, vel bonum quod facit, debet alta sapere, sed timere. Nam Gedeon post mirabilem victoriam Dei virtute obtentā fecit Iphod; quod factum est ei & eius domui in ruinam. *Iudib. 8.* Moyses qui totiens populum reconciliauit peccantem, ipse ad aquas contradictionis peccauit. *Num. 20.* Samson à sterili miraculose, angelo nunciante, conceptus, fuit pluries per mulierem deceptus, *Iudic. 16.* Saule non erat in populo melior quando fuit electus; qui factus pessimus, fuit à Domino reprobatus. *1. Reg. 15.* Inter alia mala quæ Saul fecit (quod satis videtur mirabile) S. Samuelem à Rythonissa fœmina suscitari fecit. *1. Reg. 28.* Augustinus tamen dicit in *lib. de Doctrina Christiana*, quod fuit imago Snmuelis, non ipse Samuel, nec eius anima: & talis imago fuit arte sacrilega demonum præsentata. Dauid sanctissimus & Salomon sapientissimus specialiter à Domino commendati. *2. Reg. 7.* Ambo tamen in peccata gravissima corruerunt, *2. Reg. 11.* Ieroboam qui fuit à Domino super decem tribus constitutus, populum ad idololatriam concitauit. *3. Reg. 12.* Iehu rex Israel, qui magno zelo persecutus Baal, ab idololatria Ieroboam non recessit. *4. Regum 10.* Josias rex Juda sanctissimam vitam duxit, qui postea cōtra voluntatem Dei cum rege Ægypti pugnauit & bellum perdidit. *2. Paralip. 35.* Petrus Apostolorum princeps & caput Ecclesiæ ter Dominum non cognouisse asseruit, vt videtur *Matth. 26.* Thomas qui confidenter dixerat: *Eamus & moriamur*

cum illo, in resurrectione dubitauit. *Ioann. 20.* Ex istis duobus exemplis secutum est, quod Petrus fuerit mitior contra peccatores, & quod nullus debet de sua firmitate confidere, & siue cadat siue dubitet, de Dei Omnipotentis misericordia nunquam desperet. Iudas Apostolus Domini & dispensator collegii, in scelus Christi prodicionis incidit. *Matth. 26.* Iudicio Dei fit aliquando vt peccatores puniantur in præsenti, vt magnificetur inde Deus; ideo de quibusdam Domini sententia fuit, vt indurentur corda eorum, & caderent & perirent. *Ioan. 9.* Hoc ipso quod filij Israel manserunt 40. annis in deserto propter peccata ipsorum, amplius magnificatus est Dominus, qui tanto tempore eosdem in solitudine pauit, & tamen in promissionis terram non introduxit. *Numer. 18 & Deuter. 1.* Iratus filiis Israel Dominus propter peccata eorum dixit: Non adijciam vt ultra vos liberem. *Jud. 2.* Filij Benjamin propter scelus vxoris Leuitæ sic grauiter sunt puniti: vt pauci remanserint. *Iudic. 20.* Permisit Dominus arcam capi ab incircumcisis, vbi multa miracula fecit, ex quo magnificatus est Dominus. *1. Regum 4.* Terribile fuit quando duos quinquagenarios principes fecit Elias ab igne ibi deuorari, vt appareret Dei magna potentia, ad cuius nutum obediunt vniuersa. *4. Regum 1.* Occidit leo virum Dei, sed de carne non comedit. *3. Regum 13.* Diuina iustitia punit interdum malos homines per peiores. Sicut filij Israel puniti sunt per Chaldaeos. *Esaie 13.* Iudicio Dei

Dei occulto dat ipse super peccatores sententiam
 pœnæ, & postea placatus pœnitentia parcit eis.
 Nam cum esset Achab sceleratissimus, & audiret
 pœnam pro criminibus exigendam cœpit humi-
 liari exterius, & Dominus pœnam infligere pro-
 longauit. 3. *Regum* 21. Ezechia dedit Dominus sen-
 tentiam quod mori debebat; sed cum orasset cum
 lachrymis, Deus sententiam reuocauit, 4. *Reg.* 20.
 Manasses terribilia facinora perpetravit, & ad
 Dominum conuersus à Domino est exauditus 2.
Paralip. 33. Niniue subuerti debebat, sed propter
 pœnitentiam euasit subuersionis periculum. *Ioan.*
 3. Iudicio Dei occulto fiunt aliqua quorum Deus
 solus inuestigator est. De quibus nullus homo
 balbutiendo loqui potest: quæ sunt soli ipsius se-
 creto consilio relinquenda. Sic moriturus David
 fecit ordinationem satis mirabilē. Sed quia Scri-
 ptura commendat eum, non debet perquiri vlte-
 rius 3. *Regum* 2. Quidam Scriba obtulit se ad se-
 quendum Dominum, & non fuit admissus. Alium
 vero incitauit, qui non videbatur voluntarius ad
 sequendum, dicens: *Dimitte me sepelire mortuum.*
Matth. 8. *Luca* 9. Fecit Dominus virtutem in Co-
 rozaim & Bethsaida, vbi parum profecit, &
 non in Tyro & Sydone, vbi plurimum
 profecisset, *Luc.* 10.

CAPVT LXXII.

De Iudiciis hominum rectis.

Iudex vt recte iudicet, debet perquirere causa decentiam:

Sensus exquirere sufficientiam:

Rectum perquirere, dando sententiam.

Iudex vt recte iudicet, debet causam prius diligenter inuestigare & examinare, vt recte cognoscat quam sententiam ferre debeat; ideo dicitur: *Causam quam nesciebam diligenter inuestigabam, Ioan. 29.* Deus quem nil latere potest, vt de hoc iudicibus exemplum demonstraret, descendit videre ciuitatem quam superædificauerunt filij Adam, antequam eos puniret diuisione linguarum in Babylonia. *Genes. 11.* Noluit Dominus de Sodomitis iudicare antequam diceret: *Descendam, & videbo utrum clamorem qui venit ad me opere compleuerint. Gen. 19.* Salomon vtiliter, subtiliter & diligenter inuestigauit causam illarum duarum mulierum, & sic iustum iudicium indicauit, vt patet 3. Reg. 3. Diligenter & distincte examinauit Daniel duos senes de falso crimine in Susannam. *Dan. 13.* Noluit Festus Præses subito Paulum iudicare, sed dixit: Non est consuetudo Romanis aliquem iudicare antequam accusatus fuerit: Præses autem accusatores locumque defendendi ad obiecta crimina det, vt scilicet, melius valeat inuestigare. *Act. 25.* Iudex vt recte iu-

Et iudicet, non debet stare suo proprio sensui, sed in quibus est aliquod dubiū, consulere debet consilium diuinum pariter & humanum. Sic Moyses cōsilio Iethro acquieuit, vt Dei populum salubriter iudicaret. *Exod. 28.* Ob hanc causam constituit Moyses maiores iudices & minores, vt simul haberent consilium. *Exod. 18.* Cōsultuit Moyses propter causam filiarum Saphar, & respondit Dominus: *Cum mortuus fuerit vir absq; filio, ad filiam eius transibit hereditas. Numer. 27.* Iudex vt recte iudicet, post inuestigationem & consilium habitum, debet rectam habere sententiam, & nec prece, nec amore, nec odio deuiare à tramite veritatis. Sic Moyses de duodecim bobus, & sex plaustris nullum iudicauit esse filiorum Carith, licet essent ipsi propinquiore. *Numer. 7.* Recte iudicauit Moyses quod filij Ruben & cæteri qui petebant terram iam acquisitam, armati alios ad bella præcederent, donec esset alia terra acquisita, vt clare habetur. *Numer. 32.* Antiochus licet esset malus, recte iudicauit Andronicum, qui iniuste occiderat Oniam, *2. Machab. 4.*

CAPVT LXXIII.

De Iudicijs hominum falsis.

Iudicium iniustum est cum interrumpitur vana gloria & pigritia.

Quando corrumpitur ex auaritia:

Quando prorumpitur ira nequitia:

QUAN-

Quando dirumpitur ex amicitia.

Iudex tunc inique & iniuste iudicat quādo causam non diligenter examinat, sed signis & relationibus cito credit. Sic Iudas male iudicauit Thamar comburendam, audiens quod esset fornicata cum alio, & non prius examinans veritatem. *Genes* 38. Dominus Ioseph nimis cito credidit verbis coniugis, Ioseph false accusantis, & ipsum sine examine, aliquo tempore carceri mancipauit, *Genes* 39. Iudicat iudex iniuste per auaritiam corruptus pecunia, quæ peruertit tunc iudicium. Sicut dicitur de filiis Samuelis: *Declinauerunt post auaritiam, & peruerterunt iudicium. 1. Regum* 8. Iniuste protulit Dauid sententiam Miphiboseph, propter munera quæ dedit ei Siba. *2. Regum* 15. Postquam autem cognouit sententiæ huius veritatem, noluit eam immutare. *2. Regum* 19. De iudicibus nostri temporis dici potest, quod dicitur de iudicibus & principibus Israel; *Principes tui infideles socii sunt, omnes diligunt munera, aurum sequuntur, ut dicitur Esaia* 1. Menelaus culpabilis propter pecuniam est absolutus ab Antiocho. Et accusatores eius innocentes sunt ab eodem iniqua morte damnati. *2. Machab* 4. Iudicat iudex non recte qui iudicat cum ira & furore. Nam ira impedit animū ne possit cernere verum. Sic Nabuchodonosor male iudicauit, quando in furore & ira præcepit, ut omnes sapientes Babylonis interficerentur, quia eius somnium ignorabant, *Dan* 2. Herodes in igne

igne iudicium protulit, quando iratus est valde, & mittens, occidit omnes pueros qui erant in Hierusalem & in omnibus finibus eius. *Matth. 2.* Judex non recte iudicat, quando ad petitionem aliquorum amore vel timore à via veritatis deuiat. Sic male iudicauit Sedechias de Ieremia, & ad petitionem principum, eum sine causa terribiliter incarcerationi. *Hierem. 37.* Licet Darius rex Persarum sciret Daniele innocentem, tamen ad petitionem Sattraparum fecit eum mitti in lacum leonum, vt ibi à leonibus deuoraretur. *Dan. 6.* Ad petitionem Babyloniorum rex timore correptus, Daniele pœnæ simili adiudicauit, *Dan. 14.* Ad vnus saltatricis petitionem iussit Herodes Joannem iustissimum decollari. *Matth. 14. Marc. 6.* Iniquum iudicium dedit Pilatus, qui ad petitionem Iudæorum, volens eis placere, Barnabam seditiosum dimisit, & Iesum innocentem tradidit morti crucis. *Matth. 27.* Peruersum iudicium dederunt magistratus, qui Paulum, qui puellam liberauerat à dæmonio, ad petitionem quæstuariorum fecerunt virgis diuersimode flagellari, vt habetur *Actor. 6.*

CAPVT LXXIV.

De Iuramento hominum.

Iurant homines promissiones fidelitatis:

Conuentiones societatis:

Affertiones veracitatis:

N

Puni-

*Punitiones iniquitatis,**Peruersiones temeritatis.*

IVrare possunt homines licite seruare promissam, cum firma fiducia. Sic Abraham iurauit Abimelech ad requisitionem eius, quod non noceret ei. *Genes. 22.* Flente Dauid mortem Absalon, iurauit ei Ioab, quod si non desisteret à fletu, ipse & omnis populus relinqueret eum. Hæc promissit, ut eum ad consolationem reduceret. *2. Regum 19.* Dauid Bersabeæ matri Salomonis quod Salomon regnaret post eum, *3. Regum 1.* Iurant homines licite conuentiones societatum, matrimoniorum, & amicitiarum firmas seruare. Sic Jacob & Laban iurauerunt fœdus simul. *Genes. 31.* Moyses iurauit ut habitaret cum Iethro, & acciperet filiam eius in uxorem. *Exod. 2.* Pie iurauit Heliseus non derelinquere Heliam, donec posset secum esse. *4. Reg. 2.* Pepigit fœdus amicitie Ionathas cum Dauid, & iurauerunt ambo. *1. Regum 20.* Iurant homines asserendo veritatem, ut fides magis adhibeatur. Sic Christus in pluribus locis veritatem affirmans, dicebat: *Amen, amen. Matth. 5.* Item Paulus propter hanc causam multotiens in suis epistolis iurasse legitur, dicens: *Deus & Pater Domini mei IESV CHRISTI scit, quia non mentior. Ad Galat. 1.* Et alibi: *Testis est mihi Deus, cui seruis. Rom. 1.* item *2. Corinth. 11.* *Ecce coram Deo, quia non mentior.* Propter hanc causam consueuerunt mendaces sua mendacia iuramento firmare, ut scilicet maior

ior fides adhibeatur eisdem , quibus quātum plus iurauerint, fides minor est adhibenda; siciurauit Petrus mētiendo se Christum nullatenus cognouisse. *Matth. 26.* Mendaciter & cum fraude iurauit Antiochus se pacem tenere , vt crederent. *1. Machab. 6.* Iurant aliquando homines siue iudices & Principes, malefactores punire , humana vel diuina sententia. Sic Rex Salomon audita petitione pessima Adoniæ, scilic. quod volebat vxorem patris ducere, iurauit quod occideret eum. *3. Reg. 2.* Dixit Helias ad Achab regem pessime operantem: *Vinit Dominus in cuius conspectu sto: Si erit annis his ros vel pluuia, nisi iuxta verbum meum. 3. Regum 17.* Audita parabola Dauid de homine, qui tulit ouem pauperis, iurauit quod ouem in quadruplum redderet, & filius mortis esset. *2. Reg. 12.* Iurant aliqui temerè aliquid facere, quorum iuramentum peruersum & peruersissimum est obseruare. Sic iurauit Dauid destruere Nabal & omnia quæ habebat. *1. Reg. 25.* Benadab rex Syriæ indignatus ad reprehensionem iurauit, si sufficeret, &c. *3. Reg. 20.* Simile iuramentum fecit Iezabel, quod occideret Heliam *3. Reg. 19.* Nabuchodonosor iurauit per thronum suum, quod vindicaret se de filiis Ithael. *Judith. 1.* Male iurauit & pessime seruauit iuramentum Herodes, dare saltatrici quicquid volebat, & concessit ei caput sanctissimi Iohannis Baptistæ. *Marc. 6. Matth. 14.*

CAPVT LXXV.

De Iustitia & Æquitate.

Iustitia recta est : si promerentibus singula reddantur:

Si bona consequentia bene diuidantur:

Si aliquando indigentibus, precii emantur:

Si delinquentibus, æque mensurantur.

IUSTITIA & ÆQUITATE redditur unicuique quod suum est: & hoc initium habet à Deo, secundum Psalm. *Reddet unicuique secundum opera sua.* & secundum Ambros. *Iustitia communis est virtus reddens unicuique quod suum est.* Ideo dixit Iacob ad Laban: *Respondebit mihi cras iustitia mea.* Genes. 39. Testimonia Dei instanter petierunt filii Salphar, quorum de iure erat hæreditas, cum in hæreditate paterna Moyse succedere petierunt. Numer. 27. Dixit Dauid Saul: *Dominus retribuet unicuique iustitiam suam.* 1. Reg. 26. Iustitia seruari debet in diuidendo communia, & communicando diuisa: in diuidendo, maior debet diuidere, & minor debet eligere. Sic Abraham volens se separare à Loth, dedit ei optionem vt eligeret vnâ partem quam vellet. Genes. 13. Constituit Dauid, & quasi habitum est pro lege, quod aqua esset portio euntium ad bellum, & remanentium ad sarcinas 1. Regum 30. Iustitia exigit; vt qui indiget, aliena non fortius, nec violenter accipiat, sed congruenti

enti pretio emat. Sic David noluit accipere aream gratis quam volebat à Iebuseo, sed ipsam iusto pretio comparauit. 1. *Paralip.* 21. & 2. *Regum* 24. Audiens Tobias hædum balantem, dixit: *Videte ne furtum sit. Tob.* 2. Iustitia exigit vt malis retribuatur eadem mensura, etiam in præsentī, qua & ipsi alijs retribuerunt. Et ideo iustum est, vt non pereat iustus cum impio, vt Abraham dixit. *Genes.* 28. Adonibozeth iuste amputatæ sunt manuum summitates, sicut ipse amputauerat septuaginta Regibus, vt habetur *Judic.* 1. Agag qui sine liberis fecerat mulieres, remansit sine liberis mater eius. 1. *Regum* 15. Superbus Amon suspensus est in eodem patibulo quod ipse parauerat Mardocheo. *Hester.* 7. Hostes Iudæorum eadem die occisi sunt qua ipsi Iudæos occidere decreuerant. *Hester* 9. Viri qui Daniele fecerunt mitti in lacum leonum: missi sunt in eundem & deuorati sunt. *Daniel.* 14. Duo Senes qui voluerunt iniuste occidere Sulannam, à populo interfecti sunt. *Daniel.* 13. In eodem loco in quo Andronicus occiderat Oniam, fecit eum eunuchus occidi. 2. *Machab.* 4. Iason qui multos interfectos insepultos abiecerat insepultus abiectus est. 2. *Machab.* 5. Antiochus blasphemus & homicida pessimo vlcere interfectus est. 2. *Machab.* 9. A teruo nequam qui noluit conseruo dimittere reperijt Dominus debitum iam dimissum.

Matth. 18.

N 3

CA.

CAPVT LXXVI.

De Iustis inter peccatores latentibus.

*Iusti inter peccatores inueniuntur caste viuentes
cum luxuriantibus,
Fide feruentes, cum idololatrantibus,
Innocentes cum malignantibus,
Viri clementes cum iniuriantibus.*

Iusti inuēti sunt inter luxuriosos caste & honeste viuentes; quod magnum est: Nam quando omnis caro corruperat viam suam, dixit Deus ad Noe; *Te enim vidi iustum coram me. Genes. 6.* Loth castus & continens tunc habitauit in medio Sodomorum luxuriæ deditorum. *Genes. 19.* Ioseph in Ægypto castam duxit vitam cum muliere adultera & lasciuā. *Genes. 39.* Susanna iuuenis fuit in Babylone castissima, vbi senes inuenti sunt impudici, *Daniel. 13.* Iusti inuenti sunt fideles & Dei cultores inter infideles & idololatrās. Sic in terra Madian infidelium paganorum apparuit Dominus Moysei fidei cum oues pasceret in deserto. *Exod. 3.* Credebat Helias solū esse se fidelē inter idololatrās, & tamen audiuit à Domino: *Reliqui viri septem millemillia qui non curauerunt genua sua ante Baal. 3. Reg. 19.* Mardocheus solus alijs adorantibus Amon, ei diuinos honores impendere recusabat. *Hester. 3.* Ezechieli dixit Deus: *Increduli & subuersores sunt tecum, & cum scorpionibus habitas.*

tas. Ezech. 2. Daniel & socij eius habitauerunt inter idololatrias Chaldæorum, adorantes Deum suum. *Dan. 3.* Matathias cum filijs & cum paucis suis alijs tēpore Antiochi inuēti sunt fideles. *1. Machab. cap. 2.* De fide centurionis dixit Christus: *Non inueni tantam fidem in Israel. Matth. 8.* Nicodemus inter Iudæos incredulos venit ad Iesum nocte, & credens dixit: *Scimus, quia a Deo venisti, magister. Ioan. 3.* Iusti inuenti sunt innocentes in medio impiorum. Sic Samuel cum pessimis filijs Heli nutritus, sanctus & innocens permansit vsque ad finem vitæ suæ, vt dicitur *1. Regum 2.* Tobias de tribu Nephtalim sub regno Samariæ, inter pessimos innocentiam seruauit. *Tob. 1.* Job de Esau & gentibus natus dicebat: *Frater draconum & socius strutionum. Iob. 30.* Hieremias inter populum peccatorem & impium seruauit innocentiam suam. *Hierem. 42.* Iusti inuenti sunt pij & misericordes inter infideles & immisericordes, qui Christum crucifixerunt, Nicodemus portauit aromata. *Ioan. 19.* Alijs perentibus crudeliter vt Christus crucifigeretur, Ioseph pie petijt vt Christus sepeliretur. *Matth. 27.* Gamaliel Legisdoctor inter Phariseos, pium dedit consilium pro Apostolis. *Actor. 5.* Cornelius erat in Cæsarea cum omni domo sua inter crudeles religiosus & timens Deum, & faciens eleemosynas. *Actor. 10.*

CAPVT LXXVII.

De Lachryma & Fletu.

*Lachrymantur & plorant homines pro dolorum
demonstratione:*

Gaudiorum promulgatione:

Cupitorum expectatione:

Propriorum auscultatione:

Miserorum ex compassione:

Peccatorum obstinatione:

Flagellorum supportatione:

Petitorum in oratione:

Amicorum separatione:

Inuidorum indignatione:

Lachrymantur & plorant aliquando homines
Lex tristitia & dolore, de morte carorum ami-
corum, beneficorum & propinquorum. Sic fleuit
Agar nolens videre filium suum morientem. *Ge-
nes. 21.* Venit Abraham vt plāgeret Saram vxorem
suam iam defunctam. *Genes. 23.* Planxit Iacob,
multo tempore credens Ioseph filium suum à be-
stijs deuoratum. *Genes. 37.* Planxit Dauid super
mortem Saul & Ionathæ, & aliorum occisorum
in bello. *2. Regum 1.* Dauid & omnis populus plan-
xit super Abner, quem Ioab proditiose occiderat.
2. Regum 3. Fleuit Dauid super morrem Absalon
filij sui, licet se fuerit grauitè persecutus. *2. Re-
gum 18.* In morte Mathariæ & Iudæ Machabæi &
Jona-

Jonathæ, factus est fletus magnus. 1. *Machab.* 2. 9. & 13. Occisis pueris ab Herode, impletum est illud: *Vox in Rama audita, est ploratus & ululatus Rachel, &c. Matth.* 2. Lachrymas fundunt & plangunt aliquando homines econuerso, præ gaudio quod habent de aliquo. Sic eleuata voce fleuit Iacob, cognita Rachel consobrina sua. *Genes.* 29. Esau videns fratrem suum Iacob quem diu non viderat, lachrymas non potuit continere. *Genes. cap.* 33. Commota sunt viscera Ioseph super fratre suo Benjamin, & lachrymæ erumpebant. *Genes.* 43. Ioseph vt cognosceretur à fratribus, eleuauit vocem suam cum fletu, dicens: *Ego sum Ioseph frater vester quem vendidistis. Gene.* 45. Id reditu de Babylone Iudæis ædificantibus, voces lætantium, fletus videbantur. 1. *Esd.* 3. Legente Jdra verba legis, omnis populus præ gaudio & exultatione plorauit. *Nem.* 8. Raguel recognoscens Tobiam cum lachrymis osculatus est eum. similiter & Gabelus. *Tob.* 7. 8 & 9. Tobix redeunte occurrunt parentes, & ambo præ gaudio plorauerunt. *Tob.* 11. Lachrymantur & flent aliquando homines ex desiderio rei quam habere desiderant. Sic fleuit Esau pro benedictione paterna quam desiderabat præ cæteris obtinere. *Genes.* 27. Vulgus promiscuum quod descenderat de Ægypto, ex carniū desiderio fleuit. *Numer.* 11. Vociferans omnis turba fleuit, dicens: *Vtinam mortui essemus in terra Ægypti, quando sedebamus super ollas carniū, & comedebamus in saturitate.* hoc ex desiderio carniū procedebat

debat. *Numer. 14.* Moram faciente Tobia, mater eius, eū vidit desiderans, & irremediabilibus lachrymis flebat, dicens: *Fili mi, vt quid te misimus peregrinari. Tob. 10.* Pro desiderio cœlestis patriæ dicebat Dauid: *Quemadmodum desiderat ceruus ad fontes aquarum, ita desid. &c. Psalm. 41.* Pater filij lunatici, filij salutem desiderans, orauit cum lachrymis, dicens, *Domine, &c. Matth. 17. Marc. 9. Luc. 9.* Lachrymantur aliquando homines & flent audientes pia verba, moti quadam deuotione. Sic fleuit Ioseph, fratribus eum rogantibus vt obliuisceretur iniuriæ ab eis receptæ. *Genes. 50.* Saul audita voce Dauid multum pie loquentis, fleuit, dimissa iracundia. *1. Regum 24.* Auditis pijs verbis Naemi, ambę nurus eius non valentes lachrymas continere, leuantes voces suas vberissime flere cæperunt. *Ruth. 1.* Lacrymantur aliquando homines ex compassione quam habent ad alienas misericordias. Sic fleuit omnis populus videns in morte Moyse & Aaron Dei populum acephalum remansisse. *Deut. 34.* Planxerunt filij Israhel ex compassione super filios Benjamin, quos ipsi iidem interficerent, propter scelus commissum in uxorem Leuitæ. *Iud. 21.* Audita obsidione Iabes, filij Israhel compatiētes eleuauerunt voces & fleuerunt. *1. Reg. 11.* Iugebat Samuel Saulem; quia Deum pœnitebat quod constituerat eum regem. *1. Reg. 15.* Manducauit Tobias panem cum lachrymis super mortuum quem sepelire volebat. *Tob. 2.* Compatiens Iob afflictis dicebat: *Flebam super eum qui affli-*

afflictus erat. Iob. 30. Hieremias compatiens dicebat: *Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lachrymarum, & plorabo die ac nocte interfectos populi mei. Hierem. 9.* Flebant amici Susannæ cum viderent presbyteros aduersus eam testimonium prolaturus. *Daniel. cap. 13.* Contristatus est Antiochus animo propter iniquam mortem Oniæ, & flexus ad misericordiam lachrymas fudit, recordatus defuncti sobrietatem & modestiam quam habebat, vt dicitur *2. Machabeor. cap. 4.* Ex compassione fleuit CHRISTVS & Magdalena super Lazarum defunctum. *Ioan. cap. 11.* Propter magnam compassionem quam habebat Maria ad Christum, stabat ad monumentum plorans. *Joan. 20.* Lachrymantur & flent homines ex contritione peccatorum suorum. Sic quando angelus Domini improperauit filiis Israel Dei beneficia, & eorum peccata, quæ coram Deo commiserant, clamauerunt voce magna vnanimiter, & fleuerunt, vt clare habetur *Iudicum cap. 2.* Cum audisset Iosias Rex comminationes scriptas in libro Legis Domini; propter peccata scidit vestimenta sua, & fleuit: quod Deo multum placuit, vt habetur *4. Regum cap. 22.* Fleuit Esdras & populus propter commixtionem populi Iudaici inter gentes, earum exemplo peccantis. *1. Esdra 9.* Pro peccatis suis fleuit Dauid, dicens: *Lauabo per singulas noctes, id est, culpas, lectum meum. Psalm. 6.* Non solum Dauid de lachrymis fecit lauacrum propter peccata sua, sed & propter cibum

eibum & panem: ait enim; *Fuerunt mihi lachrymæ meæ panes die ac nocte, dum dicitur, &c. Psalm. 41.* Magdalena pro contritione peccatorum sic fleuit, quod Christi pedes lachrymis rigauit. *Luc. 7.* Petrus postquam trinam negationem fecit, recognita culpa sua, egressus, fleuit amarè. *Luc. 22.* Lachrymas fundunt & ploratus audientes grauia mala quæ oportet eos pati in præsentī, vel vident alios esse passuros. Sic videns Dauid ciuitatem Sicelech succensam & habitatores ductos captiuos, planxerunt ipse & populus, *1. Regum 30.* Helisæus videns coram se Azadem, cæpit flere, propter mala quæ ille facturus Israel erat; cum ipse esset futurus Rex Syriæ, sicut ei prophetico spiritu fuerat demonstratum. *4. Regum 8.* Cum audisset Mardocheus iniquam sententiam contra Iudæos prolatam, scidit vestimēta sua, & cum eiulatu plorans, animi sui amaritudinem ostendebat. *Hester 4.* Videns Esaias amaritudinem populi sui, dicebat: *Discedite à me, amarè flebo. Esa. 22.* Fleuit Susanna inspiciens cælum, timens iniustæ mortis sententiam. *Dan. 13.* Cum Antiochus faceret cædi homines in Hierusalem, factus est planctus magnus. *1. Machab. 1.* Videns Iesus ciuitatem, fleuit super illam, quoniam à Romanis erat funditus destruenda. *Luc. 19.* Lachrymantur & plorant amici, & tenerrimè, ex quadam teneritudine cordis, quando ab inuicem separantur. Sic Dauid & Ionathas, facti à micitia, cum ab inuicem discederēt; lachrymas vberes effuderunt. *1. Regum 20.* Cum disce-

discederet Tobias à parentibus, parentes eius amarissime flere cæperunt. *Tob. 5.* Paulus valedicens fratribus ait: *Vos scitis quod cum multis lachrymis seruierim. Actor 20.* Lachrymantur & plorant homines in oratione ex quadam deuotione. Sic filij Israel pugnaturi cum filiis Benjamin, coram Domino fleuerunt. *Iudic. 2.* Anna fleuit largiter coram Domino pro filio quem erat petitura. *1. Regum 2.* Fleuit Ezechias fletu magno, cum oraret vti leuaret Dominus sententiam mortis. *4. Regum 20.* Et *Esaia 8.* Audiens Neemias statum miserabilem ciuitatis, pro eius recuperatione Dominum cum lachrymis exorauit. *Neem. 1.* Tobias cæcus audito improperio ab vxore, Deum pro recuperatione visus lachrymans postulauit, vt dicitur *Tob. 2.* Populus de Bethulia auditis verbis Holofernis ab Achior qui referebat ea, Dominum exorauerunt cum lachrymis, vt eos ab eius tyrannide liberaret. *Iudith. 6.* Fleuit Iudith ante lectum Holofernis, cum lachrymis orans vt Deus suum propitiaret cogitatum. *Iudith. 13.* Dauid dicebat, orans. *Exaudi Deus orationem meam auribus percipe lachrymas meas, &c. Psalm. 38.* Et exclamans dixit Iudith: Conforta me Domine & statim amputauit ei caput. *Iudith. 13.* Paulus positis genibus suis, cum his quibus loquebatur, orauit Dominum; magnus autem fletus factus est omnium. *Actor. 20.* Circumdederunt viduæ Petrum flentes & adorantes pro Dorca, quæ illas continue refouebat, vt dicitur *Actor 9.* Lachrymantur & plorant aliquan-

do homines inuidi de aliena felicitate, ex quadam amaritudine animi, videntes quod quibus inuident nocere non possunt. Nam postquam Amon vidit Mardocheum tam magnifice honoratum, festinauit lugens, & operto capite ingressus est in domum suam, vt habetur *Hester* 5.

CAPUT LXXVIII.

De Liberalitate & Curialitate.

*Liberalis, largus & misericors debet esse homo,
In largiendo cum beneuolentia,
In reuerendo dignos reuerentia,
In defendendo passos violentia,
Subueniendo templis ad decencia:
Distribuendo, si est indigentia,
Restituendo sine negligentia,
In exhibendo sponsis complacentia,
In relinquendo nos allicentia,
Pro acquirendo, cum respondentia.*

Liberalis largus & misericors debet esse homo in respondendo, & donando siue comunicando sua, cum beatius sit dare quam accipere. Sic valde liberalis fuit Rebecca in verbis & in factis, plus offerens quam seruus Abraham peteret. *Genes.* 24. Grata libertas & liberalitas tempore necessitatis. Sic David gratum habuit quando Bercellai & exercitui eius necessaria detulerat. *2. Regum* 19. Obrepta victoria de Amalechitis, David liberali-
ter

ter misit dona senioribus Iuda, vt dicitur *1. Regum* 30. Largus donator & remunerator est Christus, relinquenti temporalia promittens æterna, tribuens centuplum in præsentī, & vitæ æternæ gloriā tribuens in futuro. *Matth. 19.* Non debet liberalis procrastinare; quia qui cito dat bis dat. Sic Christus non dixit latroni, Cras mecum eris in paradiso, sed, Hodie. *Luc. 23.* Liberalis debet esse homo ad honorandum homines dignos honore, & maxime ad suum hospitium venientes. Sic honorauit Moyses Iethro venientem ad se. *Exod. 18.* Rex Salomon multum honorauit Bersabée venientem ad se, quando surrexit de solio; & solium fecit ipsi parari iuxta se, & quicquid peteret se facturum promisit. *2. Reg. 2.* Rex Assuerus liberaliter & magnifice honorauit Mardocheum, quando fecit eum indui vestibus regijs, & poni super equum de sella sua. *Hester. 6.* Quia Simon non recepit honorifice Christum in domo sua, Christus reprehendit eum, in comparatione ad Magdalenam, dicens: *Intraui in domum tuam, aquam pedibus meis non dedisti. Luc. 7.* Liberalis debet esse homo ad defendendum illos quos videt iniuriam pati verbis vel factis. Sic liberaliter egit Moyses, filiam Iethro à pastoribus defendendo. *Exod. 2.* Liberalem epistolam scripsit Artaxerxes pro defensione populi Iudæorum Esdræ Sacerdoti. *Esdr. 7.* Christus liberaliter defendit publicanos & peccatores appropinquantés sibi, à murmurationibus Scribarum & Phariseorum. *Luc. 15.*

Libe-

Liberaliter defendebat discipulos à detracti-
 bus Iudæorum & Pharisæorum. *Matth. 12.* Mariam
 Magdalenam defendit à sorore conquerente. *Lu-
 ca 1.* Phariseo murmurante. *Luc. 2.* Et Iuda, pro ef-
 fusione vnguenti eam prodigam appellante. *Mat-
 thæi 26. Ioan. 12.* Miræ liberalitatis fuit Paulus, qui
 seruos Philomenis fugitiuos liberauit à pœna,
 scribens epistolas miræ libertatis. *ad Philom. 1.* Li-
 berales debent esse homines ad Ecclesias, Eccle-
 siastica seruitia, & Ecclesiasticos seruitores, bona
 distribuendo. Quia spiritualia recipiunt in eis-
 dem. Sic liberales erant filij Israel, qui mente prô-
 ptissima obtulerunt ad faciendum opus taberna-
 culi *Numer. 7.* Sic liberales fuerunt filij Israel ad
 ædificiũ, vt plus obtulerint quam necesse fuerit.
Exod. 36. Præcepit rex Darius reædificari tem-
 plum, & dari sumptus de arca regis. *1. Esdr. 10.* Ad
 sacrificia Ecclesiæ debemus esse liberales. Sic Iu-
 das pro interfectis in bello præstitit sumptus ad
 sacrificia. *2. Machab. 12.* In paupere maior virtus
 reputatur liberalitas quã diuite. Nam duo minuta
 pauperculæ viduæ imposita Gazophylaciomune-
 ribus diuitum à Domino præferuntur. *Luc. 21.*
Marc. 12. Liberalis debet esse homo pauperibus, &
 egenis eis pro Christi amore eleemosynas largi-
 endo. Nobilibus autem depauperatis præ vere-
 cundia mendicare nolentibus magis pium esse
 largum. Sic Dauid præcepit Miphiboseth qui fue-
 rat nepos regis quod in mēsa sua comederet sem-
 per secum. *2. Regum 9.* Quidam boni viri Israel
 capti-

captiuos vestierunt Judæos, & qui ambulare non poterant ex magna liberalitate imposuerunt iumentis. 2. *Paral.* 28. Iob liberalis fuit ad pauperes, quia ait; Cor viduæ cōsolatus sum pater eram pauperum. *Iob.* 29. Liberaliter Mihi Christo pauperi pānis inuoluto in præsepio stabuli reclinato munera obrulerunt. *Matth.* 2. Saluator liberaliter pauit pauperem turbam; quia non habebat quod manducaret, vt habetur *Matth.* 13. *Marc.* 8. Multum largus erat Zachæus, qui dicebat; Dimidium bonorum meorum Domine do pauperibus, & si quem defraudaui reddo quadruplum. *Luc.* 19. Religiosis & prædicatoribus qui sunt pauperes Christi debent ipsi homines esse liberales, sicut Lidda purpurissa liberalis fuit Paulo prædicanti. *Actor.* 16. Audiant hæc diuites & magnates: naufragijs & periculo iactatis Paulo & socijs Barbari humanitatem maximam præstiterunt. Accensa enim pira reficiebant eos omnes propter imbrem qui imminebat & frigus, vt habetur *Actor.* 28. Liberales debent esse homines non aliena auferendo, sed restituendo ablata, & remittendo quæ de iure sua sunt. Ideo dixit Moyses regi Edom. Liceat nobis transire per terram tuam, non ibimus per agros nec per vineas: nec bibemus aquam de puteis. *Numer.* 20. Rex Cyrus remisit in Hierusalem vasa aurea quæ tulerat Nabuchodonosor pater eius 1. *Esdr.* 1. Tobias multum fuit liberalis Raphaeli quem hominem reputauit, offerens omnia quæ adduxerat. *Tob.* 11. Zachæus in hoc ma-

gnam ostendit liberalitatem, qui dicebat : *Si aliquem defraudavi, reddo quadruplum, &c. Luc. 19.* Magna liberalitas apparuit in similitudine deseruo nequam, cui omnia sunt dimissa. *Matth. 18.* Liberalis debet esse homo in matrimoniis & nuptijs, tam ex parte dantis quam recipientis uxorem. Talis fuit Raguelis liberalitas, quæ dando Tobia filiam suam in uxorem, dimidium suæ substantiæ dedit pro dote. *Tob. 7. & 8.* Rex Assuerus fecit magnum & liberale conuiuium in nuptijs Hester, quando eam sibi desponsauit in uxorem. *Hester. 2.* Viri etiam debent esse liberales vxoribus suis. Ideo dicit rex Assuerus ad Hester : *Si dimidium regni mei, &c. Hest. 5.* Magnam liberalitatem ostendit Christus in nuptiis, quando deficiente vino, aquam in vinum conuertit. *Ioan. 2.* Valde liberalis fuit ille rex qui nuptias fecit filio suo, & misit vocare inuitatos ad nuptias, donec mensæ discumbentium implerentur discumbentibus. *Matth. 22.* Liberales debent esse Religiosi, quando iurant religionem, ad mittendum pauperibus omnia; & nihil sibi penitus reseruare. Sic enim Christus consuluit iuueni volenti esse perfectus, dicēs: *Vade, & vende omnia quæ habes, & da pauperibus. & veni & sequere me, si vis esse perfectus. Matth. 19.* Barnabas intrans religionem vendidit agrum, & posuit ante pedes discipulorum, vt clare habetur *Actor. 4.* Male successit Anania & Saphira præfatam religionem intransibus, qui partem pretij sibi retinuerunt, & partem discipulis attulerunt, vt habetur

tur *Actor. 5*. Liberalis debet esse homo, si attendat remunerationem liberalitatis, & punitionem renacitatis, etiam in præsentī. Sic Dauid de filijs Berscellai, à quibus prius beneficia receperat, fecit. Nam dicit Berscellai: *Veni, ut requiescas securus mecum in Hierusalem. 2. Regum 19*. Regina Saba multa attulit Salomoni, & Salomon dedit ei omnia quæ petijt *3. Regum 10*. Iulius liberaliter recepit Paulum & socios eius, & Paulus vxorem eius ægram restituit sanitati. *Actor. 27*. Quia viri Sochor & Phaniel non fuerunt liberales Gedeoni, ab eo grauiter sunt puniti. *Iudicum 8*. Nabal in maximo propter tenacitatem suam fuit periculo, nisi largitas Abigail suppleuisset. *1. Reg 25*.

CAPVT LXXIX.

De Loquacitate mulierum.

Loquuntur mulieres stulte in petitionibus et respondendo:

Persuasionibus, male consulendo:

Secreta, sermonibus exprimendo:

In rixationibus, iurgia sequendo:

Et petitionibus, vane respondendo.

Loquuntur mulieres aliquando stulte, petendo. Nā Sara interrogata cur risisset, stulte respondit, dicens: *Non risi. Genes. cap. 18*. Stulte loquendo petunt mulieres aliquando impossibilia fieri. Sicut Rachel dicebat Iacob: *Dā*

mibi liberos, quasi esset in potestate ipsius. *Gen. 29.*
 Stulta fuit petitio matris filiorum Zebedæi: & id-
 eo fuit à Domino reprobata, quia pro eis petebat
 quietem ante laborem, brauium ante cursum, co-
 ronam ante victoriam. *Matth. 20.* Importuna pe-
 titio ancillæ & stulta fecit Petrum negare Chri-
 stum. *Matth. 26.* Multa verba stulta petendo & re-
 spondendo antequam Christum cognosceret, di-
 xit illi mulier Samaritana. *Ioan. 4.* Loquuntur mu-
 lieres valde stulte aliquando in consilijs, per se
 nescientes, nec à prudentibus volentes addiscere,
 sed solo proprio appetitui credere, & stultis alio-
 rum consilijs assentire. Ideo Eua stulte locuta est,
 consulendo viro vt de fructu vetito manducaret:
 quia prius legitur locuta fuisse cum serpente in
 suggestione, quam cum Deo in oratione vel cum
 viro instruente, vt ab eo reciperet documentum.
Genes. 3. Vxor Amon audiens quæstionem fieri de
 Mardocheo, stultum dedit ei consilium, & ille
 stultus credidit, quando excessam trabem parari
 iussit. *Hester. 5.* De hac materia require plura *de*
consilijs malis 132. Loquuntur aliquando mulieres
 stulte, reuelando secreta eis imposita, quæ conti-
 nere non possunt. Ideo stultum est eis viros re-
 uelare secreta & occulta. Nam vxor Samsonis sta-
 tim quod propositum didicit à marito, in damnū
 eius alijs reuelauit. *Judic. 4.* Dalila sciens vbierat
 secreta fortitudo Samsonis, retulit inimicis. *Jud.*
 16. Loquuntur mulieres stulte, rixando cum vici-
 nis, bonum aliquando cōuertendo in malū. Nam
 quia

quia Dauid sanctus ex magna deuotione saltauerat coram arca, vxor eius ironice conuiciando dixit: *Quam gloriosus factus est rex.* 2. *Regum* 6. Turpiter & cum conuicijs rixabantur duæ mulieres coram Salomone pro filio uiuo & mortuo. 3. *Regum* 3. Ancilla Saræ iuste reprehensa, rixando dixit: *Amplius non videam,* &c. *Tob.* 3. Vxor Tobix cum rixa ei respondit: *Vana facta est spes tua.* *Tob.* 2. Vxor Iob conuiciando dicebat, *Benedic Deum & morere.* Cui Iob ait: *quasi stulta locuta es.* *Iob.* 2.

CAPVT LXXX.

De Luxuria & Incontinentia.

Luxuria & incontinentia multis causa extitit homicidiorum,

Raro ipsi restitit quispiam bonorum,

Hanc sectantur cumulus malorum,

Et in fine prestitit pœnam commissorum.

Luxuria causa vel occasio fuit, vel est homicidiorum & effusionis sanguinis. Nam propter violationem Dynæ Sichem & Amon cum habitatoribus ciuitatis sunt occisi. *Genes.* 34. Occasione vxoris Leuitæ incredibili vexatæ luxuria, multi fuerunt homines interfecti. *Iud.* 20. Amon propter violationem sororis suæ Thamar ab Absalone in conuiuio fuit occisus. 2. *Regum* 13. Dauid pulchritudine Betsabæ captus, cum proditione homicidium, perpetravit. 2. *Regum* 11. Quia Isboseth

mibi liberos, quasi esset in potestate ipsius. *Gen. 29.* Stulta fuit petitio matris filiorum Zebedæi: & ideo fuit à Domino reprobata, quia pro eis petebat quietem ante laborem, brauium ante cursum, coronam ante victoriam. *Matth. 20.* Importuna petitio ancillæ & stulta fecit Petrum negare Christum. *Matth. 26.* Multa verba stulta perendo & respondendo antequam Christum cognosceret, dixit illi mulier Samaritana. *Ioan. 4.* Loquuntur mulieres valde stulte aliquando in consilijs, per se nescientes, nec à prudentibus volentes addiscere, sed solo proprio appetitui credere, & stultis aliorum consilijs assentire. Ideo Eua stulte locuta est, consulendo viro vt de fructu verito manducaret: quia prius legitur locuta fuisse cum serpente in suggestionem, quam cum Deo in oratione vel cum viro instruente, vt ab eo reciperet documentum. *Genes. 3.* Vxor Amon audiens quæstionem fieri de Mardocheo, stultum dedit ei consilium, & ille stultus credidit, quando excoham trabem parari iussit. *Hester. 5.* De hac materia require plura *de consilijs malis* 132. Loquuntur aliquando mulieres stulte, reuelando secreta eis imposita, quæ continere non possunt. Ideo stultum est eis viros reuelare secreta & occulta. Nam vxor Samsonis statim quod propositum didicit à marito, in damnū eius alijs reuelauit. *Judic. 4.* Dalila sciens vbi erat secreta fortitudo Samsonis, retulit inimicis. *Jud. 16.* Loquuntur mulieres stulte, rixando cum vicinis, bonum aliquando cōuertendo in malū. Nam quia

quia Dauid sanctus ex magna deuotione saltauerat coram arca, vxor eius ironice conuiciando dixit: *Quam gloriosus factus est rex.* 2. *Regum* 6. Turpiter & cum conuicijs rixabantur duæ mulieres coram Salomone pro filio uiuo & mortuo. 3. *Regum* 3. Ancilla Saræ iuste reprehensa, rixando dixit: *Amplius non videam,* &c. *Tob.* 3. Vxor Tobie cum rixa ei responderit: *Vana facta est spes tua.* *Tob.* 2. Vxor Iob conuiciando dicebat, *Benedic Deum & morere.* Cui Iob ait: *quasi stulta locuta es.* *Iob.* 2.

CAPVT LXXX.

De Luxuria & Incontinentia.

Luxuria & incontinentia multis causa extitit homicidiorum,

Raro ipsi restitit quispiam bonorum,

Hanc sectantis fit cumulus malorum,

Et in fine præstitit pœnam commissorum.

Luxuria causa vel occasio fuit, vel est homicidiorum & effusionis sanguinis. Nam propter violationem Dynæ Sichem & Amon cum habitatoribus ciuitatis sunt occisi. *Genes.* 34. Occasione vxoris Leuitæ incredibili vexatæ luxuria, multi fuerunt homines interfecti. *Iud.* 20. Amon propter violationem sororis suæ Thamar ab Absalone in conuiuio fuit occisus. 2. *Regum* 13. Dauid pulchritudine Betſabæ captus, cum proditione homicidium, perpetravit. 2. *Regum* 11. Quia Iſboſeth

214 DE LVXVRIA ET INCONTINENT.

reprehendit Abner, quod fuerat ad concubinas patris eius ingressus, facta est indignatio inter eos, & ambo post modicum tempus sunt occisi. 2. *Regum* 3. Propter luxuriam Herodis & Herodiadis fuit Ioannes Baptista nequiter decollatus in carcere. *Matth.* 6. *Marc.* 14. Luxuria nulli parcat, domesticus & familiaris hostis est; ideo multum timeri debet. Nam virtuositate deiecit potentes; sic deiecit Samsonem Dalila. *Judic.* 16. Deprimit sanctitate virentes, sic depressit David Bersabea, quam lauare perspexit. 2. *Regum* 11. Decipit sagacitate prudentes. Sic decepit Salomonem per mulieres quibus adhæsit. 3. *Regum* 11. Diminuit probitate pollentes. Sic diminuit Holofernem propter Iudith quam concupiuit. *Iudith.* 12. & 13. Destruit honestate & ætate senescentes. Sic destruxit duos senes, propter Susannam, eius pulchritudinem aspicientes. *Daniel.* 13. Luxuriam sequuntur multa mala, & multa incongrua, propter quæ luxuriæ vitium ab omnibus hominibus, præsertim Christi famulis, detestandum est. De quibus ponimus quinque. Primum est, diuina indignatio cum seueritate. Nam causa diluuii videtur esse vel fuisse luxuria; quia omnis caro corruperat viam suam. Ideo dixit Deus ad Noe: Delebo hominem. *Genes.* 6. Secundum est, diabolica inhabitatio cum impietate. Anima quæ libidini vacat, habent super eam potestatem dæmonia. Ob hanc causam petierunt dæmonia intrare in porcos, id est luxuriosos. *Matth.* 8. Tertium est, celestis gloriæ priuatio

natio ex iniquitate. Nam si vxorem quarentes seu ducentes non fuerunt digni cœna Dei, quid erit de adulteris & fornicarijs, & aliis generibus lasciuorum? *Luc. 14.* Luxuriosi grauitèr puniuntur in legibus à Deo. Ideo cum relatum fuit Judæ quod Thamar ex adulterio concepisset, ait: *Ducite eam ad comburendum. Genes. 38.* Duo senes luxuriosi volentes Susannam opprimere, à populo sunt lapidati. *Daniel. 13.* Grauitèr puniuntur qui fornicantur in sacris. Nam tempore Antiochi templum fuit luxuriæ plenum, quod summo Deo displicuit, & eos graui acerbitate puniuit, vt habetur, *2. Machab. 6.* Mulier in adulterio deprehensa mandabatur à Moyse lapidari, *Leuit. 20.*

CAPVT LXXXI.

De maledictione qua Deus maledicit.

Maledicit Deus homini;

Præuis peccatoribus, laici tenoris;

Malis sermonibus, clericalis moris.

Tardus in furoribus, est more pastorum.

MAledicit Deus laicos peccantes & alios ad peccatum inducentes. In cuius figura serpens quæ ad peccandum Euam induxerat, legitur à Domino maledicta. *Genes. 3.* Sic detestatus est Deus peccatum, quod non solum peccatores, sed & alias creaturas in eorum opere maledixit. Ideo dixit Adæ post peccatum: *Maledicta sit terra in*

*operetuo. Genes. 3. Et iterum: terra es & in terram reuerteris. Et iterum: In sudore vultus tui vesceris panem tuo. Ecce quantam maledictionem. Peccatum homicidij & effusionem innocentis sanguinis sic Deus abhorret, ut eis specialiter maledicat. Sic maledixit Cain & terram quæ suscepit sanguinem fratris sui, Genes. 4. Ociosis in opere & verbosis in lingua Deus singulariter maledixit. In cuius figura maledixit ficulneam, cum foliis scilicet verborum sine fructu. Matth. 21. Terribilis erit illa maledictio in die iudicij, quando Dominus dicet: *Discedite à me maledicti in ignem eternum, &c. Matth. 25.* Maledicit Deus Clericis & Sacerdotibus male operantibus. Et eorum maledictio peior est maledictionibus secularium. Ideo lamentans Hieremias dixit: *Repulit Dominus altare suum, maledixit sacrificiationi suæ. Threnor. 2.* Sacerdotibus male loquentibus loquitur Dominus per Malachiam dicens: *Maledicam maledicentibus vobis. Malach. 2.* Maledictionem tardat Deus tanquam misericors, sæpe expectans reconciliationem vel conversionem peccatoris; benedictionem autem festinè & liberaliter donat. Ideo de maledictione dixit Daniel, ostendens tarditatem eius: *Stillavit super nos maledictio. Daniel. 9.* Quam autem largus sit ad benedicendum, Sapiens ostendit in Ecclesiastico dicens: *Benedictio illius quasi flumen inundabit. Eccl. 39.**

CAPVT LXXXII.

De maledictione qua homo maledicit homini.

Maledictiones hominum,

Vna fugienda est, qua est progenitorum,

Alia cauenda est, qua est filiorum,

Tertia timenda est, si sit Prelatorum,

Quarta deridenda est, hominum malarum

Quinta ferenda est cum sorte punitorum.

MAledictio patris vel matris multum timenda est. Quia sicut benedictio firmat domos filiorū, sic maledictio eradicat fundamenta. Ideo timere debent filij parentes offendere, ne maledicantur ab eis. Nā offenderat Cham Noe, ostēdens eius nuditatem & deridens: vnde ipse & filij, & filij filiorum maledictionem acerbissimam incurrerunt, cum dixit Noe: *Maledictus Cham, &c. Gen. 9.* Per locum à contrarijs, videri potest quantum timebant Iacob & Esau maledictionem patris, qui ita erant pro benedictione solliciti. Vnde & Iacob dixit matri: *Timeo ne pater meus putet me sibi voluisse illudere, & inducat super me maledictionem pro benedictione. Gen. 27.* Quia Simeon & Leui contra voluntatem patris occiderunt viros Sichem, dixit Iacob pater eorum: *Maledictus sit furor eorum, quia pertinax; & indignatio eorum, quia dura. Genes. 49.* Maledicere non debent filij patri-

O s

bus

bus vel matribus carnalibus, nec subdiri spiritualibus Patribus vel Prælati: quia, ut dicitur: *Qui maledixerit, patri vel matri, morte moriatur*: quod non solum de carnali patre vel matre accipitur, sed etiam de Prælato & matre Ecclesia exponitur. *Leuit. 20.* Arguebant Iudæi Paulum, dicentes; summum Sacerdotem Dei maledicis, sed excusauit se, eis dicens: *Nesciebam, fratres, quod Princeps esset Sacerdotum*, ut habetur *Actor. 23.* Maledictio Prælatorum & excommunicatio mala est & timenda, siue iusta siue iniusta, etiam si illi sint mali. Nam maledictus erat quem Balaam maledicebat. *Numer. 22.* Seruare debemus mandata Dei & Ecclesiæ, ne maledictionem vel excommunicationem Dei incurramus. Nam multas maledictiones dedit, Moyses transgressoribus mandatorum. *Deut. 27.* Iosue capta Iericho dixit; *Maledictus sit ille qui ædificat Iericho.* *Iosue 6.* Saul volens persequi Philistæos imprecatus est, dicens: *Maledictus vir qui comederit panem vsque ad vesperras, donec ulciscar me de inimicis meis.* *1. Regum 14.* Instruendi sunt pueri ne derideant Senes & Prælatos. Nam pueris deridentibus Heliseum, ipse maledixit; & duo vrsi de saltu exierunt & deuorauerunt eos. *4. Regum 2.* Maledictio male viuentium, quibus ex officio non incumbit, timenda & cauenda non est. Sic Sichemitz inter epulas maledicebant Abimelech *Judicum 9.* Multi obstinati quando plura pericula pariuntur, plus maledicunt; quorum maledictio timenda non est. Nam obsessi in terra à Iudama-

da maledicebant ei. 2. *Machab.* 10. Non fuit timēda, sed deridenda maledictio illa quam Pharifæi illuminato à Domino dederunt, cum maledicentes dixerunt; Tu discipulus eius es: quæ maledictio Dei descendat super vos & maneat semper. *Ioan.* 9. Maledicentes aliis sine causa, maledictionibus & aliis pœnis grauib; puniuntur. Ideo dicebat Iacob benedicendo filium; *Qui maledixerit tibi, sit ille maledictus*, vt patet *Genes* 27. Goliath qui maledixit Dauid in diis suis, est occisus ab eo. 1. *Regum* 17. Sichemitarum maledicentes Abimelech, sunt ab eo similiter interfecti. *Iudicum* 9. Semei qui maledixit Dauid fugientem, à Salomone est occisus. 3. *Regum* 2.

CAPVT LXXXIII.

De Matrimonio.

Matrimonio iuncti debent iuris habere æqualitatem:

Vterq; iubere ad bonitatem:

Vnus cauere pluralitatem:

Ritus fouere identitatem:

Prolis tenere causalitatem:

His honor vere dat dignitatem:

Scire fugere carnalitatem.

Matrimonio iuncti vir & mulier seu vxor, debent inter se habere æqualitatem. Debet enim

enim vxor viri esse socia, non domina, nec ancilla.
 Ad quod designandum Dominus formauit Euam
 de costa viri, quæ est in medio; non de capite, nec
 de pede; ita vt eam diligat sicut cor suum. *Genes. 2.*
 Quilibet tamen coniugum licet æquales sint, de-
 bet alterum reuereri & obedire; nam Sara obedie-
 bat Abrahæ, vocans eum Dominum; & ipse con-
 descendebat Saræ in omnibus quibus eum roga-
 uerat. *Genes. 18. & 21.* Propter hanc causam scilicet
 æqualitatem, ad matrimonium requiritur con-
 sensus vtriusque partis. Ideo dixerunt parentes
 Rebecca: *Queramus voluntatem puella. Genes. 24.*
 Et nota, quod ista æqualitas non est in sapientia
 animi. Nec in corporis pulchritudine, sed in æ-
 quatione voluntatum ad bonum. Ideo aliquan-
 do expedit vt vir stultus ducat vxorem sapientem;
 quia per eam dirigitur & saluatur, vt patet in Na-
 bal stulto & Abigail sapiente. *1. Regum 25.* Paren-
 tes ipsius Saræ matrimonialem regulam ei dan-
 tes, docuerunt eam *diligere maritum*; quia dilectio
 communis actus est, non dixerunt, *timere*; quod
 est seruile *Tob. 10.* Quantum ad actum coniuga-
 lem, iudicat Apostolus æquales virum & vxorem,
 dicens: *Mulier non habet potestatem sui corporis, sed*
vir. Similiter & vir non habet potestatem sui corporis,
sed vxor. 1. Corinth. 7. Matrimonio iuncti licet in
 multis debeant esse æquales, in agendis tamen &
 in consulendis vir debet esse caput, & mulier vi-
 rum sequi: hoc autem volens ostendere Deus, fe-
 cit virum prius, & mulierem de viro formauit.

Genes.

Genes. 2. Ob hanc causam mariti debent vxores, tanquam caput membra, dirigere: sed secreta quæ ad se pertinent, quæ nec alijs vult pandere, hæc vxori caueat reuelare, eo quod mulieres non sunt bonæ secretariæ. Nam quia Samson reuelauit secreta vxori quæ parentibus nōluit reuelare, ipsa in damnū ipsius alijs reuelauit. *Iudic. 14.* Sicut caput præualet omnibus membris; sic vir, quantum ad vxorem, præualet omnibus filiis & consanguineis alijs; ideo dixit Helcana Annæ vxori suæ: *Melior sum tibi decem filiis. 1. Reg. 1.* Sicut membra seruant fidelitatem capiti; sic vxor viro seruare debet. Sic Susanna vt fidem thori seruaret, expoluit se morti. *Dan. 13.* Utinam sic facerent nostræ modernæ mulieres. Matrimonio iuncti debent esse vnici: vir enim vnā solam debet habere: & e-conuerso. Ideo dixit Deus: *Erunt duo in carne vna. Genes. 2.* Ante dilunium solus Lamech duas vxores habuit, qui duplex postea homicidium perpetravit. *Genes. 4.* In arca Noe tot viros quot vxores iussit Dominus reſeruari, vt eſſet vnica vnici. *Genes. 7.* Quærentibus à Christo discipulis, si liceret vxorem dimittere propter aliquam causam, & ducere aliam, Respondit, *quod Deus coniunxit, homo non separat. Matth. 19.* Matrimonio coniuncti non debent eſſe diuerſi ritus vel ſectæ; quia vnus alium ad malum cito faceret declinare. Nam ideo Ioram fecit malum & ambulauit in vijs Achab, quia filiam eius duxerat in vxorem. Ex quo apparet quod multum debent reſpicere ad parētes puella

ellæ qui ducunt vxorem, vt habetur 4. Reg. 8. Propter hanc causam Neemias increpauit ducentes vxores aliegenas, & verberauit. *Neem. 13.* Si autem alter coniugum vult facere malum, vel diuersum ritum sequendo, vel mala alia committendo, non debet alter sequi. Ideo male se excusabant mulieres translatae in Ægyptum de idololatria, quia sic videbant facere viros suos. Ideo filii transmigrationis dimiserunt filias alienigenas quas habebant. 1. *Esd. 10.* Matrimonium debent contrahere viri & mulieres, non ad satietatem libidinis, sed ad Deilaudem, & ad multiplicationem prolis. Sic fecit Sara filia Raguelis, dicens: *Virum cum timore tuo & non cum libidine, Domine, consensi suscipere. Tob. 3.* Dicit angelus Tobia; in illis qui vxores accipiunt, vt Deum à se excludant, & libidini vacent, semper habet super eos potestatem dæmonium. *Tob. 6.* Honestissimam causam ducendi vxorem exposuit angelus dicens: Accipies vxorem cum timore Dei & amore filiorum magis, quam amore libidinis, vt habetur *Tob. 6.* Propter hanc causam noui coniugati prius deberent vacare diuino operi, quam operi coniugali. Sicut Tobias qui prima nocte, secunda & tertia docuit vxorem orare antequam coniungerentur. *Tob. 8.* Ille qui se excusauit à cœna qui vxorem duxerat, non dixit, habeas me excusatum, sicut fecerunt alij, quia status eorum qui ducunt vxores, vt libidini vacent, ita fortiter eos allicit vt eos sæpe retrahat à diuinis. *Luca cap. 14.* Matrimonium in nouo Testamento

mento & veteri Deus multipliciter honorauit. Nam ordinem matrimonialem in Paradiso constituit, quando mulierem homini sociavit, ut haberetur *Genes. cap. 2.* Destruente Domino mundum per aquas diluuii, solos matrimonio coniunctos saluauit, scilicet Noe & uxorem eius, & tres filios eius cum vxoribus eorundem. *Genes. 7.* Matrem suam virginē voluit desponsari, ut hæreticos, qui damnant matrimonium, dicentes ipsum esse à diabolo constitutum, damnaret, & sic matrimonium commendaret. *Matth. 1.* Matrimonialibus nuptiis CHRISTVS cum matre & discipulis voluit interesse, & ibi primum manifestum miraculum operari, ut ipsum matrimonium honoraret. *Joan. 2.* Cœleste & spirituale conuiuium matrimonialibus nuptiis à Domino assimilatur. *Luc. 14.* Matrimonio repugnat adulterium, quod est maximum vitium & grauitèr punitur à Domino, & propter ipsum mala innumera committuntur. Ideo Ægyptii magis detestantur adulterium quam homicidium. Nam Abraham timebat occidi propter Saram, nescilicet cum esset sine viro, Pharaon cognosceret eam. *Genes. 12.* Propter Saram uxorem Abrahæ flagellauit Deus Pharaonem, plagis maximis. *Genes. 12.* Et Abimelech per somnium exterruit comminando. *Genes. 20.* Ex adulterio nati ut plurimū sunt mali, qui male nutriuntur. Nam qui primus blasphemasse Deum legitur fuit spurcius; qui postea iubente Domino fuit lapidatus *Leu. 14.* Dauid propter

pter adulterium , homicidium & prodicionem
perpetrauit. Ideo filium abstulit ei Deus. 2. Reg. 12.
Herodias vt liberius cum Herode adulterio va-
caret, Ioannem Baptistam , qui eum de hoc vitio
arguebat; nequiter decollauit, vt habetur Marc. 6.
& Matth. cap 14.

CAPVT LXXXIV.

De Mendacio.

*Mendaces solent grauiter committere transgressio-
nem:*

Sape pramittere deceptionem,

Mortis pramittere occasionem.

Menti inmittere prodicionem,

Bonam omittere relationem,

Falsam admittere assertionem,

Culpa submittere conuersionem,

Et hinc admittere tribulationem.

Mendacium est peccatum grauissimum, eo
quod veritati; imo Deo qui est veritas &
vita, opponitur. Ita namq; graue est mentiri, quod
Iudas grauius æstimabat mentiri quam fornicari.
Ideo de Thamar cum qua ex pacto fuerat forni-
catus, mittens ei hœdum, ream non inueniens, di-
xit: Mendacii non potest nos arguere. Genes. cap. 38.
Propter grauitatem mendacii, non licet alicui ex
quacunque causa mentiri, licet aliquando liceat
& expediat veritatem tacere. Sic fecit Samuel di-
cens,

cens; *Ad immolandum Domino veni*: & tamen aliud facere principaliter venerat, & nihilominus non proponebat *1. Regum 16*. Mendaces quærunt decipere audientes. Ideo primum mendacium fuit à diabolo persequente prolatum, scil. nequaquam moriemini, vt hominem decipiendo traaheret ad peccatum; quod & fecit, *Genes. 3*. Gabaonitæ callide cogitantes, Iosue mendacio voluerunt decipere; sed ille bono vsus consilio pactum inirum non fregit, sed eos vt meruerant, in seruitutem redegit. *Iosue 9*. Vir Dei qui prædixerat Ieroboam destructionem altaris, à falso propheta mendacio est deceptus. *3. Regum 13*. Mendaces homines suis mendaciis hominem ducunt ad mortem, vt patet in præcedenti historia; vbi vir Dei deceptus mendacio fuit à leone occisus. *3. Regum 13*. Prophetæ mendaces suaserunt Achab vt iret ad pugnam, vbi ad mortem vulneratus fuit, vt habetur *3. Regum 22*. Verba quæ dixit Iudith Holoferni, duxerunt eum ad mortem, licet ipsa Iudith propter bonam intentionem quam habuit, excusetur. *Iudith. 13*. Pessimum mendacium inuenit Amon, vt posset interficere Mardocheum. *Hester. 3*. Mendaces multum sunt homines ad prodiciones, qui vt prodiciones suas valeant adimplere, pallio mendacij eas tegunt. Sic Antiochus post mendacia verba & pacifica ciuitatem plaga percussit. *1. Mach. 1*. Rurit Antiochus iuramentum & mandauit destrui murum. *1. Mach. 6*. Alcimus proditorie volens esse Summus Sacerdos, Iudæ mēdaciter detrahebat. *1.*

P

Mach.

Machab. 7. Bacchides & Alcimus loquentes mendaciter, factum aliter peruerterunt. 1. *Machab. 7.* Promisit Demetrius Ionathæ multa si liberatus esset, qui se postea alienauit ab eo. 1. *Machab. 11.* proditoriè Triphon mentitus est Simoni quando argentum & obsides pro Ionathæ liberatione recepit, qui postea Jonathan & filios eius interfecit. 1. *Mach. 13.* Mendaces vt plurimum sunt accusatores aliorum, & relatores nouorum qui semper addunt ad referenda. Sicut occiso Amnon ab Absolone fama venit quod Absolon omnes filios Regis interfecit. 2. *Reg. 13.* Ab accusatoribus Pauli fuerunt multotiens multa dicta mendacia, scilicet à quæstuarijs *Act. 16.* Item à quibusdam Atheniensibus. *Act. 17.* Mendaces pessimi sunt testes falsi, qui suis mendacijs & assertionibus falsis multos proditoriè & iniustè faciunt condemnari Sic duo falsi testes producti contra Naboth, eum iniustè lapidari fecerunt, eum blasphemasse Deum mendaciter asserentes. 3. *Reg. 21.* Contra Susannâ falsum testimonium proferentes detestabile mendacium protulerunt duo iniqui senes & falsi Iudices. *Daniel. 13.* Duo falsi testes qui locuti sunt contra Beatum Stephanum iniustè eum lapidari fecerunt, vt clarè patet *Act. 7. Capit.* Mendaces sunt aliquandò & specialiter mulieres, excusando se à malis operibus, de quibus aliquando arguuntur. Sic excusauit se Sara vxor Abrahæ timore perterrita, dicens. *Non risi.* & mentita est. *Genes. 18* Multa mendacia dixit Pharaon Moyli se excusando

fando nè dimitteret populū. *Exo. 8. & 10.* Os illius qui mentitur occidit animā, & etiam aliquando corpus. Sicut Anania & Saphira excusantes se mendaciter corā Petro diræ mortis sententiā incurrerūt. *Act. 5.* Mendaciū officiosum remuneratum est in præfenti non in futuro. Sic mendacium obstetrices dixerunt Pharaoni vt filios Israel paruulos non necaret. *Exod. 1.* Temporaliter remunerata est Raab, quæ mentita est officiosè vt exploratores Israel liberaret. *Iosue. 2.* Officiosè mentitus est Chusi pro saluatione Dauid, dicens Absoloni: *Sicut fui cum patre, ita ero tecum, 2 Reg. 16.* Mentita est officiosè illa mulier, quæ nuncios Dauid sub velamine abscondendo celauit, vt habetur *Regum cap. 17.*

CAPVT LXXXV.

De Miraculis Diuinę potentię.

Miracula fecit Deus in cælo cum corporibus ibi contentorum.

In Angelis minoribus, more ministrorum.

In igneis ardoribus, sæpè passionum.

Aere, tenoribus perditis vaporum.

Aqua, qua liqueribus ius dat humidorum.

Terra, qua cultoribus fructum dat laborum.

Bastiarum, morsibus atq; iumentorum.

Ex progenitoribus, ortu vitiorum.

Hominum saporibus deditis ciborum.

P 2

Homi-

*Hominum erroribus, incorrigendorum,
Hominum terroribus ex ira bellorum
Hominum doloribus carnis agrotorum,
Hominum saporibus morti deditorum.*

Miracula facit Deus in cœlo & cœlestibus corporibus; inter quæ miracula præcipuū fuit prima creatio, quando Deus cœlum creauit in principio, & postea quarto die Solem, & Lunam, & stellas, & signa & tempora mirabiliter ordinauit. *Genes. 1.* Ita fuit mirabilis mundi creatio, quod eius notitia non potuit, nisi per reuelationem haberi. Vnde Gregorius super Ezechielem homil. 1. *De præteritis prophetauit Moyses, dicens; In principio creauit, &c. Non quod prædixerat futura, sed quod prædixit occulta.* Hæc Gregorius. Stetit Sol ad vocem Iosue dicentis: *Sol contra Gabaon non mouearis, Ios. 10.* Valde fuit mirabile, quod ad petitionem Ezechiel Sol decem lineis retrocessit. *4. Regum. 20.* Stella quæ mirabiliter in Oriente apparuit, Magos ad Christum adorandum adduxit. *Matth. 2.* In passione Christi factæ sunt tenebræ, Sole mirabiliter obscurato. Quod miraculum Dionysius videns dixit: Aut Deus naturæ patitur aut mundi machina dissoluetur. *Matth. 27.* In ascensione, corpus Domini est in cœlum mirabiliter eleuatum. *Actor. 1.* Hora tertia factus est repente de cœlo sonus, & spiritus vehemens de cœlo Apostolos illustrauit. *Actor. 2.* Paulum miraculose lux de cœlo circumfulsit, & ipse voci cœlesti cele-

celeriter obediuit. *Actor. 9.* Miracula fecit Deus in Angelis & cœlestibus spiritibus, quos tanquam ministros nostros pluries in nostro seruitio deputauit. Vnde angeli Loth de Sodomis mirabiliter eruerunt. *Genes. 19.* Angelus ad locum flentium veniens, filios Israel ad pœnitentiam excitauit. *Iudicum 2.* Helix fatigato in itinere angelus aquam & panem subcinericium ministravit. *3. Reg. 19.* Puerο territo ostendit Heliseus currus auxiliantium angelorum. *4. Reg. 6.* Resurgente Christo angelus Domini de cœlo descendens sepulchrum custodientes exterruit. *Matth. 28.* Apostolos in carcere sub publica custodia positos nocte angelus Domini liberauit. *Act. 5.* Liberauit miraculose angelus Petrum vinctum catenis duabus & à sedecim militibus custoditum. *Actor. 12.* de hac materia quære plura de Angelis bonis. *Cap. 11. per tot.* Miracula multa fecit Deus in quatuor elementis: & vt facilius à legentibus miracula prædicta valeant ordinate perquiri, de quolibet elemento distinctè & singulariter percunctemur. Primo namque Deus miracula operatus est in elemento *Ignis*, quando filios Israel in columna ignis per noctem de Ægyptiaca seruitute perduxit, vt habetur *Exod. 14.* Helias ignem consumentem holocaustum miraculose à Domino impetrauit. *3. Reg. 17.* Ad vocem Helix descendit ignis de cœlo & duos quinquagenarios deuorauit, *3. Regum 1.* Ignis egressus à Domino super Sodomam & Gomorram, ciuitates & homines submergendo,

deuastauit. *Gen. 41.* De thuribulo impiorum ignis egressus multos incredulos concremauit. *Numer. 16.* Dignum memoria fuit illud, quod tres pueri in camino ignis ardentis ludentes & benedicentes Deum, illæsi & incolumes persistebant. *Daniel. cap. 3.*

Miracula multa fecit Deus in Aere, & vaporibus existentibus in eodem. Nam egressos filios Israel de Ægypto, Dominus in columna nubis per diem protegendo præcessit. *Exod. 14.* Leuauit Moyſes manum in aere, & facta est grando qualis nunquam fuit in terra Ægypti. *Exod. 9.* Pugnantibus quinque Regibus contra Iosue, facta est grando sicut lapides corruerunt super eos. *Ios. 10.* Orate Helia, annis tribus & mensibus sex aer pluuiam non emisit. *3. Regum 17.* Iterum eo orante, venit ex aere pluuiam super terram. *3. Regum 18.* Pulchrum miraculū ostendit Deus tribus discipulis in transfiguratione sua, quando loquente Domino, eos nubes lucida obumbravit. *Matth. 17. Marc. 9. Luc. 9.* Miracula multa fecit in elemento Aquæ quando Firmamentum fecit in medio aquarum, superiores ab inferioribus diuidens, & postmodum ex aqua reptilia & volatilia producens, pisces in aqua, aues in aere collocavit. *Genes. 1.* Cum Deus aquis diluuij tangeret omnem terram, Noe cum filiis & vxoribus in arca super aquas miraculose saluauit. *Genes. 7.* Satis fuit magnū miraculum, quod Dominus aquas Ægypti conuertit in sanguinem. *Exod. 7.* Magna valde miracula operatus est quando ma-

do mare diuifit, & aquæ fteterunt pro muris à dextris & à finiftris, donec filij Ifrael libere tranfierunt, vt habetur *Exod. 14.* Per lignum oftentum fibi à Domino, Moyfes amaras aquas subito dulcorauit. *Exod. 15.* Aquam de petra duriffima fienti populo Deus miraculose produxit. *Exod. 17.* Ingrefsi filij in Iordanē, & aquæ superiores fteterunt, interiores vero in mare mortuum defcenderunt, & fic ipfi per arentem alueum tranfierunt. *Iof. 3.* Helias fuo pallio tangens aquas Iordanis & ipfas diuidens, libere pertranfiuit. *3. Reg. 2.* Helifeus Dei potentia fecit illud idem miraculum, aquas Iordanis fimiliter diuidendo *3. Reg. 2.* Fecit idem Helifeus natare ferrum grauiffimum fuper aquas *4. Reg. 6.* Tempeftate in mari Domino dormiente, ad eius imperium mare quieuit, vt habetur *Matth. 8.* Ad præceptum Domini difcipuli rete mittentes in mare, plenum magnis pifcibus extraxerunt. *Ioan. 21. Luc. 5.*

Miracula multa operatus eft, Deus in elemento Terræ, quando animalia produxit ex ea, & hominem de eius limo. *Genef. 1. & 2.* Grande & terribile miraculum fuit, quando terra fe aperuit, & Dathan, & Abiron murmurantes subito deglutiuit. *Numer. 16.* Non fuit paruum miraculum quando illi de Nazareth ira repleti, præcipitare Dominum voluerunt, cum inter eos ambulans, fe abfondit: & fecundum Bedam, terra & lapides cedentes corpori, eius imaginem tenuerunt impreffam. *Luc. 4.* In paffione Domini terra mota

est, & Petræ scissæ sunt, & aperta sunt lapidea monumenta, *Matth. cap. 27.* Resurgente Domino, factus est terræ motus, cuius timorē exterriti sunt custodes. *Matth. 28.* Paulus & Silas dum essent in carcere, terræmotus factus est, & vincula sunt soluta, vt habetur *Actor. 16.*

Miracula fecit Deus in animalibus ferocibus, syluestribus, & alijs pluribus, contra naturam ipsorum mirabilia operando. Nam Balaam cum irer ad maledicendum populo Dei, fuit ab asina quam stimulo feriebat redargutus. *Numer. 22.* Ad Heliam profugum à facie Iezabelis, corui panes & carnes quotidie deferebant. *3. Regum 19.* Danieli posito in lacu leonum, leones miram mansuetudinem ostenderunt *Dani. 6. & 14.* Piscis qui Ionam eiectum deuorauit, post triduum reseruauit, incolumem ipsum euomendo. *Jon. 2.*

Miracula multa Deus operatus est in hominibus & hoc multipliciter secundum multiplicem statum hominum, in quibus est miracula operatus.

Et primò in natiuitatibus, miraculosè homines produciens. Sic miraculosè natus est Isaac, per re-promissionem à Domino reuelatam. *Gen. 18. & 21.* Samson miraculosè concipitur, dum eius Conceptus parentibus ab Angelo nunciatur. *Iudic. 13.* Filius mulieris Sunamitis fuit à Domino per Eli-seum precibus impetratus. *4. Regum 4.* Angelus Domini qui apparuit Zachariæ Ioannem nasciturum miraculosè nunciavit. *Luc. 1.*

Mirum

Mirum & dulce valdè miraculum, quod Christus & Deus & homo est conceptus & natus de Virgine. ad quod quidem miraculum annucian-
 dum Ioannes in vtero matris exultauit, vt clarè
 habetur. *Luc. 1.* Miracula fecit Deus in hominibus
 eos cibis & potibus nutriendo, & alia quæ ad vi-
 tam corporis pertinent largiendo. Ideo enim De-
 us vniuersorum lignorum fructus homini in pa-
 radiso tradidit ad vescendum, & lignum vitæ in
 medio, vt pomum vetitum derelinquens, & fru-
 ctum comedens ligni vitæ, viueret in æternum.
Genes. 1. Dedit Dominus populo coturnices &
 manna ad manducandum, & aquam similiter ad
 bibendum. *Exod. 16. & 17.* Misit Deus carnes in
 abundantia, carnes petentibus in deserto. *Numer.*
11. Quadraginta annis duxit Deus filios Israel per
 desertum, & non sunt attrita vestimenta eorum,
 nec calceamenta eorum vetustate consumpta.
Deut. 8. Præparauit Dominus cibum esurienti He-
 liæ per viduam Sareptanam, cui farina hydriæ nō
 defecit, nec lecythus olei est diminutus. *3. Regum*
17. Per Heliseum augmentauit Dominus oleum
 mulieri debitis obligatæ. *4. Regum 4.* Deficiente
 vino in nuptijs, aquam in vinum conuertens, pri-
 mum miraculum est Dominus operatus. *Ioan. 2.*
 De paucis panibus & piscibus Saluator multa mi-
 lia populi duabus vicibus satiauit, & multas
 fragmentorum reliquias, quæ superauerant, A-
 postolice collegerunt. *Matth. 14. Marc. 6. Ioan. 6.*
Luc. 9.

Miracula multa operatus est Dominus in omnibus peccatoribus, eos diuinis miraculis corrigendo & puniendo. Nam quia omnis caro corruerat viam suam, homines aqua & diluuij inundatione purgauit. *Gen. 2.* Peccatum superbiæ turrim ædificantium Deus linguarum confusione puniuit. *Genes. 11.* Propter punitionem Chore & complicum eius fuerunt multa mirabilia perpetrata. *Numer. 16. & 17.* Propter arcam captam puniens Dominus Philistæos multa est miracula operatus, *1. Regum 4. 5. & 6.* Exercitum regis Syriæ nequiter operantem Dominus cæcitate percussit, *4. Regum 6.* Heliodorus volens spoliare templum, miraculosè fuit acriter verberatus, *2. Machab. 3.* In figura hominum, sine fructu bonorum operum, maledixit Dominus ficulneæ, & fuit subito arefacta. *Matthæi 21.* Elimam magum resistentem Apostolis, Paulus priuauit lumine oculorum, *Actor. 13.* Cum quidam in nomine Domini & Pauli deriuise dæmonem adiurarent, ipse insiliit contra eos, *Actor. cap. 19.*

Miracula plura fecit Deus hominibus, bellis & terroribus vexatis ab alijs, eos defendendo, & alios opprimendo. Nam post septem circumitus muri Hiericho funditus corruerunt. *Ios. 6.* Ionathas & armiger eius percusserunt tot homines quod factum est miraculum, & turbata sunt castra, *1. Reg. 14.* Magnum fuit mirum quod Dauid Philistæum infunda & lapide superauit, vt habetur *1. Reg. 17.* Obsidente Hierusalem rege Senacherib, centum-
octoginta

octoginta quinque millia hominum sunt percussa
4. Reg. 19. Aduersarii Iosaphat in seipsos conuersi,
 mutuis se vulneribus conciderunt. *2. Paralip. 20.*
 Propter auxilium datum à Domino, 120000. ho-
 minum perierunt, qui omnes à Iuda Machabæo &
 eius fratribus fuerunt in bello interempti. *2. Ma-
 chab. 8.* Miracula fecit Deus in hominibus dolen-
 tibus & infirmis, quacunque fuerint infirmitate
 detenti. In cuius figura percussi sunt filij Israel à
 serpentibus, & per serpentem æneum (qui Chri-
 stum sine veneno peccati peccatoribus similem fi-
 gurabat) à doloribus liberati. *Numer. 21.* Helisæus
 Naaman leprosum in Iordanis flumine septena
 lotione saluauit, *4. Reg. 5.* Tobias quatuor annis cæ-
 cus felle piscis miraculosè est per angelum libe-
 ratus, *Tob. 11.* Christus multos ægros sanauit va-
 rijs & diuersis languoribus. Nam duos leprosos
 curauit: vnum dæmoniacum: decem leprosos, cum
 ingrederetur quoddam castellum, de quibus vnus
 solus reuersus dedit laudē Deo, *Luc. 17.* Dæmonia-
 cos Christus liberauit, de quorū vno patet *Matth.*
9. de altero *Matth. 12.* *Luc. 11.* de vno alio, *Matth. 17.*
Marc. 9. De alio scilicet cæco secus viā, habetur *Marc.*
10. *Luc. 4.* De infirmis in genere, inter quos cæci
Matth. 15. De Magdalena legitur eiecisse septem
 dæmonia, id est, septem peccata mortalia. *Marc.*
ult. Singulariter vndecim infirmos sanauit, scilicet socrū
 Petri à febribus. *Matth. 8.* Paralyticum per tectum
 demissum. *Matth. 9.* Hydropicum, *Luc. 14.* Habentē
 manum aridam, *Marc. 3.* Languidum ad piscinam,
Ioan.

Joan. 5. Incuruatam mulierem, *Luc. 13.* Seruum centurionis, *Matth. 8.* Filium reguli qui incipiebat mori, *Joan. 4.* Mulierem fluxum sanguinis patientem, *Matth. 9.* *Marc. 5.* Et Malchum seruum principis Sacerdotum, cui Petrus auriculam amputauit, *Luc. 22.* Petrus sanauit Claudum, *Actor. 3.* Et paralyticum iacentem in lecto, vt habetur *Actor. 9.* Vmbra Petri sanauit infirmos, *Actor. 5.* Et Philippo prædicante multi sanati sunt, *Actor. 8.* In ciuitate Listris Paulus claudum ex vtero matris sanauit, *Actor. 14.* Puellam à spiritu Pythonico liberauit, *Actor. 16.* Sudaria & vestes Pauli languores curabant, vt habetur *Actor. 19.* Miracula facta sunt virtute diuina super hominibus mortuis, eos suscitando. Sic Helias filium mulieris matrisfamilias, suæ hospitæ à mortuis suscitauit. *3. Regum 17.* Heliseus filium Sunamitis suscitauit à mortuis, quem ei suis precibus impetrauit. *4. Regum 4.* Ossa defuncti, Helisei tangens defunctus, protinus, exurrexit, *4. Regum. 13.* Saluator noster tres mortuos suscitauit, scilicet filiam Archisynagogi in domo patris, *Matth. 9.* *Marc. 5.* Filium viduæ extra portam delatum. *Luc. 7.* Et Lazarum quadriduanum mortuum & fœtidum. *Ioan. 11.* In passione Domini inter alia signa miraculorum multa corpora Sanctorum surrexerunt. *Matth. 27.* Iple etiam Saluator mirabiliter surrexit à mortuis, ianuis clausis discipulis apparendo. *Ioan. 20.* Petrus vocauit Thabitam mortuam, & illa aperuit oculos, & respondit, vt habetur *Act. 9.* Cum

9. Cum Paulus prædicaret, cecidit de fenestratertij cęnaculi adolescens, & subleuatus est mortuus, ad quem descendens Paulus, eum in nomine Domini nostri Iesu Christi suscitauit. *Actor. 20.*

CAPVT LXXXVI.

De Morte in communi.

*Mortis euentus ex peccato orbem introiuit,
Vita carnis deditus, timet homo dum viuit,
Sed virtute præditus, ipsum acquisiuit,
Quem pressura deditus, valde concupiuit.*

Mortis sententiam homo per peccatum incurrit, quod diabolus motus inuidia procurauit. Inuidia enim diaboli mors introiuit orbem terrarum. *Sapient. 2.* Non solum secundum corpus, sed & secundum animã homo moritur per peccatum. Nam dictum fuit homini à Deo; *Quacunque hora comederitis*, id est, mandatum transgressi fueritis, *morte moriemini. Genes. 2.* Ideo longa vita videbatur esse custodia legis. vnde longæuo viuetis tempore. *Deuter. 5.* Ob hanc causam, ob memoriã quod patres nostri peccauerunt & mortem incurrerunt, post destructionem vitæ cuiuslibet ante diluuium mortuus est. *Genes. 5.* Mors timenda est secundum carnem, cum sit finis omniũ terribilium. Non enim patres antiqui mortem timebant ex ratione horribilitatis eius, tamen quia non potuerunt cœlum ascendere donec Saluator

veni-

veniret, & qui aperiret ianuam paradisi. Ideo Loth timuit montem ascendere, ne forte apprehenderet eum malum & moreretur. *Genes. 19.* Quamuis Moyses seruus Domini vellet Domino in omnibus obedire, tamen videtur quam libenter diutius vixisset si Dominus voluisset. Vnde dicitur: *Iratus est Dominus contra Moysen, &c.* Vnde ait Moyses: *Ecce morior in hac humo.* *Deuter. 4.* Ezechias bonus & iustus, audita mortis sententia ab Esaia Propheeta, lachrymabili oratione prolongationem vitæ à Domino exorauit *Esa. 38.* Hieremias Ezechiam rogauit, ne eum occideret, & similiter ne in carcere moreretur. *Hierem. 38.* Ante aduentum Spiritus sancti, Apostoli mortem timebant. Nam omnes fugerunt, *Matth. 26.* Ideo quilibet Christi fidelis naturalem mortem timere debet, propter aliqua accidentia in morte. Mors bona & in bono statu hominis appetenda est. Vnde aliquando mali desiderant bene mori, sicut ait Balaam: *moriatur anima mea morte iustorum.* *Num. 23.* Tobias iustus desiderabat mortem, dicens: *Præcipe in pace deponi spiritum meum.* *Tob. 3.* Apostoli sic sunt post aduentum Spiritus sancti confirmati, vt mortem & verbera non timerent. Vnde legitur in Act. *Ibant Apostoli gaudentes à conspectu Concilii, quoniā digni habiti sunt pro nomine Iesu contumelias pati, &c.* *Act. 5.* Desiderabat Paulus mortē cum dicebat: *Non solum ligari, sed & mori.* *Act. 21.* Et; *Cupio dissolui, & esse cum Christo.* *Ad Phil.* Mortem desiderāt homines cum aliquas graues sustinent passionēs, vt ab eis citius eruantur.

Sic

Sic Elias sedens sub Junipero quem persequebatur Iesabel, petijt vt moreretur. 3. Reg. 29. Post contumeliam ab ancilla receptam Sara dixit. *Peso Domine vt de vinculo improprietatis huius eripias me. Tobia 3.* Post mortem crucis quam Saluator sustinuit, ostendit quod non solum mortem sed omne genus tribulationis & mortis christianus debet sustinere libenter. *Matth. 27.* Quamuis Paulus vitaret insidias & de ciuitate in ciuitatem fugeret persequentem non timore mortis hoc fecit, sed furori cedens, vt exemplum præberet, & sic se utilitati plurimorum seruauit. *Act. per totum.*

CAPVT LXXXVII.

De Morte horrenda malorum & Homicidarum.

Morte horribili moriuntur homicida, rancorosi, sanguinem fundentes.

Tyranni malitiosi bonos deprimentes:

Homines luxuriosi & lasciuientes:

Et sacra lege exosi, bona rapientes:

Patri non exequiosi, nec obedientes:

Virique perniciosi, mala suadentes:

Morte Horrenda moriuntur homicidæ aliorum sanguinem fundentes. Sic Cain, qui fratrem suum occidit, fuit à Lamech postea interfectus, & miserabiliter mortuus est, vt habetur *Genes. cap. 4.* Pharaon qui submergi fecerat pueros **Hebræ**

Hebræorum in maricum exercitu suo est submersus. *Exod. 14.* Adoniboseth qui manuum summitates & pedum præciderat alijs, similiter ipse est præcisus. *Judic. 1.* Zebee & Salmana, qui fratres occiderant Gedeonis à Gedeone similiter sunt occisi *Judic. 8.* Abymelech qui septuaginta fratres occiderat super lapidem, fuit à fœmina percussus & occisus *Judi. 9.* Adolesceus qui se dixerat Saul occidisse fuit Dauid inssionibus interfectus. *2. Reg. 4.* Latrones qui occiderunt Isboseth fuerunt à Dauid interempti cui crediderunt placere *Reg. 4.* Ioab, qui duos viros proditoriè occiderat, fuit Salomonis imperio interfectus. *3. Reg. 2.* Zambri qui occidit helam Regem suum post septem dies in proprio palatio se combussit. *3. Reg. 16.* Achab qui iniuste fecit lapidari Naboth canes eius sanguinem potauerunt. *3. Reg. 22.* Iesabel homicidam Iehu mandauit præcipitari, & equorum pedibus conculcari. *4. Reg. 9.* Athalia quæ omne semen Regium extirpauit, & ipsa valdè turpiter est extincta. *4. Reg. 11.*

Andronicus eodem loco occubuit occisus vbi Oniam fecerat trucidari. *2. Macha. 4.* Morte horrenda moriuntur qui alios opprimere delectantur iniuste. nam Sisara tyrannus crudelis per manum fœminæ clauo & malleo est confossus, vt dicitur *Judi. 4.* Saul qui sic iniquè persecutus est Dauid, se ipsum proprio gladio interfecit. *1. Reg. 31.* impius Benadab à seruo suo Azabele fuit Dei Iudicio iugulatus. *3. Reg. 20.* Ioas tyrannus ingratus
qui

qui fecerat Zachariam lapidari. 2. *Para.* 24. fuit à
 seruis proprijs interemptus. 4. *Reg.* 12. Holofer-
 nes qui multa vastauerat, fuit per manum fæmi-
 næ capite detruncatus. *Judith.* 13. Superbus tyran-
 nus Amon qui se fecerat adorari, fuit suspensus pa-
 tibulo quod fecerat Mardocheo, vt habetur *Hest.*
 7. Antiochus, qui multorum viscera euulsit, est
 dolore viscerum interemptus. 2. *Mach.* 9. Iason
 qui fratrem Iudæ captiuauerat & multos expule-
 rat peregrè est mortuus & non sepultus. 2. *Mach.*
 5. Morte horrenda moriuntur luxuriosi, & max-
 imè qui deseruiunt horrendæ Luxuriæ. nam quia
 omnis caro in luxuria corruperat viam suam, mis-
 sæ sunt aquæ diluuij, quibus sunt mortui omnes
 homines super terram. *Genes.* 7. super Sodomam
 pluit Dominus sulphur & ignem, & subuertit ne-
 farias ciuitates. *Genes.* 19. Filij Benjamin qui vxo-
 rem Leuitæ turpiter deluserunt, etiam crudeliter
 sunt destructi. *Judic.* 20. Amon qui sororem suam
 oppresserat, ab Absolone in conuiuio est occisus
 2. *Reg.* 13. De hac materia require *Caput De luxuria*
 79. Morte turpissima moriuntur qui Deum offen-
 dunt nequiter. nam Nadab & Abiu ignem alie-
 num contra Dei voluntatem offerentes, sunt ab
 ignis incendio cremati. *Leuit.* 10. Blasphemus qui
 nomen Domini blasphemauit, à populo lapidatus
 est. *Leuit.* 24. Chore, Dathan & Abyron, qui con-
 tra Deum & Moysen insurgabant, absorbuit terra
 viuos. *Numer.* 17. Goliath superbum & Deum blas-
 phemantem, Dauid puer proprio gladio interfecit.

Q

1. *Reg.* 17.

1. *Reg.* 17. Senacherib blasphemus in Deum, post fugā à proprijs filijs occisus est. 4. *Reg.* 19. Sedechias rebellis Deo, vidit occidi filios suos ante se, & ipse malo exitu clausit vitā suam. 4. *Reg.* 22. Alcimus Dei aduersarius, percussus & grauissimo est mortuus tormento. 1. *Mach.* 9. Herodes qui diuinas affectauit laudes, percussus à vermibus expirauit. *Act.* 12. Morte horrenda moriuntur sacrilegi & Raptores. nam Achior qui tulit de anathemate Iericho, Diuino iudicio fuit lapidatus à populo. *Iosue.* 7. Lyfimachus sacrilegus dignè iuxta oratorium est occisus. 2. *Machab.* 4. Sacrilegus Menelaus de turri altissima fuit præcipitatus. 2. *Mach.* 13. Anania & Saphira fraudantes de precio agri, quod iā erat Deo dedicatum aut deditum, Dei iudicio morte subitanea sunt perempti. *Act.* 5. Morte horrenda moriuntur parentes qui nō corrigunt filios suos delinquentes, & filij parentibus spiritualibus, nō obedientes vel eos in suis senectutibus deridentes. Nā quia Heli non correxit filios de eorum sceleribus, de sella cecidit & fractis ceruicibus expirauit. 1. *Reg.* 2. & 4. Absolon non solum non obediens sed persequens patrem suum Dauid, capillis adhærens quercui, fuit lancea perforatus. 2. *Reg.* 18. Pueri malè nutriti qui deriserunt Helisæum, ab vrsis sunt Dei iudicio deuorati 4. *Reg.* 2. Balthasar qui non fuit Exemplo patris correptus, post manus scribentis ad parietē fuit eadem nocte interfectus. *Dan.* 5. Morte horrenda moriuntur consiliarij male suadentes mala & fal-

& falsa testificantes nam Achitofel qui contra Dauid dedit malum consilium laqueo seipsū suspendit. 2. Reg. 17 Siba qui commouit populum contra Dauid, fugiens in Abela fuit decapitatus. 2. Regū 20. Falsi accusatores Danielis fuerunt à leonibus deuorati Dan. 6. & 14. testes falsi deprehensi à puero Daniele, iuste à populo sunt occisi, vt habetur Daniel. 13.

CAPVT LXXXVIII.

De Morte pretiosa iustorum.

Morte preciosa moriuntur:

Innocentes moriuntur pro fide vel Iustitia:

Patienter sustinentes & sine tristitia:

Sic decenter conuincentes absq; malitia:

Sapienter Instruentes cum recta peritia:

Morte preciosa moriuntur martyres, qui pro innocentia vel pro Iustitia vel fide sustinent passionem. Sic Abel innocens est à Cain interfectus. Genes. 4. Miserunt impij lapides in Zachariam filium Ioiadæ, & eum martyrem fecerunt. 2. Paralip. 24. Ait Iudas. Si appropinquauit tempus nostrum, moriamur nos in veritate pro fratribus nostris 1. Mach. 9. Post tormenta mortuus est Eleazarus, exemplum confortationis derelinquēs 2. Machab. 6. Septem fratres cum pia eorum matre morientes pro legibus, exempla similiter reliquerunt. 2. Mach. 7.

Q 2

Pro

Pro veritate & honestate fuit Ioannes Baptista propter Herodiadem decollatus. *Marc. 6. Matth. 14.* Stephanus plenus Spiritu Sancto Iesum vidit, quando fuit à persecutoribus lapidatus. *Act. 7.* De hac morte loquitur Sanctus Augustinus *Libro 4. De Civi. Dei* dicens: quod Deus tãtam fidei contulit gratiam, vt mors quæ vitæ cõtraria est instrumentum fieret, per quod transiretur ad vitam æternam. Morte preciosa moriuntur homines tribulati, suas tribulationes patienter & sine murmure tolerantes. Ideo Iob qui in ablatione rerum, perditione filiorum, & infirmitate corporis, sic omnia pertulit patienter vt in his omnibus non peccaret, post flagella centum quadraginta annis vixit & vidit filios suos & filios filiorũ vsquẽ in quartam generationem, & mortuus est senex. *Iob 42 vel ultimo.* Lazarus pauper & plenus vlceribus mortuus, in sinũ Abraham ab angelis est portatus. *Luc. 16.* Qualitercumque vixerit latro, qui pependit à dextris, quia pœnam crucis patienter sustinuit, dicens: *Digna factis recipimus*, est feliciter mortuus. *Luc. 23.* Saluator noster post multas tribulationes moriens patri feliciter commendavit spiritum. *Joann. 19.* Et oportuit pati Christum & ita in gloriam introire. *Luc. 24.* Morte preciosa moriuntur homines qui in mundo bene vixerunt. nam ille non potest feliciter mori nisi qui feliciter vixit quia secundum Augustinũ, *Mala mors non est putanda, quam bona vita præcessit.* sic ambulauit Enoch cum Deo: sic & tulit eum Deus.

Deus. *Gen.* 5. Abraham mortuus est in senectute bona, prouectaque ætatis *Gen.* 25. completi sunt dies Isaac, 180. annis, qui consumptus ætate mortuus est. *Gen.* 35. Aaron cum expoliasset se, vestem induit Eleazar, & obiit *Nume.* 70. mortuus est seruus Domini moyses, iubente Deo, & eum Dominus sepeliuit. *Deuteron.* 34. & ultimo. Currus & equi ignei diuiserunt Eliam ab Heliseo, Eliam feliciter assumptus. 4. *Reg.* 2. morte preciosa moriuntur homines qui cum bona cognitione decedunt, suas familias instruunt. Sicut Iacob finita instructione filiorum, collegit pedes supra lectum, & obiit *Genes.* 49. Cum instruxisset Ioseph fratres ut eius ossa deportarent quando egrederentur de Ægypto ad terram promissionis, mortuus est in pace. *Genes.* 50. Dauid post instructionem filij & facta oratione, in bona obiit senectute. 1. *Para.* 29. & 3. *Reg.* 2. post admonitionem filij nepotum dixit Tobias: *Prope est interitus meus.* *Tob.* 14. Matathias post benedictionem filiorum suorum, appositus est ad patres suos. 1. *Mach.* 2.

CAPVT LXXXIX.

De Multitudine malorum.

Multo plures sunt peccatores & damnati quam saluati.

Aduersantes castitati verè continentibus.

Iuncti infidelitati firmiter credentibus.

Datq; hostilitati iustè se tuentibus:

Multo plures sunt damnati & filij Diaboli, quam filij Dei, in cuius figura plures fuerunt filij Ismaelis quam filij Isaac, *Genes. 25*. Sexcenta tria millia quinquaginta quinque virorum numerati sunt. *Num. 1*. de quibus soli duo Caleph & Iosue terram promissionis intrauerunt. In cuius figura, maior pars filiorum Israel erat Samariæ quia decem tribus, minor autè in regno Hierusalẽ scilic. solæ Duæ, 3. *Reg. 12*. Multo plures sunt luxuriosi & carnales quam honesti & casti. Nam tempore diluuij solum 8. inuenti sunt honesti, scilic. Noe & vxor eius, & tres filij & vxores filiorum eius. omnis alia caro corruperat viam suam, *Genes. 6*. In cuius figura Abraham plures filios habuit de Zethura quam de Sara. *Genes. 2 & 3*. In quinque ciuitatibus Sodomorum non sunt inuenti decem viri boni, qui carnis vitio contaminati non essent cum esset luxuriosorum maxima multitudo. *Genes. 18*. Multo plures sunt homines infideles quam fideles Deo, in temporalibus dominis, & prælatis, fratribus, & amicis. Nam inter fratres Ioseph, qui erant vndecim, duo fuerunt eum liberare volentes, ceteri procurantes eius mortem. *Genes. 37*. Moyse misit exploratores duodecim ad terram promissionis, sed tantum duo Iosue & Caleph fideliter egerunt. *Num. 13*. Plures erant cum Absolone Regnum patris vsurpante, quam cum Dauid iustè & rationabiliter regnare debente. 2. *Regum 15*. Cum in Hierusalem esset maxima multi-

multitudo, quæ clamaret dimitti Barnabam & Dominum crucifigi, non est inuentus vnus fidelis qui peteret Dominum relaxari & dimitti. *Ioan. 19.* Quidam Romani dixerunt Romæ Paulo: *Notum est nobis quod ubiq; Christianorum secta contradicitur. Actor. 28.* Multo plures sunt homines bellantes contra iustitiam pro tyrannis, quam bellâtes secundum iustitiam, defendentes oppressos. Nam tantus erat bellator Syriæ contra Israel Exercitus, quod puluis Samariæ non sufficeret. *3. Regum 20.* Tantus erat exercitus Holofernis, vt sicut locustæ terram cooperuerint. *Judith. 2.* Non remanserunt cum Iuda nisi octingenti viri, & in exercitu Bachidis & Alcimi proditoris erant viginti millia hominum pugnatorum. *1. Mach. 9.*

CAPVT XC.

De Obedientia & Subiectione.

*Obedire debet homo Deo,
Non gentibus ei oppositis,
Et presidentibus sibi praposis,
Suis parentibus pactis oppositis,
Factis parentibus atq; compositis,
Non deferentibus modis propositis,
Magna iubentibus sibi repositis,
Non obsequentibus malis expositis.*

Obedire debemus Deo magis quam hominibus, qui nobis præcipiunt contraria ad salu-

Datig. hostilitati iuste se tuentibus:

Multo plures sunt damnati & filij Diaboli, quam filij Dei, in cuius figura plures fuerunt filij Ismaelis quam filij Isaac, *Genes. 25*. Sexcenta tria millia quinquaginta quinque virorum numerati sunt. *Num. 1*. de quibus soli duo Caleph & Iosue terram promissionis intrauerunt. In cuius figura, maior pars filiorum Israel erat Samaria quia decem tribus, minor autē in regno Hierusalē scilic. solæ Duæ, 3. *Reg. 12*. Multo plures sunt luxuriosi & carnales quam honesti & casti. Nam tempore diluuij solum 8. inuenti sunt honesti, scilic. Noe & vxor eius, & tres filij & vxores filiorum eius. omnis alia caro corruerat viam suam, *Genes. 6*. In cuius figura Abraham plures filios habuit de Zethura quam de Sara. *Genes. 2* & 5. In quinque ciuitatibus Sodomorum non sunt inuenti decem viri boni, qui carnis vitio contaminati non essent cum esset luxuriosorum maxima multitudo. *Genes. 18*. Multo plures sunt homines infideles quam fideles Deo, in temporalibus dominis, & praelatis, fratribus, & amicis. Nam inter fratres Ioseph, qui erant vndecim, duo fuerunt eum liberare volentes, ceteri procurantes eius mortem. *Genes. 37*. Moyses misit exploratores duodecim ad terram promissionis, sed tantum duo Iosue & Caleph fideliter egerunt. *Num. 13*. Plures erant cum Absolone Regnum patris vsurpante, quam cum Dauid iuste & rationabiliter regnare debente. 2. *Regum 15*. Cum in Hierusalem esset maxima multi-

multitudo, quæ clamaret dimitti Barnabam & Dominum crucifigi, non est inuentus vnus fidelis qui peteret Dominum relaxari & dimitti. *Ioan. 19.* Quidam Romani dixerunt Romæ Paulo: *Notum est nobis quod vbiq. Christianorum secta contradicitur. Actor. 28.* Multo plures sunt homines bellantes contra iustitiam pro tyrannis, quam bellantes secundum Iustitiam, defendentes oppressos. Nam tantus erat bellator Syriæ contra Israel Exercitus, quod puluis Samariæ non sufficeret. *3. Regum 20.* Tantus erat exercitus Holofernus, vt sicut locustæ terram cooperuerint. *Judith. 2.* Non remanserunt cum Iuda nisi octingenti viri, & in exercitu Bachidis & Alcimi proditoris erant viginti millia hominum pugnatorum. *1. Mach. 9.*

CAPVT XC.

De Obedientia & Subiectione.

*Obedire debet homo Deo,
Non gentibus ei oppositis,
Et presidentibus sibi praposis,
Suis parentibus pactis oppositis,
Factis patentibus atq. compositis,
Non deferentibus modis propositis,
Magna iubentibus sibi repositis,
Non obsequentibus malis expositis.*

Obedire debemus Deo magis quam hominibus, qui nobis præcipiunt contraria ad

salutem. Vndè Matathias dixit nuncio Regis Antiochi: *Et si omnes obediunt Regi Antiocho, ego & filii mei obediemus Deo.* 1. Mach. 2. Vnus illorum septem fratrum, qui noluerunt obedire Regi vñ carnes contra præceptum Domini comederent, dixit. *Parati sumus mori priusquam transgredi legem Dei, vt dicitur 2. Mach. 7.* Petrus & Ioānes principibus sacerdotum præcipientibus nè in nomine Iesu loquerentur, taliter Responderunt, dicentes: *Si iustum est vos potius audire quam Deum, indicate.* Act. 4. deinde cum arguerētur à principibus dixerunt *oportet obedire Deo magis quam hominibus.* Act. 5. obedire oportet Prælatiſ siue ipsi sint boni, siue mali, dummodo ipsi bona præcipiunt, Ideo dixit Christus. *Super cathedram Moysi sedebunt Scribae & Pharisei omnia quacunq; dixerint vobis facite.* Matth. 23. Item Cornelius dixit Beato Petro quem Deus Prælatum reliquerat: *Omnes nos in conspectu tuo sumus parati obedire quacunq; præcepta sunt tibi à Domino.* Act. 10. Paulus electus in socium Barnabæ, perambulabat confirmans omnes Ecclesias, & præcipiens obedire præceptis Apostolorum. Act. 15. Obedire debet homo parentibus, si non præcipient quæ impediunt salutem. ideo dicit Paulus: *Obedite filii parentibus vestris in Domino.* Ad Ephes. 6. ad Colo. 2. Sic Ioseph obediuit patri, mittenti eū ad fratres suos quamuis prius accusasset eos: ex quo timere eos poterat. Gen. 37. Sic David vñctus in Regem obediuit patri, fratribus victualia portans. 1. Reg. 17. Tobias iunior dixit patri: *Omnia quæ præ-*

præcepisti faciã Pater. Tob. 5. Hester obediuit in omnibus Mardocheo, sicut quãdo eam paruulam nutriebat. *Hest. 2.* Descendit puer Iesus cū Maria & Ioseph in Nazareth, & erat sub illis. *Luc. 2.* Obedire debet homo non solum lingua, sed opere. Nam magnam obedientiam promiserunt filij Israel dicētes. *Omnia qua præcipit nobis Deus faciemus & erimus obedientes,* & statim postea contraria facientes: *Exod. 24.* de obedientibus verbo & non facto, siue verbo plus quam facto, proponit Saluator exemplum duorum filiorum, quorum vnus dixit se iturum & operaturum in vinea, & non iuit: alius negauit & iuit. *Matth. 21.* Obediendum est promptè, & non procrastinandum. Sic Noe ipōte obediuit Domino in omnibus quæ præcepit. *Gen. 6. in fine.* Ad prælationes tamen assumpti debent quantum possunt, renuere, ex humilitate, sed ad voluntatem maioris postmodum obedire, exemplo Moyse, qui quinquies se excusauit de ducatu populi, & tamen postea hmiliter obediuit. *Exo. 34.* Filij Israel ad præceptum Domini promptè erigebant tentoria, & ad eius imperium festinè & sollicitè respondebant. *Num. 9.* Citò & perfecte obedierunt illi Apostoli, qui statim relictis retribus secuti sunt Saluatorem. *Matth. 3.* Simile etiam legitur de Mattheo qui relictis omnibus securus est eum. *Matth. 9 Luc. 5.* Paulus audiens vocem Iesu, promptè respondit, dicens: *Domine quid me vis facere.* vt paret quia correctio & castigatio facit hominem esse obedientem ad omnia mandata.

Act. 11. Obedire debet homo quantumcumque mandetur sibi difficile. Nam Abraham mandatū circumcisionis, licet esset difficile non distulit adimplere. *Genes. 17.* Graue erat Abraham de filij immolatione præceptū, quod tamē nisi Deus. aliter ordinasset sine mora voluit adimplere. Ecce quāta obedientia *Genes. 22.* Hanc admonitionem fecerunt serui Naaman dicentes: *Si rem grandem dixisset tibi propheta, certē facere debuisses.* Vbi patet, quod confortatio valet ad obediendum. *4. Reg. 5.* Mirabilem & difficilem obedientiam impleuerūt Rechabitæ, non bibere vinum donec ædificent domum in sempiternum, sicut à Patre fuit imperatum, vt habetur *Hiere. 35.* Prædixerat Dominus Salomoni quod si eius præcepta seruaret, in sempiternum super Israel thronus eius esset, *3. Regum 8. Et Paral. 7.* Præceptum circumcisionis licet esset difficile, tamē Saluator noster in se voluit adimplere. *Luc. 2.* Obedientes, ad plenum victoriam tentationum in mundo pro mercede recipiunt, & exultationem in cælo. Ideo dicit Salomon: *Vir obediens loquitur victoriam. Proverb. 21.* In cuius figura quandocumque filij Israel ex mandato Domini pugnaverunt, pauci de multis victoriam habuerunt. *Numer. 31.* Propter hanc causam exemplum obedientiæ in Salvatore nostro proponit Apostolus, dicens: *Factus est obediens patri usque ad mortem Crucis.* Et ponit fructum obedientiæ sequentem, dicens: *Propter quod & Deus exaltauit illum, & dedit illi nomen quod est super omne nomen.*

Ad

Ad *Philip. 2.* Obedire nolentes seu inobedientes grauitè puniuntur. Nam prima præcepti transgressio in primis parentibus grauibz maledictionibus est punita. *Genes. 3.* Filij Israel cum contra mandatum Dei in terram promissionis conarentur ascendere, & contra mandatum Domini euntes ad bellũ, fuerũt debellati. *Num. 14.* Quia mandatum Iosue transgressus est Achior, ideò fuit à populo lapidatus, & Iosue & populus ex illa inobedientia in bello fuerat superatus. *Ios. 7.* Saul qui contra præceptum Samuelis sacrificium obtulit, & Agag regi in pinguibz contra præceptum Domini parcere voluit, fuit à Domino reprobatus, vt habetur. *1. Regum 15. & 16.* Dixit Dominus Salomoni, quod si non custodiret mandata Dei, deleteret de terræ superficie thronum eius, vt habetur *2. Paral. 7.* Vir Dei contra præceptum Domini cũ Prophetamanducans, à leone est interfectus. *3. Regum 13.* Similiter percessus est à leone ille qui de mandato Domini percutere noluit vnum de filijs Prophetarum: vbi ostenditur, quod obedientia debetur interdum etiam in his, quæ videntur sine ratione mandari. *3. Regum 20.* Idnas qui refugiebat Domino obedire, præcipienti vt in Niniue verbum Dei prædicaret, in mari fuit Domino disponente submersus, *Ione*

cap. 2.

CAPVT XCI.

De Operante quem Deus attendit.

*Operantem Respicit Deus:**Si Perfectus sit Operatione:**Si sit rectus Intentione:**Si electus executione:*

Operantem diligit Deus: Primò, si sit bonus & Deo gratus. nam si personā nō acceptaverit, servitium non acceptat. Licet enim in politicis homo faciendo iustè, ostendatur iustus, in gratiis tamen non: quia qui facit iusta, est iustus, sed iusta facit, quia iustus est, secundum Chrysostomū. Non quia oculus videt acutè: sed acutè videt quia acutus est. Prius enim Deus respicit operantem, si est bonus, antequam acceptet eius opus. Cain namquē malus & Abel bonus munera ambo obtulerunt, sed Deus respexit ad Abel & ad eius munera, sed ad Cain & ad eius munera non respexit. *Genes. 4.* Mirabilia fecerunt in Ægypto Moyses & Aaron, similiter &, malefici Phraonis, sed priorum, non ultimorum miracula Deo placuerunt. *Exod. 7.* Bethzamitæ viderunt & sacrificium Deo obtulerunt, & tamen percussit eos Dominus graui plaga, quia propter peccata eorum videre arcam Domini non debebant. *1. Reg. 6.* Reprobabat Dominus sacrificium quod iusserat fieri & hoc propter offerentium prauitatem. *Esai. 1.* Operantem

rantem acceptat Deus ex intentione quam habet in operando, magis quam in opere. Cum enim opus laudabile perueri possit ex praua intentione, vt dare eleemosinā, ieiunare, & orare propter fauorē vel quēstū malum etiam benè fieri posset ex bona intentione; vt hominem iustitia exigente occidere nam oportet operantem, & opus esse ordinatum, recta intentione. Nam secundum Ambrosium, Intentio tua operi tuo finem ponit. nā promisso à Domino Abraham filio, nascituro de Sara, risit Abraham, & risit Sara sed risus Abraham non fuit à Domino reprehensus, quia risit ex lætitia repromissionis. sed risus Saræ ex diffidentia promissionis, vt dicitur *Genes. 17. & 18.* Talia thuribula & fortè nobiliora habuit Chore & Complices, qualia habuit Aaron, & tamen incensionem Aaron propter bonam intentionem habuit Deus gratam. Illorum verò propter intentionem pessimam, reprobauit. *Numer. 16.* Prætulit Deus duo minuta viduæ muneribus diuitum, quia puriore intentione donabat. *Lu. 16.* Desiderabat Zachæus videre Iesum pura intentione bonitatis, Ided fuit à Domino consolatus. *Luc. 19.* Desiderabat etiam Herodes videre Iesum, & eo viso gauisus est: sed praua intentione curiositati; Ided de eius visione fructum quem volebat nullatenus reportauit, *Luc. 23.* Operantem attendit, si opus quod fecit, ex officio sibi incumbit alioquin si sibi usurpat quod suum non est, non placet Deo sed displicet, nec acceptat sed reprobat tale opus. Nā

Saul

Saul expoliauit se, & tunc inter prophetas prophetare cœpit, sed parum ei profuit, quia non erat ipsius officij prophetare 1. Reg. 10. Oza extendit manum & tetigit Arcam ne caderet de plauastro, sed fuit percussus à Domino: quia tangere Arcam erat solum officium Leuitarum 2. Reg. 6. Licet offerre sacrificium, sit bonum, tamen non nisi Sacerdotibus conuenit. Ideo Ozias percussus est lepra, quia more presbyteri incensum voluit adolere. 2. Paralip. 26.

CAPVT XCII.

De Operatione bona.

*Opus bonum,
Dominus amplificat magnis documentis,
Placet si adificat locum Sacramentis,
Homines malos viuificat cum impedimentis,
Homines qualificat suis incrementis,
Homines magnificat magnis donamentis,
Quem hic non latificat manet in tormentis.*

Opus bonum placet Deo, & in quolibet statu illud præcipit, consulit: & hortatur. Ideo in statu innocentia posuit Deus hominem in paradiso voluptatis, vt operaretur & custodiret illud. Genes. 2. Similiter post peccatum misit Deus hominem de Paradiso vt operaretur terram. Gen. 3. Laudabilia opera patrum præcepit Dominus imitari, dicēs: Si filii Abraha estis, opera Abraha facite, Ioan. 8 Pro-

Propter hanc causam dicitur: in omni gente qui timet & operatur iustitiam acceptus est illi. *Acl. 16.* Vt Domino placeret, Paulus mansit cum aquila. *Acl. 18.* Opus bonum & valde Deo acceptum est ædificare Ecclesias: cui Deus dat bonam perfectionem. Nam Salomon in modico tempore opus templi maximi consummauit, *3. Reg. 7.* Filij Israel cæperunt ædificare templum antequam alia opera seu domus inchoarentur, *Neem. 2. vsq. ad 7.* Præcepit Darius vt ædificaretur domus Dei in Hierusalem, & darentur sumptus de arca regis ne impediretur opus, *1. Esd. 6.* Opus enim bonū habet multos impedidores. Nam opera quæ filij transmigrationis faciebāt in reditu ex Babylone, fuerūt sæpe ab impredientibus molestata. *1. Esd. 4.* Illud opus pium quod Magdalena exercuit in vngendo caput & pedes Domini Iudas cū aliis discipulis voluit impedire. *Marc. 14.*

Opus bonum manifestat hominē, sicut fructus manifestat arborē. Ideo dixit Saluator: *Attendite à falsis prophetis, &c.* sequitur; *à fructibus eorum cognoscetis eos. Matth. 7.* Ipse enim dicebat de seipso: *Opera qua ego facio in nomine patris mei facio, & illa testimoniū perhibent de me.* Et paucis interpositis: *Si mihi non creditis, operibus credite. Ioan. 10.* Duo discipuli nō cognouerunt Dñm seu Iesum, dum fuerūt cum ipso conuersari in verbis, & postmodum cognouerunt eum in fractione panis, *Luc. 24.* Opus bonum largiter remuneratur. Quia nullum bonum irremuneratum dimittit Deus, vt dicit *S. Augustin.*

Ideo

Ideo Ezechias qui fecit bonum coram Domino, valdè prosperatus est 2. Paralipom. 31. Meretur enim opus bonum per remunerationem indulgentiam peccatorum. Nam vidit Deus opera Niniuitarum & misertus est eis *Jona. 3.* Serui qui acceperunt talenta & operati sunt in eis remunerati sunt in duplo *Matth. 25.* Propter hanc causam Apost. comparat bona opera semini, de quo fructus plurimus expectatur, dicens: *Qui parcè seminat parcè & metet. 2. Corinth. 9.* Thabita propter bona quæ agebat, meruit à Petro misericorditer suscitari *Act. 10.* Operari nolentes, sed vacantes ociositati, graua facinora perpetrant, & ideo reprehenduntur & grauiter & acriter puniuntur ac corriguntur. Nam tempore quo solebant Reges ad bella consurgere, Dauid vacans ocio, adulterium & homicidium perpetravit. *2. Reg. 11.* Arguuntur à domino ociosi, quando vocantur operarij ad mercedem. *Matth. 20.* Seruus qui in vno talento noluit operari, turpiter fuit à Domino reprobatus. *Matth. 25.* Paulus reprehendit grauiter ociosos dicens: *Qui non vult operari non manducet. 2. Thes. salom. cap. 3.*

CAPVT XCIII.

De Oppressione bonorum & maiorum.

*Opprimunt mali bonos:
Illis inuidentes de felicitate:*

Et

Et lasciuientes in carnalitate:

Illos persequentes ex malitia:

Illos audientes, dicta veritate:

Opprimunt mali bonos, aliquando ex sola inuidia, quia vident illos feliciter prosperari. Sic Cain ex inuidia præualuit in Abel, & eū nequiter & inuidiosè opprimendo occidit. *Gen. 4.* Elau inuidus, quia Iacob patris benedictionem vsurpauit, voluit eum occidere: propter quod Iacob cōpulsus est fugere ad Laban. *Genes 28.* Ægyptij inuidentes filijs Israel, quia crescebant, oderant eos, & grauitè oppresserunt. *Exod. 1.* Saul ex sola inuidia persecutus est Dauid, eò quod ipsi victoria Goliath erat ascripta. Dicebant enim. *Percussit Saul mille, & Dauid decem millia. 1. Reg. 18.* Saluator noster ex inuidia fuit damnatus ab Anna & Caiapha & Iudæis. *Matth. 26.* opprimunt mali bonos propter suam luxuriam, quam bonis impediētibz exercere non possunt. vel quia eos de luxuriæ vitio reprehenderunt. Sic Domina cui seruiebat Ioseph quia suam concupiscentiam exercere non potuit eum opprimere falso voluit. *Genes. 39.* Sodomitæ propter luxuriam, Loth, multipliciter ei inferendo violentiam, vexarunt. *Genes 19.* Duo luxuriosi presbyteri Susannam propter eorum luxuriam nequiter opprimebant. *Daniel. 13.* Herodès propter luxuriam ad petitionem meretricis Ioannem Baptistam in carcere decollauit. *Marci. 6. Matt. 14.* Opprimunt mali bonos propter eorum

R

super.

superbiam & ambitionem dominij. Sic Abimelech ambiens principatum, fratres suos nequiter interfecit. *Iudi. 9.* Absolon ambiens regnum patris, ipsum est acriter persecutus. *2. Reg. 15.* Amon ex superbia procurauit Mardocheum occidere & Iudæos, sed Deus aliter ordinauit. *Hester. 3.* Propter superbiam, Nabuchodonosor fecit statuam auream, pueros verò non adorantes eam, fecit proijci in fornacem, & Daniele in lacum leonũ. *Daniel. 3. & 6.* Triphon ob regni cupiditatem Dominum suum Antiochum adolescentem occidit proditoriè. *1. Macab. 13.* Opprimunt mali bonos ex sola cordis nequitia & deprauatione mentis. Sic impia Iesabel opprimebat Eliam Prophetam. *3. Reg. 19.* Rex Ioram audiens famem esse in terra, caput Helisei præcepit amputari. *4. Reg. 6.* Nequissimus Holofernes voluit Iudæos opprimere, nuper de captiuitate reuerfos. *Iudith. 2. & sequentibus.* Propter suam nequitiam Antiochus in Hierusalem hominum cædem fecit. *1. Machab. 1.* Ex magna nequitia cordis Herodes persecutus est Christum, & pueros interfecit, vt habetur. *Matth. 2.* Similiter Herodes Agrippa occidit Iacobum, & Petrum incarceratione. *Act. 12.* Opprimunt etiam mali bonos qui veritatem loquuntur, quam ipsi mali habent odio. Sic ab impio Ioas lapidatus est Zacharias, qui ipsum verissimè instruebat. *2. Para. 44.* Sic Ieremias fuit à Rege missus in carcerem, qui nunciauerat veritatem, *Ierem. 20.* Sic Ananias falsus propheta mendacio voluit cōfundere Hieremiam.

remiam prophetam/verissimum. *Hierem.* 28. Principes sacerdotum incarcerationem Apostolos, quod veritatem Dei loquebantur. *Act.* 5. Iudæi lapidauerunt Stephanum, quia non poterant resistere, spiritui qui loquebatur, *Act.* 7. Paulus qui prædicabat publicè veritatem, multas oppressiones sustinuit à Iudæis. *Act.* 13. 14. & 16.

CAPVT XCIV.

De Oratione & Deprecatione.

Orare volentes, debent attendere pro quibus inquiritur, & qui deprecatur:

Tempus quod exquiritur his qui exorantur:

Modus qui requiritur his qui postulantur:

Causam qua perquiritur his qui exaudiuntur:

Fructus qui acquiritur & qua dona dantur.

ORare volentes debent attendere, primò qui sint illi qui debent orare, & pro quibus faciant suas orationes. vbi notandum est, quod orare debent præsidentes singulariter pro suis subditis vel subiectis; eligentes specialiter pro suis electis; omnes gentes generaliter pro viris abiectis. Orare primò debent Prælati pro suis subditis: quia ipsorum officium est, vt suis orationibus à populo iram Dei auertant. Sic cum post adorationem vituli Deus populum vellet destruere, Moyses eorum prælatus pro eis feruenter orauit, & veniam meruit à Domino iauenire.

R 2

Exod.

Exod. 32. Propter orationem Moyſi abſorptus eſt ignis qui deuorabat caſtra murmurantium præ labore. *Nam. 11.* Maria propter peccatum ſuum facta eſt leproſa, ſed Moyſes prælatus eius, orauit ad Dominũ, & reſtituta eſt priſtinæ ſanitati. *Num. 12.* Pro afflicto populo ignitis ſerpentibus orauit Moyſes, & ſalubre remedium habuerunt. *Num. 21.* Samuel dixit ad populum: *Absit à me hoc peccatum; ut ceſſem orare pro vobis.* oſtendens grauiter peccare prælatos qui pro ſuo populo non orant; *1. Regũ. 12.* Bonus Prælatus erat Paulus, qui dicebat Timotheo ſibi ſubdito: *Sine intermiſſione habeo tui memoriã in orationibus meis. 2. ad Timo. 1.* Orare debent electores cum ad electionem alicuius Prælati conueniunt, vt Deus illis prouideat de Prælato idoneo, qui populum ſibi ſubditum benè regat. In cuius figura ipſe Dominus ad hoc volens tales inducere, ait: *Rogate Dominum meſis vt mittat operarios in vineam ſuã. Matth. 9. Luc. 10.* Apoſtoli volentes eligere In Apoſtolatu vnum de Diſcipulis, præmiſſa oratione dixerunt: *Tu Domine qui noſti corda hominum, oſtende nobis quẽ elegeris ex his. Act. 1.* Cum dixiſſet Dominus: *Segregate mihi Barnabam & Paulum in opus ad quod aſſumpſi eos.* ſcilicet in Apoſtolatu, ſequitur: *Erant in oratione & imponentes eis manus diuiſerunt eos. vt habetur Act. 13.* Orare debent omnes homines pro peccatoribus & inimicis, vel quod per ſe apti nõ ſunt ad orandum. Sic deuotè orauit Abraham Deum vt parceret Sodomitis. *Genes. 18.* Moyſes multo-

tiens

tiens exorauit vt Deus plagā auerteret ab Ægypto & licet Ægyptij essent mali, fuit tamen à Domino pluries exauditus. *Exod. 8. 9. & 10.* Saluator noster pro inimicis orare docuit, *Math. 5.* Et ipse pro crucifixoribus suis exorauit. *Luc. 23.* Feruentius orauit Stephanus pro suis persecutoribus quam pro se ipso, quia pro se orans stetit, sed orans pro suis persecutoribus genua flexit. *Act. 7.* Apostolus Paulus pro persecutoribus orabat, vt Deus eos ad pœnitentiam vocaret. Ideo dicebat: *Oramus pro vobis vt dignetur vos Deus vocare*, vt dicitur: *2. ad Thessal. 1.* Orare volentes debent attendere tempus, scilicet quando est orandum. vbi nota quod orandum est in omni tempore, sed maxime & principaliter quando iter agentibus ire disponitur, loqui volentibus verbum proponitur, cœnam quærentibus cibus apponitur, cum patientibus mundus opponitur: Orare igitur primo debemus cum ad aliquem locum pergere volumus vt Dominus in viam pacis dirigat pedes nostros, vt custodiat nos Angelus Domini. euntes commorantes, & redeuntes, *Iudith. 13.* Propter hanc causam dicitur: *Oramus Dominum pro incepto itinere, & secure euenit nobis & prospere. Esdr. 2.* Multum confidebat Iudith in oratione, quando debebat ire ad Holofernem, cum dicebat: *Nihil aliud fiat pro me nisi oratio. Iudith. 8.* Recedens Paulus à fratribus de Achaia post pulchros sermones diutius orauit. *Act. 28.* Item Paulus dicebat Romanis, obsecrans si quomodo prosperum iter ha-

beam. *Ad Rom. 1.* Orare debet homo cum debet aliqua verba proponere vel ad interrogata respondere, vt Dominus tangat & mundet labia sua, vt dignè verba pronunciet: qui labia Esaia calculo mundauit ignito. *Esaï. 6.* Neemias rogauit Dominum cæli, cum deberet ad interrogata respondere. *Neem. 2.* Hester locutura ad Regem Assyriorum, Rogauit Mardochæum vt congregaret Iudæos qui erant in Susis, vt ipse & ipsi Dominum pro ea deprecarentur. *Hester. 4* Paulus Apostolus ista desiderans, dicebat Colossen. *Fratres Orantes pro vobis, vt Deus aperiat nobis ostium sermonis:* vnde fortè sumpsit originem, quod prædicatores in principio sermonis petunt orationem fieri vt dignè proferant verbum Dei. *Colos. 4.* Orare debet homo tripliciter. Primò cum debet cibum assumere, & cū acceperit, gratias referendo, largo modo sumendo orationem. Sic Neemias orauit dum daret Regi bibero, *Neem. 2.* Saluator noster cum discumbere faceret multa millia hominum quos de paucis panibus satiavit, priusquam comederet, orauit, in cælum oculis leuatis. *Joann. 6.* In cæna cum Christus suum corpus sanctissimum consecrauit, quando de mensa cum discipulis surgeret, gratias reddiderunt, & hymno dicto exierunt ad montem Oliueti, ad locum passionis, *Matth. 26.* Orare debet homo omni tempore, vt mundo se nobis opponente recurramus, qui nos de aduersitatibus liberet. Sic Tobias cæcus vxoris improprietis tribulatus confugit ad orationem

tionis

tionis remediũ. *Tob. 3.* Filij Israel tribulati ab Holoferne, orantes ad Dominũ clamauerunt. *Iudith. 4.* Tribulatus & afflictus Mardocheus pro se & populo Dominum exorauit. *Hester. 4.* Azarias & socij eius in tribulatione fornacis ad orationis remedium confugerunt. *Daniel. 3.* Ionas afflictus in ventre ceti orauit, & saluus à Domino est educus. *Ion. 2.* Iudæi in tribulatione positi, orauerunt & fuerunt à Domino exauditi. *2. Mach. 3.* Paulus ad terram prostratus & cæcatus, ventens Damascum, orauit & fuit liberatus. *Act. 9.* Quando Petrus seruebatur in carcere tribulatus, oratio fiebat sine intermissione ab Ecclesia ad Deum pro eo, *Act. 12.* Orare volentes debent attendere modũ orandi, scilicet qualis debet esse oratio. circa quod sciendum est quod dignè orare volentes debent orare cum solitudine ociositatis, certitudine lachrymositatis, cum promptitudine veræ unitatis, cum certitudine suæ vilitatis, cum solitudine assiduitatis. Oratio primò debet esse solitaria & separata à tumultu & occupatione humanæ solitudinis. Nam Iacob deuotè orare desiderans, se ab vxoribus & alia familia sequestrauit. *Genes. 32.* Oratio si sit solitaria & mentalis, clamat in aures Dei. Sicut patet de Moyse mentaliter & solitariè deprecanti, cui dixit Deus: *Quid clamas ad me? Exod. 14.*

Deprecaturus Dauid Dominum pro paruulo, ingressus seorsũ iacuit in terra. *2. Reg. 12.* Dimissa turba ascendit Dominus in montem & solus orauit

nos similiter orare instruendo. *Matth. 14.* Ascendit Petrus orare in superiora domus, vt posset orare diutius ab alijs separatus *Act. 10.* Oratio debet esse secundo lachrymosa tenerrimæ deuotionis Idèò Ezechias conuertit se ad dominum, & orans cum lachrymis, fuit à Domino exauditus. 4. *Regum 20.* & *Esaia 38.* Item idem Ezechias conuertit se & orauit cum lachrymis. Idèò dixit ei dominus *Audiui orationes tuas & vidi lachrymas tuas.* vt habetur: 4. *Reg. 30.* & *Esaia 38.* Flens Susanna aspexit in cœlum, & orauit ad Dominum. & eius oratio exaudita est. *Dan. 13.* Magdalena in sua conuersione non legitur orasse vocaliter, sed credendum est eam orasse mentaliter, & fleuisse, cū lachrymis pedes domini rigauit *Luc. 7.* Oratio tertio debet esse vnita in multitudine hominum vinculo charitatis. Multum enim placet Deo oratio alicuius multitudinis vel societatis eorum qui sūt in charitate coniuncti. Ideo sacerdotes & viri religiosi vnanimis vno ore & corde charitatiuè, Deū orare debent. Nam sacerdotes & viri vnanimis cum mulieribus resolutis crinibus dominum orauerunt, & extensis manibus Dominum deprecabantur: 2. *Mach. 3.* Iudas & qui cum illo erant, simul Dominum deprecabantur vt eriperet eos ab impio Nicanore, vt dicitur. 2. *Mach. 15.* Saluator dicit: *Si duo ex vobis consenserint, de quacunq; re petierint fiet eis.* vt patet *Matth. 18.* Post ascensionē erant omnes discipuli Domini in oratione cum mulieribus, perseuerantes vnanimiter cum Maria matre

matre Iesu. *Act. 1.* Omnes fideles in præmitina Ecclesia erant vnanimis in oratione & doctrina Apostolorum. *Act. 2. & 5.* Cum orassent discipuli vnanimiter vna voce motus est locus, in quo erant cōgregati, & repleti sunt omnes Spiritu sancto, & loquebantur verbum Dei cum fiducia. *Act. 7.* Oratio Quartò debet esse humilis & sui status recognitiua. Nam miro modo fuit humilis oratio Manasse, vt patet intuenti. *2. Paral. ultimo.* Daniel intelligens opus captiuitatis completum esse, humiliter Dominum exorauit. *Dan. 9.* Breuem & humilem modum habuit leprosus, qui genu flexo orauit Dominum, dicens: *Domine si vis potes me mundare.* *Matth. 8. Marci 1.* Humiliter orauit Cæturio pro paralytico seruo indignum se reputans præsentia Iesu. Christi *Matth. 8.* Ad orandum nos humiliter inducit exemplum de humili publicano. *Luc. 8.* qui breuibus verbis meruit remissionē omnium peccatorum, dicens: *Deus propitius esto mihi peccatori.* vt habetur *Luc. cap. præallegato.* Oratio quinto debet esse assidua siuē continua, vt si statim cum petit homo, non obtinet, nihilominus adhuc orare debeat. Nam orans Helias pro pluuia, cum puerum mitteret ad videndum vsque ad septem vices, nil penitus apparebat. Quo modo orationis instantia mirabiliter commendatur. *3. Regum 18.* Non dimisit Daniel propter decretum (*Daniel. 3.*) quin oraret ter in die flexis genibus, sicut ante consueuerat facere. *Daniel. 6.* Ad hoc dem hortatur nos Dominus, dicens: *Oportet*

vos semper orare & nunquam deficere, vt clarè habetur. *Luc. 18.* Ad orationis instantiam etiam ipse Dominus nòs inducit exemplo viduæ, quæ Iudicem cum importunitate Iudicare petebat. Et exemplo amici qui panes instāter sibi petijt, cōmodari, vt habetur *Luc. 18.* Paulus qui sine intermissione monebat Thessalonicenses, hoc ipsum sollicitè faciebat dicens: *Sine intermissione memoriam vestri facio in orationibus meis*, vt euidentissimè habetur ad *Thessalonicenses 1. Cap.* Orare volentes debent attendere causas & modos quibus exaudiantur. vbi sciendum est quod sunt quidam qui secundum appetitum suum audiuntur. Quidam non licita petunt, & non exaudiuntur. Quidam bonum concupitum præsens assequuntur. Quidam magis expetitum adipiscuntur. Orare volentes primò quidem exaudiuntur secundum eorum appetitum & placitum, licet non ad utilitatem eorum. Nam petijt populus in deserto carnes, & Dominus iratus concessit eis. Propter quod patet quod non semper exauditio orationis est signum diuinæ dilectionis. *Num. 11.* Non placuit Domino quia filij Israel petierunt sibi Regem & tamen eos exaudiuit ad votum. *1. Reg. 8.* Orant quidam & non exaudiuntur, quia non petunt sibi bona & licita, & quia mali sunt & indigni qui petunt. Sic Dominus David orantem pro populo, licet valde deuotè orauerit, non exaudiuit, quia non erat tunc dignus exaudiri. *2. Regum 12.* Magnæ reprobationis erat oratio Hieremiæ, quā
do di-

do dicebat ei Dominus: *Noli orare pro populo isto, nec sumas pro eis laudem vel orationem, quia non exaudiam eos.* Hier. 11. Iacobus dicit: *Petitio, & non accipitis, eò quod male petatis.* Iacob. 4. Populo indigno & malo dixit Dominus: *Cum multiplicaueritis orationes vestras non exaudiam vos: quia manus vestre sanguine plena sunt.* Esai. 1. Orantes etiam aliquando exaudiuntur ad votum & ad vtilitatem, quia oratio eorum bona est, & sibi expedientia petunt. Sic exaudivit Dominus Niniuitas clamantes & orantes ad Dominum, & peccata dimittentes à subuersione ciuitatis liberati sunt Iona 3. Sic etiam exaudivit Susannam cum eam à morte & infamia liberavit. Dan. 13. Hoc modo exaudivit omnes: *Quare infra de effectū orationis Cap. 5.* Orantem aliquando exaudit Deus non ad votum, sed ad vtilitatem: quia secundum sententiam sanctissimi Doctoris Augustini: *Providet Deus meliora quam petunt.* Quod manifestè patet in Paulo, qui patiens stimulum carnis ut admoneretur, ter Dominum oravit, quem non amovit: sed melius ipsi concessit, scilicet gratiam sperandi, dicens: *Sufficite tibi gratia mea, Nam virtus in infirmitate perficitur* 2. Corin. 12. Orare volentes, debent attendere orationis effectum vel fructum, qui effectus ex oratione acquiritur, scientes quod digne orantes à Domino recipiunt peccatorum remissionem gloriosam, filiorum adoptionem gaudiosā, aduersorum depressionē ruinosa, tentationum repulsionē virtuosā, & signorū porrectionē fructuosā.

Oratio

Oratio primo quidem impetrat remissionem peccatorum. Sic per orationem Moyſi dicentis, *Dimitte eis Domine noxam hanc, aut dele me de libro in quo me ſcripſiſti*: Dominus populo ſuo peccatum dimiſit. *Exod. 32.* Propter hanc cauſam docuit nos Saluator, vt debitorũ, i.e. peccatorum remiſſionẽ in oratione dominica peteremus, dicentes: *Dimitte nobis debita noſtra. Matth. 6. & Luc. 11.* In cuius figura dimiſit rex omne debitum ſeruo qui eum rogauerat, licet poſtea ex ſua nequitia ſint ei quæ fuerunt dimiſſa, repetita. *Matth. 18.* Oratio his ſecundo impetrat filios, qui non poterant ex ſua ſterilitate filios naturaliter procreare. Nam Iſaac deprecatus eſt Dominum pro vxore ſterili, & filios meruit obtinere. *Genef. 25.* Anna ſimiliter deuote Deum orauit cum lachrymis, & filium à Domino cum præcibus impetrauit, vt habetur *1. Reg. 1.* Helifæus hoſpitæ ſuæ ſterili impetrauit à Domino filium: quem ſimiliter ſuis orationibus reſuſcitauit. *4. Reg. 4.* Zachariæ & Eliſabeth non erat filius, eo quod eſſet Eliſabeth ſterilis, & ambo proceſſiſſent in diebus ſuis: angelus autem apparuit Zachariæ, dicens: *Exaudita eſt oratio tua, vxor tua pariet tibi filium, & vocabis nomen eius Ioannes*, vt patet *Luc 1.* Oratio tertio tribuit victoriam de aduerſarijs & iniurijs. Nam in bello filiorum Iſrael contra Amalech plus fecit oratio Moyſi, vel Moyſes orando, quam Ioſue pugnando. *Exod. 17.* Ideo pugnaturi filii Iſrael contra Philiftæos, rogauerunt Samuelem orare pro eis, vt victoriam obtinerent, vt ha-

vt habetur. *1. Reg. 7.* Iosaphat rex Iuda, timore perterritus propter multitudinem quæ venerat contra eum, totum se contulit ad orandum vt victoriâ impetraret, vt habetur *2. Paral. 20.* Iudith quando decapitare voluit Holofernem, Dominum pro victoriâ exorauit. *Iudith. 8.* Commissurus Iudas bellum contra Gorgiam orauit, & exitit victor belli. *1. Machab. 4.* Quia Iudas in bello contra Antiochum, non orauit, non vicit, sed diuertit, *2. Machab. 5.* Item quia non orauit in exercitu contra Bacchidem, imple fuit occisus & exercitus debellatus. *1. Machab. 9.* Iudas & qui cum eo erant, inuocato Domino, congressi sunt contra exercitum Nicanoris, & manu quidem pugnantes, sed cordibus orantes, belli victoriâ obtinuerunt. *2. Machab. 15.* Dicebat Paulus: *Obsecro vos vt inuētis me in orationibus, vt liberet me ab infidelibus. Roman. 3.* Oratio quarto expellit diabolum & eius tentationes; ideo Raphael monuit Tobiam, vt se tribus diebus abstineret ab vxore, & tam ipse quam ipsa orarent continue, ne diabolus haberet in eis potestatem: *Tob 6* Propter assiduam orationem Chananeæ filia eius à dæmonio liberatur, vt habetur *Matth. 15.* Dum discipuli quoddam dæmonium non possent eijcere, & mirarentur, Dominus dixit eis: *Hoc genus demoniorum non eucitur nisi in oratione & ieiunio, vt patet Matth. 17.* Cum Paulus iret ad orationem obuiauit puellæ habenti spiritum Pythonem, quem expulit orando in nomine Domini nostri Iesu Christi, *Actor. 16.* Oratio, quinto, facit operari mira-

miracula. Nam per orationem Helix clausum est cœlum ne plueret, & per orationem eius ad pluuiam est apertum. 3. Reg. 18. Ad orationem deuotam Helix puer qui erat iam mortuus suscitatur. 3. Reg. 17. Martha & Maria Dominum orauerunt, & impetrauerunt Lazarum suscitari. Ioan. 11. Decem leprosi orantes ad Dominum, meruerunt recipere sanitatem, vt clarè habetur Luc. 17 cap. Petrus & Ioannes ascendentes ad orationem, liberauerunt claudum ex utero matris suæ. vt patet Act. 3. Similiter Petrus & Ioannes orauerunt pro illis de Samaria, & imponebant manus super illos & Spiritum sanctum accipere faciebant, vt clarè patet. Act. 8. Patrem Publij febribus & dysenteria laborantem Paulus sua oratione sanauit, vt patet Actorum 28.

CAPVT XCV.

De Ornatu Mulierum.

Ornatus mulierum est

Ad personarum deprecationem:

Ad perfectorum reprehensionem:

ORnatus mulierum sæpè fit ad deceptionem hominum, licet aliquandò fiat vt ipsæ viris placeant quibus ornare se dicunt. Nam Thamari volens de Iuda socio suo concipere, vestibus viduitatis depositis, ornauit se, concubinatum patiens ab eodem, vt habetur Genesis 38. cap. Iesabel

audito

Audito aduentu Iehu, depinxit oculos stibio & ornavit se. Nota historiam 4. Reg. 9. Propter ornamenta quæ Iudith assumpsit, potentem Holofernem decepit. *Iudith. 10. cap.* Occurrit mulier iuuenis ornatu meretricio præparata ad decipiendas animas, vt habetur *Proverb. 7.* Non sine causa dicitur, *Auerte faciē tuam à muliere compta:* quia sic excitat te ad peccandum, vt patet intuiti Salomonem in *Ecclesiast. 9.* Ornari non debent mulieres bonæ & honestæ, quæ soli Deo placere considerant. Ideò Hester quando debuit introire ad Regem, non quæsiuit cultum muliebrem sicut quærebant aliæ mulieres, vt habetur *Hester 2.* Comminando dicitur, *In die illa auferet Dominus ornamentum calceamentorum, & lunulas & torques,* vt clarè habetur *Esaï. 3.* Mulierum non sit extrinseca capillatura, vel circumdatio auri vel vestium cultus, vt patet *Prima Petri 3.*

C A P V T XCVI.

De Patientia & Mansuetudine.

Patientes ferre debent

Attinentes, propinquorum offensiones:

Seruiētes, Dominorum correctiones:

Patientes, tormentorum afflictiones:

Renuentes, receptorum illationes:

Audientes, Benignorum responsiones:

Attendentes, exemplorum ostensiones:

Primo.

PRimo patienter ferre debent iniurias consanguinei & coniuncti, si aliquando vnus ab altero offenditur, verberetur, vel corrigatur. Sic patienter tulit Isaac & sine murmure, quando Abraham pater eius eum voluit immolare. *Genes. 22.* Ioseph patienter tulit iniuriam quam ei fratres proprii intulerunt, eisque postea illatam ab eisdem præfatam iniuriam clementer indulgit, vt dicitur *Genes. 37. ibidem 4. & 5.* Cito orauit Moyses pro Maria sorore sua, quæ eum offenderat murmurando. *Numer. 12.* Dauid persecutionem sustinuit, quam ei proprius filius inferebat. *2. Regum 15.* Tobias patienter tulit cōsanguineorum impropria pariter & vxoris, vt habetur *Tob. 2.* Patienter sustinere debent serui & subditi, si aliquas molestias recipiant à Dominis & Prælati. Domini & Prælati patienter sustineant, si etiam aliquando à subditis offenduntur. Nam Miphiboset patienter tulit iniquam sententiam quam Dauid tulit contra eum, *2. Regum 16. & 19.* Quia mulier in adulterio deprehensa Scribarum & Phariseorum accusationem patienter sustinuit, & accusata nihil respondit, Dominus eam ne lapidaretur misericorditer liberauit. *Ioan. 8.* Similiter Prælati & Domini debent esse patientes, si etiam aliquando offendantur à subditis. Nam Moyses de murmure populi se non turbauit, sed patienter sustinuit & misit Aaron intercedere pro eis. *Num. 17.* Sara patienter sustinuit contumeliam ab ancilla sua sibi vituperose illatam *Tob. 3.* Patienter debet homo tribulationes &

nes & pœnas à Deo inflictas vel pro eo vel pro eius fide susceptas ferre. Sic Tobias excæcatus patienter sustinuit cæcitatem, *Tob. cap. 2.* Iob fuit patiens perdendo sua, filios, & quasi se ipsum, per grauem infirmitatem quam habuit. *Iob. 1. & sequentibus.* Ab vxore & amicis plus inferentibus sibi desolationis quam consolationis. *Iob per totum 1. & 2.* Alacrem patientiam habuerunt tres pueri in fornace, qui noluerunt Idolis immolare, vt habetur *Dan. 3.* Eleazarus duos sustinuit patienter pro legum obleruâtia cruciatus, *2. Mach. 6.* Septē fratres cū pia eorum matre in eorū tormētis mirabilē patientiā habuerunt. *2. Machab. 7.* Patienter ferentes iniurias non debent quærere ultionem de offensis, licet ipsi valeant vindicare. Nam Saul noluit sustinere quod viri qui ei detraxerunt occiderentur, in detractionis vindicta. *1. Reg. 11.* Helisæus etiam non permisit quod occiderentur viri qui eum capere venerunt, sed ipsos plene reficiens, libere abire permisit. *4. Reg. 6.* Non solum vindictam non debet homo quærere de offensa, sed offendenti debet dimittere ex corde, non solum semel sed pluries. nam Petro quærenti quoties dimitteret proximo, respondit Christus: *Non solum septies, sed septuagies septies. Matth. 18.* Ad patienter portandum, & multoties iniurias dimittendum adducit & inducit nos Christus exemplo serui nequam, cui dimissa fuerant decem millia talenta, vt patet *Matth. 18.* Patientiam confert homini humilis & benigna responsio.

S

ponso.

responsio. Sic e contra dura & aspera suscitatur furorem. Quia responsio mollis frangit iram, sermo durus suscitatur furorem. *Proverb. 15.* David quia duram responsionem Nabal fuerat perturbatus, ad humilem responsionem Abigail e contra mirabiliter est placatus. *1. Regum 25.* Filij Ephraim iurgantes contra Gedeonem, sedati sunt propter eius humilem responsionem. *Iudic. 8.* Sic Roboam si iuxta consilium senum humilem responsionem populo dedisset, impatientiam & indignationem populi non incurrisset. *3. Reg. 12.* Patientiae exemplum habemus à Christo, maxime ut cedamus furori. Nam Christus qui pati venerat à Iudæis, pluries declinavit. *Luc. 4. Ioan. 8.* Exemplum etiam patientiae habemus à Christo tempore passionis, quia patientiam conseruauit in verbis detractorijs, contradictorijs, & contumeliosis, in factis, & illusionibus, & verberibus, crucifixionibus, blasphemijs & morte. *Matth. 26. Marc. 14.*

CAPVT XC VII.

De Paupertate & Inopia.

*Pauperes spiritu debent
 Possessionum proprietates despicere:
 Refectionem sobrietatis perficere:
 Exemplum mendicitatis aspicere:
 Dilationem sublimitatis inspicere.*

Pau-

PAupertas spiritualis siue pauperes spiritu nihil debent proprium possidere, In cuius figura Iacob Patriarcha fugiens & ad Laban vadens, nec animal, nec famulum habuit, sed in baculo Iordanem transiit, & volens requiescere, lectum non habuit, sed supponens lapidem capiti, sic dormiuit. *Genes. 28.* Moyses pascebat oues Iethro, quia proprias non habuit. *Exod. 3.* Filij Rechabitarum domos non habitabant, vinum & vineas non habebant, nec tabernacula faciebant. *Ierem. 35.* Adolescenti dixit Dominus: *Si vis perfectus esse, vade & vende omnia quæ habes, & da pauperibus.* *Matth. 19.* In primitiua Ecclesia omnia dabantur, & tanquam communia ab Apostolis Domini habebantur. *Act. 4.* Paulus dixit fratribus: *Argentum, aurum & vestes non concupimus.* *Act. 20.* Petrus vero pauper dixit claudo: *Argentum & aurum non est mihi, quod autem habeo hoc tibi do,* vt patet *Act. 3.* Pauperes spiritu parcè viuere debent, & modico victu contentari. Nam satis parcè vivebat Ruth, qui colligebat spicas post terga metentium. *Ruth 2.* Multum parcè & cum magna penuria vivebat Helias quando petebat buccellam panis & paululum aquæ à Sareptana vidua sibi dari. *3. Regum 17.* Filij Prophetarum satis temperate vivebant, quia parum de pane & Pulmetium insipidum comedebant, nobis in exemplum, vt habetur *4. Regum 4.* Paupertatis exemplum habemus à Christo, qui est de paupere matre natus, à paupere fabro nutritus in paupere loco reclinatus pannis pauperibus inuolutus,

pauperum oblatione in templo, scilicet turture vel columba redemptus, duodecim annis in templo solus sine familia est repertus. Hæc omnia nobis in exemplum paupertatis patienter sustinuit. *Luc. 2.* Ad pauperes nuptias ubi vinum defecit accessit, & aquam in vinum mutauit. *Ioann. 2.* Caput ubi reclinaret in cruce non habuit. *Luc. 9.* Pauperem familiam omnibus diebus habuit, *Matt. 4.* In cruce patiens nudus pepēdit, & mortuus, in sepulchro alieno iacuit. *Luc. 23.* *Matth. 27.* Pauperes spiritu vel paupertatem patienter ferentes exaltantur, ditantur, & remunerantur à Domino in præfenti & in futuro. Nam Saul, qui vno seruo contentus, longè quærebat asinas Patris sui, non equos, & cuius familia minima, fuit vnctus in Regem. *1. Reg. 10.* Dauid existens in pascuis, & quasi pro nihilo reputatus, fuit per Samuelem vnctus in Regem, quem etiam misit pater ad fratres victualibus oneratum. *1. Reg. 16. & 17.* In cuius figura Nabuchodonosor pauperes dimisit, & diuites interfecit, vel captiuos duxit, & significat Dominum, qui pauperes dimisit vel dimittit, & diuites in infernum deducit. *Hierem. 39.* Inter beatitudines quas posuit Dominus, prima est paupertatis. *Marc. 5.* Miram remunerationem promittit Christus diuitias relinquentibus propter eum. *Luc. 14.* *Matt. 19.* Lazarus pauper in sinum Abraham ab Angelis est portatus. *Luc. 16.* Ob hanc causam pauperes & debiles ad magnam cœnam per Regis nuncios introducti sunt. *Lu 14.*

CAPVT XCVIII.

De Pace & Concordia.

*Pax & concordia & unitas inter homine,
Approbat ex complacentia fraternæ charita-
tis.*

*Comprobatur experientia externa quæstionis:
Roboratur ex benivolentia Paternæ dilectionis:
Perturbatur ex assistentia internæ corruptionis:
Consummatur in excellentia supernæ dominatio-
nis.*

Pax, concordia & unitas inter homines super omnia alia opera Deo placet. In cuius signum omnia alia animalia præter hominem fecit duplicia, scilicet marem & fœminam; hominem verò vnum, vt vnitatem pacis & cōcordiæ commendarer. *Genes. 1.* Quamuis David esset sanctus, noluit tamen Deus vt ædificaret ei domum, quia fuerat bellicosus, sed Salomon qui interpretatur pacificus, vt ostenderet solum pacificorū accepta seruitia reputare. *3. Reg. 5.* Diligit Deus corda pacifica, & in eis habitat. in cuius figura ostensum est Eliæ quod Dominus non erat in commotione nec in grandine, sed in sibilo auræ tenuis, id est in loco quieto. *3. Reg. 19.* Quod Deus pacem sic diligit, patet ex his; quia in eius natiuitate Angeli pacem annunciauerunt. *Luc. 2.* Pacem præcepit discipulis suis inter se habere. *Ioann. 14.* Pacem commisit Apostolis prædicare. *Luc. 10. Matth. 10.* Pacem in testamento reliquit. *Ioann. 14.* Et post resur-

rectionem suam pacem discipulis suis nunciauit, vt habetur *Luc. 24 Ioan. 20*. Pacem debent querere qui prius fuerunt inimici, & maxime qui habent inimicos potentes. Ideo Abimelech pacificus est cum Isaac quem prosperare videbat, vt habetur *Genes. 26*. Sabaonitæ audientes ea quæ fecerat Iosue potentissimus, in Hiericho venerunt secum facere pacem. *Ios. 19*. Misit Ionathas legatos ad Bacchidem, vt componeret pacem cum eo, & Bacchides tamen fuerat dux exercitus, in quo Iudas occubuit & frater eius, vt habetur *1. Mach. 9*. Rex Demetrius misit ad Jonathan epistolam, rogans pacem. *1. Mach. 11*. Pacem inducunt inter homines, furori cedere, vel respondere humiliter. Furori enim malorum cedendum est. Sic fecit Iacob recedens ab Esau. *Gen. 27*. Phinees & cæteri legati ad filios Ruben missi, in excusationem illorū benigna humilitate dulciter sunt placati. *Ios. 13*. De hac materia quære in præcedenti cap. de Patientia, &c. Pacem perturbant & destruunt multa Nam aliquando pacem perturbat inuidia. Nam fratres Ioseph inuidentes ei, non poterant ipsi quicquam pacifice loqui, vt clare habetur *Genes. 37*. Auaritia seu copia temporalium rerum causa sunt turbationis pacis, & fomentum discordiæ & iurgiorum, vt patet in pastoribus Loth & Abrahæ. *Gen. 13* Simile habetur de Isaac & pastoribus Geraræ, propter causam prædictam. *Genes. 26*. Ambitio & superbia dominandi pacem perturbant, & discordias suscitant inter propinquos, vt patet in David &

Abso-

Absolone. 2. *Regum* 15. Ficta etiam pax perturbat & impedit pacem bonam & veram. Ideo Ionathas noluit recipere pacem Demetrii, quia fictæ pacificare quærebat, vt habetur 1. *Machab.* 11. Pacis bonum ex gratia & dono Dei procedit. Vnde bonitas gratiosi prælati, & gratia & bonitas subditorum causa existit aliquando magnæ pacis, vt patet de Onia & populo Iudæorum, 2. *Machab.* 3. Propter hanc causam Paulus in suis epistolis paci præponit gratiam, dicens: *Gratia vobis & pax.* Dans intelligere, quod sine gratia non potest esse pax. Nam non est pax impiis, dicit Dominus, *Esaia* 57. De magno dono gratiæ diuinæ procedit pax, quando ille qui recepit iniuriam vel offensam, offendentem parcat ex animo, & pacem eius qui eum offenderat concupiscit. Sic David licet ab Absalone persecutus, quærebat pacem, dicens: *Est ne pax puero Absalom?* vt patet 2. *Reg.* 18.

CAPVT XCIX.

De Peccato & eius effectibus.

Peccatum nocet homini,

Ab interiori, deprauando naturam:

Ab exteriori, procurando iacturam:

A superiori, exclamando pressuram:

Ab inferiori, denaſtando figuram.

Peccatum ex sua turpitudine nocet homini
ab intrinſeco, quia humanam naturam de-
S 4 prauat

prauat & exterminat. tollit enim homini audaciam & causat erubescientiam. Nam primi parentes qui in statu innocentiae nudi non erubescabant, post peccatum erubescences, se perizomatibus cōtexerunt. *Genes. 3.* Item aufert homini sensum, & infatuat eum. Vnde Adam qui ante peccatum tāta sciētia polluit quod rebus omnibus imposuit nomina secundum proprietates ipsorum, post peccatum sic infatuatus est. quod à facie Domini cui nuda & aperta sunt omnia, abscondere se volebat. *Genes. 3.* Salomonem etiam sapientissimum peccatum infatuauit, maculans eius famam. *3. Reg. 11.* Generatio peccantiū odiosa. *[Eccl. 27.]* Itē, facit hominem timidum, auferendo securitatem. Nam Adam qui ante peccatū pluries audiuit vocē Domini, nihil timens, post peccatū cū vocaretur à Domino ait; *Domine audiui auditum tuum & timui. Gen. 3.* Item tollit quietē intrinsecam, hominē nō sinens quiescere, quia labor stultorum affliget eos. *Eccles. 10* Similiter percussit Dñs cor Dauid postquā peccauit populum numerando, dicēs, *peccauit. 2. Reg. 24.* Peccatum nocet homini ab intrinseco quia multotiens pœna corporali puniuntur, vt patet in Adam & Eua expulsis de paradyso, cum maledictionibus & pœnis suis. Pœna viri fuit simplex, quia dixit Dominus Adā: *In labore & sudore vultus tui vesceris pane tuo.* Pœna autem mulieris fuit duplex, dixit enim ei; *In labore paries filios & sub viri potestate eris.* huius duplicationis causa fuit, quia ipsa virum induxerat ad peccandum.

Genes.

Genes. 3. Sodomitæ etiam pœna ignis & sulphuris sunt puniti. *Gen. 29.* Vxor etiam Loth, quæ peccauit contra præceptum Domini se vertendo, in statuam salis est conuersa. *Genes. 19.* Pharao etiam propter peccatum cognouit se flagellari, dicēs: *Peccaui in Deum verum. Exod. 10.* Quia filij Israel multotiens Deum offenderunt peccando, fuerunt ab eo sæpius flagellati. *Num. Iudi. Josue. Regum. Iudith. & per totum quasi vetus testamentum. &c.* Deserta est Hierusalem & omnis vrbs Iuda, propter malitiam quam fecerunt, vt patet: *Hiere. 44.* Peccatum nocet hominī a superiori, quia clamat vindictam, & specialiter peccatum enorme quodcunque. sicut illud de quo dixit Dominus ad Cain: *Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Genes. 4.* Similiter dixit Dominus Abræ: *Clamor Sodomorum & Gomorreorum venit ad me. Genes. 18.* Clamor peccatorum vestrorum in aures Dei Sabaoth introiuit. *Iacobi 5.* Peccatum nocet hominī ab inferiori, rectam eius figurā ad multa incommoda incuruando, & specialiter recidiuatio in peccatum, quod multum debilitat hominem, sicut recidiuatio in ægritudinem, debilitat corpus plus, ipsum in plura pericula inducendo. vnde in huius figura dicitur, quod postquam ambulauit Ioram in vijs pessimis, sic debilitatus est quod recessit ab Edom, & noluit ei soluere tributa. *4. Reg. 8.* Seruus Salomonis ausus est insurgere contra eum propter peccata sua. *3. Reg. 11.* Ad hoc facit Christi parabola. *Cum immūdas spiritus exierit*

PRimo patienter ferre debent iniurias consanguinei & coniuncti, si aliquando vnus ab altero offenditur, verberetur, vel corrigatur. Sic patienter tulit Isaac & sine murmure, quando Abraham pater eius eum voluit immolare. *Genes. 22.* Ioseph patienter tulit iniuriam quam ei fratres proprii intulerunt, eisque postea illatam ab eisdem præfatam iniuriam clementer indulgit, vt dicitur *Genes. 37. ibidem 4. & 5.* Cito orauit Moyse pro Maria sorore sua, quæ eum offenderat murmurando. *Numer. 12.* Dauid persecutionem sustinuit, quam ei proprius filius inferebat. *2. Regum 15.* Tobias patienter tulit consanguineorum impropria pariter & vxoris, vt habetur *Tob. 2.* Patienter sustinere debent serui & subditi, si aliquas molestias recipiant à Dominiis & Prælatiis. Domini & Prælati patienter sustineant, si etiam aliquando à subditis offenduntur. Nam Miphiboset patienter tulit iniquam sententiam quam Dauid tulit contra eum, *2. Regum 16. & 19.* Quia mulier in adulterio deprehensa Scribarum & Phariseorum accusationem patienter sustinuit, & accusata nihil respondit, Dominus eam ne lapidaretur misericorditer liberauit. *Ioan. 8.* Similiter Prælati & Domini debent esse patientes, si etiam aliquando offendantur à subditis. Nam Moyse de murmure populi se non turbauit, sed patienter sustinuit & misit Aaron intercedere pro eis. *Num. 17.* Sara patienter sustinuit contumeliam ab ancilla sua sibi vituperose illatam *Tob. 3.* Patienter debet homo tribulationes &

nes & pœnas à Deo inflīctas vel pro eo vel pro eius fide susceptas ferre. Sic Tobias excæcatus patienter sustinuit cæcitatem, *Tob. cap. 2.* Iob fuit patiens perdendo sua, filios, & quasi se ipsum, per grauem infirmitatem quam habuit. *Iob. I. & sequentibus.* Ab vxore & amicis plus inferentibus sibi desolationis quam consolationis. *Iob per totum I. & 2.* Alacrem patientiam habuerunt tres pueri in fornace, qui noluerunt Idolis immolare, vt habetur *Dan. 3.* Eleazarius duos sustinuit patienter pro legum obleruātia cruciatus, *2. Mach. 6.* Septē fratres cū pia eorum matre in eorū tormētis mirabilē patientiā habuerunt. *2. Machab. 7.* Patienter ferentes iniurias non debent quærere vltionem de offensis, licet ipsi valeant vindicare. Nam Saul noluit sustinere quod viri qui ei detraxerunt occiderentur, in detractionis vindicta. *1. Reg. 11.* Helisæus etiam non permisit quod occiderentur viri qui eum capere venerunt, sed ipsos plene reficiens, libere abire permisit. *4. Reg. 6.* Non solum vindictam non debet homo quærere de offensa, sed offendenti debet dimittere ex corde, non solum semel sed pluries. nam Petro quærenti quoties dimitteret proximo, respondit Christus: *Non solum septies, sed septuagies septies.* *Matth. 18.* Ad patienter portandum, & multoties iniurias dimittendum adducit & inducit nos Christus exemplo serui nequam, cui dimissa fuerant decem millia talenta, vt patet *Matth. 18.* Patientiam confert homini humilis & benigna re-

S

sponſio.

responsio. Sic e contra dura & aspera suscitatur furorem. Quia responsio mollis frangit iram, sermo durus suscitatur furorem. *Proverb. 15.* David quia duram responsionem Nabal fuerat perturbatus, ad humilem responsionem Abigail e contra mirabiliter est placatus. *1. Regum 25.* Filij Ephraim iurgantes contra Gedeonem, sedati sunt propter eius humilem responsionem. *Iudic. 8.* Sic Roboam si iuxta consilium senum humilem responsionem populo dedisset, impatientiam & indignationem populi non incurrisset. *3. Reg. 12.* Patientiæ exemplum habemus à Christo, maxime ut cedamus furori. Nam Christus qui pati venerat à Iudæis, pluries declinavit. *Luc. 4. Ioan. 8.* Exemplum etiam patientiæ habemus à Christo tempore passionis, quia patientiam conservavit in verbis detractorijs, contradictorijs, & contumeliosis, in factis, & illusionibus, & verberibus, crucifixionibus, blasphemijs & morte. *Matth. 26. Marc. 14.*

CAPUT XCVII.

De Paupertate & Inopia.

*Pauperes spiritu debent
Possessionum proprietates despicere:
Refectionem sobrietatis perficere:
Exemplum mendicitatis aspicere:
Ditationem sublimitatis inspicere,*

Pau-

Paupertas spiritalis siue pauperes spiritu nihil debent proprium possidere, In cuius figura Iacob Patriarcha fugiens & ad Laban vadens, nec animal, nec famulum habuit, sed in baculo Jordannem transiuit, & volens requiescere, lectum non habuit, sed supponens lapidem capiti, sic dormiuit. *Genes. 28.* Moyses pascebat oues Iethro, quia proprias non habuit. *Exod. 3.* Filij Rechabitarum domos non habitabant, vinum & vineas non habebant, nec tabernacula faciebant. *Ierem. 35.* Adolescenti dixit Dominus: *Si vis perfectus esse, vade & vende omnia que habes, & da pauperibus.* *Matth. 19.* In primitiua Ecclesia omnia dabantur, & tanquam communia ab Apostolis Domini habebantur. *Act. 4.* Paulus dixit fratribus: *Argentum, aurum & vestes non concupisci.* *Act. 20.* Petrus vero pauper dixit claudio: *Argentum & aurum non est mihi, quod autem habeo hoc tibi do,* vt patet *Act. 3.* Pauperes spiritu parcè viuere debent, & modico victu contentari. Nam satis parcè viuebat Ruth, qui colligebat spicas post terga metentium. *Ruth 2.* Multum parcè & cum magna penuria viuebat Helias quando petebat buccellam panis & paululum aquæ à Sareptana vidua sibi dari. *3. Regum 17.* Filij Prophetarum satis temperate viuebant, quia parum de pane & Pulmetium insipidum comedebant, nobis in exemplum, vt habetur *4. Regum 4.* Paupertatis exemplum habemus à Christo, qui est de paupere matre natus, à paupere fabro nutritus in paupere loco reclinatus pannis pauperibus inuolutus,

pauperum oblatione in templo, scilicet turture vel columba redemptus, duodecim annis in templo solus sine familia est repertus. Hæc omnia nobis in exemplum paupertatis patienter sustinuit. *Luc. 2.* Ad pauperes nuptias ubi vinum defecit accessit, & aquam in vinum mutauit. *Ioann. 2.* Caput ubi reclinaret in cruce non habuit. *Luc. 9.* Pauperem familiam omnibus diebus habuit, *Matt. 4.* In cruce patiens nudus pepēdit, & mortuus, in sepulchro alieno iacuit. *Luc. 23.* *Matth. 27.* Pauperes spiritu vel paupertatem patienter ferentes exaltantur, ditantur, & remunerantur à Domino in præsentī & in futuro. Nam Saul, qui vno seruo contentus, longè quærebat asinas Patris sui, non equos, & cuius familia minima, fuit vnctus in Regem. *1. Reg. 10.* Dauid existens in pascuis, & quasi pro nihilo reputatus, fuit per Samuelem vnctus in Regem, quem etiam misit pater ad fratres victualibus oneratum. *1. Reg. 16.* & *17.* In cuius figura Nabuchodonosor pauperes dimisit, & diuites interfecit, vel captiuos duxit, & significat Dominum, qui pauperes dimisit vel dimittit, & diuites in infernum deducit. *Hierem. 39.* Inter beatitudines quas posuit Dominus, prima est paupertatis. *Marc. 5.* Miram remunerationem promittit Christus diuitias relinquentibus propter eum. *Luc. 14.* *Matt. 19.* Lazarus pauper in sinum Abraham ab Angelis est portatus. *Luc. 16.* Ob hanc causam pauperes & debiles ad magnam cœnam per Regis nuncios introducti sunt. *Lu 14.*

CAPVT XCVIII.

De Pace & Concordia.

*Pax & concordia & unitas inter homine,
Approbatur ex complacentia fraternæ charita-
tis.*

Comprobatur experientia externæ quæstionis:

Roboratur ex beneuolentia Paternæ dilectionis:

Perturbatur ex assistentia internæ corruptionis:

*Consummatur in excellentia supernæ dominatio-
nis.*

PAX, concordia & unitas inter homines super omnia alia opera Deo placet. In cuius signum omnia alia animalia præter hominem fecit duplicia, scilicet marem & fœminam; hominem verò vnum, vt unitatem pacis & cōcordiæ commendarer. *Genes. 1.* Quamuis Dauid esset sanctus, noluit tamen Deus vt ædificaret ei domum, quia fuerat bellicosus, sed Salomon qui interpretatur pacificus, vt ostenderet solum pacificorū accepta seruitia reputare. *3. Reg. 5.* Diligit Deus corda pacifica, & in eis habitat. in cuius figura ostensum est Eliæ quod Dominus non erat in commotione nec in grandine, sed in sibilo auræ tenuis, id est in loco quieto. *3. Reg. 19.* Quod Deus pacem sic diligit, patet ex his; quia in eius natiuitate Angeli pacem annunciauerunt. *Luc. 2.* Pacem præcepit discipulis suis inter se habere. *Ioann. 14.* Pacem commisit Apostolis prædicare. *Luc. 10. Math. 10.* Pacem in testamento reliquit. *Ioann. 14.* Et post resur-

rectionem suam pacem discipulis suis nunciauit, vt habetur *Luc. 24 Ioan. 20*. Pacem debent quæ-
rere qui prius fuerunt inimici, & maxime qui ha-
bent inimicos potentes. Ideo Abimelech pacifi-
cus est cum Isaac quem prosperare videbat, vt ha-
betur *Genes. 26*. Sabaonitæ audientes ea quæ fece-
rat Iosue potentissimus, in Hiericho venerunt se-
cum facere pacem. *Ios. 19*. Misit Ionathas legatos
ad Bacchidem, vt componeret pacem cum eo, &
Bacchides tamen fuerat dux exercitus, in quo Iu-
das occubuit & frater eius, vt habetur *1. Mach. 9*.
Rex Demetrius misit ad Jonathan epistolam, ro-
gans pacem. *1 Mach. 11*. Pacem inducunt inter ho-
mines, furori cedere, vel respondere humiliter. Fu-
rori enim malorum cedendum est. Sic fecit Iacob
recedens ab Esau. *Gen. 27*. Phinees & cæteri legati
ad filios Ruben missi, in excusationem illorū bē-
nigna humilitate dulciter sunt placati. *Ios. 13*. De
hac materia quære in præcedenti cap. de Patientia,
&c. Pacem perturbant & destruunt multa Nam
aliquando pacem perturbat inuidia. Nam fratres
Ioseph inuidentes ei, non poterant ipsi quicquam
pacifice loqui, vt clare habetur *Genes. 37*. Auaritia
seu copia temporalium rerum causa sunt turbatio-
nis pacis, & fomentum discordiæ & iurgiorum, vt
patet in pastoribus Loth & Abrahæ. *Gen. 13* Simi-
le habetur de Isaac & pastoribus Geraræ, propter
causam prædictam. *Genes. 26*. Ambitio & super-
bia dominandi pacem perturbant, & discordias
suscitant inter propinquos, vt patet in David &
Abso-

Abfolone. 2. *Regum* 15. Ficta etiam pax perturbat & impedit pacem bonam & veram. Ideo Ionathas noluit recipere pacem Demetrii, quia fictæ pacificare quærebat, vt habetur 1. *Machab.* 11. Pacis bonum ex gratia & dono Dei procedit. Vnde bonitas gratiosi prælati, & gratia & bonitas subditorum causa existit aliquando magnæ pacis, vt patet de Onia & populo Iudæorum. 2. *Machab.* 3. Propter hanc causam Paulus in suis epistolis paci præponit gratiam, dicens: *Gratia vobis & pax.* Dans intelligere, quod sine gratia non potest esse pax. Nam non est pax impiis, dicit Dominus, *Esaia* 57. De magno dono gratiæ diuinæ procedit pax, quando ille qui recepit iniuriam vel offensam, offendentem parcit ex animo, & pacem eius qui eum offenderat concupiscit. Sic Dauid licet ab Absalone persecutus, quærebat pacem, dicens: *Est ne pax puero Absalom?* vt patet 2. *Reg.* 18.

CAPVT XCIX.

De Peccato & eius effectibus.

Peccatum nocet homini,

Ab interiori, deprauando naturam:

Ab exteriori, procurando iacturam:

A superiori, exclamando pressuram:

Ab inferiori, denaſtando figuram.

Peccatum ex ſua turpitudine nocet homini
ab intrinſeco, quia humanam naturam de-
S 4 prauat

Genes. 3. Sodomitæ etiam pœna ignis & sulphuris sunt puniti. *Gen. 29.* Vxor etiam Loth, quæ peccauit contra præceptum Domini se vertendo, in statuam salis est conuersa. *Genes. 19.* Pharao etiam propter peccatum cognouit se flagellari, dicēs: *Peccaui in Deum verum. Exod. 10.* Quia filij Israel multotiens Deum offenderunt peccando, fuerunt ab eo sæpius flagellati. *Num. Indi. Josue. Regum. Iudih. & per totum quasi vetus testamentum. &c.* Delerta est Hierusalem & omnis vrbs Iuda, propter malitiam quam fecerunt, vt patet: *Hiere. 44.* Peccatum nocet hominì a superiori, quia clamat vindictam, & specialiter peccatum enorme quodcunque. sicut illud de quo dixit Dominus ad Cain: *Vox sanguinis fratris tui clamat ad me de terra. Genes. 4.* Similiter dixit Dominus Abræ: *Clamor Sodomorum & Gomorreorum venit ad me. Genes. 18.* Clamor peccatorum vestrorum in aures Dei Sabaoth introiuit. *Iacobi 5.* Peccatum nocet hominì ab inferiori, rectam eius figurâ ad multa incommoda incuruando, & specialiter recidiuatio in peccatum, quod multum debilitat hominem, sicut recidiuatio in ægritudinem, debilitat corpus plus, ipsum in plura pericula inducendo. vnde in huius figura dicitur, quod postquam ambulauit Ioram in vijs pessimis, sic debilitatus est quod recessit ab Edom, & noluit ei soluere tributa. *4. Reg. 8.* Seruus Salomonis ausus est insurgere contra eum propter peccata sua. *3. Reg. 11.* Ad hoc facit Christi parabola. *Cum immundus spiritus exierit*

ab homine. Matth. 12. Luc. 11. Ob hanc causam dixit Dominus languido curato *Vade, noli amplius peccare, ne deterius tibi contingat.* Et idem dixit mulieri in adulterio deprehensæ. *Ioan. 8.* Et ideo ad nostrum propositum possemus prædicta tria capitula concludere cum quadam authoritate sanctissimi Doctoris Augustini, vbi dicit, quod peccatum est difformitas, quam Deus detestatur, iniquitas quam dæmon amplexatur; infirmitas, qua totus mundus dissipatur.

CAPVT C.

De Pœnitentia peccatorum.

Pœnitentia debet fieri

Cum acceleratione, omni tarditate deposita:

Vera contritione, lachrymositate supposita:

Pura confessione, nuditate appositâ:

Cum satisfactione & austeritate imposita:

Iustificatione atq; sanctitate composita:

Sic receptione & benignitate proposita.

POENITENTIA debet fieri celeriter, & non differri vsque ad senectutem vel mortem. Non enim est tutum ire per desertum huius vitæ sine amaritudine pœnitentiæ. In cuius figura quamdiu permansit Maria soror Moyfi extra castra, non processerunt filii Israel per desertum. *Num. 12.* Hoc est etiã consiliũ Sapientis: *Ne tardes venire ad Dominũ, & ne differas de die in diẽ. vt Dñs ad pœnitentiã festinã indu-*

induceret homines, dixit exemplum de quibusdā super quos cecidit turris. Et subdit: *Nisi pœnitentiā, feceritis omnes simul peribitis. Luc. 13.* Ad hoc idē facit parabola de seruis vigilantibus, scilicet in pœnitentia, & expectantibus Dominum suum quando reuertatur: quia diem & horam mortis penitus ignoramus. Nam secundum Gregorium: *Nihil certius morte, nihil incertius hora mortis.* Vnde dixit quidam poeta: *Hoc scio quod morior, ubi quomodo, nescio quando.* Quærentibus quibusdam Iudæis quid facturi essent, respondit Petrus: *Pœnitentiam agite. Act. 2.* Dixerunt fideles: ergo Deus pœnitentibus pœnitentiam dedit ad vitam in vita exercendam. *Act. 11.* Ergo pœnitentia in hac vita ab hominibus differri non debet, sed potius cum celeritate fieri. Ob hanc causam dixit Silo magister Vniuersitatis Parisiensis istos versus: *Linguo coax vanis, croch cornis, vanaq, vanis. Ad logicam pergo, qua mortis non timet Ergo.* Pœnitentia debet esse cum contritione cordis: cuius signum sunt lachrimæ fluentes ab oculis. Ideo audiens Dominus populum, iratus est propter murmur eorum. Luxit populus nimis, & in mane plus quam Deus præceperat facere voluerunt. *Numer. 14.* Ad vocem angeli populum increpantis leuauerunt vocem pariter & fleuerunt, vt habetur *Iudicum cap. 2.* Lamentante Esdra pro peccatis, dictum est ei: *Si est pœnitentia in Israel, percutiamus fœdus cum Domino Deo nostro, &c.* vt habetur *Esdra 10.* Peccatrix mulier pœnitens
sic

sic lachrymis abundauit, quod eis pedes Domini lauit. *Luc. 7. cap.* Quia Dominus vidit magnā in muliere contritionem in adulterio deprehensa, leuem & breuem ei pœnitentiam dedit, dicens: *Vade, amplius noli peccare. Ioann. 8.* Homo volens in pœnitentia contritionem habere, debet à turba recedere. In cuius signum Petrus qui peccauit in atrio, foras exiens fleuit amarè. *Matt. 26.* Pœnitentia post contritionem requirit nudam & apertam confessionem, propter quod Dominus transtulit peccatum à Dauid, quia ad reprehensionem Nathan se humiliter accusauit, dicens se peccatū commisisse. *2. Reg. 12.* Post peccatum numerationis populi confessus est etiam, dicens: *Ego sum qui peccaui. 2. Reg. 24.* Ideo dicebat Iob: *Si iustificare me voluero, os meum condemnabit me, Job. 9.* Vnde Dauid dixit: *Confitebor aduersum me iniustitiam meam Domino, & tu remisisti &c. Psalmo 31.* In cuius figura Dominus decem leprosis pœnitentibus dixit: *Ite & ostendite vos sacerdotibus.* & sequitur: *Dum autem irent, mundati sunt. Luc. 17.* De hac materia quære in *cap. de confessione 128.* Pœnitentia post confessionem requirit integram satisfactionem, quæ consistit in asperitate ieiuniorum, & deuotione orationis, & largitione Eleemosynarum, vt per asperitatem & ieiunium satisfaciamus pro his quæ commisimus in nos ipsos, per orationem his quæ in Deum per Eleemosynam his quæ in proximum fuimus operati. Ideo Achab antè sceleratissimus, operuit carnem suam cilicio, ieu-

cio, ieiunauit & dormiuit in sacco, & ambulauit demisso capite, & Dominus temperauit pœnam, quam ei inflixerat pro peccato commisso, vt dicitur *3. Reg. 21* Sacerdotes induerant se cilicijs, & ieiunauerunt, à timore Holofernīs, id est diaboli. *Indith. 4.* Viri Niniuitæ fecerunt pœnitentiam, induti sunt sacco, & ieiunauerunt, & Deus indul-
 sit. *107. 3.* Machabæus & qui cum eo erant deprecabantur Dominum, capita cinere aspergentes, & lumbos accincti cilicijs, ad crepitudinem prouoluti. *1. Machab. 3.* Pœnitentiam etiam debent facere viri iusti, quantumcūquē sint amici Dei, quia ex hoc eorum merita augmentantur. Ided Iob, quamuis esset vir sanctus, dicebat; *Ago pœnitentiam in fauilla & cinere. Iob ultimo.* Ioannes Baptista sanctificatus in utero fugit ab annis teneris in desertum, vbi tam asperè vixit, & tantam pœnitentiā egit, quod dicebatur de eo, *Non manducans neq; bibens Matth. 11.* Saluator noster qui peccatū non fecit, in deserto quadraginta diebus & quadraginta noctibus ieiunauit. *Matth. 4.* Pœnitentes Deus benigne recipit, eorum pœnitentiam acceptando Nam Manassē Rex Iuda, qui propter peccata ductus fuerat in Babylonem, quando pœnituit, Deus benignè recepit. & eum ad gaudium pristinū collocauit. *2. Paral. ultimo.* Vnde August. *Tanta est enim Dei misericordia, vt Deus pœnitentem in tantum diligat sicut illum qui nunquam peccauit.* Libenter enim Deus recipit peccatores ad pœnitentiam, quia prædicationem à pœnitentia dicitur

incoe-

incœpisse *Matth* 4. Magdalenam benignè recepit & magnam familiaritatem ostendens ei, eā multipliciter commendauit, vt habetur *Luc* 7. Ad hoc idem facit exemplum de filio prodigo, qui benignè fuit receptus à patre. *Luc* 15. Sic alacriter Deus recepit pœnitentes, vt dicit: *Gaudium est in cœlo super vno peccatore pœnitentiam agente magis, quam super nonagintanone in istos. Luc* 15. *Matth* 18. Libenter recepit Christus pœnitentiam Iudæ, si quando fuit pœnitentia ductus, non desperasset, non se ipsum laqueo suspendisset, vt habetur *Matth* 27.

CAPVT CI.

De Peregrinis, & Hospitibus.

Peregrini recipiendi sunt

Cum hilaritate Dei militias:

Hospitantes liberalitate:

Pias delicias ministrantes:

De utilitate, nouas letitias expectantes:

Sed in paucitate veras diuitias pramonstrantes.

Peregrinos debet recipere homo hilariter, quia frequenter recipit Christum & Angelos in suum hospitium recipiendo eos. Nam Abraham celeriter recepit Christum & angelos in hospitio quos credebatur esse homines peregrinos. *Genes* 18. Loth reputans homines esse angelos & peregrinos

nos transeuntes suscepit hospitio, & defendit vt potuit à Sodomitis eis nefandam violentiam volentibus irrogare. *Gen. 19.* In discipulis se ipsum asserit recipi & contemni, cum dicit: *Qui vos recipit, me recipit: & qui vos spernit, me spernit*, vt habetur *Matth. 10. Luc. 10.* Paulus ait: *Hospitalitatem nolite obliuisci, per hanc enim placuerunt quidā Angelis hospitio receptis. Hebr. ult.* Peregrinos debet homo recipere libēter lætā facie, necessaria ministrando. Sic liberalis & prouida videbatur esse Rebecca, quandò seruo Abrahæ dixit: *Ingredere benedicte: cur foris stas preparauit domum & locum camelis tuis. Genes. 24.* Sine magna prece & libenter Moyſes à Iethro receptus est hospitio, ex quo postea eius filia & nepotes fuerunt magnificè honorati, sicut ipse vellet lætanter & libenter recipi. Idē dixit Moyſes: *Dominus amat peregrinum & dat ei victum, amictum, vestitum, & vos debetis amare peregrinos, quia ipsi fuistis aduena. vt patet Dent. 10.* Exploratores quos miserat Iosue, Raab libenter recepit. *Iosue. 2.* Liberalis hospitalarius fuit Iob qui dicebat: *Foris non remansit peregrinus, ostium meum apertum remansit viatori. Iob. 31.* Ambulans Iesus per mundum non habebat vbi caput suum reclinaret sed Martha eum libenter suscepit hospitio *Luc. 10.* Sic libenter debent recipi peregrini, vt sint cogēdi intrare hospitium, exemplo duorum discipulorum euntium in Emaus, qui Christum peregrinum coegerunt, vt patet *Luc. 24.* Peregrinos recipientes multas à Deo recipiunt gratias & multa miracu-

*Electos tentari, subiungens deprauationem:
Malos debellari, iniungens consolationem.*

Permitit Deus bonos affligi ad tempus eos postea mirabiliter exaltando. Sic permisit Iacob pati ab Esau, qui postea repatriauit ditatus abundantissimè *Genes. 27.* Tobiam excacari permisit, quem postea illuminatum gaudio ampliavit, vt clare habetur *Tob. 2.* Iob grauiter affligi & depauperari permisit cui postea omnia duplicauit. *Iob per totum.* Dauid longo tempore permisit pati persecutionem Saulis, quem in regem Postea sublimauit *1. Reg. 18.* & *sequentibus.* Filios Israel affligi per Holofernem permisit, quibus postea victoriam magnam dedit. *Iudith. 13. per totum de victoria.* De hac materia require plura, *De iudiciis Dei occultis cap. decimo septimo.* Permittit Deus aliquando bonos homines cadere in peccata grauia, vt non glorientur de sua sanctitate, nec confidant de sua constantia, vt alijs sciant compati quando peccant. Sic permisit cadere Samson fortissimum. *Iudic. 16.* Dauid sanctissimum. *2. Reg. 11.* Petrum promptissimū. *Matth. 26.* De hac materia quære plura *De iudiciis Dei occultis, sup. cap. 17.* Permittit aliquando Deus populum flagellari propter peccata prælatorum malorum, Sic Deus permisit quod filij Israel debellarent filios Benjamin, propter eorum scelus & peccata. *Iudic. 20.* Sic etiam propter peccata populi & filiorum Heli permisit à Philistæis Israel debellari. *1. Reg. 4.* De hac ma-

T

teria

teria quære plura *De iudiciis Dei occultis ubi supra.*
 6. 17. & 14. Plures etiã diuisiones & exempla quære
ibidem. quia verè eadem est materia vtriusque
 capitis.

CAPVT CIII.

De Permissione Humana.

Permittunt boni aliqua fieri non libenter, vt euitentur eminentes defectus.

Vt consolentur subiacentes affectus.

Permittunt aliquandò boni viri aliqua fieri, non tamen libenter, & hoc ad vitandum malum quod posset accidere. Sic permisit Iacob Benjamin prædilectum ire cum fratribus in Ægyptum, ne Simeon remaneret in vinculis & ceteri filij secum fame & inopia morerentur. vt patet: *Genes. 53.* Sic permisit Abraham vt Loth separaretur ab eo timens pastorum iurgium; ne homicidium sequeretur *Genes. 11.* Moyles permisit vxori dari libellum repudij, ne vxoricidium exercerent. *Dent. 24.* Permittunt boni homines aliquando fieri aliqua non libenter, vt socios seu subditos contentos reddant, & consolentur. Sic Dauid permisit non iri ad bellum, Postquam vidit quod erat populo gratum, & ait: *Quid videtur vobis rectum hoc faciam.* vt patet 2. Reg. 18. Helyseus vt contentarentur filij Prophetarum qui certificari volebant de Helia, permisit eos ire ad quærendum eum

eum quem ipse sciebat assumptum. 4. Reg. 2. Simō cognouit quod Triphon peteret cum dolo duos filios Ionathæ & talenta argenti, & tamen permisit dari, vt populum contentaret, & ne populus crederet quod fratrem suum negligeret liberare. vt patet 1. Machab. 13.

CAPVT CIV.

De Peruersitate Quorundam.

Peruersitas hominum consistit in extollentia sublimitatis, superbiendo:

In affluentia cupiditatis, in possidendo:

In exigentia Gulesitatis, in comedendo:

In concupiscentia carnalitatis, lasciuendo:

In patientia ferocitatis, in detrahendo:

In negligentia sedulitatis, in exercendo.

Peruersos facit homines superbia & ambitio dominandi. Nam vocati Dathan & Abyron à Moyse, quia dominari volebant & non poterant, peruersè responderunt, dicentes: *Nunquid parū est tibi, quod deduxisti nos de terra fluēte lac & mel.* Num. 16. Superbi & vanè gloriosi sunt sic peruersi, quia cauēt à minimis, & maxima scelera perpetrant. Sic Christus dicit: *excolantes culicē, & deglutientes camelum.* Matth. 23. Tales sunt similes Balaam, qui voluit, maledicere populo Dei, & dedit cōsiliū quo à mulieribus populus est seductus. Num. 23. 24. & 25 Ita peruersi sunt superbi, vt si aliquē offēdāt se-

mel non pacificentur nisi peius faciant. Tales similes sunt regi filiorum Amon. qui videns quod iniuriam fecisset Dauid, adhuc eum voluit impugnare, cum eum potius placare debuisset. 2. Reg. 10. Sic etiam peruersi sunt superbi, qui non timēt mala committere, vt videantur aliquid noui facere & si arguantur, interficiunt arguentes, Similes sunt Hierobam, qui sublimatus in regem, populū à cultu Dei deuiare fecit, & capi fecit prophetam qui eum super hoc scelere arguebat. 2. Reg. 12. 13. Idololatria, homicidia, & diuersa scelera Manassē inflarunt. 4. Reg. 21. 2. Paralip. 36. Solus Mardochæus non adorabat Amon, & tamen ipse omnes Judæos conatus est occidere. Hester. 30. De hac materia quære plura exempla *De superbia capite* 125. *per totum usq; ad finem.* Peruersos facit homines peccatum Auaritiæ. Nam auari ditant filios malos de spolijs bonorum oppositi Deo, qui ditauit Hebræos de spolijs Ægyptiorum. Exod. 12. Magna peruersitas fuit Iudæ proditoris, qui propter avaritiam & cupiditatem tradidit Christum, à quo beneficia immensa receperat. *Matth.* 26. quomodo auari sint peruersi & dyscoli, quære exempla pulchra *De avaritia quod est caput* 17. Quomodo autem peruertant iudicium, quære *ibidem.* Peruersos facit homines tertium vitium scilicet Gula. Nam prima mulier ordinem naturæ peruertit, quæ pomum vetitum comedere viro dedit, cum vir debuisset ei imponere quid deberet comedere vel vitare. *Genes.* 3. Filij Itracl in deserto gula per-

læ peruersitate commoti, memorabant ollas car-
 nium de Ægypto, scilicet de seruitute grauissima,
 de qua virtute Domini fuerant liberati, non faci-
 ebant aliquam mentionem. *Num. 11.* Hac eadem
 peruersitate idem populus laborabat, quâdo dice-
 bat: *Recordamur piscium quos comedimus*, sed de
 Manna et ca Angelica non curabant. *Exod. 16.*
 Quomodo vitium gulæ peruertat hominem, de-
 ornet & dementet, quære supra *De Gula. Cap. 45.*
 Peruersos facit homines Quartum vitium, scilicet
 Luxuria. Nam Amon peruersitate ductus luxuriæ
 Thamar sororem suam expelli fecit, quam prius
 oppresserat violenter. *2. Reg. 13.* Sic igitur peruer-
 sum est ingredi ad sororem vt præfatum ostendit
 exemplum. Sic peruersum est etiam lectum patris
 polluere. Ideo Iacob attendens peruersitatem filij
 sui Ruben qui ingressus fuerat ad Balaam concu-
 binam patris sui. *Genes. 32.* Ad mortem veniens,
 dixit ei: *Non crescas, quia ascendisti cubile patris tui.*
Genes. 49. Absolon valdè peruersus fuit, quando
 ad concubinas patris patenter intrauit: & fuit ma-
 ior peruersitas quam si ad eas clam introisset. *2.*
Reg. 16. Duo senes, vndè debebant honorare Su-
 fannam, quia noluit fidem frangere viro suo, eis
 consentiendo, eam damnauerunt ad mortē. *Dan.*
13. De multis peruersitatibus & malis, quæ facit
 luxuria quære exempla plura *De luxuria cap. 69.*
per totum. Peruersos facit homines Quintum vitiū,
 scilicet Ira. Sic enim peruersi sunt iracundi, vt nō
 parcant benefactoribus, innocentibus & propin-

quis. Similes sunt Sauli, qui cum David ei serviens ut eum lætificaret, psalleret coram eo, agitated ira, ipsum in pariete cōfingere procuravit. *1. Reg. 18.* Antiochus per suam culpam fugatus, iratus culpam suam in Iudæos volebat retorquere. *2. Machab. 9.* Herodes peruersus, iratus de Natiuitate Christi, in innocentes paruulos iram conuertit. *Matth. 2.* De peruersitate iracundorum quære exempla plura *De ira in omnibus diuisionibus eius, cap. 69.* Peruersos facit homines sextum vitium, scilicet inuidia. Sic enim peruersus est inuidus, ut de eo quod sibi non nocet, alijs prodesse non velit. Similes sunt regi Edom & Seon, Regi Amorrhæorum, qui noluerunt ut filij Israel per terram eorum sine læsione transirent. Sic iustè eis accidit, ut qui noluerunt concedere modica sine damno, multa cum suo dispendio perdiderint, ut habetur *Num. 20.* Inuidi peruersores sunt, sicuti fuit Balaam, qui voluit maledicere populo quem credebatur benedictum à Deo. Sed ipsi plura mala dicunt de bonis & iustis, quam de peccatoribus & malis. *Num. 22.* Saulus peruersus voluit percutere Ionathan, quia excusabat David, cui ipse nequiter inuidebat. ut clarè habetur *1. Reg. 20.* Principes Persarum incusauerunt Danielem solum ex inuidia, quod tribus temporibus adoraret, ut habetur *Danielis Sexto capite.* Inuidi sic peruersè agunt, ut compatriotas, quos rationaliter deberent diligere, eo plus oderint & diffament. Similes sunt Alcimo, qui cum esset de gente

Iudæorum, & Iudam & Iudæos deberet defendere, eos peruersè & nequiter accusauit, *secundo Machabeorum decimo quarto*. Inuidi enim sic peruersi sunt, vt nihil possit fieri quod ipsi non peruertant & conuertant in malum. Nam sicut dicit Bernardus: Inuidus omnia opera peruertendo diffamat. Nam si ieiunas, dicit: Hypocritas. Si comedas, voracem te dicit. Si ambules, inquietum, Si quiescis pigrum, si erogas tua propria, dicit te esse vanæ gloriæ cupidum; si tenes tua, auarum: si taces, inscium & ignarum, si loqueris garrulum; si gaudes, dissolutum, si maturescis, dicit te melancholicum: si sapiens, superbum. Hæc Bernardus. Similes sunt isti Iudæis secundū Ioannem, quos nec austeritas victus, nec manducatio decens Saluatoris potuit contentare. *Matth. 11*. Similiter Iesu eiiciente dæmonia, Pharisei inuidi miracula peruertebant, dicentes: *In Belcebut principe demoniorum eiicit dæmonia. Matth. 12. Luc. 11*. De hac materia quære plura *De inuidia cap. 65. per totum de detractiōe supra cap. 39*. Peruersos facit homines septimum vitium, scilicet Acedia. Nam acidiosi inconstantes & peruersi sunt: nam si eis aliquid iniungitur operari nolunt. Si autem non iniungitur, conqueruntur. Similes sunt filijs Israel, qui auditis exploratoribus nunc volebant in Ægyptum redire, nunc contravoluntatem festinare. *Numerorum 11*. Filij Ephraim rogati, noluerunt ire cum Iephthe ad bellum, sed ipso redeunte cum victoria, iurgati sunt contra eum,

quasi non essent vocati *Iudic. 12.* De hac materia
quære supra *De Acedia. cap. 3. per totum.*

CAPUT CV.

De Perseuerantia in Proposito.

Perseuerare debet homo

In bonitate, operando feruenter.

In castitate, seruando decenter.

Virilitate præliando valenter.

Pœnalitate, tolerando patienter.

Gravitate, collaudando frequenter.

A Vanitate declinando, prudenter.

PERSEVERANDVM est in bono opere inco-
pto, licet multa habeat homo impedimenta,
scilicet est operandum frequenter & continuè.
In cuius figura Neemias licet multa impedimenta
haberet, non cessauit ab opere, donec muri Hie-
rusalem totaliter complerentur. *Neem. 4. & 6.*
Si autem desistat homo ab opere iam incepto,
accidit exemplum de homine deridendo qui cœ-
pit ædificare, & non potuit consummare. *Luc. 14.*
Non debet homo dimittere opus bonum, licet
contingat eum tribulationem incurrere. Nam
Tobias remansit in timore Domini, licet plaga
cæcitatatis euenisset ei. *Tob. 2.* Tales sic perseue-
rantes exaudiuntur à Domino. Ideò dixit Eliach-
im ad populum: *Exaudiet Dominus preces vestras,*
si in orationibus & ieiuniis perseueraueritis Iudub. 4.
Non dimisit Daniel propter præceptum Darij &
decret-

decretum, quin Dominum vt cœperat, adoraret. *Dan. 6.* Hoc est quod Barnabas hortabatur Antiochenos in bono cordis proposito remanere. *Act. 13.* Perseuerandum est maximè in proposito & firmitate castitatis. Nam licet homo stimuletur interius à carne, & sollicitetur exterius, semper debet firmum propositum castitatis retinere. Exemplo Ioseph adolescentis, quem caro plus debuit stimulare, & tamen quamuis quotidie molestaretur à Domina, firmum seruauit propositum castitatis vt habetur *Genes. 39.* Constanter Susanna restitit duobus senibus, licet ipsa esset sola cum eis, vt ipsi essent iudices, & maiores minas mortis inferrent, nec tamen thesaurum matrimonij violauit. *Dan. 13.* Maria firmum tenebat propositum castitatis, quæ in conceptione tanti filij, non consensit, donec audiuit quod eius conceptio non esset humana sed diuina. *Luc. 1.* Quomodo propositum castitatis seruetur in societate bonorum, & perdatur in societate malorum, quære supra *De castitate plura exempla cap. 26.* Quomodo autem sit castitas diligenda, & qualiter religiosi & clerici & viduæ debeant eius propositum retinere, quære *ibidem cap. 3. & 4. 5.* Perseuerandum est in prælijs temporalibus & spiritualibus, quia secundum Apostolum: *Non coronabitur nisi qui legitime certauerit.* & secundum Gregorium: *Si vos delectat magnitudo præmiorum, non terreat certamen laborum.* In cuius figura David reprehensus à fratre suo, & dissuasus à Saule rationibus

non destitit ab incœpto, sed cum Philistæo viriliter pugnauit, quem & vicit. *1. Reg. 17.* Quia Ioab perseuerauit in obsidione ciuitatis Rabat, Ideo eius munitiones obtinuit. Et quia perseuerauit in bello contra Absolon, victoriam habuit. Et nota quod Ioab ab incœpto non destitit, quamuis esset Absolon debellatus, sed perlecutus est eum donec herentem quercui perfodit eum tribus lanceis & occidit. *2. Reg. 12. & 18.* Sic perseuerauit idem contra Siba, in obsidione Abelæ, nec destitit donec abscissum cerperet caput eius. *2. Reg. 20.* Perseuerandum est, tolerando perseueranter aduersa, siue à Deo, siue ab hominibus sint inflicta. Nam constanter & perseueranter perseuerauit Iob, sustinendo ablationem rerum, mortem subitam filiorum, & proprii corporis durissimas plagas, quando in his omnibus non peccauit. *Iob. 1.* Perseuerandum est multum in toleratione tormentorum pro nomine Iesu Christi, & defensione fidei Christianæ. Exmplo Eleazari, qui omnia tormenta perseueranter sustinuit, ne faceret contra legem. *2. Machab. 6.* Septem illi fratres cum pia eorum matre magnum exemplum constantiæ & perseuerantiæ ostenderunt nobis pro fide Christiana seruanda, qui tot & tanta sustinuerunt passionum genera, ne paternas traditiones & leges transgredi cogerentur. *2. Machab. 7.* Stephanus firmiter perseuerauit, duros ictus lapidum alacriter sustinendo, donec Christo. pro cuius patiebatur amore, moriens spiritum commendaret. *Act. 7.*

Quare

quare autē perseuerandum sit in patientia tribulationum, *inf. de tribulationibus quare cap. 133. per tot.*

Perseuerandum est in virtute gratitudinis domini pro receptis beneficiis, sine intermissione laudando Deum. Sic cæcus natus, à Domino pluries interrogatus, vt in laude Dei deficeret, semper in laude Dei & confessione & publicatione miraculi constanter & sine timore perseuerauit. *Joan.*

9. In liberatione surdi & muti præcipiebat Iesus ne cui dicerent; quanto autem magis præcipiebat, tanto magis clamabāt & amplius laudabant. *Marc.*

7. Apostoli post Christi ascensionem erant perseuerantes in laudibus, cum Maria matre Iesu. *Act.*

1. Qualiter autem laudandus sit Deus pro receptione beneficiorum, & euasione periculorum, & deiectione inimicorum, & ad operationem filiorum, & sanationē infirmorum, & in assumptione ciborum, quare exempla plura *de Gratiis agendis.*

cap. 8. 12. 34. & 54. Perseuerandum est in malorum operum declinatione & detestatione, nec respiciendum est retro post egressum de societate malorum, ne accidat homini sicut vxori Loth post egressum de Sodomis, quæ retro aspiciens, in statuam salis est conuersa. *Genes. 19.* Mardochæus licet sciret Amon esse magnum in conspectu regis, tamen propter timorē eius non dimisit quin permaneret in proposito non adorandi eum, vt habetur *Hest. 3.* Socij Danielis multum constantes & perseuerantes fuerunt ne statuam, quam erexerat Nabuchodonosor, adorarent. *Dan 3.*

CAPVT CVI.

De Pietate Mulierum.

Pietatem exemplo mulierum habere debemus.

Ergo agentes necessitate constrictos:

Parum potentes ex paruitate relictos:

Et attinentes, consanguinitate astrictos:

Patientes, & pœnalitate afflictos:

Famam perdentes, ex impietate coniunctos:

Et viuentes, disciplinis astrictos.

Pietatem mulierum ad hæc scripta veteris Testamenti & noui commemorant, vt homines duos ad pietatem inducat. Pio igitur exemplo earum nos ducet ad pauperes & egenos, & maxime peregrinos. In cuius exemplo Rebecca videns seruum Abrahæ peregrinum & aduenam, bibere postulantem, pietate commota non solum ipsi bibere tribuit, sed ad aquauit camelos, & ille ipsi etiam plura repromisit. *Genes. cap. 24.* Vidua Sareptana pietatem ostendit, quæ pavit Heliam aduenam & inopem & peregrinum, *3. Reg. 17.* Tantam pietatem ad Heliseum peregrinum habuit mulier Sunamitis, vt virum suum induceret vt ipse aptum locum faceret ad manducandum. *4. Reg. 4.* Magna apparet humilitas pietatis Beatæ Mariæ Virginis ad pauperes, quia ad pauperes ire nuptias voluit, vt deficiente vino verecundorum pauperum coram filio fieret aduocata. *Ioannis 2.* Larga etiam pietas Beatæ Mariæ perpenditur, quæ cū

quæ cum in die Epiphaniæ aurum & dona à magis reciperet, postmodum in sui purificationem non potuit emere agnum quem offerret pro filio sed obtulit oblationem pauperum, scilicet par turturum, aut duos pullos columbarum; quia illa munera erant iam per ipsam pauperibus erogata. *Math. 2.* Saluatori nostro pauperi & peregrino Martha præparauit hospitium, & ei necessaria ministravit. *Luc. 10.* Multum piæ fuerunt istæ mulieres, quas Lucas dicit ministrasse Domino prædicante. *Luc. 8.* Hanc pietatem habet pauperculæ mulieres plus quam diuites, & multò magis merentur. Ideo Deus præfert duo minuta pauperis viduæ oblationibus diuitum. *Luc. 21.* Lidda purpuraria magnam pietatem ad Paulum & ad socios eius habuit. *Act. 16.* Qualiter pietas debet haberi ad peregrinos, quære supra *Cap. 5.* Qualiter autè pij simus ad pauperes, quære *supra de liberalitate cap. 55. & 77.* Pietas mulierum à quibus sumere debemus exemplum, est, ad pueros paruulos qui se ipsos iuuare non possunt, vnde est quasi pietas infirmorum. Sic piæ fuerunt obstetrices Ægyptiæ, quæ pietate motæ, contra Pharaonis præceptum pueros paruulos seruauerunt. *Exod. 1.* Filia Pharaonis videt puerum Moysen paruulum in fiscella lachrimabiliter vagientem, ipsius miserta, in proprium sibi filium adoptando, mulieri tradidit ad nutriendum. *Exod. 20.* Cum Athalia occideret omne semen Regium Iosaphat, miseratus Ioas pueri paruuli, tulit ipsum, & ne cum alijs interficeretur,

ceretur, abscondit & nutriuit. 4. Reg. 11. Pietatem exemplo piarum mulierum habere debet homo ad filios & sibi carne & fide coniunctos. Sic Aaron videns suos spirituales filios ab ignis incendio deuastari, currit ad medium multitudinis, deprecans Deum vt plaga cessaret. Numer. 17. Vna illarum duarum mulierum cor habuit valde pium, cuius viscera super proprio filio quem Salomon diuidi per medium iusserat, sunt commota. 3. Reg. 3. Mulier Chananæa tantam pietatem habuit erga filiam quæ vexabatur à dæmone, quod illius vexationem propriam reputabat, dicens: *Domine miserere mei.* Matth. 15. Mater filiorum Zebedæi pia erat ad filios, pro quibus sic sollicitè Dominū deprecabatur. Matth. 20. Multum fuit pia mater Iesu ad filium Christum; quem cum perditum credidit sic sollicita & cum dolore requisiuit. Luc. 2. Maximam pietatem autem omnium mulierum habuit beatissima virgo & mater Maria circa Saluatorem, quando discipulis fugientibus ipsa, si eum iuuare posset, in aliquo loco iuxta crucem filii sui ex maxima compassione & pietate stetit. Io. 19. Pietatem exemplo mulierum debet homo habere ad positos in tribulatione & mortis periculo, siue extranei fuerint siue propinqui. Sic Laab videns exploratores Israel ad mortem, miserta eorum abscondit eos, & quærentes eos subtiliter delusit. Ios. 2. Sic pia fuit illa mulier viri cuius dant in Bahurim, quæ nuncios Dauid quos Absolon quærebat ad mortem, pie abscondit in puteo, os putei

putei velamine superposito contegendo. 2. *Regum* 17. In magno periculo posuit se Hester pia vt Mardocheum & populum à mortis sententia liberaret. *Hester*. 4. Mulieres illæ multum fuerunt piæ, quæ Christo patienti personaliter astiterunt, & securæ sunt eum plangentes, dum duceretur ad crucem, quando eum Apostoli reliquerunt. *Luc.* 22. *Ioan.* 19. Ipso etiam posito in sepulchro, vnguenta portantes, pietatem ostendere voluerunt. *Luc.* 24. *Marc.* 16. Petrum eductum de carcere, quem Herodes decreuerat decollare, Maria pia mater Ioannis pie recepit hospitio, vbi erat multitudo credentium abscondita propter metum Iudæorum. *Actor.* 12. Pietatem debet habere homo, exemplo mulierum, ad eos quos audiunt turpiter diffamari publice vel occulte, eos pie excusando, & si possunt veridice, eos de bonis operibus commendando. Sic blasphemantibus & depreciantibus Iudæis Christi miracula, pia mulier extollens vocem de turba dixit illi; *Beatus venter qui te portauit, &c.* *Luc.* 11. Accusantibus Iudæis CHRISTVM, & eum coram Pilato pluribus diffamantibus vxor Pilati Christo compatiens, iniustam eius mortem voluit impedire, de iustitia eum commendando, quod de nullo viro legitur accidisse, vt habetur *Matth.* cap. 27. De hac materia quære plura exempla. *supra De Liberalitate cap.* 77.

Pietatem habentes exemplo SS. mulierū, vitam corporalem & spiritualem impetrantes cōseruant sibi

II. Malitiosus populus in præsentia dominorum monstrat se subiectum & obedire paratum, sed in eorum absentia inobedientes & rebelles efficiuntur. Nam in præsentia Moyſi dixit populus: *Cuncta quæ præcepit Dominus faciemus*. Et cum Moyſes abeſſet, reſceſſerunt, virulum conflatilem adorantes, vt habetur *Exod. 24. & 32*. Audientes gentes prædicationem Pauli & Barnabæ, eos cum gaudio ſuſceperunt, ſed peruerſi eos poſtmodum de ſuis finibus expulerunt. *Actor. 13*. Homines de ciuitate Lyſtra Paulum & Barnabam voluerunt adorare vt deos, & poſtea lapidauerunt eos, occidiſſe putantes. *Actor. 14*. Idem populus qui ad Hieremiam dixerat: *Omne verbum ad quod miſit te Dominus faciemus*, poſt decem dies dixerunt: *Dominus te non miſit*. *Hierem. 42. & 43*. Similiter idem populus qui obuiam Saluatori clamabat *Oſanna*, poſt quinque dies dixerunt clamantes magnis vocibus, *Crucifige eum*, vt habetur *Luc. 23*. Populus inouetur de facili in voluntates diuerſas, propter aliquas modicas tribulationes. Nam rediens Moyſes in Ægyptum, narrauit populo verba Domini, quomodo eos deſcenderet liberare, & crediderunt & lætati ſunt. Sed cito contra Moyſen ira moti, conqueſti ſunt de eo & Aaron, cum affligerentur ab exactoribus Pharaonis. *Exod. 5*. Similiter filij Iſrael contra Holofernem ſe viriliter & vniſanimiter paraerunt, ſed poſt modicum aliqualiſer tribulati, verſi ſunt contra Oziam pontificem & dixerunt: *Iudicet Dominus inter te & nos*. *Iudith. 7*. Populus ideo

mouetur de facili; quia de acceptis beneficiis est ingratus. Nam cum Gedeon populum de manu Madian liberasset, dixerunt: *Dominare tu nobis, etiam filii tui*: quo mortuo, patris beneficia obliti, de eius septuaginta filijs nullum eorum in Dominum eligere voluerunt. *Iudic. cap. 9.* Samuel recuperatis vrbibus de manu Philistinorum, populum liberauit, & tamen ipsi ingrati contra voluntatem Dei & Samuelis, Regem sibi tribui petierunt, vt habetur *1. Regum 8.* Licet Dauid bene rexerat populum, habitis multis victoriis, tamen ipsi omnium beneficiorum obliti, cum Absalone eius aduersario contra eum insurrexerunt. *2. Regum 15.* Quando Christus pauerat multiplicando panes, volunt eum regem constituere super se; sed statim beneficiorum obliti, signa ab eo fieri postulabant. *Joan. 6.* Populus mouetur de facili, aliquando propter correctiones & increpationes; vel propter verba aspera dominorum. Nam populus Israel sub Salamone honore & abundantia abundauit; & tamen ad vnũ verbum durum quod Roboam eius filius dixit, indignati vehementer, pro maiori parte ab eius dominio recesserunt. *3. Regum 12.* Iudæi satis bono animo dicebant Christo, quod in Nazareth ciuitate sua operaretur miracula: & tamen post increpationem eis factam à Domino, præcipitare eum de montis supercilio voluerunt. *Luc. 4.* Populus mouetur aliquando de malo in bonum, licet raro. Et hoc propter miracula quæ aliquando videntur. Nam cum apprehenderet populus Hieremiam-

miam, dicens: *morte moriatur*; postea visis signis dixerunt; *Non est dignus morte. Hierem. 26.* Quia populus nimis cito senibus Susannam accusantibus credidit, condemnauerunt eam morte. Sed viso quod suscitauerat Deus spiritum Danielis, reuersus est populus cum festinatione, & liberauit eam, & senes ipsos occiderunt, vt habetur *Daniel. 13.* Filii Israel, qui ditati & armati exiuerant de Ægypto, videntes Ægyptios, contra Moysen & Aaron murmurare cœperunt. Sed postquam Deus mare miraculose diuisit & Pharaonem submersit, Domino & Moyse crediderunt, vt habetur *Exod. 14. & 15.* Cum vipera manum Pauli apprehendisset, omnes eum esse homicidam crediderunt; sed cum eam excussisset in ignem, & nihil læsionis sentiret, quilibet eum asseruit seruum Dei. *Actor. 28.*

CAPVT CVIII.

De Præceptis Dei.

*Præcepta Dei seruanda sunt,
Ex lenitate iniunctionis mandatorum:
Ex fidelitate conditionis subditorum:
Sedulitate ostensionis exemplorum:
Acerbitate punitionis transgressorum:
Auctoritate impletionis Prælatorum:
Amenitate saluationis seruatorum.*

Præcepta Domini seruanda sunt; quia leuia, & possunt faciliter adimpleri. Nam breue præceptum ad obseruandum, & breue ad memoriter retinendum dedit Dominus Adæ, scilicet ne de pommo ligni vetiti manducaret. *Genes. 2.* Vt filij Israel leuia præcepta Domini obseruarent, iussit eos Dominus sanctificari, cum ea deberent accipere, vt leues ab oneribus peccatorum, possent eis præceptis leuius conformari. *Exod. 19.* Quia omnia leuia tendunt sursum, præcepit Dominus filiis Israel vt vittas hyacinthinas poneret in augulis palliorum, vt haberent memoriam cœlestium mandatorum. *Numer. 15.* Ob hanc causam conqueritur Dominus, quod filij Rechab præcepta patris eorum, quæ erant valde graua, (scilicet non bibere vinum, & non habere domos) seruabant: sed populus Dei præcepta leuia contemnebant, vt habetur *Hierem. 35.* Præcepta Dei seruanda sunt: quia serui & subditi eius sumus. Ideo ea vsque ad mortem seruare debemus. Propter quod Balam, licet malus, dicit regi Moab: *Dixi tibi quod facerem quicquid præciperet mihi Dominus,* vt habetur *Numer. 22.* Susanna melius iudicauit in manus hominum cadere quam delinquere legem mandatorum Dei, infamiae & mortis periculo se exponens, vt habetur *Dan. 13.* Cum trucidarentur sub Antiocho legis obseruatores, multi de populo noluerunt infringere legem Dei, sed elegerunt potius trucidari. *1. Mach. 2.* Duæ mulieres delatae sunt filios circumcidisse iuxta Dei præceptum, quæ publice circumductæ

ductæ per muros, infantibus suspensis ad vbera sunt proiectæ, vt habetur 2. *Mach* 6. Elcazarus senex duos cruciatus sustinuit ne præcepta diuinæ legis infringeret. Et illud idem septem fratres cum pia matre eorum fecerunt, inaudita tormenta & cruciamina sustinentes, vt habetur 2. *Mach* 6. & 7. Præcepta Dei adimplenda sunt & obediendum est eis, exemplo aliarum creaturarum. Nameius præceptis obediunt angeli boni. Quia cum numerasset Dauid populum, præcepit Dominus angelo vt percuteret populum, & percussit, & postea impetrauit desinere, & cessauit plaga, vt clarissime habetur 2. *Reg* 24. 1. *Paral* 21. Mali etiam angeli præceptis Dei obediunt. Nam præcepit Dominus immundo spiritui vt exiret ab homine. Et sequitur: *statim demonia exierunt*. *Luc* 8. Coruis præcepit Dominus, vt pascere Heliam Prophetam, qui ei carnes & panem mane semper & vespere deferebant. 3. *Regum* 17. Similiter ventis & mari præcepit, & obediendo ventus & mare siluit & quieuit. *Luc* 8. *Matth* 8. Generaliter dicitur: *Præceptum posuit & non prateribit, ignis, grando, nix, glacies, spiritus procellarum*. *Psalms* 148. Præcepta Dei debent generaliter obseruari à Prælatis, & iidem debent alios postea facere obseruare. Ideo specialem memoriam fecit Dominus Iosue de obseruantia mandatorum, quoniam ipsum principem sui populi ordinauit. *Ios* 1. Rex Dauid instituens Salomonem regnaturum post se, instruxit eum dicens: *Tunc proficere poteris, si custodieris mandata quæ præcepit Do-*

minus observari. 1. *Paralip.* 28 & 3. *Regum* 2. Ex ordinatione Ioiadæ Pontificis imposuerunt filio regis Diadema, dederuntque in manu eius tenendam legem, & regem super populum statuerunt. 2. *Paralip.* 23. Rex Persarum monarcha totius mundi, non verecundabatur dicere: *Præcepit mihi Deus cæli ut adificem sibi domum in Hierusalem.* 1. *Esd.* 1. Pater Ioannis Baptistæ qui erat Pontifex, Prælatus, & vxor eius Elisabeth, erant sine querela, in mandatis Domini, & Dei iustificationibus incedentes. *Luc.* 1. Præcepta Dei seruanda sunt timore pœnæ & maledictionum quæ transgressoribus sunt paratæ. Nam dicitur in Psalmo: *Maledicti qui declinant a mandatis tuis Domine.* Grauius punitus est Adam, qui præceptum Domini non seruauit, cum ipse fuit de paradiso expulsus, & ad mortem ipse eiusque posteritas condemnati sunt. *Genes.* 3. Vir Dei, qui contra præceptum Domini panem comedit, fuit à leone occisus, vt habetur 3. *Regum* 13. De hac materia quære plura exempla *De Obedientia* cap. 89. Præcepta Dei adimplenda sunt, propter remunerationem, quæ datur obseruantibus & custodientibus ea. Quia, vt dicitur in Psalmo: *Incustodiendis illis, scilicet mandatis, retributio multa.* Quia Noe fecit omnia quæ præcepit ei Deus, sic fuit remuneratus à Domino quod fuit saluatus ab aquis cum tota sua familia, consumpra omni creatura, quæ contra Dei præceptum corruerat viam suam. *Genes.* 7. Adolescenti querenti à Domino quomodo posset fieri saluus, respondit Christus: *Si ad vitam*

vitam aternam vis ingredi, serua mandata. Matth. 19.
 De hac materia quære plura exempla *De Obedien-*
tia. cap. 89. Quomodo autem diuinis mandatis
 obediendum sit magis quam præceptis hominū,
 non solum lingua sed opere, velociter atq; prom-
 pte, *quareubi supra.*

CAPVT CIX.

De Prælatiſ & Principibus bonis.

Pralatus bonus & Princeps debet eſſe

Preamator ſubditorum:

Perſcrutator ſecretorum:

Deſenſator commiſſorum:

Doctrinator inſciorum:

Ordinator agendorum:

Conſortator timidorum:

Liberator oppreſſorum:

Conſolator afflictorum:

Excitator tepidorum:

Suſtentator egenorum:

Reſrenator ſuperborum:

Viſitator orphanorum:

Verberator tranſgreſſorum:

Extirpator peruerſorum:

Exhortator petendorum:

Diſpenſator credendorum.

PRÆLATVS debet primo ſubditos ſuos di-
 ligere, ſiue ſpiritalis, ſiue temporalis Præ-
 latus vel Princeps. Ideo Moyſes ſic popu-
 lum

lum sibi commissum amavit, & respuit maiorem
populum, quam sibi Dominus promittebat, suo
cōtentus populo quem amabat. *Exod. 30.* Signum
prælati erga subditum amoris, est quod ipse dili-
gebat honorem cuiuslibet subditi sicut suum. Hoc
signum habuit Moyses, quando desiderabat quod
omnes de suo populo prophetarent, licet ex hoc
eius honor & fama diminui videretur. *Numer. 11.*
Voluit Dominus delere populum post reditum
exploratorum, & super maiorem populum ei re-
gimen tribuere, sed Moyses recusavit. *Numer. 14.*
Sic docuit Dominus bonum pastorem diligere
populum suum, vt animam suam ponat pro oui-
bus suis quæ ipsi à Domino committuntur. *Ioan.*
10. Exemplo etiam suo hoc idem nos Dominus
docuit, qui cum dilexisset suos, in finem dilexit
eos. *Ioan. 13.* Sic amabat Paulus suos subditos quod
dicebat: Ego libenter impendam & super impen-
dar pro animabus vestris licet plus vos diligens
minus diligar. *2. Corinth. 12.* Prælati & Princeps
debet esse scrutator secretorum, per scientiam quā
debet habere. Sic enim instruuntur Prælati: *Diligi-
te lumen sapientia omnes qui præstis populo. Sapient. 6.*
Talis princeps fuit Salomon, qui sua sapientia &
scientia perscrutatus est vtrius duarum mulierum
esset filius ille de quo mulieres cōtendebant: pro-
pter quod audiuit populus quod iuste iudicasset
rex, & timuerunt eum, videntes in eo sapientiam
Dei esse. *3. Reg. 3.* Signum est quod Dominus diligit
populum, quando eis dat sapientem Principem
vel

vel Prælatum. Ideo dixit Regina Saba Salomoni: *Diligit Dominus Israel, quia te Dominus Regem constituit super eum. vera enim sunt, quæ audiui de virtutibus & sapientia tua, ut patet 2. Paralip. 9. & 3. Reg. 10.* Hanc sapientiam Paulus habuit, quando usque ad tertium cælum raptus fuit, ubi audiuit arcana verba quæ non licet homini loqui. *2. Corinth. 12.* Ideo de diuinis & arcanis atque humanis scientiis lac, potum & escam subditis suis dedit, ut patet *1. Corinth. 3.* Prælatus debet esse defensor sibi commissi gregis, ut sit verus pastor, non mercenarius, qui amissis ouibus, quando lupum aspicit venientem, fugit. *Ioan. 10.* Talis Prælatus extitit Moyses, qui defendit Hebræum iniuriam ab Ægyptio patientem. *Exod. 2.* Bonus Princeps fuit Gedeon, qui de manu Madian commissum sibi populum defendit viriliter & prudenter. *Iudicum 6.* Sic Christus defendit Magdalenam à Simone, de ipsa in sua cōuersione nequiter & diabolice cogitantem, *Luc. 7.* Sic Petrus defendit discipulos à Iudæis, dicentibus eos multo esse repletos ipsos rationibus & auctoritatibus defendendo. *Actor. 2.* Prælatus debet esse doctor nescientium & imperitorum, eos in necessarijs & vtilibus instruendo. Tales promittebantur nobis à Domino, cum dicebat: *Dabo vobis pastores iuxta cor meum, & pascent vos in scientia & doctrina. Hierem. 3.* Ideo Artaxerxes monuit Esdram & Principes verbis legis instruere imperitos. *1. Esdr. 7.* Ideo Iosue populum sibi commissum instruxit, quod cunctis diebus quibus ipse vixit

dum & pusillanimum populum in suis epistolis plurimum confortauit, dicens: Confortamini in Domino & in potentia virtutis eius. *Ephes. cap. 6.* Prælatus debet, quantum est possibile, liberare oppressos. talis prælatus extitit Moyses, qui nunquam cessauit, ad multa se exponens pericula coram Pharaone, vt oppressum populum liberaret, ostendens quod eos volebat tam per se quam per alios liberare, vt patet *Numer. 6. & infra.* Ideo mandauit Dominus per Prophetam, vt Rex Israel inciperet prælari, vt populum in Samaria oppressum ab oppressione Regis Syriæ liberaret, vt habetur *3. Regum cap. 20.* Helisæus consolatus est mulierem debitæ obligatam, olcum augmentando, & Sunamitem tribulatam de filio mortuo, quando eum suscitauit à mortuis, vt patet *4. Regum 4.* Saluator noster consolatus est viduam, cuius filius efferebatur mortuus extra portam, dicens: *Noli flere*, cui reddidit filium suscitatum. *Lucæ 7.* Mulierem in adulterio deprehensam Saluator noster pie & misericorditer fuit consolatus. *Ioan. 8.*

Prælatus bonus debet subditos excitare & incitare ad bonum, sicut Patriarcha Iacob, qui audiens quod alimenta vendebantur in Ægypto, pigritantes filios excitauit, & incitauit eos, dicens: *Quare negligitis?* *Genes. 42.* Quamdiu vixit Iojada Propheta vel pontifex, quia Ioas Principem incitabat ad bonum, bonus fuit ipse Ioas, qui mortuo Iojada, carens excitatore, pessimus est effectus, *4.*

Regum

Regum 12. Talis Prælatatus erat Paulus Apostolus, qui in suis Epistolis pigritantes filios excitauit & subditos, dicens: *Hora est iam nos de somno surgere, quia propior est nostra salus quam cum credidimus, dies appropinquauit. Roman.* 12. In huius figura angelus (qui Prælatus significat, qui debet angelicam ducere vitam) Petrū vinctum catenis & dormientem in carcere liberauit. *Actor.* 12. Prælatus bonus debet pascere & sustentare pauperes & egenos spirituali & temporali subsidio refouendo, vt sit alter Ioseph, qui fame pereuntibus, in Ægypto manu larga apparuit horrea Pharaonis. *Genes.* 41. Talis prælatatus extitit Helilæus, qui panes fecit distribui filiis Prophetarum. *4. Regum* 4. Saluator noster videns multitudinem deficientem ieiuniis, ne in via deficerent eos, multiplicatis panibus & piscibus pluries reficiens, satiauit, vt patet *Matth.* 14. *Ioan.* 6. Quando Christus Petrum instituit Prælatus, dicit ei ter: *Pasce oues meas.* Non; *comede vel occide*: quia Prælatus non debet occidere oues, eis lanam, id est, temporalia bona, & carnes, & sudorem, & sanguinem pauperum auferendo, & nequitiose consumendo: sed potius debet oues pascere tripliciter, scilicet verbo diuino, exemplo bono, & temporali subsidio. Et talis pastor congrue est vicarius Christi. *Ioan.* 21. Paulus Apostolus sic desiderabat pauperem sustentare, quod quando non habebat de suo vt tribueret aliis, ab aliis acquirebat, vt patet de collectis. *1. ad Corinth.* 16. Hic introducitur execrabilis abusus malo-

malorum Prælatorum, qui non habent vnde pauperes sustentare possent, id est, carent eloquentia & sapientia, eò quod sunt inscii & ignari. non igitur capiunt ab aliis inquirere, sed potius oues fame perire permittunt. tales merito magis Mercenarii quam Pastores vocantur. *Ioan. 10.* Prælatus bonus debet verbis & factis refrenare & domare superbos. Talis fuit Moyse, qui refrenauit superbiam Chore, Dathan, & Abyron, dicens: *Quare erigimini filii Leni. Numer. 16.* Ezechias rex volens refrenare superbiam, facit excelsa destrui, ne superbus populus idolis immolaret. *4. Regum 18.* Samuel Prælatus perfectus Saulum superbum increpauit refrenando, quia inobediens fuit præceptis quæ præceperat ei Deus. *1. Regum 15.* Summus Pontifex Onias superbo Heliodoro restitit, qui templum Domini exspoliare volebat, & auferre deposita viduarum. *2. Machab. 3.* De hoc instruxit Apostolus Timotheum, dicens: *Dinitibus præcipe superba non sapere. 1. Timoth. ultimo.* Prælatus bonus debet sæpe suos subditos qui longe sunt positi & dispersi, visitare, vt bonos confortet in bono, & malos corrigit puniendo. Propter quod dixit Iacob ad Ioseph, quam ad fratres suos vt Prælatum & Principem adorare debebant: *Vade, visita fratres tuos si recte agunt; & renuncia mihi quid agatur. Genes. 37.* Talis Prælatus visitans fuit Samuel, qui circumibat ciuitates & loca, vt qui eo in aliquo indigeret posset, ad eum facilius haberet recursum. *1. Regum 7.* Quando autem Prælatus non potest

per

per seipsum visitare absentes, debet alios mittere visitantes. Sic Ezechias mittebat cursores per vniuersum Israel, vt reuerteretur ad Dominum. 2. Paralip. 30. Ipse etiam Iesus circumibat ciuitates & castra. Et vbi adesse personaliter non potuit, illuc discipulos suos ante faciem suam mittere satagebat. Luc. 8. Prælati boni debet transgressores corrigere & punire. Sic Moyse, qui populum puniuit acerbè, quando conflatilem vitulum adorauit. Exod. 32. Saluator noster nunquam legitur fuisse seuerus, nisi contra delinquentes, vendendo & emendo in templo, quos facto flagello de funiculis, & mensas numulariorum euertens, de templo tãquam excommunicatos eiecit. Ioan. 2. Ideo Prælati per Prophetam dicitur: *Reges eos in virga ferrea, & tanquam vas figuli confringes eos. Psalm. 2.* Talis Prælati Paulus, qui dicebat: *Arma militie nostræ non sũt carnalia, sed potentia Dei. In virga enim ferrea veniam ad vos, vt patet in Prologo super libros Moyse.* Prælati boni debet extirpare peruersos, & rebelles, & contumaces, ne ouis morbida alias præsumat inficere. Et secundum Augustinum in Regula: Non sit crudeliter sed misericorditer, ne contagione pestifera plurimos perdat. Sic Moyse Chore proternum & complices, scilicet Dathan & Abiron, ne populum inficerent, extirpauit. Numer. 16. Iudas Machabæus extirpauit ex suo populo peruersos, sed eo mortuo exorti sunt qui operabantur iniuriam. 1. Machab. 9. Paulus Apostolus consuluit & mandauit Corinthiis de peruerso homine

mine, qui vxorem patris sui tenebat, expelli de medio, eo quod ipse adiudicauerat cum Sathanæ in interitu carnis suæ. *1 Corinth. 5.* Sic Petrus Ananiam & Saphiram dura extirpauit sententia, ne discipuli alij discerent mentiri Spiritui sancto, & de agrorum precio defraudare. *Actor. 5.* Prælatus debet orare pro se simul & pro subditis ea quæ sunt necessaria ad salutem, & maxime pro redemptione culparum. Sic Moyses Prælatus perfectus, deuote & perfecte pro populo qui peccauerat exorauit. *Exod. 32.* Samuel dicebat ad populū: Absit à me hoc peccatum vt cessem orare pro vobis. *1. Regum cap. 12.* Videns Dauid Angelum percutientem populum, rogauit vt punitio reuerteretur in eum. *2. Regum 24.* Orans Prælatus inducit populum ad orandum. Nam orante Esdra, fleuit eius populus & orauit *1. Esdr. 9. & 10.* De hac materia quære plura *De Oratione, cap. 93.*

Prælatus bonus debet distribuere beneficia, quæ tradere debet, non respectu carnis & sanguinis, sed respectu meriti & virtutis. Exemplo Moyfi, qui distribuēs plaustra Leuitis, nullum dedit consanguineis. *Numer. 7.*

Moriendo Moyses nullum de consanguineis vicarium reliquit, sed rogauit Deum fideliter & deuote, vt de bono duce populo fideliter prouideret. *Numer. 27.*

Christus Saluator noster nullum de consanguineis, quos habebat Apostolos, humano generi Vicarium reliquit, sed Petrum solummodo, di-

do, dicens: *Simon Petre, diligis me plus his?* Et tunc eum pastorem ad pascendum populum dereliquit. *7o ann. cap. 21.*

CAPUT CX.

De Prælati & Principibus malis.

Prælati mali sunt consentientes in subditorum errores, non corrigendo:

Impedientes operatorum labores, in seducendo:

Non attendentes excusatorum dolores, ore fremendo:

Et destruentes inferiorum labores, in sua conuertendo:

Simoniam sequentes, predicatorum tenores vita spernendo:

Distribuentes concedendorum honores, lucra volendo:

Non sustinentium tormentorum horrores, puniendo.

PRælati & præcipue mali sunt illi qui consentiunt malis operibus & perpetratis, non corrigendo, sed eorum peruersæ voluntati & operationi præbendo consensum. Talis fuit tunc Aaron quando ad populi voluntatem fecit vitulum aureum quem populus adoravit. Ideo dixit Moyse: *Quid fecit tibi populus iste ut induceres super eum peccatum?* *Exod. 32.* Heli dicitur consensisse filiorum peccatis, quia eos non correxit ut debuit; & tamen legitur

legitur, quod eos corripuit solo verbo, ut habetur
1. Regum 2. Malus princeps exiit Sedechias, qui
 misit Hieremiam principibus vexandum. *Hierem.*
38. Sciebat Pilatus quod Iudæi propter inuidiam
 tradidissent Iesum, & tamen eis propter populi fa-
 uorem consensit, & ipsum crucifigendum tradidit.
Ioan. 19. Prælati mali bona nolentes agere nitun-
 tur ad peccatum inducere. Sic Roboam, qui fecit
 vitulos aureos, eos fecit populum adorare. *3. Reg.*
12. Manasses eduxit Iudam & habitatores Hieru-
 salem ad operandum mala: ideo particeps fuit
 omnium malorum quæ fecerunt. *2. Paral. 33.* Ma-
 li fuerunt Prælati principes Sacerdotum, qui cœ-
 cum à natiuitate à Deo liberatum ab eius laudibus
 volebant retrahere, eius loquelam similiter impe-
 dire. *Ioan. 9.* Similiter principes Sacerdotum impe-
 diebant Petrum & Ioannem, ne verbum prædica-
 tionibus seminarent in populo, mandantes eis ne
 in nomine Domini loquerentur. *Actor. 4.* Simili-
 ter Apostolis omnibus post ascensionem & carce-
 rationem impedimentum intulerunt. *Actor. 5.*
 Prælati mali excusationes subditorum, qui nō sunt
 culpabiles audire nolunt, sed eis aspere & per-
 uerso ore frementes loquuntur, minas terribiles
 inferentes. Ideo sæpe faciunt subditos esse rebel-
 les. Talis fuit Hieroboam, qui vocem excusantis
 & lamentantis populi audire noluit; ideo fecit
 eos à suo dominio deficere. *3. Regum 12.* Magistra-
 tus sine acceptione excusationis Paulum & Silam
 furiose fecerunt carcerari. *Actor. 16.* Ad primum
 X verbum

verbum Pauli princeps Sacerdotum fecit eum acriter verberari. *Actor. 23* Felix & Festus Præsides & Prælati excusationem Pauli noluerunt recipere, propter quod Paulus ad Cæsarem appellauit. *Actor. 25*. Prælati mali bona subditorum rapiunt, & furantur, & destruunt, non proximorum salutē, sed suam propriam vtilitatem quærentes. De talibus dicitur: *Omnes diligunt munera, & infideles socii furum. Esa. 1*. De Nabuchodonosor Principe dicitur: *Terram totam disperdidisti & populum occidisti. Esa. 14*. Per Ezechiam dicitur malis Prophetis, Prælati & Principibus, qui non pascunt gregem sibi commissum, sed deuorant; *lac comedebatis, & lana operiebamini. Ezechiel. 34*. Prælati etiam mali beneficia & dignitates sibi similibus tribuunt, non attendentes ad merita, vel ad virtutes, & hoc propter pecuniam, vel propter alia lucra. Ta is fuit Demetrius, qui Summum Sacerdotem constituit Alcimum. *1. Machab. 7*. Bacchides similiter elegit duos alios viros impios, & constituit eos dominos. *1. Machab. 9*. Iason qui summum Sacerdotium emit ab Antiocho, fecit ritum gentium, & ideo Simonia hæresis nuncupatur. *2. Machab. 4*. De hac materia quære plura exempla supra *De Accensione munerum. cap. 2*. Item alia exempla *De Auidia. cap. 17*. Prælati & Principes mali habendi sunt in reuerentia, & eis deferendus est honor, ratione Prælationis, non ratione vitæ: & tenēda est eorum bona doctrina, licet sit eorum vita spernēda. Nam David percussit cor suum, quia præciderat ora sua.

chlamidis Saul, nec ei fecerat quicquam mali. *1. Regum 24.* Eorum vitam pessimam non sequendam, sed non spernenda verba, docet nos Christus, cum ait: *Super cathedram Moysi sederunt Scribae & Pharisei, omnia quae vobis dixerint facite.* Sequitur: *opera autem illorum nolite facere. Matth. 24.* Prælati & Principes mali grauitè à Domino puniuntur etiam in præsentì. Sic præcepit Deus Moysi suspendere omnes Principes contra solem, quia consenserant populo in peccatis. *Numer. 25.* Quia Saul fuerat malus princeps, permisit Dominus quod totum pondus belli irrueret super eum. *1. Regum 33.* Rex Syriæ dixit seruis suis quod solum contra Regem Israel pugnarent, quoniam erat malus, unde quidam eum inter pulmonem & stomachum traiecit sagitta, & miserrime occidit. *3. Regum 17.* Sobna præpositus templi, qui diu credebat viuere & gaudere, audiuit à Domino: *Quid tu hic?* &c. sequitur: expellam te de statione tua, vt habetur *Esa. 22.* Illi etiam mali & luxuriosi presbyteri, qui contra Susannā innocentem tulerunt sententiam, diuino iudicio fuerunt lapidati. *Daniel. 13.* Non solum Prælatos & Principes punit Deus, sed aliquando flagellat populum propter malum Principem & Prælatum. Nam quia Dauid contra voluntatem Domini populum numerauit graui plagapopulus percussus est.

2. Reg. 24.

X 2

GA

CAPVT CXI.

De Proditione & Proditoribus.

Proditor in sua proditione

Beneficientibus nescit amicari.

Carne ac timentibus querit aduersari,

Signis fraudulentis credit occultari

Ambitiosis & potentibus credit dominari:

Pacem credentibus vult insidiari,

Poenis torquentibus debet mancipari.

PRODITORES non prosunt suis benefactoribus, nec eis recta amicitia coniunguntur, inuidia vel aliquo vitio stimulati. Sic cum Dauid coram Saule, quem ab opprobrio Goliath Philistæi liberaret, psalleret, ut dæmonis vexationem minueret, Saul visus est eum lancea perforare. 1. *Regum* 18. Saluauit Dauid habitatores Ceilæ: & tamen ipsi proditores eum ad mortem tradere voluerunt. 1. *Regum* 23. Multum fideliter faciebat Vrias relationem belli, in conspectu Dauid, & tamen fecit eum portare litteras mortis. 2. *Regum* 11. Proditores, conseruationibus prauis, aduersantur consanguineis & carne vnitis. Nam Cain exiuit contra fratrem proditiose in agrum, quem postea per inuidiam interfecit. *Genes.* 4. Sic licet diuina dispensatione sit factum. Iacob pro benedictione paterna Esau supplantauit. *Genes.* 27. Amon vocauit Thamar sorore suam, quasi accepturus cibum de manu eius, quam postea violenter oppressit. Ideo mulieres

lires non debent verbis fallacibus hominum credere, quacunq; consanguinitate iungantur, ne decipiantur. 2. *Regum* 13. Absalon fratrem suum proditiose ad conuiuium inuitauit, quem postea temulentum ex eius præcepto puerinequiter & proditiose occiderunt. 2. *Regum* 13.

Proditores signis fallacibus suas prodiciones palliare nituntur; aliquando falsis promissionibus: aliquando fraudulentis osculis; aliquando falsis & simulatis lachrymis. Nam Saul promisit Dauid filiam suam, vt à Philistæis occideretur, 1. *Regum* 18. Promisit Saul Ionathæ quod amplius non persequeretur Dauid, quem postea coram ipso statim interficere conabatur. 1. *Regum* 9. Palliatur aliquando proditio lachrymis. Nam postquam Saul fleuisset, quasi doleret pro persecutione Dauid, & iurauit eum non persequi amplius, persecutus est eum postea sicut prius. 1. *Regum* 24. Vxor Samsonis Dalila fundebat multas lachrymas apud eum, & eum postea decepit. *Iudicum* 16. Salutatione, & osculis, & verbis, aliquando suas nequitias palliant deceptores & proditores: nam cum salutasset Ioab Amasa, & quasi osculari volens, apprehenderet membrum eius, & diceret: *Aue frater*, eum percussit gladio in inguine & occidit. 2. *Regum* 20. Illa nefanda proditio Saluatoris, quam Iudas pessimus pro triginta denariis perpetravit, fuit salutatione præmissa & fraudulento osculo palliata. *Matth.* 26. Iudei Paulo parauerant insidias, & tamen aliud prætendebant. *Actor.* 23. Proditores propter ambitionem

dominij prodiones exercent, cupientes ex hoc alijs dominari. Sic Zambri propter appetitum dominij Elam suum Dominum interfecit. *3. Reg. 16.* Sellum filius Iabes concitauit Azariam dominum suum, & interfecit eum: & regnauit post eum tantummodo vno mense. *4. Reg. 20.* Cum Senacherib in domo domini sui adoraret, duo eius filij eum propter ambitionem dominij occiderunt, licet neuter eorum regnauerit, vt credebant. *4. Reg. 19.* Triphon cum ambularet cum Antiocho domino suo, eum dolose & proditiose occidit, & quod ille habuerat sibi vsurpauit. *1. Mach. 13.* Proditores sub nomine pacis alios decipiunt & occidunt. Sic quidam inimici Neemiæ cum ipso voluerunt amicitiam facere, vt eum proditiose fraudarent. *Neem. 6.* Ismael filius Nathaniæ & alii cum eo, cum Godolia in signum pacis & amicitiae comederunt, & post prandium eum cum multis alijs occiderunt. *Hierem. 41.* Antiochus pacem simulans, pacem promisit, & muros Hierusalem postea dissipauit. *1. Mach. 6.* Pacificus fuit Princeps tributorum locutus, qui percussit postea ciuitatem. *1. Machab. 1.* Triphon sub nomine pacis Jonathan comprehendit, quem proditorie cum filijs suis interfecit. *1. Mach. 12. & 13.* Apollonius in Hierusalem simulans pacem, venit, & vsq; ad diem Sabbathi requieuit, sed postea ex Iudæis festum celebrantibus maximam multitudinem interfecit. *2. Mach. 5.* Proditores statim & grauiter puniuntur à Deo, & sunt inter alia genera peccatorum grauiter ab omnibus homi-

hominibus puniendi. Sicut fuit punitus Zambri, qui post prodicionem regnavit tantummodo septē diebus, & postea incendio se peremit. 3. Reg. 30. Sic ianitores Assueri, qui contra eum voluerunt insurgere, in patibulo sunt suspensi. *Hester* 2. Iudas Machabæus illos qui per pecuniam inimicos permiserunt recedere, tanquam proditores & fratrum venditores occidit. 2. *Machab.* 10. Iudas qui Christum tradidit, post modicum abiens, laqueo se suspendit. *Matth.* 26.

CAPVT CXII.

De Prosperitate mundana.

Prosperitas mundana

*Est in delitiis, causa delictorum, male terminabilis,
Est in divitiis, laqueus stultorum, ultio damnabilis,*

Tenet in vitiis, dignitas honorum, parum perdurabilis:

Gaudet latitiis, belli triumphorum, breui mora labilis:

Sed in amicitiiis, globum dat multorum, dum speratur stabilis.

PROSPERITAS mundana, quæ est in deliciis corporis, causa est multorum peccatorum carnalium, & male terminatur. Exemplum in Sodomis, quorū culpæ fuit causa abundantia, panes & ocij, propter quod nefanda scelera commiserūt. *Gen.* 19. *Ez.* 16.

dominij proditioes exercent, cupientes ex hoc alijs dominari. Sic Zambri propter appetitum dominij Elam suum Dominum interfecit. *3. Reg. 16.* Sellum filius Iabes concitauit Azariam dominum suum, & interfecit eum: & regnauit post eum tantummodo vno mense. *4. Reg. 20.* Cum Senacherib in domo domini sui adoraret, duo eius filij eum propter ambitionem dominij occiderunt, licet neuter eorum regnauerit, vt credebant. *4. Reg. 19.* Triphon cum ambularet cum Antiocho domino suo, eum dolose & proditiose occidit, & quod ille habuerat sibi vsurpauit, *1. Mach. 13.* Proditores sub nomine pacis alios decipiunt & occidunt. Sic quidam inimici Neemiae cum ipso voluerunt amicitiam facere, vt eum proditiose fraudarent. *Neem. 6.* Ismael filius Nathaniae & alii cum eo, cum Golia in signum pacis & amicitiae comederunt, & post prandium eum cum multis alijs occiderunt. *Hierem. 41.* Antiochus pacem simulans, pacem promisit, & muros Hierusalem postea dissipauit. *1. Mach. 6.* Pacificus fuit Princeps tributorum locutus, qui percussit postea ciuitatem. *1. Machab. 1.* Triphon sub nomine pacis Ionathan comprehendit, quem proditorie cum filijs suis interfecit. *1. Mach. 12. & 13.* Apollonius in Hierusalem simulans pacem, venit, & vsq; ad diem Sabbathi requieuit, sed postea ex Iudaeis festum celebrantibus maximam multitudinem interfecit. *2. Mach. 5.* Proditores statim & grauiter puniuntur a Deo, & sunt inter alia genera peccatorum grauiter ab omnibus homi-

hominibus puniendi. Sicut fuit punitus Zambri, qui post proditionem regnavit tantummodo septē diebus, & postea incendio se peremit. 3. Reg. 30. Sic ianitores Assueri, qui contra eum voluerunt insurgere, in patibulo sunt suspensi. Hester 2. Iudas Machabæus illos qui per pecuniam inimicos permiserunt recedere, tanquam proditores & fratrum venditores occidit. 2. Machab. 10. Iudas qui Christum tradidit, post modicum abiens, laqueo se suspendit. Matth. 26.

CAPVT CXII.

De Prosperitate mundana.

Prosperitas mundana

*Est in delitiis, causa delictorum, male terminabilis,
Est in divitiis, laqueus stultorum, ultio damnabilis,*

Tenet in vitiis, dignitas honorum, parum perdurabilis:

Gaudet letitiis, belli triumphorum, breui mora labilis:

Sed in amicitiiis, globum dat multorum, dum speratur stabilis.

PROSPERITAS mundana, quæ est in deliciis corporis, causa est multorum peccatorum carnalium, & male terminatur. Exemplum in Sodomis, quorū culpæ fuit causa abundantia, panes & ocij, propter quod nefanda scelera commiserunt. Gen. 19. Ez. 16.

Filij Iambri facientibus nuptias, venerunt Iudæi cum Ionatha, multitudinem occidentes, & cōuersæ sunt nuptiæ in lamentum, & sonitus musicorum in luctum, & gaudium in mœrorem. *i. Machab. 9.* Filiis & filiabus Iob vrescentibus in domo primogeniti fratris, domus super eos cecidit, opprimens singulos, & occidens. *Ioan. 1.* Finis deliciarum est mors & odium Dei, sicut Neemias dicebat expresse: *Manducauerunt, & saturati sunt, abundauerunt delitiis, & ad iracundiã prouocantes. Neem. 9.* Ille epulo qui epulabatur quotidie splendide in breui portatus est ad inferos & torquebatur in lingua. *Luc. 16.* Prosperitas mundana quæ est in diuitiis, hominem infatuatum ad damnationem æternam inducit. Nam argentum tempore Salomonis non erat alicuius valoris, quia tanta erat in Hierusalem copia argenti quanta & lapidum. Vnde *Ecclesiast. 47.* Collegisti quasi aurichalcum aurum, & ut plumbum complesti argentum. Sed plus nocuit Salomoni tanta rerum abundantia quam tanta sapientia profuisset. *3. Reg. 11.* Abundantiam rerum temporalium despiciendam ostendit exemplum, quod dominus posuit de diuite, cuius ager vberrimos fructus afferebat. *Luc. 12.* Adolescens qui erat diues tristis recessit à Domino, quando audiuit ab eo, quod oportebat eum pauperem fieri, si esse vellet de numero perfectorum, *Matth. 19.* Diues ille qui tot abundabat diuitiis ut bysso semper & purpura vestiretur, ad tantam venit inopiam quod guttam aquæ petens, non potuit obtinere, neque obti-

obtrinebit æternaliter. *Luc. 16.* Prosperitas munda-
na quæ est in honoribus & dignitatibus, homi-
nem ligat vinculis vitiorum, sed parum durat. Nam
Saul antequam esset in regia dignitate, fuit bonita-
te decoratus: qui accepto regno, cuncta præcepta
Domini præterit. *1. Regum 20.* David propter
multitudinem subditorum superbiendo, populum
numerauit. *2. Regum 24.* Ieroboam antequam esset
rex puer bonæ indolis fuisse legitur qui habito
regno, vitulos adorauit, & alios adorare fecit. *3. Re-
gum 12.* Cum corroboratus esset Ozias, eleuatum
est cor eius, & voluit adolere incensum: & quia re-
prehensus à Sacerdotibus desistere noluit, meruit
incurrere plagam lepræ. *2. Paralip. 26.* Manasses
fuit pessimus tempore regis dignitatis, sed angu-
stiatus & vnctus in Babylone, agens pœnitentiam,
fuit bonus. *2. Paralip. 33.* Modicum durant hono-
res & dignitates, & male plurimum terminantur.
Nam Amon qui erat secundus à rege, & adoraba-
tur ab omnibus, post modicum tempus est turpi-
ter suspensus. *Hester. 7.* Statuam quam vidit Na-
buchodonosor percussam à lapide & in fauillam
redactam, indicat prosperitatem mundanam in di-
gnitatibus & honoribus nihil esse. *Daniel. 2.* Ma-
gnam fecerunt honorem Iudæi Domino viuenti:
sed velperiis reuersus est in Bethaniam, quia in
Hierusalem non inuenit hospitium: & post dies
paucissimos est ab ipsis turpiter crucifixus & oc-
census. *Joan. 19.* Cum populus laudes diuinas accla-
masset Herodi, ipse Herodes ab angelo est percus-
sus.

sus. *Actor. 12.* Prosperitas mundana quæ est in victoriis & triumphis, de quibus homines cōsueverunt lætari, frequenter est occasio peccatorum, cito labitur, & in tristitiam commutatur. Nam Gedeon excutiens frumentum in area fuit bonus, ita quod ei angelus voluit apparere; qui postea obtenta magna victoria, fuit malus. Dauid primo fuit sanctus: post multas victorias gloriosus, adulterium & homicidium perpetravit. Ptolomæus debellato Alexandro, & habito eius capite, tribus diebus tantūmodo vixit. *1 Machab. 11.* Prosperitas mundana in prædictis omnibus hoc solum habet quod cōgregat homini multitudinem amicorum, qui tribulationis & angustię tempore disperguntur, iuxta illud Poeticum:

*Dum zephyri flabunt, multi comitantur amici,
At mox hos aquilo turbine flante fugat.*

Hoc patet in Tobia, qui quando erat pauper, &c. *Tob. 2.* Nota historiam: tunc enim non legimus ab aliquo consanguineo visitarum, sed postquam fuit illuminatus & diues factus, venerunt ad eum consanguinei congaudentes. *Tob. 11.* Iob quamdiu fuit afflictus, non habuit amicum sibi seruientem, sed consolatores habuit onerosos: sed postquam Deus dedit ei duplicia, venerunt ad eum fratres ipsius ferrentes, &c. *Iob. ultimo.*

C A P V T CXIII.

De Prudentia & Sagacitate.

Prudentis officium.

Verba

*Verba aliquando fingere, & simulare:
 Discordes restringere, eosq; placare:
 Iras non impingere, sed absentare:
 Falsas artes restringere, atq; reprobare:
 Ordinare depingere, ordinata dare:
 Antequam attingere, opera probare:
 Verbis multa fingere, paucaque monstrare:
 Roburq; accingere, & dissimulare.*

PRudentia magna est simulare & fingere verba, & vnum aliquando ostendere pro alio : Nam Abraham veniens in Ægyptum celauit veritatem & uxorem dixit esse sororem. *Genes. 12.* Simile fecit Abraham quando venit ad Abimelech regem. *Genes. 20.* Magna sagacitate vsus est Ioue, simulando fugam in obsidione vrbis Hay. *Ios. 8.* Callide cogitauerunt Gabaonitæ simulantes se venire de longinquo. *Ios. 9.* Ayoth simulans se portare pecuniam vel munera, Elgon astute decepit, vt habetur *Iudicum cap. 3.* David coram Achis simulauit se fatuum, vt posset ab eo fugere. *1. Reg. 21.* Iehu se finxit honorare Prophetas Baal, quos postea occidit. *4. Regum 10.* Simulauit villicus pietatem erga debitores, cuius prudentiam Dominus commendauit. *Luc. 16.* Prudentis officium est per verba dulcia placare iratos & discordes. Sic prudenter placauit Abraham Loth, & sedauit iurgium inter vtriusque pastores. *Genes. 14.* Nuncij missi ad filios Ruben, prudenter locuti sunt, & illi prudenter placarunt eos. *Ios. cap. 22.* Abigail pru-

prudenter placuit Dauid iratum contra Nabal virum suum. *1. Regum 25.* Verba mulieris prudentis fecerunt reuocare Absalonem ad Dauid, contra eum iratum. *2. Regum 14.* Sapiens mulier de Abela, fecit Ioab ab obsidione recedere. *2. Regum 20.* Filii Israel simulantes fugam caute debellauerunt tribu Benjamin. *Judicum 20.* Prudentia est, cedere furori. Nam postquam Rebecca consuluit filio suo Iacob vt obtineret benedictionem, consuluit vt absentaret se ab ira fratris sui. *Genes. 27.* Exploratores quos misit Iosue, prudenter egerunt vt cederent furori. *Ios. 2.* Discrete prohibuit Ezechias ne populus responderet nuncijs regis Assyriorum, loquentibus blasphemias; quia non expediebat Iudasos contra linguaces infideles ligare. *4. Reg. 18.* Prudentes cognoscuntur in verbis, siue futura præconiecturando, siue præcongruètes parabolas assumendo, vel discrete loquendo, vel bonum consilium dando. Nam Ioseph coram Pharaone somnia prudenter exposuit, & vt sapiens bonum consilium ipsi dedit. *Genes. 41.* Discretum & prudens consilium dedit Ietro Moyse, vt Prælatum eligeret in populo. *Exod. 18.* Similitudinem prudentem accepit Nathan, arguendo Dauid de peccato suo, vt habetur *2. Regum 12.* Roboam fuit imprudens, qui senum prudens consilium non adimpleuit, sed iuuenum, vt habetur *3. Regum 12.* Filius Prophetæ prudentem similitudinem dedit, quando Achab repredendit & Iosaphat commendauit. *3. Regum 22.* Magnæ prudentiæ verbum dicit Zorobabel de
forti-

fortitudine mulierum & veritatis. 3. *Esdar. 4.* Inter prudentia documenta Tobia fuit, quod consilium à sapiente quærebat. *Tob. 4.* Visionem Nabuchodonosor Daniel prudenter exposuit. *Dan. 2. & 3.* Miræ prudētiæ & discretionis fuerunt verba Mariæ ad angelum & ad Elisābeth. *Luc. 1.* Prudentiæ signum est dissimulare iniurias, licet cognoscat quid sit. Nam Saul dissimulabat prudenter non audire male de se loquentes, vt patet *1. Reg. 10. in fin.* Cognouit Iudas dolum Nicanoris, & se prudenter extraxit. *2. Machab. 8.* Simon cognouit dolum triphonis, & tamen fecit quod petijt, vt scandalum vitaret. *1. Machab. 13.* Volens Paulus ire in Syriam, cognoscens paratas insidias, caute declinauit. *Act. 17.* Paulus prudenter aduertens fraudem volentiū eum ducere in Hierusalem, Cæsarem appellauit. *Actor. 25.*

CAPVT CXIV.

De Pueris bonæ indolis.

Pueri boni male agentibus sunt dissidentes:

Suis parentibus sunt obedientes:

Rebus decentibus sunt se exercentes.

PVeri bonæ indolis sunt obedientes parētibz, nec murmurant quando aliquid eis præcipitur. Nam Isaac non legitur murmurasse, quando pater eum voluit immolare & occidere. *Genes. 22.* Quando Dauid debebat yngi in regem, erat puer, & pa-

scens oues, tanquam patri obediens. 1. *Reg.* 16. Pueri boni cognoscuntur, si vitia & malas societates oderunt. Nam Ioseph crimen odiens, accusauit fratres suos de crimine pessimo. *Genes.* 37. Tobias cū esset iunior, sic puerilia vitia oderat, vt nihil puerile gesserit, *Tob.* 1. Septem fratribus adolescentibus sic erat odio sacrilegium, vt crudeles sustinerent pœnas. 2. *Mach.* 7. Pueri boni se ad bona excitāt, & Ecclesias & loca sancta frequentant. Nam Samuel adhuc puer, minister erat in conspectu Domini, vt patet 1. *Reg.* 2. & 1. *Machab.* 3. Ioas erat septem annorum cum regnare cœpisset, & fecit bonum coram Domino. 4. *Reg.* 12. Daniel & socij eius sine magistro legem seruantes, sobrie & sancte inter pueros gentiles vixerunt, vt clare habetur *Daniel.* 1. Ioannes Baptista confortabatur spiritu, & crescebat, & erat in deserto vsque ad diem ostensionis suæ. *Luc.* 2. Iesus puer duodecennis inuentus est in templo inter Doctores, & descendit cum parentibus suis, subditus illis: omnibus pueris in exemplum. *Luc.* 2.

CAPVT CXV.

De Punitione delinquentium.

*Punit Deus delinquentes propter peccatam transgressionis obedientia non sequendo:
 Monstrationis incontinentia lasciuendo:
 Elationis & excellentia superbiendo:*

Rebel-

Rebellionis sua potentia, vana colendo:
Turbationis impatientia iram sequendo:
Detractionis & inuidientia murmur ferendo.
Excursionis & affluentia in appetendo.
Repletionis & corpulentia in comedendo:
Presumptionis irreuerentia in deridendo.
Offensionis & praeserentia se proferendo.
Omissionis & negligentia non exerceudo.

PVnit Deus peccatum inobedientiae. Nam primi parentes grauitur puniti sunt propter peccatum inobedientiae, quod credebant non grauitur puniri. *Genes. 3.* Colligans ligna in Sabbatho contra Dei praecipitum, fuit de Dei nutu à populo lapidatus. *Numer. 15.* Quia Saul fuit inobediens Deo in caede Amalech, reprobus est à regno. *1. Regum 15.* Vir Dei qui contra voluntatem Domini comedit panem in domo Prophetæ, fuit à leone occisus. *3. Regum 13.* Ciuitatem Sanctam permisit Deus destrui & populum captiuari, propter inobedientiam. *4. Regum 25.* Punit peccatum luxuriæ. Nam originali mundo non pepercit, sed penè totum aquis diluuii deleuit: quia omnis caro corruerat viam suam luxuriose viuendo. *Genes. 6. & 7.* Quinque ciuitates fetenti sulphure & igni deletæ sunt, propter peccatum contra naturam. *Genes. 19.* Propter peccatum commissum in uxorem Leuitæ, quasi tota tribus Benjamin fuit destructa, vt clare habetur. *Iudic. cap. 2.* Punit Deus peccatum superbiæ. Nam Pharaon cum Aegyptijs sub-

submersi sunt propter superbiam. *Exod.* 14. Septuaginta millia hominum mortui sunt, propter superbiam Dauid, qui fecerat numerari populum. *2. Regum* 24. Antiochus superbus fuit graui plaga percussus, ita vt vermibus scaturiret, vt patet *2. Machab.* 9. Herodes superbus, cui populus acclamabat honores diuinos, percussus ab angelo à vermibus est commestus. *Actor.* 12. Punit Deus peccatum idololatriæ. Nam propter idolum quod adorauerunt idololatræ, ceciderunt vna die viginti tria millia hominum. *Exod.* 32. Egressus est ignis & deuorauit Nadab & Abiu, quia obtulerunt ignem alienum. *Leuit.* 10. Punit Deus peccatum iræ. Nam blasphemus qui blasphemauerat Dominum, lapidatus est à populo. *Leuit.* 24. Seruus nequam qui noluit dimittere proximo suo, missus est in carcerem donec redderet vniuersum debitum. *Matth.* 18. Punit Deus peccatum murmurationis. Nam murmurante populo, egressus est ignis, & deuorauit castra, vt patet *Numer.* 11. Maria percussa est lepra, quia contra Moysen murmurauit. *Numer.* 12. Serpentes ignitos misit Dominus in populum murmurantem. Punit Deus peccatum Auaritiæ. Nam Achior cum supellectili sua periit, quia de anathemate per auaritiam tulit. *Ios.* 7. Grauitèr punitus est Giezi, qui munera à Naaman propter auaritiam acceperat. *4. Reg.* 5. Heliodorus fuit male flagellatus, quia thesaurum viduæ spoliare voluit. *2. Machab.* 3. Auaritia Ananiæ & Saphyræ fuit propter peccatum graui punitione punita. *Actor.* 5.

Punit

Punit Deus peccatum gulæ, vt patet in primis parentibus, comedentibus pomum vetitum. *Genes. 3.* Filij Heli, qui violenter tulerant carnes crudas vt lautius pararent, quos pater eorum non corripuerat sicut debuit; grauius cum patre sunt puniti à Domino, vt bene patet *1. Regum 4.* Punit Deus peccatum irreuerentiæ ad Deum & ad homines. Nam Ozias irreuerenter tangentem arcam Domini, vt iuuaret, percussus est à Domino, & mirabiliter mortuus est, vt patet *2. Reg. 6.* Quadraginta duo pueri ab vrlis lacerati; quia irreuerenter Heleseum deridebant, *4. Regum 2.* Ozias quia ad modum Sacerdotum voluit adolere; non exhibens sacrificio reuerentiam, est factus leprosus. *2. Paralip. 26.* Punit Deus peccatum vanæ gloriæ. Nam Ezechias qui ostendit thesauros suos nunciis regis Babylonix, omnes Dei sententia amisit, vt patet *4. Regum 20.* Quia eleuatæ sunt filix Sion, erit pro suaui odore fœtor. *Esa. 3.* Punit Deus peccatum Acediæ. Nam seruum inutilem qui talentum sibi commissum multiplicare non studuit, præcepit Dominus in tenebras mitti exteriores & acriter puniri, vt patet *Matth. 15.* De hac materia quære plura exempla de *Acedia, videlicet cap. 3.*

CAPVT CXVI.

De Pusillanimitate.

Pusillanimes & timidi,

Parua timentes magna sortiuntur.

Y

Præ

no

Praue mordentes, murmura sequuntur:

Cuncta pauentes, timidi feruntur.

Bella gerentes, sapius vincuntur.

Pvsillanimes dum timent minas, vincuntur & ruunt in magna pericula. Nam Loth qui debuit saluari in monte, cecidit postea in incestum & stuprum filiarum. *Genes. 19.* Sedechias dum timuit displicere principibus, in mortem Hieremiae consensit. *Ihierem. 38.* Darius rex Persarum timens contradicere satrapis, misit Danielem in lacum leonum. *Daniel. 6. & 14.* Dum Petrus timuit vocem mulieris, Christum negavit, vt habetur *Matth. 26.* Pusillanimes murmurare solent; sicut filij Israel quando viderunt Aegyptios venientes post se, non attendentes miracula Dei, timetes murmurare ceperunt. *Exod. 14.* Perlato ab exploratoribus, terrae promissionis cultores esse fortissimos, murmuravit populus. *Numer. 14.* Pusillanimes omnia timent, etiam non timenda. Nam filij Israel audientes vocem Domini dixerunt, timentes, Moyse: *Non loquetur nobis Dominus, loquere tu nobis. Exod. 2.* Balaach timens Israel, misit ad Balaam, plus confidens in verbis quam in armis. *Numer. 22.* Gabaonitae dixerunt ad Iosue, ad eum venientes, & fecerunt pacta quae ipse voluit. *Ios. 9.* Videns Petrus ventum validum, timuit, quando super mare ad Dominum ambulabat. *Matth. 13.* Timuisse videtur Nicodemus, qui venit ad Iesum nocte, quasi non audiens venire die. *Ioan. 3.* Arguit Dominus discipulos, qui ipso praesente

sente in mari fluctuantes timebant. *Matth* 8. Discipuli timentes, Christum reliquerunt, & adolescens sindone nudus aufugit. *Marc* 14. Cæcinati parentes timidi responderunt: quia timebant extra synagogam fieri, vt habetur *Ioan* 9. Pusillanimes esse in præliis periculosum est. Nam postquam filii Hay fugauerunt filios Israel, & mortui sunt triginta sex homines, expauit cor populi, & ad instar aquæ liquefactus est, *Iosue* cap. 7. Gedeon pugnaturus dixit exercitui suo: *Qui formidolosus est reuertatur*: & reuersa sunt duodecim millia. *Iudicum* cap. 7. Israelitæ audientes Goliath, timebant nimis, & fugierunt præ timore. *1. Regum* 17. Saul videns castra Philistinorum, timuit, & expauit cor eius, & ibi occubuit, vt optime apparet, *1. Regum* 28. Roboam rudis & corde puido, non potuit resistere exercitui Ieroboam, vt clare habetur *2. Paralip* 13. Mortuo Holoferne ipsius exercitus est solo timore fugatus. *Iudith* 14. Videns Iudas Machabæus quod defluxit exercitus eius, & bellum vrgeret contra eum, fractus est corde, & in bello cecidit, nec alibi legitur timuisse, vt habetur *1. Machab* 9.

CAPVT CXVII.

De Sabbati obseruatione.

*Sabbathi & festiuis diebus debent homines:
Quiescentes nihil operari vanitatis.*

Delinquentes, male tormentari pro peccatis.

Attendentes, verba predicare veritatis.

Omnes gentes, rebus occupari sanctitatis.

Sabbathum interpretatur *quies*, quia in Sabbathis seu Festis debet homo quiescere ab omni opere seruii, & Festa custodire. Quia requieuit Dominus die septimo ab omni opere suo quod patrarat. *Genes. 1.* Ob hanc causam filii Israel colligebant, Manna die festo in duplo, vt Sabbatho feriantur. Inter præcepta decalogi, solius mandati de obseruantia Sabbathi causa redditur. *Exod. 20.* Ita Iudæi custodiebant Sabbathum, quod nolabant se defendere ab impugnatoribus. *1. Mach. 1.* Mulieres sanctæ parauerunt aromata ad vngendum Christum, sed Sabbatho filuerunt, vt habetur *Marc. 16.* In huius figura requieuit Dominus die Sabbatho in sepulchro. *Luc. 23.* Sabbathum non obseruantes debent corripì & puniri. Nam colligans ligna in Sabbatho, iussu Domini fuit lapidatus. *Numer. 15.* Arguit Neemias calcantes torcularia & portantes onera in die Sabbathi. *Neem. 13.* Sabbathi & Festorum nunciatio debet populo nunciari, & in Festis Verbum Dei prædicari. Ideo hoc præceptum de custodia Sabbathi frequenter repetitur. *Exod. 20.* Nicanorem volentem præliari die Sabbathi, Iudæi sequentes eum instruxerunt, Sabbathum obseruare. *2. Mach. 15.* Ob hanc causam dicit Iacobus: Ignorantes voces Prophetarum, quæ per omne Sabbathum leguntur

guntur. Moyses enim à temporibus antiquis habet in singulis ciuitatibus, qui eum prædicent in synagogis, vbi per omne Sabbathum sacra Scripta leguntur. *Actor. 15.* Dicitur etiam quod Apostoli loquebantur cum mulieribus quæ conuenerant die Sabbathorum. *Actor. 16.* Sabbatho vel festis diebus debet homo multa bona facere, vel plura, quam ferialibus diebus. Nam die Sabbathi offerebantur duo agni, & aliis diebus vnus, vt patet *Numer. 28.* Populus Israel videns quod hostes die Sabbathi eos impugnarent, melius cogitauerunt se defendere; vt ostendatur quod istis diebus magis resistendum sit tentationibus vel impugnationibus. *1. Machab. 2.* Christus multa miracula fecit in Sabbato, vt patet per omnia Euangelia. Est enim ratio prima, vt se ostenderet Dominum Sabbathi, quod filius hominis est etiam Dominus Sabbathi. *Matth. 12.* Secunda ratio est, vt intelligeretur, quod à malo semper cessandum sit, non à bono, sed Sabbato liceat etiam benefacere. *Matth. 12. Luca 14.* Tertia ratio est, vt plures ædificarentur ex visione miraculi, vt patet in sanatione inclinatæ scæminæ. *Luc. 13.*

CAPVT CXVIII.

De Sapientia mulieris.

*Sapientes debent esse mulieres,
Filialem inducentes exhortationem,*

Coniugalem exercentes operationem:

Viduaalem sustinentes desolationem:

Virginalem offerentes illibationem:

Corporalem impediunt violationem.

Sapientes mulieres sunt, quæ filios suos instruunt, & eos bene corrigunt. Nam Sara prudenter procurans, intellexit ludum Ismaelis cum filio suo Isaac non esse bonum, & voluit Dominus, quod Abraham acquiesceret voluntati eius: *Genes. 21.* Rebecca fuit valde argumentosa ad instruendum Iacob: ut haberet benedictionem, *Genes. 27.* Cautè etiam docuit ipsa Iacob, ut absconderet se ab ira patris sui, *Genes. 28.* Bersabee mater Salomonis sapienter verba proposuit, ut filius eius regnaret, *3. Reg. 1.* Vna illarum duarum meretricum sapienter allegauit Salomoni, ut filius eius non occideretur. *3. Regum 3.* Mulier Sunamitis libenter voluit propter Giezi dimittere Heliseum, ut filium suscicaret, *4. Regum 4.* Sapientes debent esse mulieres coniugatae, & prudenter viris & aliis respondere. Nam Delbora vxor Lapidoth sapienter docuit Barach populum liberare de inimicis, *Iudicum 4.* Anna vxor Helcanæ sapienter se excusauit coram Heli sacerdote, *1. Regum 1.* Abigail vxor Nabal per sapientem eloquentiam suam, liberauit virum suum à morte, *1. Regum 22.* Holda vxor Sellum sapienter confortauit Iosiam, & populo mala ventura prædixit, *4. Regum 22.* Hester vxor Assueri Regis, cum sapienti cautela fecit petitionem suam Regi. *Hester.*

Hester. 7. Elizabeth vxor Zachariæ sapienter cognouit aduentum matris Dei filii, vt habetur *Luc. 1.* Vxor Pilati sapienter locuta est, & prudenter egisset si ei credidisset, *Matth. 27.* Sapientia debet esse in viduis ad instruendum alias. Nam astuta fuit Noemi vidua, docens Ruth nurum suam alienigenam quomodo nubere posset Booz nobili & potenti, vt habetur *Ruth cap. 30.* Mulier vidua Thecutes sapienter induxit Dauid, vt filium Absolon reuocaret exilem, *2. Regum 14.* Regina Saba quæ post mortem viri regnabat, venit videre sapientiam Salomonis & discere, *3. Regum 10.* Miram prudentiam & constantiam ostendit Indith, populum docendo, & Holofernem occidendo. *Judith 8. & 13.* Sapiētes multum oportet esse virgines in orando, loquendo, & conuersando. Nam Sara virgo filia Raguelis, sapienter Dominum orauit vt eam de opprobrio liberaret. *Tob. 3.* Tam tacendo quam loquendo patet beatam Mariam fuisse virginem prudentem. Nam parum & cum paucis locuta est: Primo cum angelo, discrete querendo, & discretius acquiescendo, dicens: *Quomodo fiet istud? quoniam virum non cognosco.* & iterum: *Ecce ancilla Domini. Fiat mihi secundum verbum tuum.* *Luc. 1.* Secundo locuta est cū Elisabeth, ipsam salutando. Et nota quod post magnas laudes Elisabeth, nihil ei respondit, sed Deum laudauit, dicens: *Magnifica tantum meum Dominum,* vt habetur *Luc. 1.* Tertio locuta est cum filio, dulciter interrogando eum, dicens: *Fili quid fecisti nobis sic: quia ego*

Et pater tuus, dolentes querebamus te. Luc. 2. Quarto locuta est cum eodem filio, dulciter intercedendo pro verecundis & pauperibus sponsis, dicens ex compafsione: Fili, vinum non habent. Ioan. 2. Quinto locuta est cum ministris, eos instruendo, dicēs: Quodcunq; dixerit vobis facite. Ioan. 2. Sapientes sunt aliquando peccatrices. Nam Raab meretrix nuncios Iosue prudenter abscondit. Ios. 2. Maria Magdalena semper ad pedes Christi stetit: quia ibi primo remissionem inuenit, secundo exhibuit Christo debitam & deuotam reuerentiam lauando, tergendo, vngendo pedes Saluatoris. Luc. 7. Tertio audiuit diuinam sapientiam: quia stabat ad pedes Domini, & audiebat verbum illius. Luc. 10. Quarto obtinuit fratris sui Lazari resurrectionem & vitam. Ioan. 11.

CAPVT CXIX.

De Sacra Scriptura.

Sacra Scriptura continet,

Testamentum vetustatis contentium figurarum,

Sacramentum nouitatis, expressum doctrinam,

Sacra Scriptura diuiditur in Vetus & Nouum Testamentum. Vetus autem Testamentum, diuiditur in quatuor partes, secundum quatuor quę pertinent ad vitam spiritualem, in qua per scriptu-

ram

ram reformemur. Ideo quatuor sunt partes Scripturæ Veteris Testamenti, scilicet,

Lex Præceptorum.

Historia exemplorum.

Sapientia monitionum.

Prophetie prædicationum.

Vita namque spiritualis

In præceptis instruitur.

In exemplis ostenditur.

In monitionibus promouetur.

In prædicationibus perficitur.

Lex igitur præceptorum continet quinque libros, secundum quinque quæ requiruntur in præceptis. Primo quinque præcepta traduntur. Ideo primo ponitur liber, ubi legem recipientium generatio scribitur, scil. *Genes. 5.* Secundo quo præcepta traduntur: ideo ponitur secundus liber, ubi præcepta legis traduntur, scil. *Exod. 20.* Tertio, qui sunt obseruantia promotores: ubi ponitur tertius liber, ubi ministri Ecclesiæ statuuntur, scilicet *Leuiticus.* Quarto, qui sunt idonei executores: ideo ponitur quartus liber, ubi infirma à fortibus distinguuntur, scilicet *Numeri.* Quinto, qui sunt dubiorum declaratores: ideo ponitur quintus liber, ubi per Moysen declarantur dubia, scilicet *Deuteronomion.* Scripturæ sacre Veteris Testamenti pars secunda, scilicet historia exemplorum diuiditur: quia quædam sunt exempla Prælatorum; & quædam Subditorum. Prælatorum exempla sunt sex. Nam debent primo, subditos in finem dirigere:

Y s quod

quod ostenditur per *Iosue*, qui populum direxit in terram promissionis, *Ios. 2*. Secundo, lites dissolueret; ideo diuersi iudices diuersis temporibus ordinantur, *sub libro Iudicum per tot*. Tertio, subditos instruere. Ideo Noemi instruxit Ruth, quomodo nuberet: quod totum ostenditur in *libro Ruth. cap. 3*. Quarto subditos defendere, ideo à bellis temporalibus Reges subditos, protegunt: quod ostenditur in *libris Regum*, & à pluribus, scil. ab his qui legem defendunt, ut *Mach*. De quibus dicitur in *libris Machabeorum*. Quinto destructa reficere; ideo *Neemias* reedificabat muros Hierusalem, ut patet in *Neemia*. Et *Esdra*s reedificabat templum quod erat ab hostibus prophanatum, ut patet 1. *Esd. 3*. Sexto debent finaliter Deo adhærere; ideo *Iob* adhæsit Deo in prosperis & aduersis. In *libro Iob*. Exempla vero Subditorum ostenduntur in tribus. Nam debent subditi primo, seruare patientiam in aduersis. Quod docemur per *Tobiam*, qui excæcatus sustinuit patienter cœcitatem, ut patet *Tob. 2*. Secundo debent habere constantiam in aduersis. Ideo *Judith*, ponens se in periculis, constanter hostes deiecit. *Judith. 13*. Tertio debent habere beneuolentiam in prosperis, Ideo *Hester* sublimis, populo beneuola fuit, *Hest. 4. & infra*.

Scripturæ sacræ tertia pars est Sapientiæ monitionum, quæ diuiditur. Quia quædam est admonitio generalis, qua monentur vniversi cuiuscunque conditionis existant, ut habetur in *libro Ecclesiast.* Alia est admonitio specialis, & hæc est aliquando Præ-

do Prælatorum, qui debent seruare iustitiam: & hoc ostendit *Salomon*, dicens: *Diligite iustitiā, &c.* Et hoc totum continetur in libro *Sapientie*. Alia est admonitio subditorum, & hæc est triplex, secundum triplicem differentiam subditorum. Nā prima est incipientium. Et hoc ponit *Salomon*, dirigens sermones suos ad paruulos, vt patet in libro *Prouerbiorum*. Secunda est proficientium, in qua ostenditur vanitas temporalium, quam dimitunt proficientes. Et hoc totum continetur. in libro *Ecclesiastic*. Tertia est perfectorum, in qua vir perfectus in contemplationibus eruditur multis modis. Et hoc in libro *Canticorum*. Scripturæ sacræ pars quarta, scilicet *Prophetia*, diuiditur: quia aut prædicantur opera Christi, quæ est prima prophetia, quæ prædicit eius incarnationem, dicens: *Ecce virgo concipiet*. Et hic *Esaias*. & eius passionem, dicens: *Ecce quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimas*. Et hic est *Hieremias*. Tertius Propheta prædicit eius ascensionem: *Aquila grandis alarum magnarum venit, &c.* Et hic est *Ezechiel*. Quartus, Spiritus sancti missionem, dicens: *Emitte Spiritum tuum, & creabuntur, &c.* Et hic est *Dauid* in libro *Psalmorum*. Quintus finalis iudicii retributionem, dicēs: *Aperiti sunt cæli, & iudicati sunt mortui*. Hic est *Daniel*. Aut prædicantur opera filiorū Christi. Ideo opera duodecim tribuum filiorum prædicantur in lib. 12. *Prophetarum*. Scriptura S. Noui Testamenti diuiditur: quia in Euangelis continetur opera Christi & verba, Quia primus describit eius humanitatem, dicens:

dicens: *Liber generationis Iesu Christi filii David filii Abraham. Abraham autem genuit Isaac, &c.* Hic est *Matthaeus*. Secundus predicat eius predicationem dicens: *Vox clamantis in deserto. Parate viam Domini.* Hic est *Marcus*. Terrius sacrificii passionem, dicens: *Fuit in diebus Herodis regis. &c.* Hic est *Lucas*: Quartus eius diuinitatem, dicens: *In principio erat Verbum: & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum, &c.* Et hic est *Ioannes*. Opera vero Apostolorum recitantur in libro quem fecit *Lucas* post Christi passionem. Et hic est *Actus Apostolorum*. Verba Apostolorum continentur in *epistolis Pauli* & in *Canonicis*, ubi fideles omnimode instruuntur. Futura pericula & annunciationes eorum in septem visionibus *Ioannis*. Et hæc est *Apocalypsis*. Et hæc est sufficientia totius Sacrae Scripturae & omnium eius librorum. Nam cum Christus tentaretur à diabolo, tribus verbis Sacrae Scripturae se defendit. *Matth. 4.*

CAPVT CXX.

De Sepultura.

Sepultura tempore mortis est eligenda voluntate, loco venerabili:

Exercenda pietate, opere laudabili:

Negligenda equitate, viro indomabili:

Exhibenda charitate parente laudabili.

Sepulturam debet homo eligere in loco sancto & honorabili, & diligenter ante mortem de ea cogi-

cogitare. Ideo Abraham cum diligentia emit agrū,
 vt mulierem ibi sepeliret. *Genes. 23.* Nolu-
 it Iacob sepeliri cum malis, sed dixit ad Ioseph, vt eum
 cum patribus sepeliret. *Genes. 49.* Hoc ipsum petiit
 instante morte Ioseph à fratribus suis & filiis suis:
Genes. 5. dicens: *Visitabit vos Deus virtutum, exporta-*
te ossa mea hinc vobiscum. Hoc Moyse impleuit,
 quando exiens de Ægypto tulit ossa Ioseph. *Exod.*
13. Apparer Dominum de sepultura curasse quan-
 do dixit Iudæ: *Sine illam, vt in diem sepultura mea ser-*
uet illud. *Joan. 12.* Vnde Tobias senior dixit Deo:
Nunc & Domine fac, & præcipe in pace deponi spiri-
tum meum. *Tob. 3.* Sepelire mortuos opus pietatis
 & commendabile est, & opus misericordiæ; ideo
 Dauid commendauit viros Iabes, qui fecerunt mi-
 sericordiam cum Saul & filiis, sepeliendo eos, vt
 habetur *1. Regum 31.* & *2. Regum 2.* Commendatur
 Tobias, quia libenter sepeliebat occisos in bello.
Tob. 1. & *2.* Erga sepulturam mortuorum impii Me-
 nelai, Iudæi multum liberales fuerunt. *2. Mach. 4.*
 Post prælium contra Gorgiam, pie venit Iudas, vt
 defunctorum corpora sepeliret. *2. Machab. 12.* Io-
 seph & Nicodemus qui sepelierunt Iesum in mo-
 numento exciso de petra. *Matth. 27.* Viri timorati
 sepelierunt Stephanum, & fecerunt planctum ma-
 gnum super eum. *Actor. 8.* Sepultura indigni sunt
 rebelles & inobedientes fidei. Ideo vir Dei caruit
 sepultura, vt habetur *3. Regum 13.* Sepulturam de-
 bent filii cum sollicitudine parentibus exhibere.
 Nam inter monita quæ Tobias dedit filio suo, fuit
 hoc

hoc, vbi dixit: *Cum acceperit Deus animam meam, Corpus meum sepeli.* Tob. 4. Ideo spirituales filij, scilicet discipuli Ioannis, sepelierunt corpus eius *Matth. 14 & Marci 6.*

CAPVT CXXI.

De Silentio & eius operatione.

*Silere debent specialiter mulieres obloquentes, non
nam fugiendo;*

Intima non ostendentes, secreta tenendo

Et conuitia tenentes, his non respondendo

*Clericaliter viuentes, sacris assistendo, hominesq; sa-
pientes in tempore tacendo.*

Silencium tenere debent mulieres, quia earum loquacitas periculosa est; ideo dedit Dominus præceptum Adæ & Eux, vt mulier minus loquendi materiam haberet, sed à viro discendi. His igitur prætermiſſis, Eva garriendo & sæpiſſime ſerpenti reſpondēdo, per nimiam loquacitatem paradifum perdit. *Genef. 3.* Vxor Iob ſtulte locuta eſt, quando Iob fuit à Deo percuſſus; ideo Iob reprehendit eam. *Iob 2.* Silere debent homines ſecreta ſua & aliorum, nec ea reuelare, maxime mulieribus: quia neſciunt ſecreta tacere. Nam quia Samſon reuelauit vxori ſecretum, ipſa in eius damnum manifeſtauit. *Iudicum 14.* Item quia ipſe indicauit ſux ſecretum fortitudinis, ipſa prodeunte, fortitudinem & vitam

& vitam amisit. *Iudicum* 16. Silere debet quilibet ad opprobria, tacendo nec ad dicta respondendo. Nam quia Cham opprobrium patris fratribus nunciauit, à patre maledictus fuit. *Genes.* 9. Ob hanc causam silebat Saul & dissimulabat se audire male loquentes Deo, eo vt non responderet eis. *1. Reg.* 10. *in fin.* Tobias auditis verbis iniurijs ab vxore, non ei respondit, vt non litigaret. *Tob.* 2. Cum ancilla Saræ dixisset opprobrium, ipsa tacuit & cessit. *Tob.* 3. Mandauit Ezechias vt non responderet aliquis Rapsaci comminanti, & siluerunt omnes. *Esa.* 36. Falsis criminibus Susanna non respondit, sed flens in cœlum aspexit: & ideo liberata fuit. *Daniel.* 13. Maria peccatrix in domo Simonis tacuit. Ideo Dominus ipsam commendauit Simoni loquenti *Luc.* 7. Conquerenti sorori nihil respondit Magdalena: ideo Christus eius aduocatus fuit, vt habetur *Luc.* 10. Discipulis in eam frementibus propter effusionem vnguenti, etiam siluit, & Christus eam defendit. *Marc.* 14. Mulier in adulterio deprehensa, accusantibus non respondit. Ideo Christus eam absoluit, vt habetur *Joan.* 8.

Silentium obseruare debent Religiosi & Clerici, & viri spirituales. Et maxime & præcipue in Ecclesia. Vnde postquam locutus est Dominus ad Moysen, impeditioris & tardioris linguæ fuit. *Exod.* cap. 4. Anna mater Samuelis in templo loquebatur *1. Regum* 1. Iob sanctus reprehendit se de locutione, dicens: *Insuper locutus sum, quod vtinam tacuisssem*

tacuissem Job ultimo. Hieremias in utero sanctificatus, exculabat se, dicens: *Nescio loqui, quia puer ego sum.* *Ierem. i.* Locuturus Paulus in synagoga, silentium indixit, ubi non est auditus, non debet ostendi sermo. *Act. 13.* Silere debent sapientes usque ad tempus congruum. Nam cum Abigail placauisset David, non indicauit viro suo verbum; sed siluit usque mane, cum digessisset vinum. *i. Regum 25.* Diu tacuit Hester, non loquendo de populo suo, ne suspecta fieret regi, sed suo tempore est locuta. *Hest. 5. 6. & 7.* Beata virgo Maria, audita salutatione, prius tacuit & cogitauit, postea modeste respondit. *Luc. i.*

CAPVT CXXII.

De Societate bonorum.

Societas bona habet ab imminentibus iam liberatos efficere:

Conuenientibus locupletatos reficere:

Sanctè viuētibz associatos perficere:

SOCIETAS bonorum liberat homines à periculis. Nam si fuissent inuenti decem iusti in quinque ciuitatibus Sodomorum, pepercisset Deus vniuersis, & euasissent. *Genes. 18.* Homines de Lachis occisi fuerunt, quia non habebant societatem cum aliquo bono. *Iudic. 18.* Raphaēlis societas quam habuit Tobias, ipsum de multis periculis liberauit. *Tob. 5. & infra.* Occasione Danielis boni & prudentis

dentis Nabuchodonosor ariolis & sapientibus Babylonis, vt patet *Daniel. 2.* Propter societatem Pauli omnes de naui in naufragio sunt saluati. *Act. 27.* Societas bona causa est abundantiae. Nam ditatus est Laban propter societatem Iacob. *Genes. 30.* Benedixit Dominus domui Aegypti propter Ioseph, & multiplicauit substantiam. *Genes. 39.* Propter Iosaphat bonum impetrauit Heliseus aquam exercitui. *4. Reg. 3.* In huius figura super discipulos congregatos Spiritus sanctus abundanter descendit. *Act. 2.* Societas bonorum bonos facit homines. Nam Saul cum Prophetis prophetare coepit. *1. Reg. 10.* Ideo homines Deum timentes volebat secum habere Tobias, vt patet *Tobia 2.* Illi septem fratres cum bona matre iuncti, inuicem se hortabantur ad bonum, *2. Mach. 7. c.* Quamdiu fuit Petrus cum discipulis, bonus erat, sed cum fuit Iudæis associatus, Christum negauit. *Mat. 26.* Cæcus illuminatus à Christo, è synagoga eiectus fuit inter fideles à Christo receptus. *Ioan. 10.* Paulus post suam conuersionem tentabat se iungere Apostolis vt fieret melior. *Act. 9.*

CAPVT CXXIII.

De malorum Societate.

Societas malorum est effectus tentationum humanarum.

Distractiva consolationum diuinarum.

Z

Illicita

Illatina turbationum mundanarum.

Causatiua perturbationum illatarum.

Inductiua detestationum & culparum.

Destructiua federationum perfectarum.

Societas malorum vitanda est: ne homo cum
 Seis malus efficiatur. Ideo salubriter exiuit A-
 braham de Chaldea, vbi erat homines idololatra
Gen. 12. Non solum corpore, sed mente debet quis
 vitare malam societatem. Ideo dixit Dominus A-
 braam cum iam exisset corpore: *Egredere de terra*
tua. & nota ibidem promissiones, *Gen. 12.* Nolu-
 iacob ambulare cum fratre malo, licet esset placatus &
 signa dilectionis ostenderet. *Gen. 33.* Hos-
 tes filiorum Israel voluerunt cum eis ædificare:
 sed ipsi bono vfi consilio, noluerunt. *i. Esdr. 3.* Cum
 irent omnes ad simulacra Tobias fugiebat solus in
 Hierusalem vitans eorum consortia *Tob. 1.* Societas
 mala causa est perdendi consolationes diuinas.
 Nam donec Abraam fuit inter Chaldaeos, non le-
 gitur illas consolationes habuisse; sed illis relictis
 habuit plures. *Genes. 12. 15. 17. c.* Fugientem Iacob
 malum fratrem Dominus multipliciter conforta-
 uit. *Gen. 28.* Societas malorum ducit homines ad
 multa pericula. Nam propter societatem & habi-
 tationem quam Loth habuit cum illis de Sodo-
 mæ debellatus est, & captus, & plura sustinuit.
Genesis 14. Ideo præcepit Moyses populo recedere
 de tabernaculis impiorum, ne cum eis perirent.
Numer. 16. Occasione Achior qui tulit de anathe-

mate

mate, fuit' populus in prælio superatus. *Iosue* 7. Propter quosdam qui comiserunt facinus, fuerunt quasi omnes filij Benjamin destructi. *Iud.* 20. Propter quosdam malos de domo Saul, facta est fames in terra donec occisi sunt. 2. *Reg.* 21. Iosaphat fuit fere occisus, vadens cum filio Achab ad prælium 4. *Reg.* 3. Homo Dei dixit ad Amasum, quod debellaretur si iret cum Israel, qui tunc erat malus. 2. *Paralip.* 20. Quoniam Judas Machabeus fuit sociatus Romanis, tunc, & non prius debellatus fuit. 1. *Machabeo.* 19. Societas malorum causa est multarum iniuriarum. Nam Loth multas iniurias & iacturas sustinuit à Sodomis, cum quibus habitabat, vt patet *Genes.* 49. Quidam mali sic concitauerunt bonos, vt Paulum facerent sine causa lapidari. *Actuum* 14. Demetrius argentarius in Epheso omnes homines bonos & deuotos malitiose turbauit. *Actuum* 19. Societas mala causa est peccatorum multorum, nam amicitia quam habuit Amnō cum *Ioab*, dedit ei viam, vt opprimeret Thamar sororem suam. *Nota historiam* 2. *Regum.* 13. Multi prius nescientes rebellionem, postquam adhæserunt Absalon, regi suo rebellauerunt 2. *Reg.* 15. Ozias fecit malum coram Domino, quia erat gener & socius domus Achab pessimi. 2. *Paralip.* 26. Amicitia duorum malorum senum fuit causa falsi impositi criminis Susannæ *Dan.* 13. Petrus quando fuit cum ministris Iudæorum, Christū negauit: sed quando fuit cum discipulis est confessus, *Mat.* 26. Helymas magus quærebat auertere precon-

lulem à fide: ideo ei associabat. *Act. 13.* Societas maiorum facit eos concordēs in malo, vt noceant bonis. nam Balaach & Balaam concordauerunt se ad maledicendum populo Dei; vt habetur *Nu. 22.* Adomiboseth & quatuor reges concordēs fuerunt contra Sabaonitas qui fecerunt pacem cum Iosue. *Iosue 10. c.* Iabin rex & alij reges contra Iosue & filios Israel pugnaverunt, qui omnes ab eis percussi sunt, & numerantur triginta & vnus, qui perierunt *Iosue 12. c.* Madian & Amalech & cæteri orientales contra populum Domini. *Iudic. 9.* In passione Domini maledicti homines, scilicet Herodes & Pilatus facti sunt amici, Vt optime patet *Luce 23. capite.*

CAPVT CXXIV.

De Spe & Longanimitate.

Sperare debent homines petitorum promissiones quamuis differantur.

Aduersorum consolationes quando tribulantur.

Triumphorum coronationes. quando præliantur.

Sperare debet homo bonum repromissum, licet differatur. Nam multis annis expectauit Abraham filium, quia centenarius erat quando natus est ei Isaac. *Gen. 21.* Ad promissionem factam Abraham vsque ad ingressum seminis sui in terram promissionis fluxerunt anni. 460. *Gen. 15.* Erat Simeon in Hierusalem, expectans consolationem Israel,

Israel, id est, aduentum Christi. *Luc. 2.* Ascensurus Christus in cœlum præcepit Apostolis ne discederent, sed expectarent promissum patris. *Act. 1.* Sperare debent homines tribulati, recipere consolationem. Nam promisit Deus Israel flagellari longo tempore in Ægypto & in deserto, antequam veniret ad terram promissionis, quæ erat patribus repromissa, ut patet *Exod. per totum. & Num. per totum* Afflictus corpore, spoliatus rebus, orbatus filijs sic dicebat Iob: *Si occiderit me, in ipso sperabo. Iob. 13. c.* Parentibus Tobix irridentibus, eum & dicentibus: *Vbi est spes tua?* respondit *Filii sanctorum sumus, & vitam illam expectamus quam daturus est dominus his qui fidem non mutauerunt. Tobia 2.* Cum Susanna esset morti condemnata, erat cor eius in domino fiduciam habens. *Dan. 13.* Vnus illorum septem fratrum cruciatus à tyranno ait: De cælo membra ista possideo, scilicet propter legem Dei ipsa despicio, quia ipsa me recepturum spero 2. *Machab. 7.* Sperare debet homo victoriã cum est in bello. nã filij Israel contra tribum Benjamin præliantes debellati sunt, sed tandem sperantes in Domino victoriam habuerunt. *Iudicum 20.* Dixit Dauid Philistæo *tu venis ad me cum gladio & hasta: ego autem venio ad te, in nomine Domini.* sperabat enim firmiter per Deum victoriam obtinere, & sic factum est ut haberetur *1. Reg. 17. vnde psal. Melius est sperare in Domino, quam sperare in principibus.*

in ciuitatibus quā in castris. *Iosue per totum.* Tempore
 ribus Delboræ Gedeonis & Iephre multi fuerunt
 occisi vt, pater *Iudicum 4. 7. 11.* Interfecto Goliath
 multi Philistæi fuerunt occisi. *1. Reg. 17.* Aduersus
 Gorgiam, sex millia hominum peremerunt viginti
 millia, per auxilium eis datum à Deo *2. Machab. 8.*
 Propter prælia quæ commisit Iudas Machabeus
 contra Apollonium & Seron principem exerci-
 tus eius multi perierunt, de quibus habetur *1. Ma-
 chabæo. 3.* Legitur duodecim habuisse victoria.
 Iudas *ab 8. cap. Machabæo. 2. usque ad finem, in quibus
 multa millia hominū perierunt.* In primis ceciderunt
 de his qui erant cum Licanore nouem millia *2.
 Machab. 8.* Postea de his qui erant cum Timo-
 theo & Bacchide duodecim millia. Consequen-
 ter qui cur Timotheo, *21. millia.* Deinde
 de Iudæis viginti quinque millia. Item Lysia,
 duodecim millia, postea in quodam præsidio Ti-
 mothei decem millia. Item cum Antiocho trede-
 cim millia. Item in Carnon fortissima ciuitate
 duodecim, Item in Ephon viginti quinque millia.
 Item cum Nicanore viginti quinque millia. I-
 tem in castris Antiochi imperatoris quatuor mil-
 lia. Numerus occisorum, *221. millia.* Strages homi-
 num aliquando facta est iusto Dei iudicio, & oc-
 culto aliquando, de bonis. Nam magnæ strages
 fuerunt quando illi quatuor reges Sodomitas de-
 bellauerunt, & Loth ceperunt, licet eo-
 rum numerus non ponatur. *Genesis decimo
 quarto.* In diebus Hely quando fuit capta arca,

superbus nolens Deo obedire dixit : *Nescio dominum, & Israel non dimittam.* Exod. 5. Rebellio & inobedientia Chore & complicum eius ex superbia magna processit. *Num* 16. Superbia & humiliatio ducunt hominem ad locum sibi deputatum. Nam qui se humiliat exaltabitur. *Mat.* 23. *Luc.* 18. *& eiusdem* 14. Ideo volentes superædificare turrim, habuerunt diuisionem linguarum. *Gen.* 11. Grauitur punitum peccatum elationis Dauid, quando populum numerauit. *2. Regum* 24. Amon qui volebat ab omnibus honorari, fuit in patibulo suspensus. *Hester.* 7. c. Nabuchodonosor per superbiam depositus est de solio, & gloria ipsius ablata est. *Dan.* 4. cap. Balthasar per superbiam interfectus est, & Darius successit ei. *Dan.* 5. Nycanor ita erat superbus quod vendebat Iudæos antequam eos in cāpo vinceret : & tamē fuit debellatus. *1. Mach.* 7. *& 2. Mach.* 15. Fugatus turpiter Antiochus, de perfidia superbe locutus est : sed Deus percussit eū insanabili plaga. *2. Machab.* 19. Herodes superbe indutus, cum populus ei acclamaret laudes diuinas, ab Angelo est percussus. *Act.* 12. Superbi desiderant gloriam & honores. Nam Saul petijt coram Samuele, populis, & senioribus honorari. *1. Reg.* 15. Positi ad custodiam turris dixerunt : *faciemus nobis grande, &c.* *1. Mach.* 5. Cōtra gloriantes de primogenitura valet, quod Cain natus est ante Abel. *Gen.* 4. Esau ante Iacob *Gen.* 27. Manasses filius Ioseph antequam Efraim, qui tamen habuit benedictionem dextræ. *Gen.* 48. Dauid fuit minimus inter fra-

res. 1. *Reg.* 16. Adonias natus est ante Salomonem; & tamen Salomon regnavit. 2. *Reg.* 3. Superbia est causa multorum peccatorum. Nam voluntas dominandi quam habuit Ieroboam timens, ne populus rediret ad Dominum, fecit eum idololatrare. 3. *Reg.* 12. post victoriam habitam de Arphaxat, Nabuchodonosoris cor eleuatum est, & multas gentes & regna destruxit. *Iudith.* 1. Antiochus superbus intravit in Sancta Sanctorum cum superbia, & accepit altare aureum, ut habetur 1. *Mach.* 1. Alcimus superbe & falso accusauit Iudam & populum Iudaeorum, 1. *Mach.* 7. Discipuli cum gloriarentur, dicentes: *Etiā demonia subiiciuntur nobis*, Christus respondit: *Videbam Sathanam quasi fulgur de caelo cadentem*, scilicet, ut vos ad peccata traheret, ut clare habetur *Luc.* 10. Superbi sunt dignantis naturae. Nam Abimelech percussus à muliere, vocauit armigerum, dicens: Percute me, ne dicatur quod à femina sum occisus. *Iudic.* 9. Nicānor Iudaeis dicentibus: *Est Deus in caelo qui iussit agi diem septimum*, indignatus respondit: *Et ego potens in terra qui impero*, id est, iubeo negotia regis impleri, 2. *Machab.* 15.

CAPVT CXXVII.

De Suspicionē & falsa Crudelitate.

Suspiciosi sunt vxorum zelatores, mala cogitantes.

Falforum creditores, atq; approbantes;

Bonorum peruersores, prauè comitantes.

Suspicioſi zelotypi de ſuis vxoribus. Nam cogi-
tauit Abraham quod non erat timor in Gerara
& quod occideretur ob vxorem ſuam. *Genef. 27.*
Poſtquam turbatus eſt Aſſuerus contra Amon, &
ille iaceret ſuper lectum Heſter, rogans eum pro
ſalute ſua, dixit Rex quod reginam volebat oppri-
mere. *Heſter. 7.* Sufpicioſi vt plurimum ſunt falſa
credentes. Nam ſuſpicatus Laban, quod Iacob fu-
ratus eſſet deos ſuos, ſcrutatus eſt ſupelleſtilem
eius; & tamen erat rectum. *Genef. 31.* Iacob videns
tunicam tinctā ſanguine, credidit Ioseph eſſe mor-
tuum. *Genef. 37.* Fratres Ioseph ducti ad comeden-
dum, crediderunt, quod vellent eos ſubiugare ſer-
uituti. *Genef. 43.* Cum iuiſſet Samſon in domum
patris ſui, parentes illius crediderunt quod odio
repudiaſſet eam, & tradiderunt eam alteri. *Iudic.*
14. Videntes diſcipuli ambulantem Dominum
ſupra mare, putauerūt eum eſſe phantaſma: *Matth.*
14. Diſcipuli timebant Saulo adhærere, ſuſpican-
tes eum non eſſe conuerſum. *Actor. 9.* Sufpicioſi
omnia bona conuertunt in malum. Nam Heli vi-
dens Annam verbum non efferentem, æſtimauit
eam ebriam eſſe, *1. Reg. 1.* Miſit Dauid nuncios ad
conſolandum regem Amon, ſuper mortem pa-
tris: Principes autem ſuſpicati ſunt quod cauſa ex-
plorandi veniſſet, *2. Regum 10.* Cum Ieremias iret
ad Benjamin, cuſtos portæ Ierias ei impoſuit,
quod ad Chaldaeos iret, vt habetur *Hierem. cap. 37.*

Pha-

que quantum sufficere possit : &c. *Exod. 16.* Loquente Moysē populo , cunctus populus audiebat voces, videbat lampades ardentes & montē fumigantem tūc dixit Moyses: *ut probaret nos venit Deus, ne peccaretis. Exod. 20.* Tentat Deus homines seu probat tribulationibus , vtrum patientiam & virtutem habeant. Ideo non deleuit penitus homines de terra promissionis, vt probaret per ipsos Israel an seruarent eius mandata. *Iudicum 2.* Dereliquit Deus Ezechiam vt tentaret, & non fierent omnia quæ erant in corde eius quando venerunt nuncij regis Babylonis ad eum 4. *Reg. 20.* Postquā Tobias fuit cæcatus sustinuit tentationem. Ideo permisit Deus euenire illi vt posteris exemplum eius patientiæ daretur, *Tobia 2.* Iudith dixit tempore obsidionis: *Memores esse debetis, quomodo tēta- ti sunt patres, ut probarentur si vere colerent Deum. Iud. 8.* Iob propter multas tribulationes dicebat : *Probauit me Dominus quasi aurum quod per ignem transit Iob. 23, capit.* Tentauit Deus Petrum ambulantiem supra mare , per ventum validum scilicet tribulationem. *Matt. 14.*

CAPVT. CXXIX.

De Tentatione à Deo.

Tentare non debet homo Deum.

Se exponendo ad magna pericula cum desperatis.

Semper perdendo temporis curricula cum obstinatis.

TEntare non debet homo Deum exponendo se peri-

se periculis cum desperatione, dicens: Si Deus nō permiserit non nocebunt mihi. Ideo Abraham ingrediens Ægyptum prudenter tacuit Saram esse suam vxorem, ne se & illam in discrimen poneret. *Genes. 12.* Simile fecit idem Abraham, vt habetur *Genes. 20.* Et Isaac fecit, illud idem, *Genes. 26.* Nisi enim sic fecissent, Deum quodammodo tentassent, vt dicit sanctus Augustinus *super Genesim*: Quia semel superares filii Israhel iterum se periculis exposuerunt, tentantes Deum, & ducentes arcam Domini, fuit arca capta, & ipsi debellati, vt patet *1. Regum 4.* Sciebat Dauid se regnaturum post Saullem, quia vnctus erat à Samuele: non tamen mittebat se discrimini, sed custodiebat se vt debebat. *1. Regum 26.* Cum piscis inuasisset Tobiam, non expectauit vt angelus eum eriperet, sed ipse met se iuuit, & branchiam apprehendens, tenuit piscem, cum tamen angelus eum cito liberare potuisset, vt habetur *Tob. 6.* Saluator tentatus vt se de pinnaculo præcipitaret, respōdit diabolo: *Non tentabis Dominum Deum tuum, &c.* Scriptum est enim: *Angelis suis mandauit de te, vt custodiant te in omnibus viis tuis.* potuisset enim aliter descendere, & non exponere se periculo, vt habetur *Matth. 4. Luc. 4.* Paulus cum posset expectare & miraculose euadere, voluit tamen per sportam submitti de muro. *Actor. 9.* Item cum tribunus vellet eum facere torqueri, dixit se esse ciuem Romanum. *Actor. 22.* Item cum haberet iniquum iudicem Cæsarem appellauit, vt habetur *Actor. 25.* Tentat Deus ob-

stinatos & peccatores, tempus eorum perdentes, sicut populus Israel multotiens tentauit Deum in deserto, *Numer. 8.* Oziam qui statuit populo terminum, reprehendit Iudith, dicens: *Qui estis vos, qui tentatis Deum, Iudith 8.* Iudæis quærentibus, si liceret censum dare Cæsari, vt Iesum caperent in sermone, reprehendite eos Iesus, dicens: *Quid me tentatis hypocrita? Ostendite mihi nūmisma census.* cognouerat enim eorum nequitiam, vt patet *Matth. cap. 22.* Cum eiecisset Iesus dæmonium, & locutus est mutus, quidam tentantes eum, quærebant signum de cœlo. *Matth. 16.* Petrus increpans dure dixit Saphyræ uxori Ananiæ: *Quid conuenit vos tentare Spiritum sanctum, vt patet Act. 5.*

CAPVT CXXX.

De Tentatione diaboli.

Tentationi diaboli

Non est credendum: quia sagaciter cum fraudulentia habet offerre,

Non est credendum: quia mendaciter verba latentia habet proferre

Non est obsequendum: quia tenaciter cum violentia habet inferre,

Sed resistendum pertinaciter, cum prudentia illa perferre.

TENTAT diabolus sagaciter & cum fraudulentia, nam in serpente callide humanum genus

Christus in sua tentatione quando fuit tentatus à tribus, scilicet Gula, Superbia, & Auaritia, ad quæ possunt omnes aliæ tentationes reduci, ipse ostendit non per potentiam, sed sapientiam, & Scripturæ verba, vicit, & vincere nos docuit. *Matth. 4.*

CAPVT CXXXI.

De Timore Domini.

Timere debet homo Deum:

Vt possit subsistere in perfectione, ne decipiatur.

Vt possit desistere ab offensione, ne illaqueatur,

Vt possit persistere in perfectione, vt lex impleatur,

Vt possit resistere, ne punitione graui puniatur.

Timere debet homo semper Deum, quia vsque ad beatitudinem confirmatus non potest esse homo securus; nam angeli in cælo & primi parentes in terrestri paradiso peccauerunt, vt patet *Genes. 3. & Esa. 4.* Loth qui inter pessimos peccatores fuit bonus, tamen postquam exiuit, inebriatus cū filiabus peccauit. *Genes. 19.* Timor Domini facit hominem à peccato desistere, & peccata cauere. Ideo credidit Abraham, quod Abimelech faceret eum occidi propter Saram, dicens: *Cogitavi quod non esset timor Dei in loco isto. Genes. 20.* Obstetrices Deum timuerunt, ideo non necauerunt filios Hebræorum, *Exod. 1.* Iunior Tobias qui exercebat nuptias cum timore Dei, non intrauit ad vxorem vsque ad diem tertium. *Tob. 8.* Eleazarus noluit ve-

titamanducare, led tormentatus ait: *Domine propter
 timorem tuum libenter hac patior. 2. Machab. 6.*
 Timor Domini causa est quod homo bene opere-
 tur, & diligat Deum; ideo voluit Dominus filijs Is-
 tael timorem incutere & legem cum tonitruis &
 igne dare. *Exod. 20.* Abdias dispensator domus A-
 chab, quia timebat Dominum, abscondit Prophe-
 tas, & pavit eos, cum Jezabel volebat eos occide-
 re, *3 Reg. 18.* Iosaphat docuit iudices, vt timor Do-
 mini esset inter eos, si bene vellent regere popu-
 lum, dicens: Consule obsecro in præsentialium
 sermonem Domini, *2. Par. 18. & 3. Reg. 13.* Plus ti-
 mens Tobias Dominum quam Regem, rapiebat
 corpora occisorum, & sepeliebat eos, vt patet *Tob.*
2. Iudith vidua, quia timebat Dominum, sic opera-
 batur vt nullus loqueretur de ea malum verbum,
Iudith. per tot. Item aliqua de quibus commenda-
 tur Iob, quod esset bonus, iustus & timēs Deum.
Iob. 1. Viri timorati sepelierunt Stephanum, quod
 est opus misericordiæ, *Act. 8.* De cōuersione Cor-
 nelij dixit Petrus: *In omni gente, qui timeant Deum
 operantur iustitiam. Act. 10.* Timorem Domini non
 habentes grauitèr puniuntur. Nam omnes quos
 misit rex Babylonis ad inhabitandam Samariam,
 non timuerunt Deum: & misit Deus leones qui
 interficerent eos, *4. Reg. 17.* Ionas qui Deum non
 timuit, tempestatem meruit: quod nauæ videntes
 timuerunt Deum, *Ion. 1.* Ob hanc causam dixit Do-
 minus: *Timeate eum qui potest corpus & animam per-
 dere in gehennam, &c. Matth. 10.* Si tam grauitèr
 puni-

punitus est seruus, qui non timens Deum non multiplicauit talentum; quid fiet de illis qui omnia bona sua viuendo luxuriose dissipant, vt patet *Matth. 25*. Valde grauius puniuntur illi qui opera iniquitatis perpetrarunt, Deum non timentes: quomodo ergo punientur qui opera pietatis & misericordiæ non exercent, *Matth. cap. 25*.

CAPVT CXXXII.

*Timor malorum de bonis,
Timent mali bonos,
Scientes adesse pugnatoris presentiam,
Videntes inesse punitiois sententiam.*

Timent mali bonos, quia sciunt Deum esse cū eis, & pro eis pugnare; ideo dixit Abimelech ad Abraham: *Dominus tecum est in cunctis, quæ agis, iura ne noceas mihi. Gen. 21*. Egyptii insequentes filios Israel, dixerunt: Fugiamus Israel quia Dominus pro eis pugnat cōtra nos. *Exod. 14*. Vidēs Saul quod Dominus esset cū Dauid, cœpit timere eū. *1. Reg. 18*. Herodes timebat eū, sc. Joannem, sciens eum esse iustum & sanctū, & amicum Dei. *Matth. 14. Marc. 6*. Timent mali bonos, propter vindictas & ultiones quas vident fieri ipsis, vel à Deo pro eis. Nam princeps quadragenarius, qui tertio venit ad Eliam, reuerenter locutus est ei: quod quia non fecerunt alij duo, fuerunt ab igne consumpti, vt habetur *4. Reg. 1*. Cum cōpletus esset murus in Hierusalem, timuerunt omnes gentes per circuitum, *Neem. 6*. Cecidit timor Iudæ & fratrum eius propter

eorum victorias super omnes gentes, & peruenit
ad regem, 1. Mach. 3. Audierunt aduersarii quę ope-
ratus est Ionathas in bello, & timuerunt, vt patet
1. Reg. 4. Postquam Lysias fuit debellatus à Juda
voluit cum eo pacem facere, promittens omnia se
facturum, vt patet 2. Mach. 11. Post mortem terri-
bilem Ananię & Saphirę, erant discipuli in porticu
Salomonis, cęterorum autem nemo audebat
coniungere se illis, sed honorabat eos populus.
Actor. 5. Facto terręmotu Paulo & Sila existenti-
bus in carcere, custos carceris tremefactus cecidi-
dit. Actor. 16.

CAPVT CXXIII.

De Tyrannorum nequitia.

*Tyrannorum nequitia apparet,
Cum nituntur extirpare excellentes, eos deprimēdo,
Mentuntur se amare subiacentes, multa promit-
tendo,
Moliuntur lacerare impotentes, eos occidendo,
Persequuntur eos dare corrigentes, pœnas inferēdo,
Amplectuntur valde chore delinquentes, in istos affli-
gendo,
Illabuntur tormentari innocentes, malis compla-
cendo.*

TYRANNORUM nequitia est: quia nituntur om-
nes quos regnare & prosperare timent, op-
primere. Ideo Pharaó varias vias inuenit vt posset
extin-

extinguere filios Israel, homines affligendo laboribus, & filios eorum submergendo, vt patet *Exod.* 1. Abimelech filios Gedeonis, vt solus dominaretur, occidit septuaginta fratres suos, *Judith.* 9. Post multa beneficia à Dauid percepta Saul quærebat eum ad mortem, & occasione ipsius, occidit 8; Sacerdotes, 1. *Reg.* 22. Tyranni delectantur in crudelitate. Nam septem reges amputatis manuum & pedum summitatibus, faciebat Adoniboseth colligere sub mensa reliquias. *Judic.* 1. Manasses Rex Iuda effudit sanguinem innocentum; & impleuit Hierusalem cruore occisorum innocentum. 4. *Reg.* 21. Quamuis habitatores urbium exirent honorare Holofernem, ferocitatem tamen eius non mutauerunt, *Judic.* 3. Amon magis crudeliter procurabat omnes Iudæos occidere, quam soli Mardocheo parcere. *Hest.* 3. Nabuchodonosor fecit crudeliter socios Danielis mitti in fornacem. *Dan.* 3. Effusiones sanguinis & multa alia & crudelia leguntur de Antiocho, 1. *Mach.* 1. Comprehensos Antiochum & Lysiam Demetrius noluit videre, sed iussit occidi. 1. *Mach.* 6. Nimiam crudelitatem fecerunt tyranni missi ab Antiocho in Eleazarum & septem fratres. 2. *Mach.* 6. & 7. Tyranni proditores sunt, & quæ promittunt non seruant; Nam Pharaon multa nequiter Moyse promisit, quæ postea non seruauit, sed in contrarium vertit. *Exod.* 6. 7. 8. Nequiter ex prodicione Tryphon occidit Jonathan cum duobus filiis 1. *Mach.* 13. Herodes simulabat se velle adorare Christum, sed eum volebat

citionem quæstuariorum magistratus fecerunt Paulum & Silam flagellari, *Act. 16.*

CAPVT CXXXIV.

De Tribulationibus & earum effectibus.

Tribulationum effectus sunt,

Patientes confortare, adducendo consolationes,

Delinquentes demonstrare, ostendēdo deuiationem,

Pœnitentes animare, inducendo contritionem

Sustinentes exorare, remouendo indignationem

Promerentes coronare, conferendo pramiationem.

TRibulationem libenter & patienter portâtes sequitur consolatio & prosperitas. Nā Ioseph plus creuit & prosperatus est in exilio, quam si fuisset inter fratres suos in domo. *Gen. 41.* Quanto magis Pharaon filios Israel affligebat, tanto plus multiplicabantur & crescebant. *Exod. 1.* Heliā persecutum à Iezabel angelus confortauit, & panem & aquam ei attulit, *3. Reg. 19.* Excæcatum & derisum Tobiam Dominus multipliciter consolatus est. *Iob. 2. & 10.* Iob sustinuit tribulationes in rebus, in filiis, & in proprio suo corpore. Nam rebus fuit spoliatus, filiis fuit orbatus; in persona vel in corpore fuit à diabolo flagellatus, in anima, verbis vxoris & amicorum iniuriatus; & quia hæc omnia patiēter portauit multas inde consolationes diuinæ & temporales recepit, vt patet *Iob. per tot.* Ezechiel in medio captiuorum vidit mirabiles visio-

nes, vbi fuit multipliciter lætatus. *Ezech. 1.* Pueri in camino receperunt angelicam consolationem, cum quibus Nabuchodonosor vidit similem filio Dei, *Dan. 3.* Vnde per Psalmistam dicit Dominus: *Cum ipso sum in tribulatione, &c.* Tribulationes veniunt propter peccata hominum. Ideo fratres Ioseph dixerunt: *Merito hac patimur. Genes. 42.* Quia post obitum Iudæ Machabæi, surrexerunt iniqui & peccatores, facta est fames magna. *1. Machab. 9.* Tribulationes inducunt homines ad pœnitentiam & contritionem. Nam filij Israel afflicti à serpentibus diexunt: *Peccauimus. Numer. 21.* Videns David contritionem propter peccatum elationis suæ, humiliter cognouit culpam suam, & egit pœnitentiam, *2. Reg. 24.* Nabuchodonosor commutatus in bestiam recuperavit sensum, & pœnitens laudauit Deum quæ ante blasphemauerat. *Dan. 4.* Antiochus dum esset sanus, fuit homicida, sed percussus, pœnituit & Deum laudauit. *2. Mach. 11.* Tribulationum remedium est oratio. Nam in tempore tribulationis clamauerunt ad te, & exaudisti eos, *Numer. 9.* Susanna in damnatione mortis posita, non habens recursum ad humanum adiutorium, flens orauit & suspexit in cælum; sicut auis à canibus circumdata & in terra posita non habet refugium, nisi eleuet se in altum, & volet versus cœlū, *Dan. 11.* Tribulationes permittit Deus sustinere bonos à malis, vt magis mereantur. Nam pro veritate quam Hieremias populo prædicabat, fuit percussus & incarceratus. *Hierem. 32. & 38.* *Decretum*

tum iniquum erat factum ab impiis, vt omnes cruciarentur, qui sacrificare volebant, 2. *Mach.* 6. Natus in mundo Dominus, cito est passus pressuram ab impiis, quando compulsus est fugere in Ægyptum, *Matth.* 2. Lapidato Stephano, facta est persecutio in Apostolis, & dispersi sunt per mundum ad prædicandum. *Act.* 8. Post suam conuersionem Paulus passus est multas tribulationes à Iudæis, & submissus est in sporta per murum. *Act.* 9. 2. *Cor.* 11. *in fin.* Item Paulus & Barnabas eiectioni sunt de finibus Persidis, excusso puluere de pedibus, *Act.* 13. In ciuitate Lystris cum ante hilariter receptus esset, postea lapidatus est Paulus, *Act.* 14. Occasione puellæ curatæ Paulus & Silas sunt cæsi & incarcerati, *Act.* 16. Multas tribulationes alias & persecutiones eius require in *Act.* *Apostolorum vsq; ad fin.* Ab aduentu Spiritus sancti vsque ad persecutionem Ioannis sub Domitiano, fluxerunt multi anni. Et illo tempore Ioannes non habuit tot & tantas rebelliones & tribulationes, nec tantum Ecclesiæ profuit quantum quando fuit in exilio in Pathmum relegatus, *Apoc.* per tot.

CAPVT CXXXV.

De Veritate, quæ odium parit.

Veritas parit odium,

Si de odientibus quis bona loquatur,

Si de delinquentibus quisquam corrigat.

Si peruersis gentibus quis commisceatur.

IAm primo veritas parit odium, quando quis bonus dicit bonum de inimico illius cui loquitur. Nam Balaath rex Moab multum dolebat quando Balaam benedicebat populo Israel licet hoc verum esset, nec tantum eum honorauit quantum decreuerat honorare, vt patet *Numer. 24.* Iratus est Saul contra Ionathan, quia veritatem dicebat excusando Dauid. *1. Reg. 20.* Cum veritatem dixisset Achior de populo Israel, indignatus Holofernes voluit eum occidere. *Iudith. 5.* Veritas parit odium, quando reprehenduntur & corriguntur mali. Ideo Ionathan filius Gedeonis fuit interfectus ab Abimelech, quando dixit veritatem, arguendo eum. *Iud. 9.* Cum propheta increpasset Regem Asa, iratus rex iussit eum mitti in neruum. *2 Paral. 16.* Sedechias incarcerationi Hieremiam, qui arguebat eum, & prædicabat veritatem. *Hierem. 38.* Quia Ioannes Baptista arguebat Herodem, ideo pro veritate iussus est decollari. *Matth. 14. Marc. 6.* Oderant Pharisei veritatem Christi loquentis & reprehendentis hypocritas. *Luc. 14. Matth. 23.* Veritas parit odium in malis hominibus, propter eorum peruersitatem. Nam quando Hieremias prædicabat veritatem, missus est a peruersis in lacum vbi non erat aqua. *Hierem. 38.* Pro eo quod Daniel ostendit Bel & dracones non esse deos, missus est à peruersis inter leones. *Dan. 14.* Ex verbis veris Eleazari in iram versi sunt impii, qui in eum fuerant mitiores, *Mach. 6.* Principes Sacerdotum denun-

ciaue.

clauerunt Apostolis, ne in nomine Iesu veritatem loquerentur. *Actor. 5.* Audientes Pharisei & Iudæi verba Stephani dissecabantur cordibus, & stridebant dentibus in eum. *Act. 6.* Multos aduersarios habuit Paulus pro veritate, quā prædicabat. *Act. 9.*

CAPVT CXXXVI.

De Vnitate, Concordia, & communi Consensu.

*Unitas & Concordia,
Est Deo placabilis atq; gratiosa:
Malis est odibilis, bonis preciosa:
In bello terribilis, & victoriosa,
Si quis eligibilis, nec est fractuosa:
Vita perfectibilis & religiosa.*

VNitas multum placet Deo & ipsi plurimum grata est; ideo ex vno homine voluit humanū genus exire: ad ostendēdum quantum gratum sit ei vnitas in pluribus. Vnde dicit *Aug.* Creare voluit vnā: vnde multitudo propagaretur vt hac munitione vnitas in multis seruaretur. *Gen. 1.* Vniti debent esse homines ad bonū, & non ad malū. Vnde populus Israel vnitus fuit ad recipiendam legem. *Exod. 9.* Auditis à Moysē verbis legis, respondit cūctus populus vnā voce: *Cūcta quæ locutus est Dominus, faciemus. Exod. 24.* Ad faciendū templum & vestes sacras mysteriorum, obtulit populus vnanimiter necessaria. *Exo. 36.* Cōgregatus est omnis Israel quasi vir vnus ad plateam, & dixerunt Esdræ

vt afferret librum legis. *Noem. 8.* Cum exposuisset Achior verba Holoferni, omnis populus cōmuni locutione & lamentatione & fletu Domino preces, effundebat. *Judith. 6.* Vniti & non diuisi sunt homines in bello temporali & spiritali. Nā congregatus est omnis Israel quasi vir vnus, ad succurrendum & prællandum & vindicandum stuprum vxoris Leuitæ. *Iud. 20.* Egressi sunt omnes quasi vir vnus, ad succurrendum fratribus in Iabes & Galath, *1. Reg. 11.* Vniti debent esse clerici & seculares in electione. Ideo venerūt vnuerſe tribus Israel ad David in Ebron, vt vngerent eum super Israel regem, *2. Reg. 5.* Post mortem Iudæ congregati sunt omnes vnanimiter, & dixerunt Ionathæ: *Te elegimus nobis hodie in principem. 1. Mach. 9.* Vniti & vnanimis debent esse Clerici, & Apostolici viri; ideo post ascensionem Domini erāt omnes discipuli in oratione: & sic inuenit eos Spiritus, & intrauit corda eorum. *Act. 1.* Omnes qui credebāt erant omnes simul pariter & habebant omnia cōmunia, *Act. 2. & 4.* Punitis Anania & Saphira factus est timor in Ecclesia, & erant vnanimis in porticu Salomonis. *Act. 5.*

CAPVT CXXXVII.

De Voto & eius consensu.

*Votum & eius obseruantia,
Repletio tormentorum habet reficere,*

Discre-

*Discretio vouendorum habet efficere,
Impletio promissorum habet proficere.*

Vorum vouere debent in tribulationibus oppressi, vt à tribulationibus liberentur. Nam Iacob fugiens persecutionem votum vouit, dicēs: *Si fuerit mecum. Genes. 28.* Debellato Israel & ablata præda, votum vouit Israel Deo, & postea victor fuit. *Num. 21. & Iudith. 20.* Viri qui erant in navi cū Iona tēpore tempestatis timentes immolauerunt hostias, & vouerunt votū Domino. *Jon. 1.* Antiochus postquam percussus est à Domino insanabili plaga, vouit se mirabilia facturum. *2. Mach. 9.* Votū indiscretum non debet homo facere, & si faceret, non debet seruare. Tale votum fecit Iephthe quādo promisit imolare, quod primo ipsi occurreret. *Jud. 11.* Pro indiscreta & mala causa vouit Absalon, volens rebellare patri. *2. Reg. 15.* Crudele votum & impium fecerunt Iudæi dicentes. *Deuotione vouimus nos nihil gustare, donec occidamus Paulū, Act. 23.* Votū facientes debent votum reddere; ideo Anna quæ vouit pro filio obtinendo, statim cū obrinuit filiū, adimpleuit votum quod vouerat. *1. Reg. 1.* Lætatus est populus, cum votum spōte promitteret: quia toto corde, quæ vouerant Deo offerebant, *1. Paral. vlt.* Aza rex Iuda quæ vouerat pater suus, obtulit in domum Domini aurum & argentum, vt ostendatur quod vota patrum debēt reddere filii & hæredes, *2. Paral. 15.* Rex Artaxerxes præcepit Esdræ & populo vt facerent munera, quæ promiserāt Domino. *1. Esdr. 7. & 8.* Omnis populus post victo-

victoriam venit in Hierusalem, & tulerunt holocausta & vota sua. *Indith. 16.* Heliodorus flagellatus & per orationem sanatus hostias oblatas votis reddidit. *2. Mach. 3.*

CAPUT CXXXVIII.

De Zelo bono contra peccatores.

*Zelus bonus est, acriter arguere palam delinquentes,
Grauiter irruere in transgredientes.*

Zelus bonus est, arguere acriter publicè delinquentes. Nam videns Neemias onera portantes & vxores ducentes alienigenas, obiurgauit eos & acriter arguit. *Neem. 13.* Confidenter arguit Helias errantem populum, & Prophetas Baal fecit occidi. *3. Regum 18.* Onias Sacerdos viriliter arguit & restituit Simoni volenti aliquid in ciuitate moliri. *2. Mach. 3.* Miro zelo feruebat Ioannes Baptista, dicens: *Genimina viperarum. Matth. 3. Luc. 3.* Et etiam arguendo Herodem dicens: *Non licet tibi fratris tui uxorem, &c. Matth. 14. Marc. 6.* Dure increpauit Dominus Scribas & Phariseos dicens: *Va vobis scribae & Pharisei. Matth. 23.* Et ardenti zelo Stephanus arguebat Iudæos dicens: *Dura ceruice, &c. Act. 7.* Paulus cum feruore reprehendit Elymam, quando dixit: *O plene omni dolo & omni fallacia. Act. 13.* Zelus bonus est etiam vlcisci & punire acriter in iniuriam Dei delinquentes; ideo feruebant filij Iacob obstupram Dinæ oppressæ, & acriter Sichem & oppressores punierunt. *Gen.*

24. Moyſes iratus eſt de vitulo factò à populo, & tabulas confregit, & populum arguit, & eos acriter puniuit. *Exod. 32.* Multum placuit zelus Domini quem habuit Phinees quando transfodit adulterantes. *Num. 25.* Præcepit Iosue Achior lapidari, & ſupelleſtilem comburi, quia tulerat de anathemate. *Iof. 7.* Grauiſer vindicauerunt filij Iſrael ſcelus in uxorem Leuitæ. *Jud. 20.* Licet Jechu Rex fuerit malus, tamen laudatur quâdo domum Achab deſtruxerat & aram Baal deleuit, *3. Reg. 10.* Magnus erat zelus Mathatæ, qui trucidabat homines ſuper aram. *1. Mach. 2.* Plures eiecit Dominus vendentes & ementes de templo, factò flagello de funiculis. *Joan. 2. Luc. 19.* Grandi zelo accenſus eſt Petrus in Ananiam & Saphiram. *Act. 5.*

CAPVT CXXXIX.

De Zelo indiſcreto.

Zelus indiſcretus eſt,

Quando procedit non ex letitia charitatis, ſed ex inuidia,

Non ex iuſtitia æquitatis, ſed ex diſplicitia,

Ex amicitia vanitatis, non ex prouidentia.

Zelus indiſcretus eſt, quâdo non charitate, ſed ex inuidia mouetur. Sicut Iosue videns duos prophetantes in caſtris, voluit vt Moyſes prohiberet eos. *Num. 11.* Male zelabât Pharifæi pro obſervatione Sabbathi, quando ex inuidia arguebât Chriſtum curantem ægrôros. *Matth. 12, Luc. 14.*

IOAN.

Ioannes Euangelista prohibuit quendam eiicientem dæmonium, quia non sequebatur Christum, *Luc. 9.* Zelus indiscretus & malus est quando correctio non procedit ex iustitia, sed ira vel vindicta. Sic Abisai qui voluit amputare caput Semei maledicentis Dauid: sed Dauid non permisit. *2. Reg. 18.* Jonas iratus propter hæderam desiccata, volebat vt Deus destrueret ciuitatem. *Jon. 4.* Iacobus & Ioannes irati, quia nuncii Domini non fuerunt recepti voluerunt, vt ignis de cælo descenderet, & consumeret non recipientes: sed Christus reprehendit eos. *Luc. 9.* Arguit Christus Petrum, qui amputauit auriculam seruo: quia non erat tempus vindictæ, sed patientiæ. *Matth. 26.* Zelus indiscretus est, quando est inordinatus amor ad personam vel ad ritum. Filii namque Prophetarum faciebant quæri Heliam in aliquo monte vel in valle, cum eum Dominus assumpsisset. *4. Reg. 2.* Cum Dominus diceret, se passurum, audiens Petrus increpauit eum, dicens: *Absit hoc a te. Matth. 16.* Pharisei plus zelabant detractionibus suis, quam diuinis mandatis. *Matth. 23.* Emulator erat Paulus patrum traditionum, quando accepit epistolas vt persequeretur Christianos, vt patet *Act. 9. & 17.*

F I N I S.

1-7-4-2

